CARTE NOMINALIZATĂ LA NATIONAL BOOK AWARD

„Unul dintre cele mai bune romane grafice scrise vreodată."
Booklist

ALISON BECHDEL

GRAFIC GRAFIC GRAFIC GRAFIC GRAFIC ART GRAFIC GRAFIC GRAFIC GRAFIC

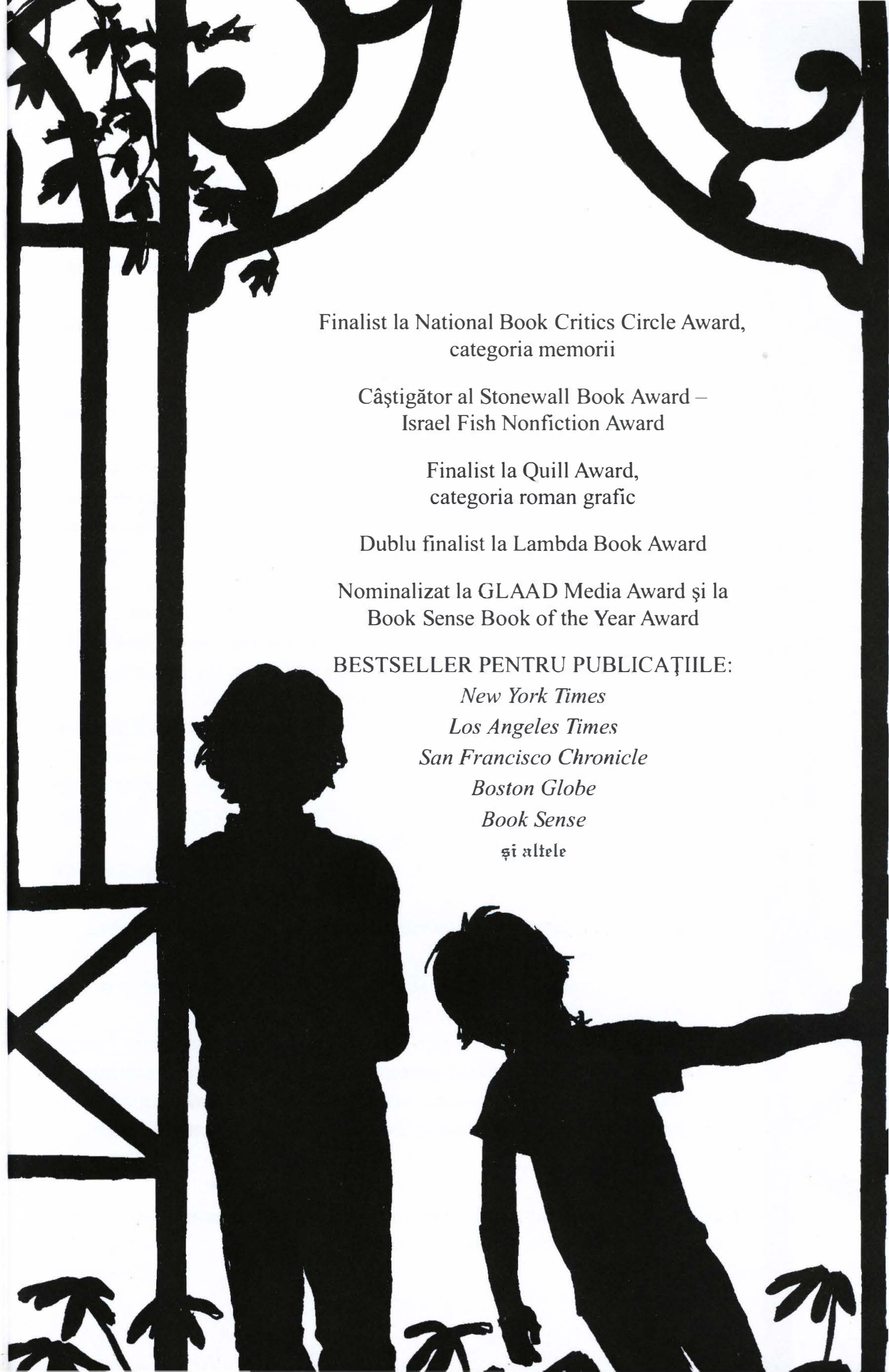

Finalist la National Book Critics Circle Award,
categoria memorii

Câştigător al Stonewall Book Award –
Israel Fish Nonfiction Award

Finalist la Quill Award,
categoria roman grafic

Dublu finalist la Lambda Book Award

Nominalizat la GLAAD Media Award şi la
Book Sense Book of the Year Award

BESTSELLER PENTRU PUBLICAŢIILE:

New York Times

Los Angeles Times

San Francisco Chronicle

Boston Globe

Book Sense

şi altele

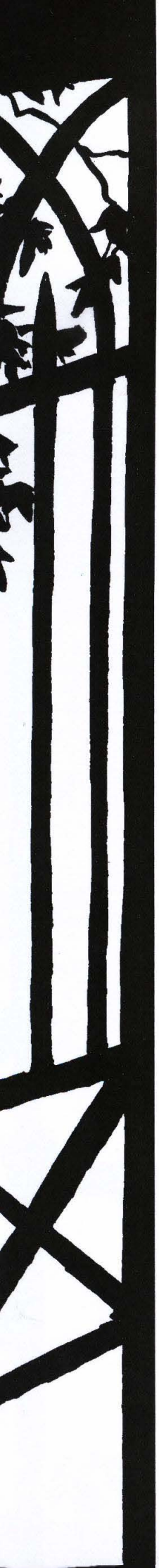

„O autobiografie minunată... generoasă şi inteligentă...
Greu de egalat ca profunzime şi farmec."

Entertainment Weekly

„Strălucit... un roman de familie detectivistic palpitant." *Time*

„O autobiografie uluitor de sofisticată literar şi revelatoare."

Seattle Times

„Nu e exclus ca, în secolul XXI, cel mai bine să se scrie în romane grafice şi non-ficţiune... *Casa veselă* a lui Alison Bechdel e o reclamă extraordinară la această nouă formă literară." *USA Today*

„Romanul grafic al anului este, categoric, curajoasa şi multistratificata evocare a copilăriei într-un orăşel din Pennsylvania, semnată Alison Bechdel... O scrisoare de dragoste complexă nu doar pentru tatăl ei, ci şi pentru cărţi şi lectură, *Casa veselă* străluceşte prin umor, lirismul prozei, inteligenţă, onestitate şi sinceritate emoţională."

Times (Londra)

„Strălucit, dulce-amărui." *Boston Globe*

„Un roman grafic cât se poate de profund."

Los Angeles Times Book Review, Cărţile preferate ale anului 2006

„Îmbină frumos banalul cu macabrul, la care adaugă doze de umor subtil, incisiv, la fiecare pagină."

Washington Post

„În *Casa veselă* strălucesc regretul, compasiunea, iritarea, frustrarea, mila şi iubirea – de obicei toate în acelaşi timp şi niciodată fără o ironie generală, profund literară, la adresa misiunii aproape imposibile de a rămâne onest faţă de propria persoană şi faţă de cei care te-au făcut aşa cum eşti."

Salon.com

„Genial... O autobiografie de o sinceritate incitantă, cu o structură unică şi o lectură pe care n-o veţi uita prea curând."

Oregonian

„O poveste despre asumarea sexualităţii şi în acelaşi timp o analiză a relaţiei complexe pe care o putem avea cu părinţii noştri şi a rolului pe care-l au arta şi literatura în înţelegerea vieţilor noastre... Inteligent, cu umor negru şi o mică doză de curaj, *Casa veselă* se citeşte ca un roman gotic american modern, realist."

Time, Cele mai bune comicsuri din 2006

„O capodoperă... o extraordinară realizare." *Village Voice*

„Curajul excepţional al lui Alison Bechdel ca povestitoare şi căutătoare de adevăr e egalat de talentul ei de scriitoare şi ilustratoare. Aceste calităţi fac din *Casa veselă...* o capodoperă care sondează rădăcinile ei creatoare, explicându-i în acelaşi timp creativitatea."

Atlanta Journal-Constitution

„Autobiografia sinceră, de un umor caustic, a lui Alison Bechdel e ca o gură de apă dulce într-un ocean de artificii zgomotoase."

Cleveland Plain Dealer

„O radiografie plină de emoţie a unei copilării petrecute în Pennsylvania rurală... pe care Bechdel o explorează cu o onestitate răvăşitoare şi un umor plin de compasiune."

Elle

„Fantastic. Fascinanta renaştere familială care-i reuşeşte atât de bine lui Bechdel e exemplul perfect care să ne explice de ce au ajuns romanele grafice să acapareze discuţiile despre literatura americană. Detaliile – vizuale şi verbale, afective şi subtile – sunt surprinse dezarmant de această artistă care stăpâneşte perfect mijloacele artei sale."

Chip Kidd, autorul romanului *The Cheese Monkeys*

„Alison Bechdel e printre cei mai buni, fiţi cu ochii pe ea."

Harvey Pekar, autorul seriei *American Splendor*

„Curajos, direct şi pătrunzător – specialitatea lui Alison Bechdel."

Dorothy Allison, autoarea romanului *Bastard Out of California*

„E subtil, cald şi are sute de detalii încântătoare, care m-au făcut să-l iau de la capăt imediat ce l-am terminat."

Mark Haddon, autorul romanului *O întâmplare ciudată cu un câine la miezul nopţii*

„*Casa veselă* e fantastică prin precizia observaţiei şi profunzimea nuanţelor... depăşeşte limitele genului."

New Statesman

„[O] poveste construită cu măiestrie."

The Stranger

„O poveste dulce-amară despre un tată şi o fiică... o evocare captivantă... dureros de sinceră şi cu o aplecare pentru detaliu atât în cuvinte, cât şi în imagini."

New York Times

„Prin atenţia la detalii şi talentul lui Bechdel de a găsi umor în cele mai obscure cotloane ale adolescenţei stângace, romanul e o explorare fascinantă şi plină de viaţă a familiei americane disfuncţionale."

Star-Telegram, Fort Worth

„Pe picior de egalitate cu romane grafice autobiografice ca *Persepolis* al lui Marjane Satrapi şi *Maus* al lui Art Spiegelman."

American Statesman, Austin

„Un portret nuanţat, cu un umor viguros, al unui om profund ambiguu... Nici măcar marele Proust (ca să citez doar unul dintre modelele literare mult citate aici, alături de Henry James, Oscar Wilde şi F. Scott Fitzgerald) n-ar fi ştiut să evoce mai bine un mod de viaţă demult uitat şi îngropat în Pennsylvania."

Globe & Mail

„Dacă Vladimir Nabokov ar fi fost o lesbiană feministă, autoare de romane grafice, atunci ar fi putut crea o astfel de autobiografie erudită, spirituală."

Ms.

„Autobiografia lui Bechdel e un roman grafic de o extraordinară bogăţie, profunzime, rezonanţă literară şi complexitate psihologică... împărtăşeşte mult din spiritul unor Mary Karr, Tobias Wolff şi alţi autori de memorialistică de mare valoare literară."

Kirkus Reviews

„O poveste calmă, demnă, pe care cu greu o laşi din mână."

Publishers Weekly

„Unul dintre cele mai bune romane grafice scrise vreodată."

Booklist

Casa Veselă

O TRAGICOMEDIE DE FAMILIE

ALISON BECHDEL

TRADUCERE DIN LIMBA ENGLEZĂ
DE IULIA GORZO

GRAFIC
ART

PENTRU MAMA, CHRISTIAN ȘI JOHN.

NE-AM DISTRAT LA CULME
ÎN CIUDA TUTUROR.

REDACTOR: IULIA POMAGĂ
CORECTOR: THEODOR ZAMFIR
TEHNOREDACTOR: IONUȚ BĂNUȚĂ
DTP COPERTĂ: ALEXANDRU DAȘ

DESCRIEREA CIP A BIBLIOTECII NAȚIONALE A ROMÂNIEI
BECHDEL, ALISON
CASA *VESELĂ* / ALISON BECHDEL; TRAD. DE IULIA GORZO. - BUCUREȘTI:
ART, 2016
ISBN 978-606-710-226-0
I. GORZO, IULIA (TRAD.)
821.111-31=135.1

ALISON BECHDEL
FUN HOME
COPYRIGHT © 2006 BY ALISON BECHDEL
ACEASTĂ CARTE A FOST PUBLICATĂ CU ACORDUL HOUGHTON MIFFLIN HARCOURT
PUBLISHING COMPANY, PRIN INTERMEDIUL AGENȚIEI LITERARE LIVIA STOIA.

© GRAFIC, 2016, PENTRU PREZENTA EDIȚIE
GRAFIC ESTE UN IMPRINT AL GRUPULUI EDITORIAL ART

CAPITOLUL 1

BĂTRÂNE TATĂ, BĂTRÂNE MEȘTER

CA MULȚI TAȚI, ȘI AL MEU PUTEA FI CONVINS UNEORI SĂ FACĂ PE „AVIONUL" O TURĂ.

CÂND MĂ CATAPULTA, MĂ LĂSAM CU TOATĂ GREUTATEA ÎN PUNCTUL DE ROTIRE DINTRE PICIOARELE LUI SI STOMACUL MEU.

ERA UN DISCONFORT, COMPENSAT ÎNSĂ DE RARITATEA CONTACTULUI FIZIC ȘI MAI ALES DE MOMENTUL DE ECHILIBRU PERFECT CÂND PLUTEAM DEASUPRA LUI.

DACĂ NE GÂNDIM LA SOARTA LUI ICAR, CARE NU S-A SINCHISIT DE SFATUL LUI TAICĂ-SĂU SI A ZBURAT ATÂT DE APROAPE DE SOARE, ÎNCÂT I S-AU TOPIT ARIPILE, POATE CĂ VOM GHICI O INTENȚIE DE UMOR NEGRU.

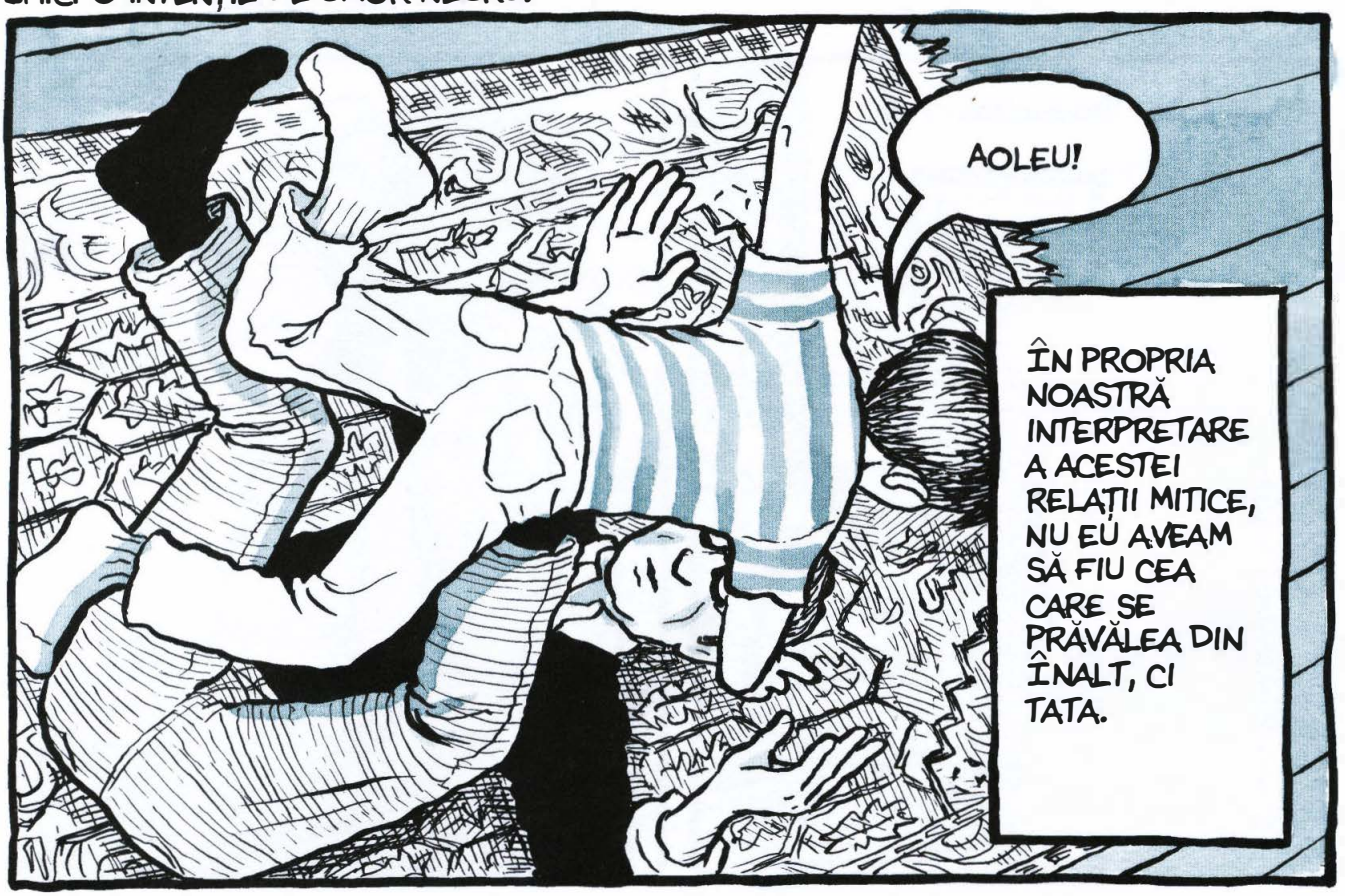

DAR PÂNĂ ATUNCI, A REUȘIT SĂ FACĂ DESTULE.

PROBABIL CĂ MAREA LUI REUȘITĂ A FOST RESTAURAREA MONOMANIACALĂ A HARDUGHIEI NOASTRE.

CÂND ALȚI COPII ZICEAU CĂ STĂM ÎNTR-UN CONAC, EU PROTESTAM. NU SUPORTAM IDEEA CĂ FAMILIA MEA AR FI BOGATĂ SAU NEOBIȘNUITĂ ÎN VREUN FEL SAU ALTUL.

DE FAPT, *ERAM* NEOBIȘNUIȚI, CHIAR DACĂ ABIA MULT MAI TÂRZIU MI-AM DAT SEAMA ÎN CE FEL. DAR BOGAȚI NU ERAM.

CORNIȘELE AURITE, ȘEMINEUL DE MARMURĂ, CANDELABRELE DE CRISTAL, RAFTURILE CU CĂRȚI LEGATE ÎN PIELE DE VIȚEL – TOATE ASTEA NU FUSESERĂ NEAPĂRAT CUMPĂRATE, CI APĂRUSERĂ DE NICĂIERI PRIN REMARCABILUL TALENT DE SCAMATOR AL TATEI.

TATA PUTEA TRANSFORMA GUNOIUL...

...ÎN AUR.

SE PRICEPEA SĂ TRANSFORME O CAMERĂ PRINTR-O MICĂ IMPROVIZAȚIE DE EFECT.

ERA CAPABIL SĂ VADĂ ÎNTR-O MOSTRĂ DE VOPSEA UN ÎNTREG INTERIOR DE EPOCĂ FINISAT.

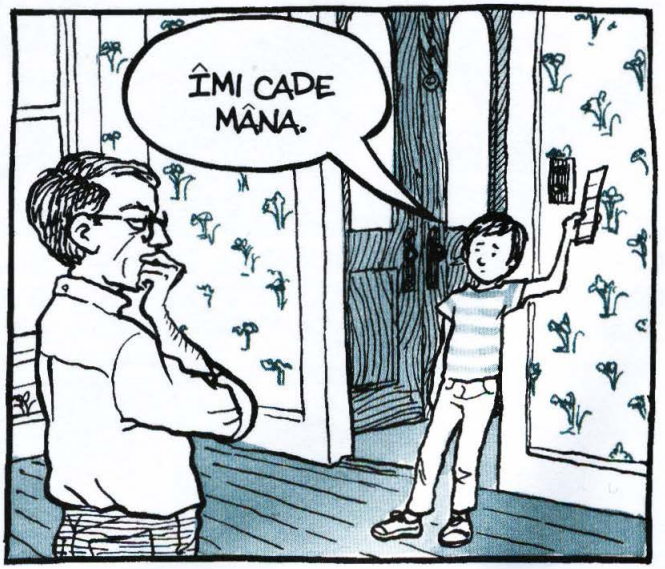

ERA UN ALCHIMIST AL APARENȚELOR, UN SAVANT AL SUPRAFEȚELOR, UN DEDAL AL DECORULUI.

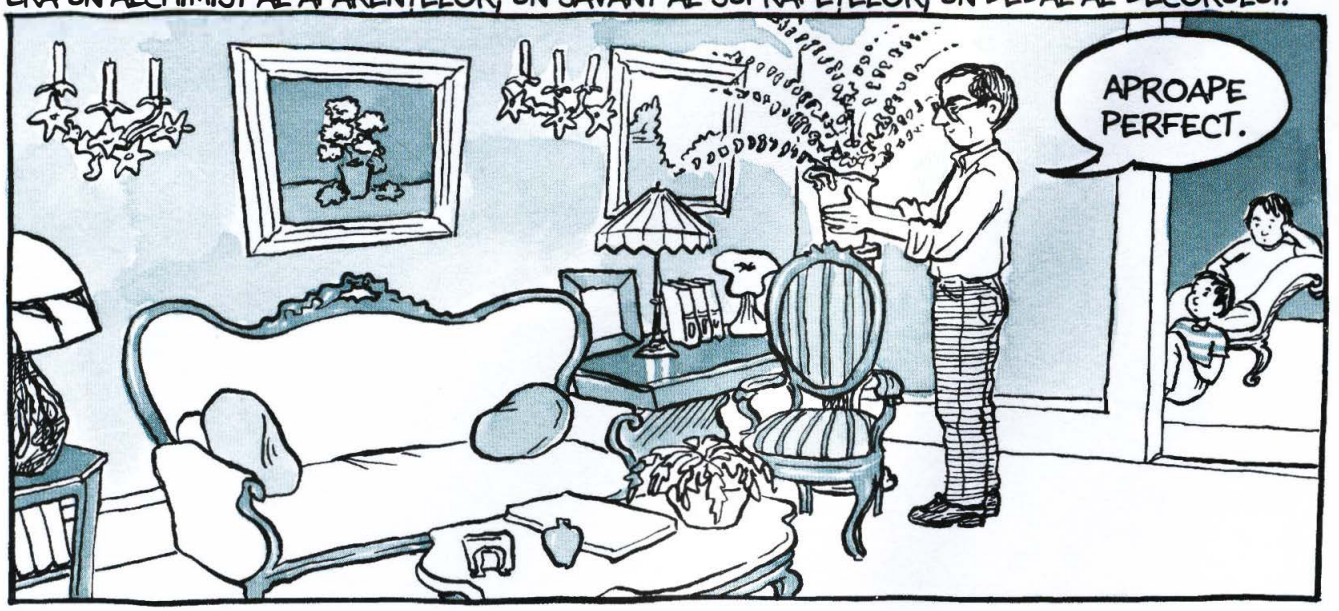

CĂCI DACĂ TATA ERA ICAR, ERA ÎN ACELAȘI TIMP ȘI DEDAL – MEȘTERUL ISCUSIT, SAVANTUL NEBUN CARE FĂURISE ARIPILE PENTRU FIUL SĂU ȘI GÂNDISE CELEBRUL LABIRINT...

...ȘI CARE NU SE SUPUNEA LEGILOR SOCIETĂȚII, CI CELOR ALE MEȘTEȘUGULUI SĂU.

RESTAURAREA ISTORICĂ NU ERA MESERIA LUI.

ERA PASIUNEA LUI. ȘI CÂND SPUN PASIUNE, MĂ GÂNDESC LA TOATE SENSURILE TERMENULUI.

CASA NOASTRĂ ÎN STIL NEOGOTIC FUSESE CONSTRUITĂ ÎN 1867, ÎN SINGURA PERIOADĂ DE PROSPERITATE PE CARE O CUNOSCUSE VREODATĂ MICUL ORAȘ DIN PENNSYLVANIA GRAȚIE INDUSTRIEI LEMNULUI.

DE ATUNCI ÎNSĂ, LOCALNICII SCĂPĂTASERĂ ÎNTRUNA, IAR ÎN 1962, CÂND AU CUMPĂRAT-O AI MEI, CASA NU MAI ERA DECÂT O UMBRĂ A CELEI DE ODINIOARĂ.

OBLOANELE ȘI ORNAMENTELE DISPĂRUSERĂ. ȘINDRILA FUSESE ACOPERITĂ CU O ȚIGLĂ HIDOASĂ.

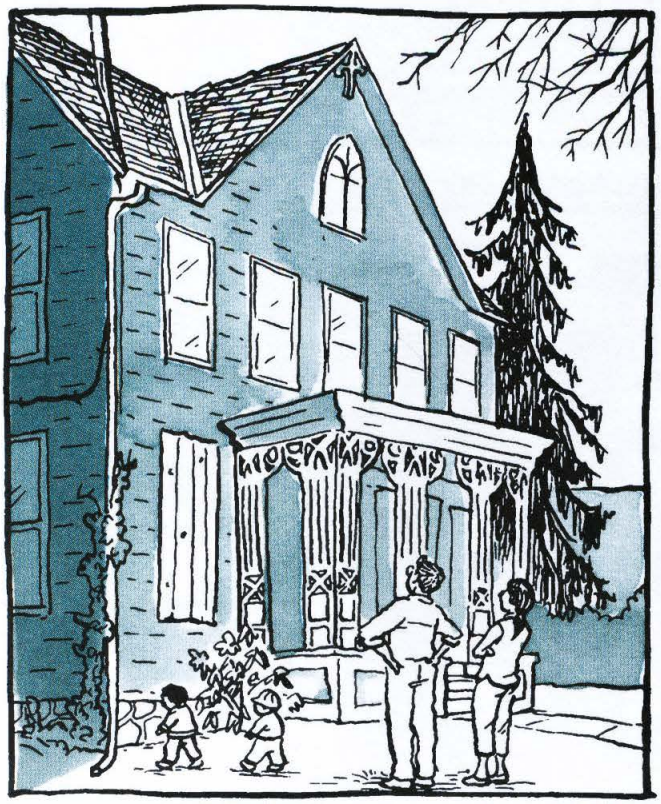

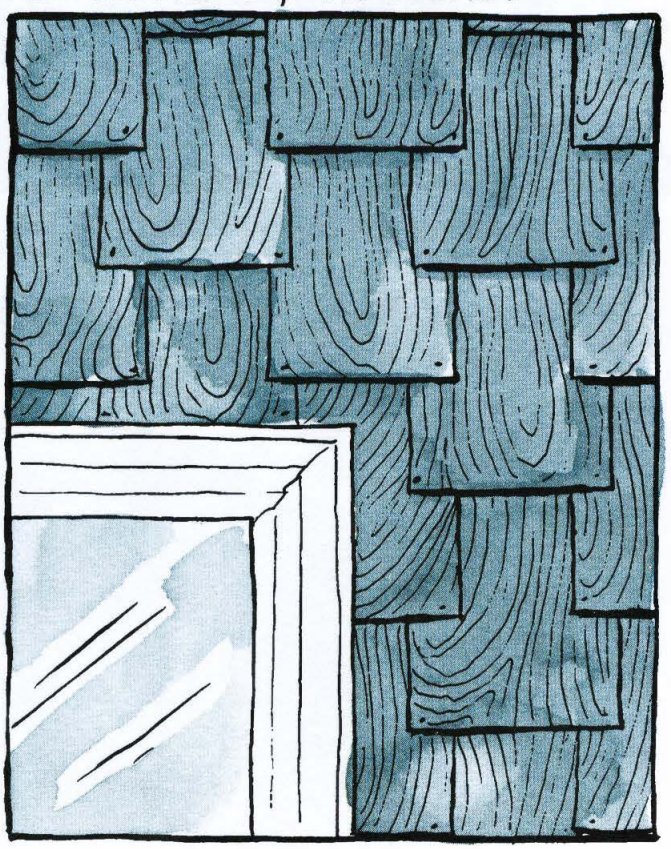

BECURILE SIMPLE DEZVĂLUIAU UN TAPET PONOSIT DIN VREMEA RĂZBOIULUI ȘI O TOCĂRIE VOPSITĂ ÎN VERDE-PASTEL.

DIN VREMURILE DE GLORIE ALE INDUSTRIEI LEMNULUI NU MAI RĂMĂSESERĂ DECÂT STÂLPII EXTRAVAGANȚI CARE SUSȚINEAU VERANDA.

DAR TIMP DE OPTSPREZECE ANI, TATA A REFĂCUT CASA AȘA CUM FUSESE, BA CHIAR ȘI MAI ȘI.

ASEMENEA LUI DEDAL, FĂCEA DEMONSTRAȚII ULUITOARE DE MĂIESTRIE.

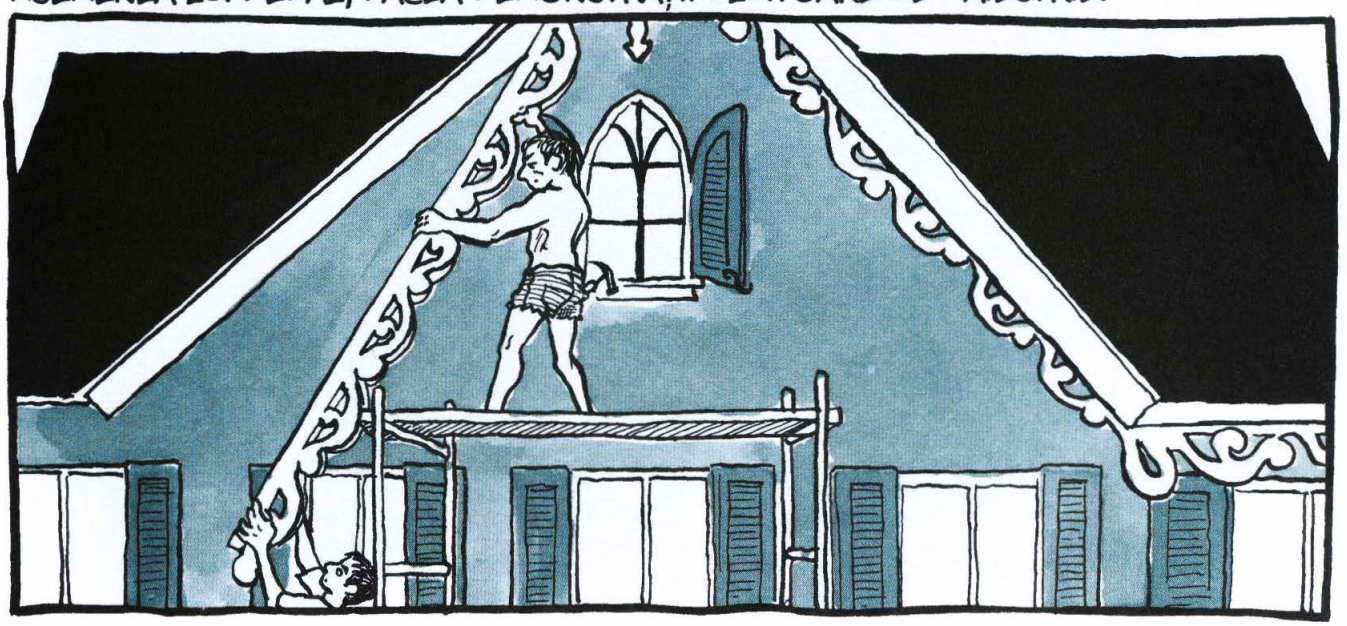

CULTIVA CURTEA STEARPĂ...

...CARE DEVENEA O OAZĂ ÎNFLORITĂ, LUXURIANTĂ.

MÂNUIA DALE DE PIATRĂ GRELE DE JUMĂTATE DE TONĂ...

...ȘI CELE MAI SUBȚIRI ȘI MAI FREMĂTĂTOARE STRATURI DE FOIȚĂ DE AUR.

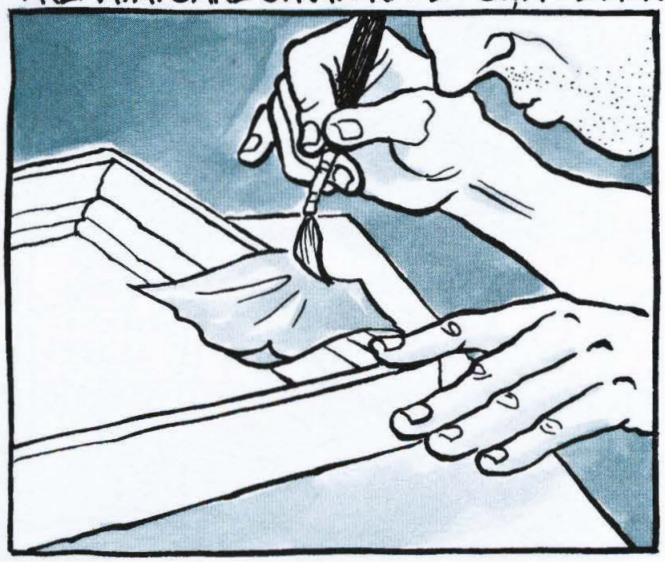

AR FI PUTUT FI O POVESTE ROMANTICĂ, EXACT CA ÎN *O VIAȚĂ MINUNATĂ*, CÂND JIMMY STEWART ȘI DONNA REED REFAC CĂSOIUL ĂLA VECHI ȘI SE INSTALEAZĂ ACOLO CU FAMILIA.

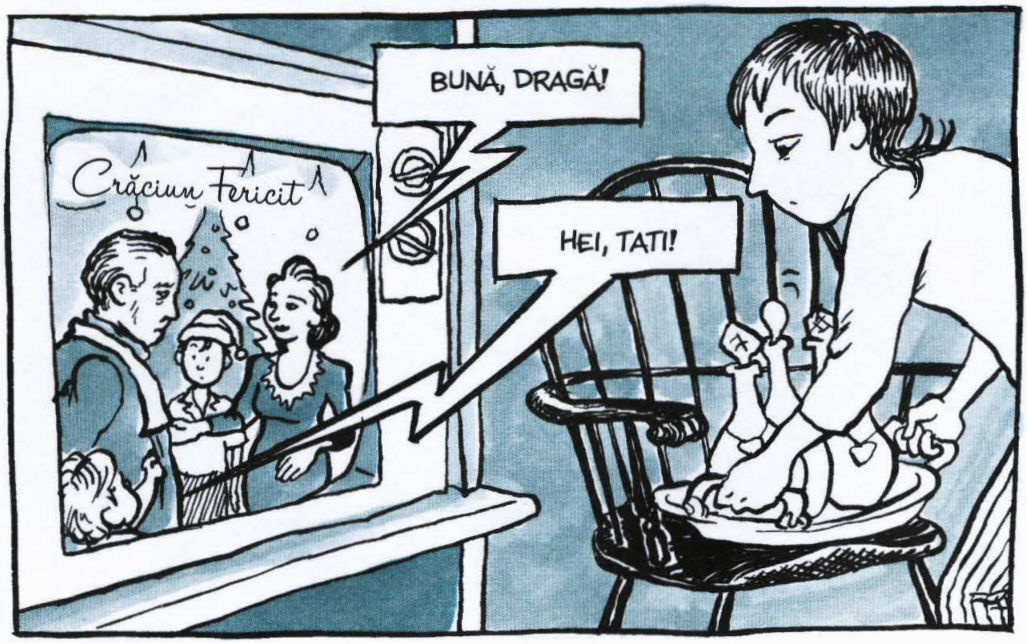

NUMAI CĂ ÎN FILM, DACĂ JIMMY STEWART VINE ACASĂ ÎNTR-O SEARĂ ȘI ÎNCEPE SĂ URLE LA TOATĂ LUMEA...

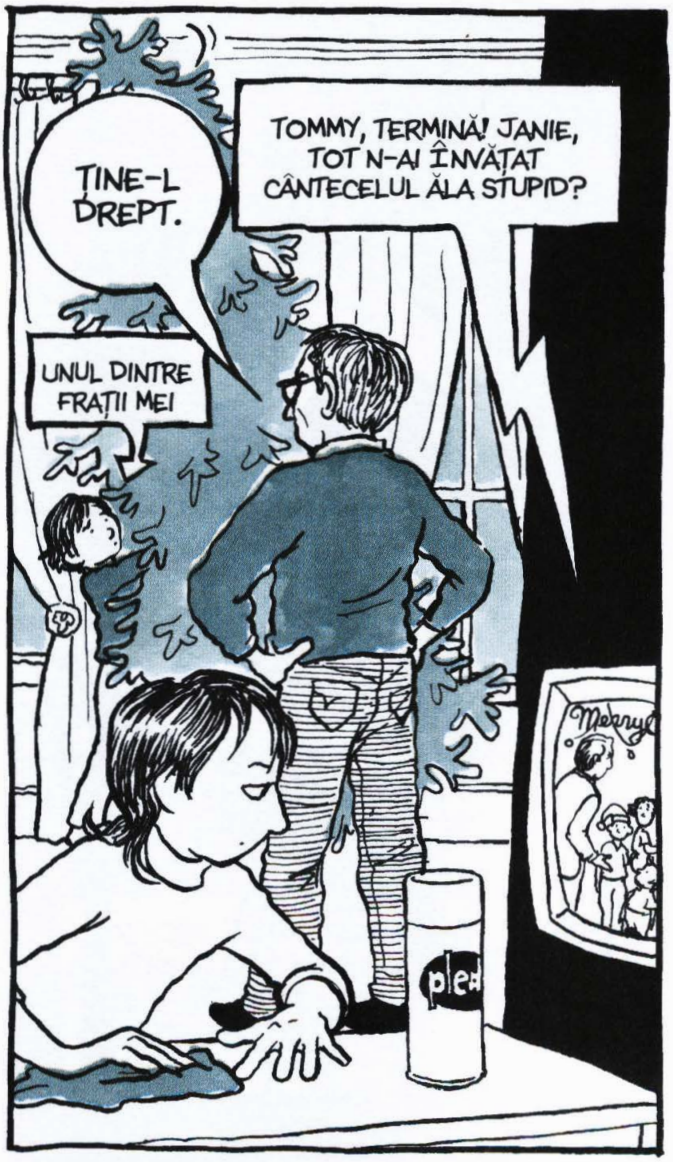

...E CEVA NEOBIȘNUIT.

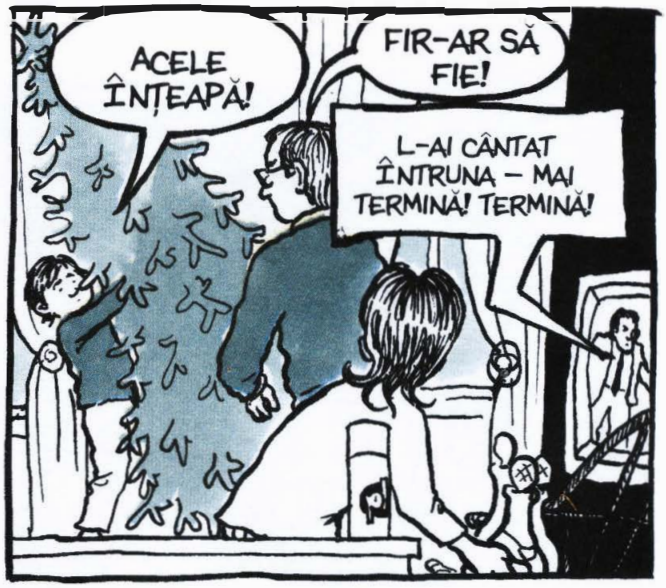

NICI LUI DEDAL NU-I PĂSA DE COSTURILE UMANE ALE PROIECTELOR SALE.

DE EXEMPLU, CÂND REGINA ÎL RUGASE SĂ-I MEȘTEREASCĂ O VACĂ ÎN CARE SĂ SE DEGHIZEZE CA SĂ SEDUCĂ TAURUL ALB, EL ÎL TRĂDASE PE REGE FLUIERÂND.

BA MAI MULT, REZULTATUL ACESTOR MANEVRE – UN MONSTRU PE JUMĂTATE TAUR, PE JUMĂTATE OM – ÎI INSPIRASE LUI DEDAL CEA MAI MĂREAȚĂ DINTRE CREAȚIILE SALE.

ASCUNSESE MINOTAURUL ÎN LABIRINT – O REȚEA DE CORIDOARE ȘI ÎNCĂPERI CARE SE DESCHIDEAU LA NESFÂRȘIT UNA ÎNTR-ALTA...

...ȘI DE UNDE, AȘA CUM AFLASERĂ PE PIELEA LOR FLĂCĂI ȘI FÉCIOARE RĂTĂCIȚI PE-ACOLO...

...NU EXISTA SCĂPARE.

PLUS CELEBRELE ARIPI. OARE CHIAR A SUFERIT DEDAL CÂND ICAR A CĂZUT ÎN MARE?

SAU DOAR A FOST DEZAMĂGIT CĂ O DĂDUSE ÎN BARĂ CU PROTOTIPUL?

UNEORI, CÂND LUCRURILE MERGEAU BINE, CRED CĂ TATEI CHIAR ÎI PLĂCEA VIAȚA DE FAMILIE.

ȘI, DESIGUR, EU ȘI FRAȚII MEI ERAM BUNI DE MUNCĂ PE GRATIS. TATĂ NE CONSIDERA NIȘTE EXTENSII ALE CORPULUI SĂU, NIȘTE BRAȚE ROBOTICE DE MARE PRECIZIE.

TEORETIC, EL ȘI MAMA AVEAU RAPORTURI PREDOMINANT DE COOPERARE.

PRACTIC, LUCRURILE STĂTEAU ALTFEL.

FIECARE REZISTA CUM PUTEA, DAR PÂNĂ LA URMĂ ERAM CU TOȚII LA FEL DE NEPUTINCIOȘI ÎN FAȚA ASALTULUI CURATORIAL AL TATEI.

EU ȘI FRAȚII MEI NU PUTEAM CONCURA CU LĂMPILE ȘI GIRANDOLELE ASTRALE SAU CU SCAUNELE HEPPLEWHITE. ELE ERAU PERFECTE.

AJUNSESE SĂ MĂ IRITE FELUL CUM ÎȘI TRATA TATA MOBILA CA PE ODRASLA LUI ȘI ODRASLELE CA PE MOBILĂ.

PROPRIA MEA PREFERINȚĂ CLARĂ PENTRU OBIECTE PRACTICE, FĂRĂ ZORZOANE, S-A MANIFESTAT DEVREME.

DACĂ TATA ERA ATENIAN, EU ERAM SPARTANĂ.

EL VICTORIAN, EU MODERNĂ.

EL FEMININ, EU BĂIEȚOASĂ.

EL ESTET, EU UTILITARISTĂ.

MI-AM CULTIVAT UN SOI DE DISPREȚ PENTRU BRIZBRIZURI INUTILE. CE ROST AVEAU CANELURILE, CIUCURII ȘI BIBELOURILE CARE NE NĂPĂDISERĂ CASA?

DACĂ AVEAU VREUN ROST, ACELA ERA SĂ OCULTEZE FUNCȚIONALITATEA. ERAU PODOABE ÎN SENSUL CEL MAI NESUFERIT.

TATA A ÎNCEPUT SĂ MI SE PARĂ DUBIOS DIN PUNCT DE VEDERE MORAL CU MULT ÎNAINTE SĂ AFLU CĂ AVEA UN SECRET MURDAR.

ÎȘI FOLOSEA TALENTELE NU CA SĂ FACĂ LUCRURI, CI CA SĂ FACĂ LUCRURILE SĂ PARĂ AȘA CUM NU ERAU.

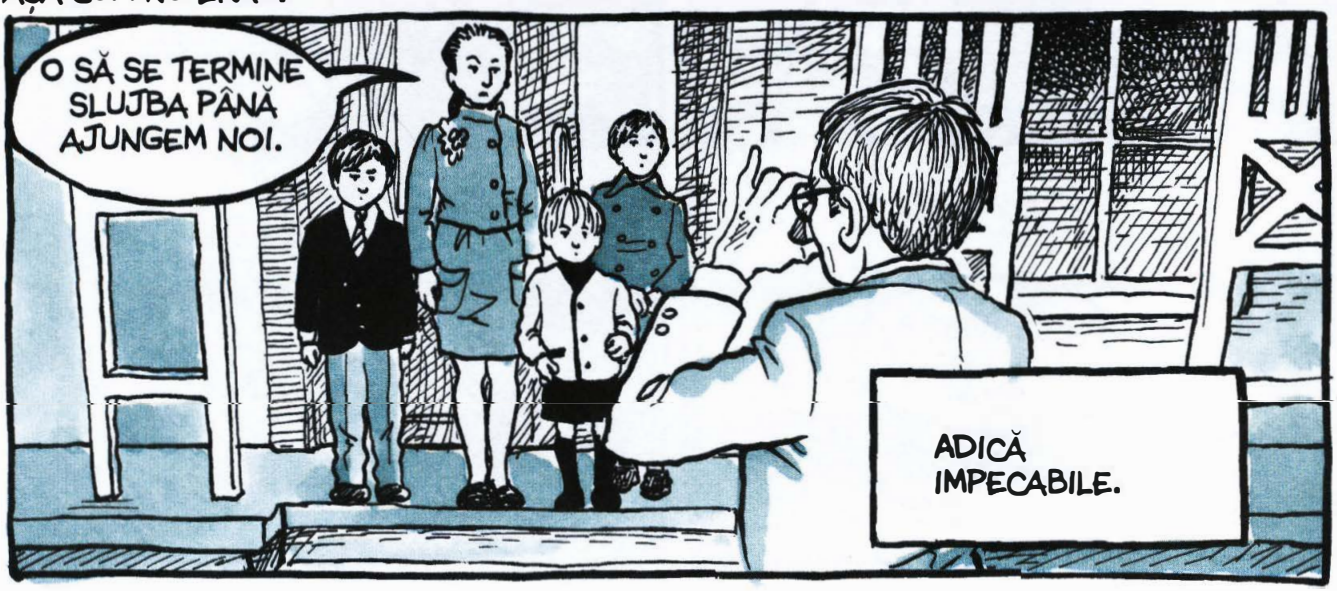

DE PILDĂ, EL PĂREA A FI SOȚUL ȘI TATĂL IDEAL.

PRIVIND RETROSPECTIV, E TENTANTĂ IDEEA CĂ FAMILIA NOASTRĂ ERA CONTRAFĂCUTĂ.

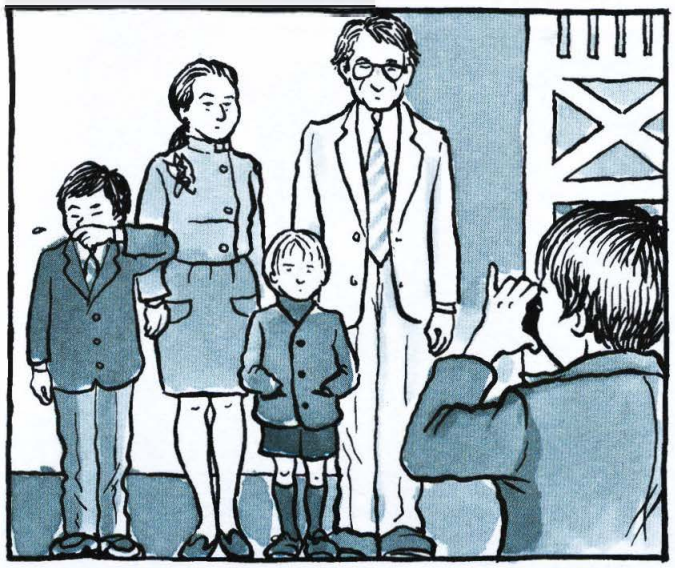

CĂ N-AM LOCUIT ÎNTR-O CASĂ ADEVĂRATĂ, CI ÎNTR-O IMITAȚIE, UN MUZEU.

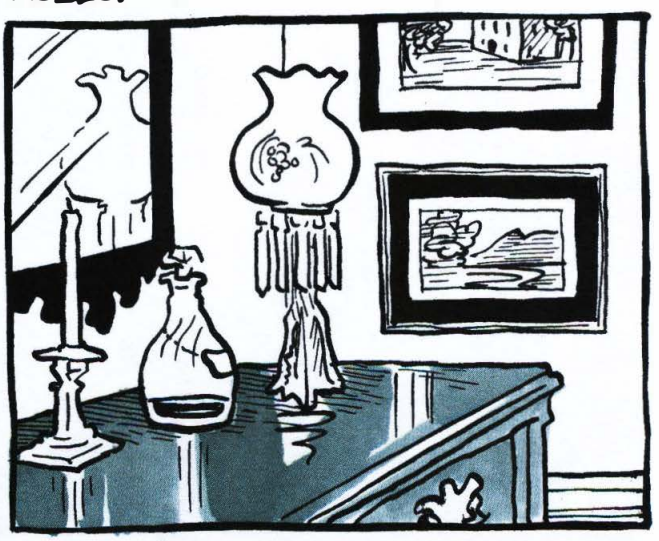

ȘI TOTUȘI, ERAM O FAMILIE ADEVĂRATĂ ȘI CHIAR TRĂIAM ÎN CAMERELE ALEA DE EPOCĂ.

ȘI TOTUȘI, LIPSEA CEVA ESENȚIAL.

PUȚINĂ ELASTICITATE, O MICĂ MARJĂ DE EROARE.

PRESUPUN CĂ MAJORITATEA OAMENILOR ÎNVAȚĂ SĂ ACCEPTE CĂ NU SUNT PERFECȚI.

TATA ÎNSĂ PUTEA SĂ ÎNTRE-N VRIE DE LA O ALUZIE INOFENSIVĂ LA CRAVATA LUI, FĂCUTĂ LA MICUL DEJUN.

MAMA A IMPUS O REGULĂ.

DACĂ DE CRITICAT NU-L PUTEAM CRITICA PE TATA, A-I ARĂTA AFECȚIUNE ERA O AVENTURĂ ȘI MAI RISCANTĂ.

CUM N-AVEAM OBIȘNUINȚA GESTULUI, AM REUȘIT DOAR SĂ-L IAU DE MÂNĂ ȘI SĂ-I SĂRUT DIN VÂRFUL BUZELOR DEGETELE...

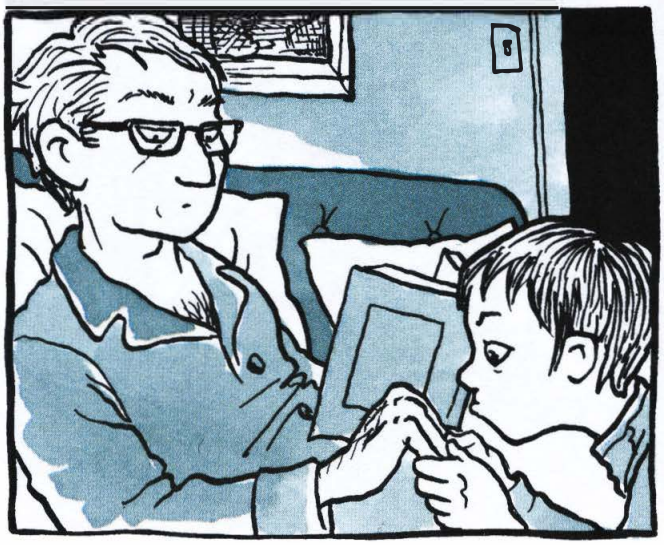

...DE PARCĂ AR FI FOST UN EPISCOP SAU O DOAMNĂ ELEGANTĂ, DUPĂ CARE AM IEȘIT FUGA DIN CAMERĂ JENATĂ.

JENA MEA ERA O VARIANTĂ ÎN MINIATURĂ A DISPREȚULUI MAI COPT PE CARE-L AVEA TATA FAȚĂ DE PROPRIA-I PERSOANĂ.

RUȘINEA LUI LOCUIA CU NOI ÎN CASĂ, ATOTPĂTRUNZĂTOARE ȘI INVIZIBILĂ CA PARFUMUL DE MOSC AL MOBILEI VECHI DE MAHON.

IAR INTERIOARELE PEDANTE, DE EPOCĂ ERAU CONCEPUTE SPECIAL CA S-O MASCHEZE.

OGLINZI, STATUETE DE BRONZ CARE-ȚI LUAU OCHII, NENUMĂRATE UȘI. DE MULTE ORI, VIZITATORII SE RĂTĂCEAU LA ETAJ.

MAMA, FRAȚII MEI ȘI CU MINE NE ORIENTAM DESTUL DE BINE, DAR N-AVEAM DE UNDE ȘTI DACĂ NU CUMVA MINOTAURUL PÂNDEA DUPĂ COLȚ.

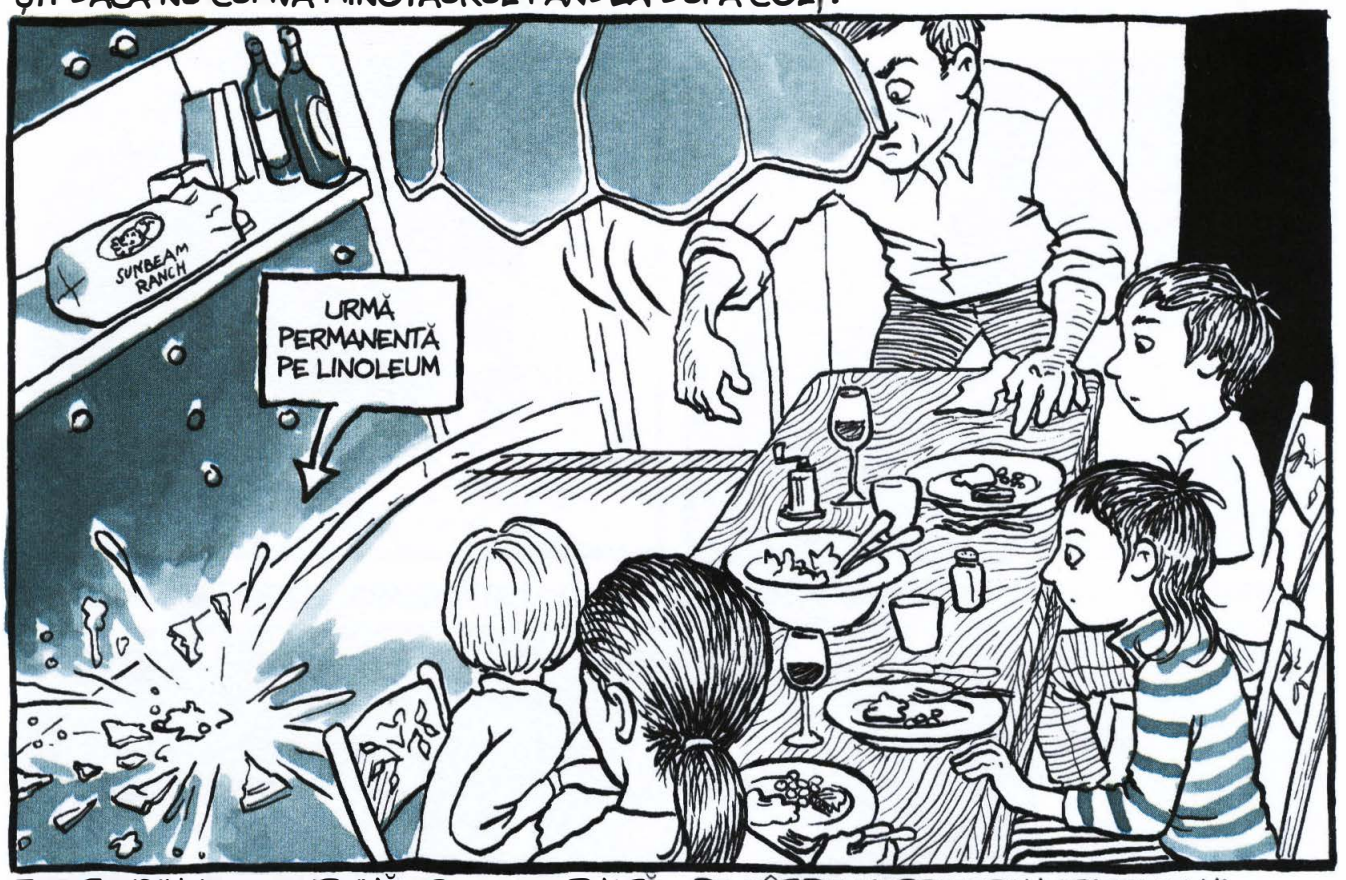

IAR TENSIUNEA CONTINUĂ ERA ACCENTUATĂ DE FAPTUL CĂ AVEAM ȘI INTERACȚIUNI DESTUL DE AGREABILE.

PE CÂT DE NEGRE ERAU CRIZELE LUI DE FURIE, PE-ATÂT DE INCANDESCENTE ÎI ERAU ACCESELE DE DRĂGĂLĂȘENIE.

DEȘI SUNT TARE LA ENUMERAT DEFECTELE TATEI, NU PREA POT SĂ-I PORT PICĂ.

PROBABIL PENTRU CĂ E MORT, PE DE-O PARTE, DAR ȘI PENTRU CĂ ȘTACHETA LA TAȚI E MAI JOS DECÂT LA MAME.

PROBABIL CĂ MAMA M-A ÎMBĂIAT DE SUTE DE ORI. DAR CEL MAI CLAR ÎMI AMINTESC CUM MĂ LIMPEZEA TATA CU CANA DE METAL VINEȚIE.

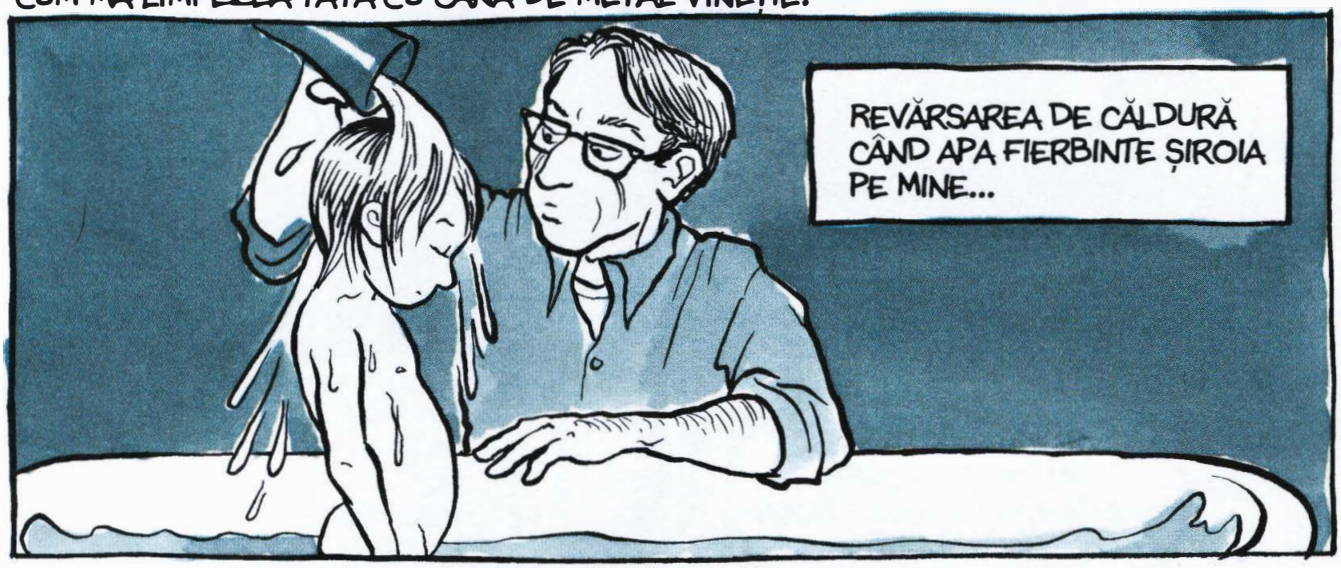

..APOI RĂCEALA BRUSCĂ, INSUPORTABILĂ A ABSENȚEI EI.

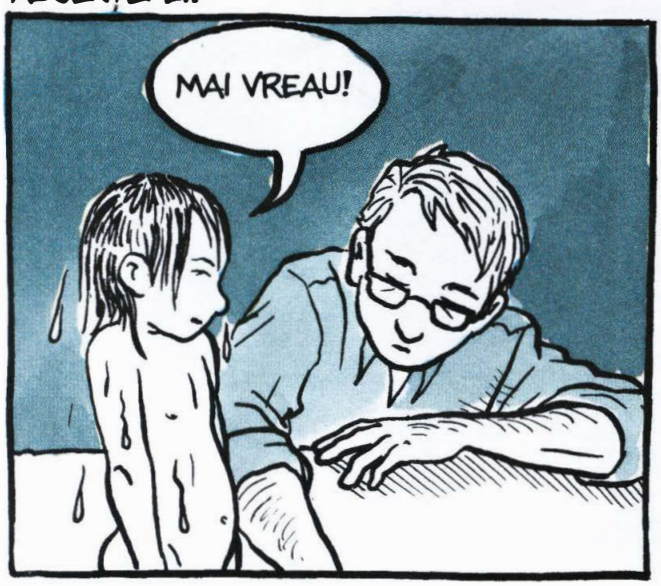

A FOST UN TATĂ BUN? ÎMI VINE SĂ ZIC „MĂCAR A RĂMAS PRIN ZONĂ!" DAR BINEÎNȚELES CĂ N-A RĂMAS.

E DREPT CĂ NU S-A SINUCIS PÂNĂ NU AM ÎMPLINIT APROAPE DOUĂZECI DE ANI.

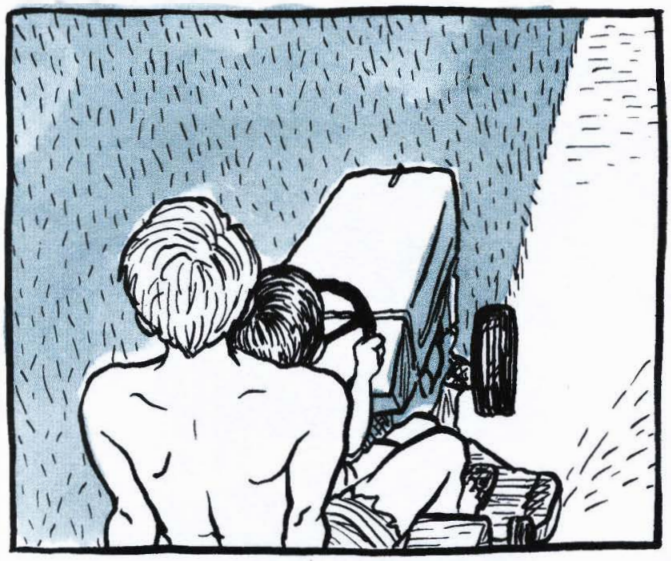

DAR ABSENȚA LUI A REVERBERAT RETROACTIV, RĂSFRÂNGÂNDU-ȘE ASUPRA ÎNTREGII PERIOADE DE CÂND ÎL ȘTIAM.

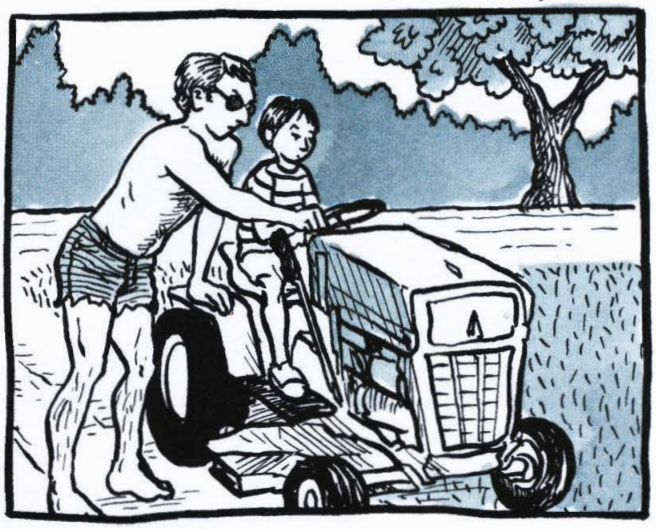

POATE CĂ E INVERSUL DURERII PE CARE O SIMT ÎN MEMBRUL LIPSĂ CEI CU AMPUTAȚII.

...CU MIROS DE RUMEGUȘ, SUDOARE ȘI PARFUM FIN.

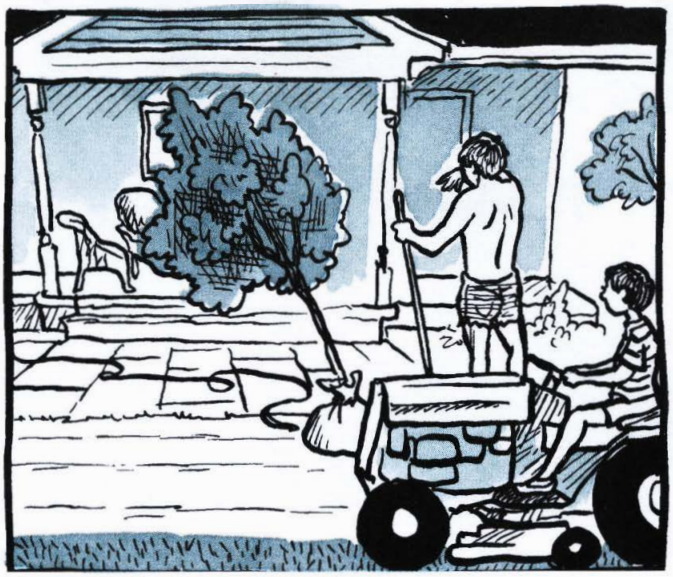

DAR EU SUFEREAM CA ȘI CUM AR FI FOST DEJA ABSENT.

CAPITOLUL 2

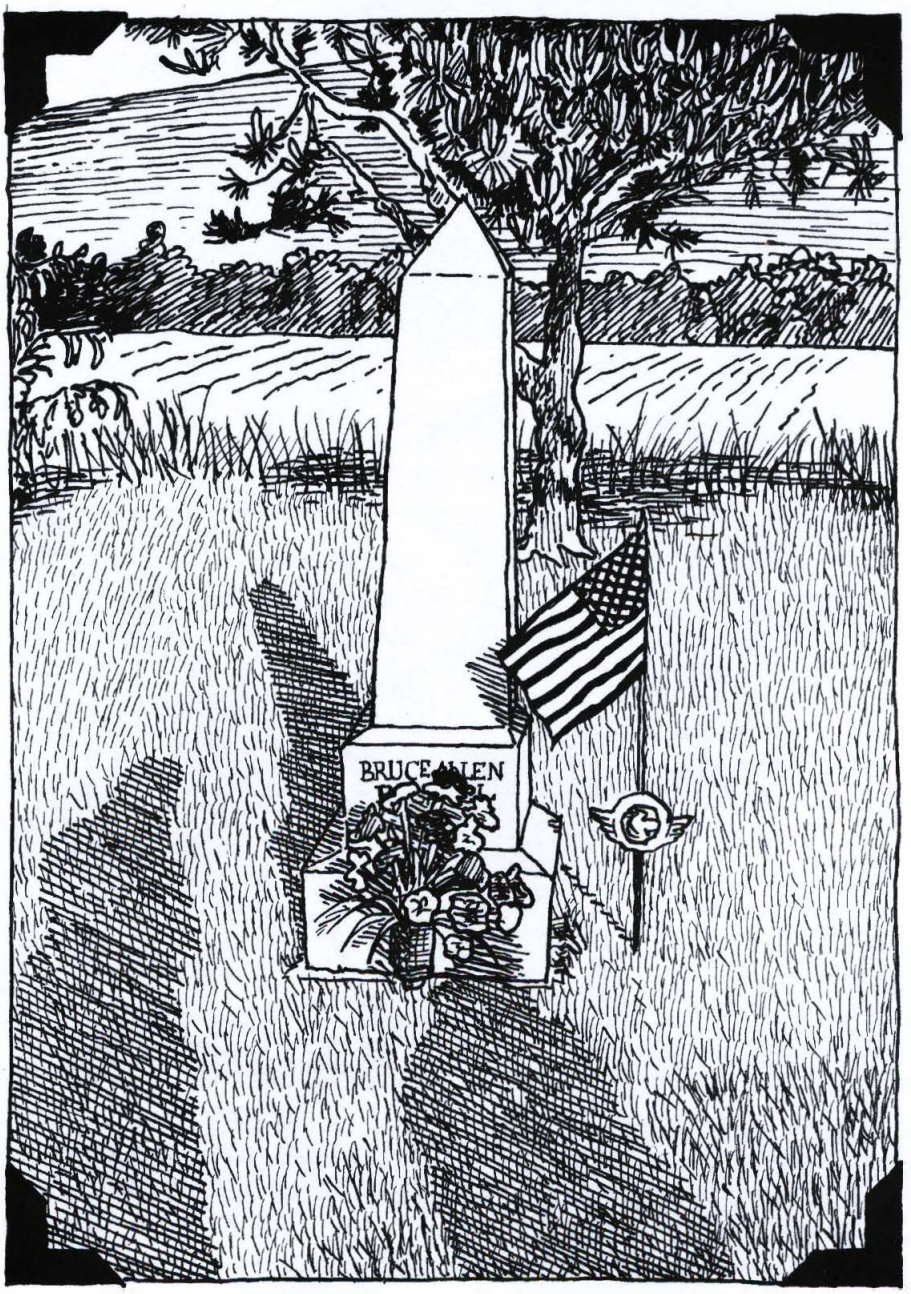

O MOARTE FERICITĂ

DE FAPT, NU EXISTĂ NICI O DOVADĂ CĂ TATA S-AR FI SINUCIS.

NIMENI N-A BĂNUIT CĂ NU FUSESE UN ACCIDENT.

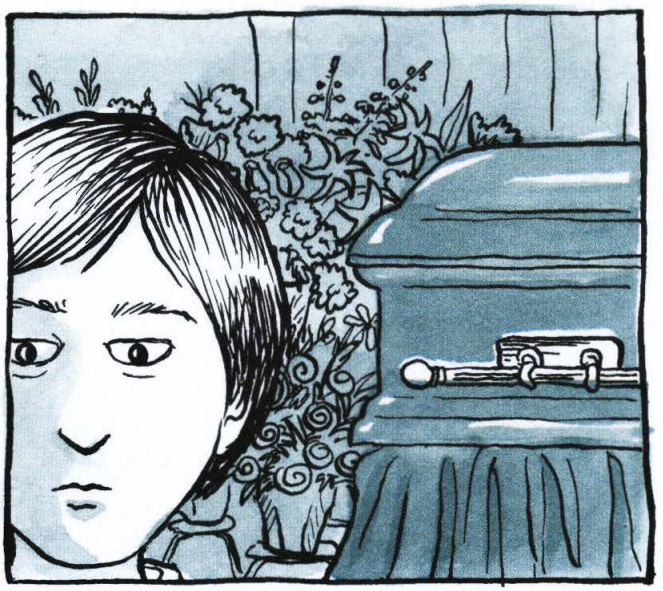

E FOARTE POSIBIL CA MOARTEA SĂ FI FOST TRUCUL LUI SUPREM, LOVITURA LUI DE MAESTRU.

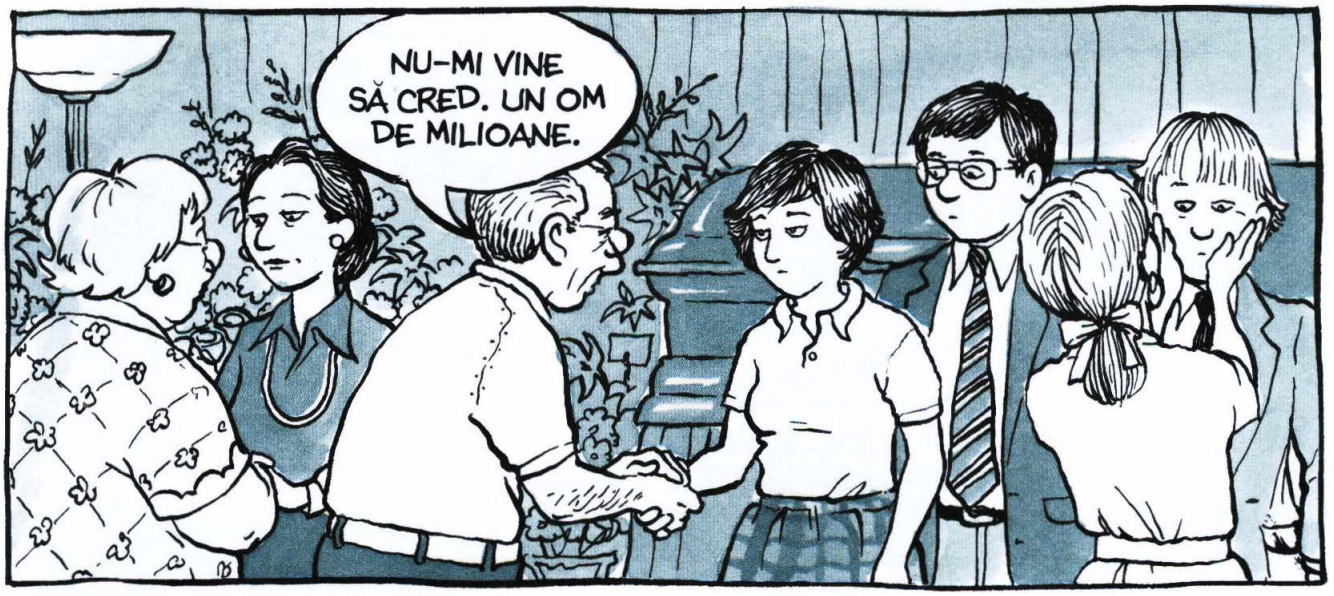

NU EXISTĂ DOVEZI, DAR EXISTĂ CIRCUMSTANȚE CARE DAU DE BĂNUIT. FAPTUL CĂ MAMA ÎI CERUSE SĂ DIVORȚEZE CU DOUĂ SĂPTĂMÂNI ÎN URMĂ.

EXEMPLARUL DIN *MOARTEA FERICITĂ* A LUI CAMUS PE CARE-L CITEA ȘI PE CARE-L TOT LĂSA PRIN CASĂ ÎNTR-UN FEL CARE POATE FI CONSIDERAT DELIBERAT.

PRIMUL ROMAN AL LUI CAMUS E DESPRE UN EROU TUBERCULOS CARE N-ARE PARTE DE O MOARTE PREA FERICITĂ. TATA SUBLINIASE O FRAZĂ.

fi scutit de însingurare. Fusese nedrept: în timp ce imaginaţia şi vanitatea lui îi dăduseră ei prea multă importanţă, mândria lui îi dăduse prea puţină. Descoperea acel crud paradox prin care întotdeauna ne amăgim de două ori în privinţa fiinţelor iubite – mai întâi în avantajul lor, apoi în dezavantajul lor. Înţelegea acum că Marthe fusese ... era ea şi îi ... stradă. Brusc ... zie de recunoştinţă de care nu o putea exprima...

UN EPITAF PERFECT PENTRU CĂSNICIA PĂRINŢILOR MEI.

DAR TATA CITEA MEREU CÂTE CEVA. AR FI TREBUIT OARE SĂ INTRĂM LA BĂNUIELI CU UN AN ÎNAINTE, CÂND SE APUCASE VOINICESTE DE PROUST?

SĂ FI FOST UN SEMN DE DISPERARE? LA URMA URMEI, SE SPUNE CĂ OMUL AJUNGE LA VÂRSTA MIJLOCIE ÎN ZIUA CÂND ÎŞI DĂ SEAMA CĂ N-O SĂ CITEASCĂ NICIODATĂ *ÎN CĂUTAREA TIMPULUI PIERDUT*. ŞI TATA MAI FĂCUSE O MICĂ ÎNSEMNARE ÎN ALTĂ CARTE.

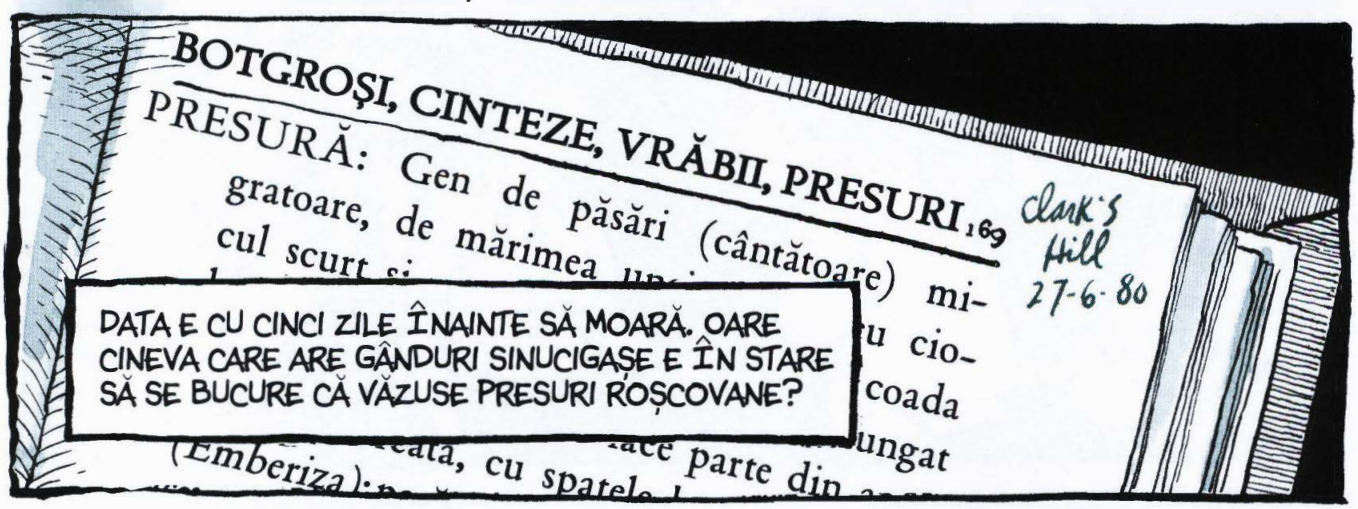

POATE NU VĂZUSE MAŞINA PENTRU CĂ ERA PREOCUPAT DE DIVORŢ. ACCIDENTELE SE ÎNTÂMPLĂ ADESEA CÂND OMUL E CU MINTEA AIUREA.

DAR ASTEA SUNT TENTATIVE DE ESCHIVĂ. NU CRED CĂ A FOST UN ACCIDENT.

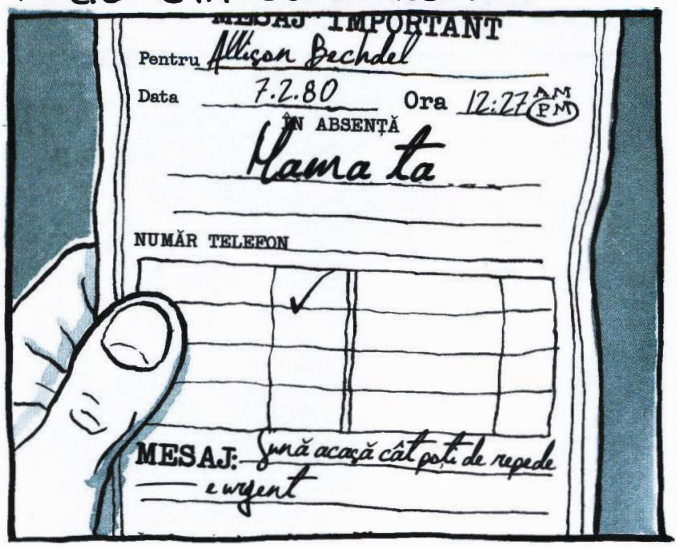

DUPĂ UN DRUM DE CINCI ORE DE LA FACULTATE ȘI DUPĂ CE S-A CULCAT TOATĂ LUMEA, AM DISCUTAT DESPRE EL CU MAMA.

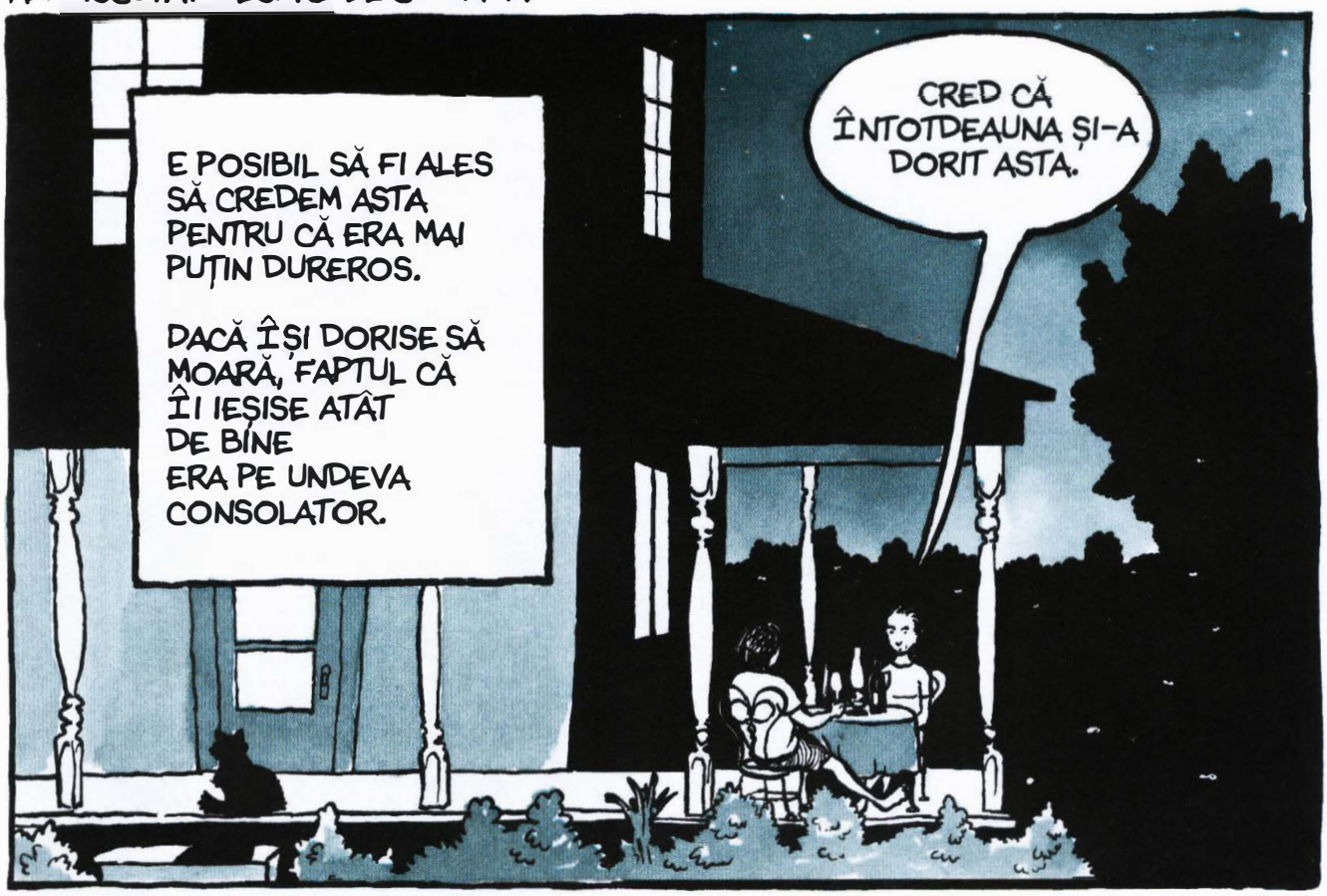

ARE UN OBELISC PE MORMÂNT, UN ANACRONISM CARE SARE-N OCHI PRINTRE LESPEZILE DIFORME DE GRANIT DIN PARTEA NOUĂ A CIMITIRULUI.

CHIAR AVEA O COLECȚIE DE OBELISCURI, AL CĂREI TROFEU ERA UNUL DE JAD, ÎNALT PÂNĂ LA GENUNCHI, PROPTIT ÎN UȘA BIBLIOTECII CA S-O ȚINĂ DESCHISĂ.

ULTIMUL LUI OBELISC NU E SCULPTAT ÎN MARMURĂ OPULENTĂ, STRĂVEZIE, CA MORMINTELE DIN PARTEA VECHE A CIMITIRULUI.

MAMA N-A REUȘIT SĂ-L CONVINGĂ PE MEȘTERUL DE MONUMENTE FUNERARE SĂ I-L FACĂ AȘA.

GRANITUL E ARĂTOS, CURAT... MĂ ROG, ȘI MORT.

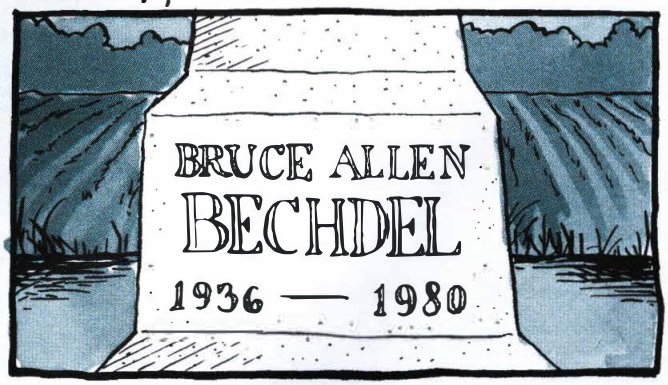

PE O HARTĂ A ORAȘULUI MEU NATAL, UN CERC CU DIAMETRUL DE APROAPE DOI KILOMETRI ȘI JUMĂTATE CIRCUMSCRIE:

(A) MORMÂNTUL TATEI,

(B) LOCUL UNDE A MURIT, PE ROUTE 150, LÂNGĂ O FERMĂ VECHE PE CARE O RESTAURA,

(C) CASA ÎN CARE EL ȘI MAMA ȘI-AU ÎNTEMEIAT FAMILIA ȘI

(D) FERMA UNDE S-A NĂSCUT EL.

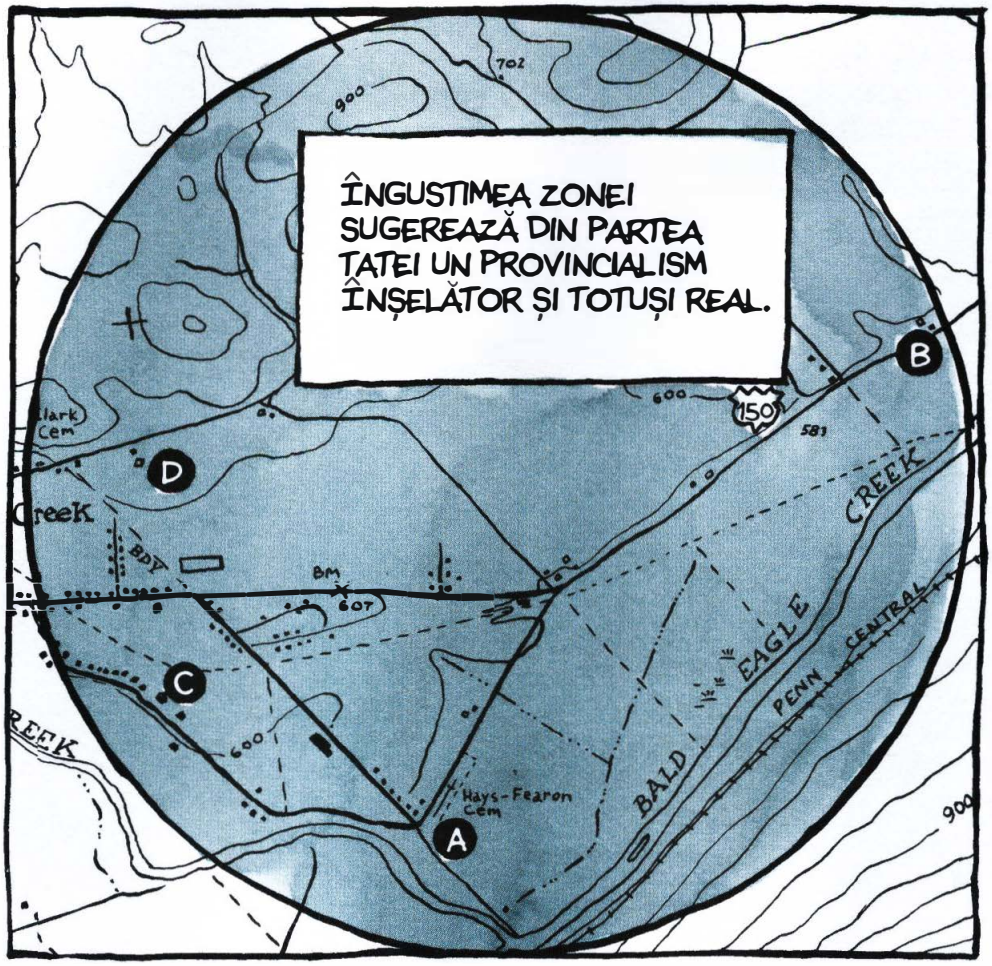

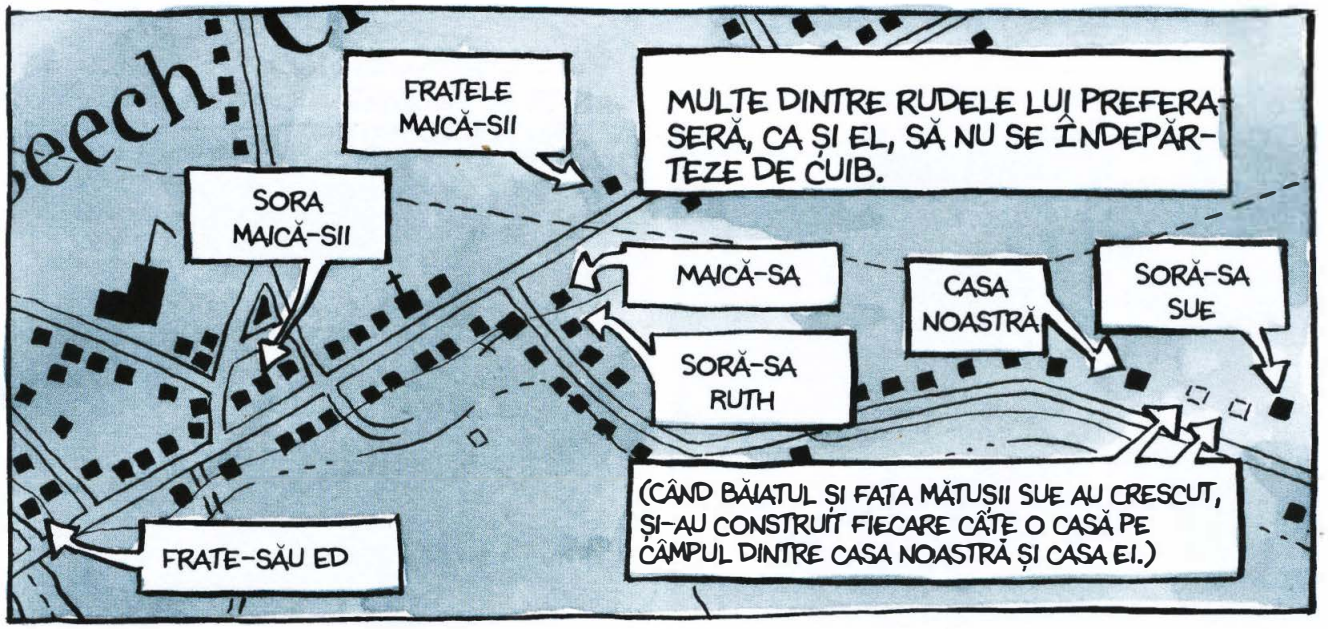

DAR E UN MISTER DE CE TATĂL MEU CEL RAFINAT, CU INTERESUL LUI NESĂNĂTOS PENTRU ARTELE DECORATIVE, A RĂMAS ÎN ACEL CĂTUN DE PROVINCIE.

ȘI DE CE MAMA MEA CEA EDUCATĂ, CARE STUDIASE ACTORIE LA NEW YORK, A ACCEPTAT SĂ TRĂIASCĂ BOT ÎN BOT CU FAMILIA LUI, ĂSTA E UN MISTER ȘI MAI MARE.

ERA DE LA SINE ÎNȚELES CĂ EU ȘI FRAȚII MEI NU VOM REPETA GREȘEALA LOR.

ÎN REALITATE, AI MEI AJUNSESERĂ PÂNĂ-N EUROPA, UNDE TATA FUSESE TRIMIS CA SOLDAT. MAMA ZBURASE PÂNĂ ACOLO CA SĂ SE MĂRITE CU EL.

TRĂISERĂ ÎN GERMANIA DE VEST APROAPE UN AN ÎN TIMPUL SERVICIULUI MILITAR AL TATEI, ÎNTR-UN HUZUR RELATIV, DE EXPATRIAȚI.

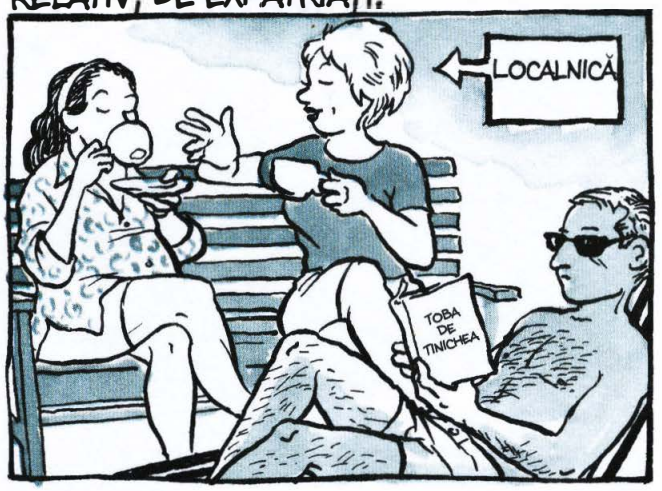

APOI ÎNSĂ, SE PARE CĂ BUNICUL A FĂCUT INFARCT, IAR TATA A FOST NEVOIT SĂ SE ÎNTOARCĂ ACASĂ ȘI SĂ PREIA AFACEREA FAMILIEI.

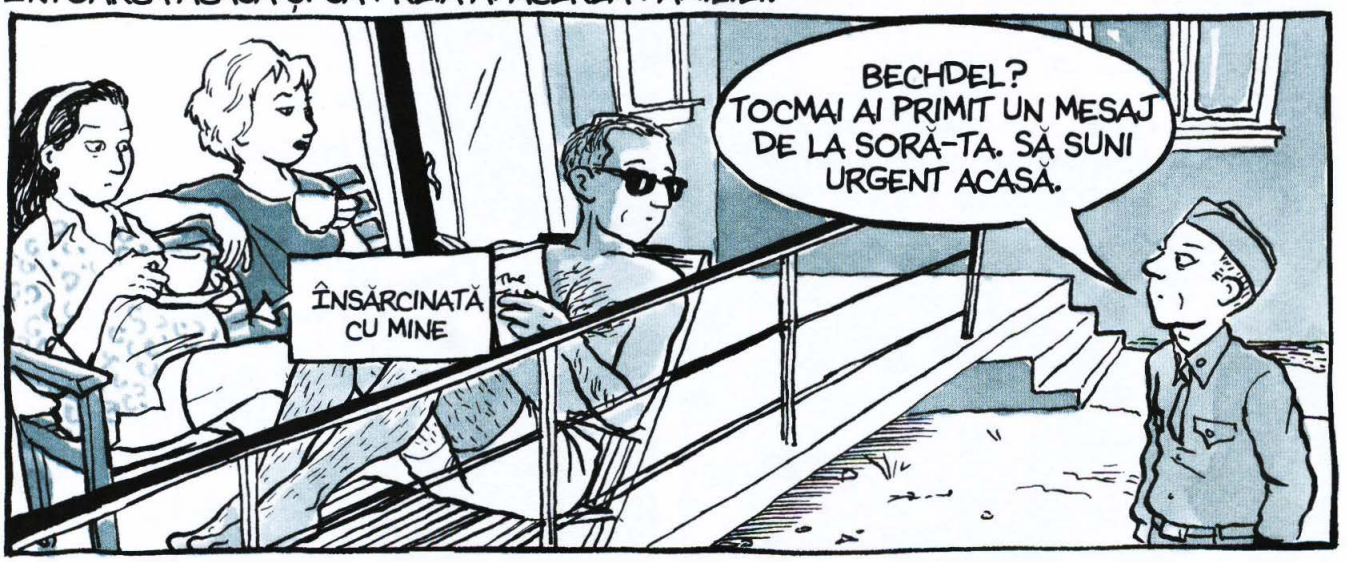

AFACEREA ERA UN BIROU DE POMPE FUNEBRE ÎNFIINȚAT DE STRĂBUNICUL MEU, EDGAR T. BECHDEL.

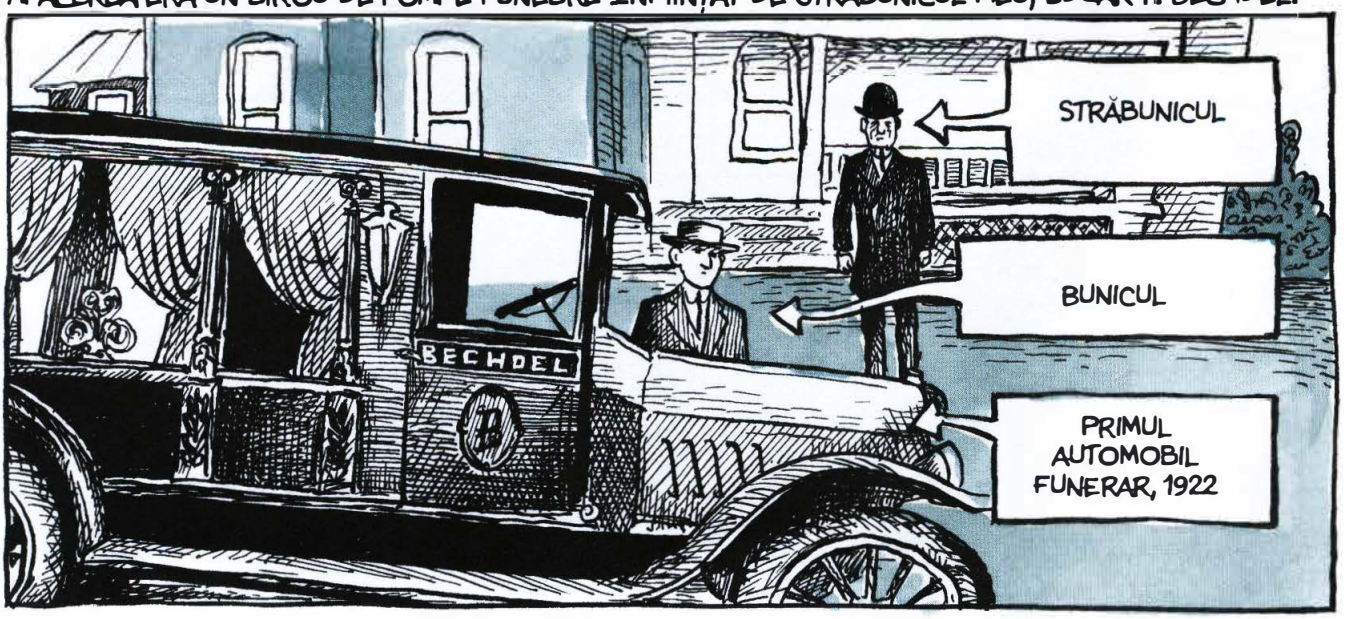

SCHIMBAREA DE PLANURI A FOST O LOVITURĂ CRUDĂ. EU M-AM NĂSCUT LA SCURT TIMP DUPĂ ÎNTOARCEREA LOR.

O VREME AM LOCUIT CU TOȚII ÎMPREUNĂ CU BUNICA ȘI BUNICUL BOLNAV LA BIROUL DE POMPE FUNEBRE.

DUPĂ NICI UN AN, NE-AM MUTAT CU CHIRIE LA O FERMĂ ÎN STIL FEDERAL ȘI S-A NĂSCUT FRATELE MEU, CHRISTIAN.

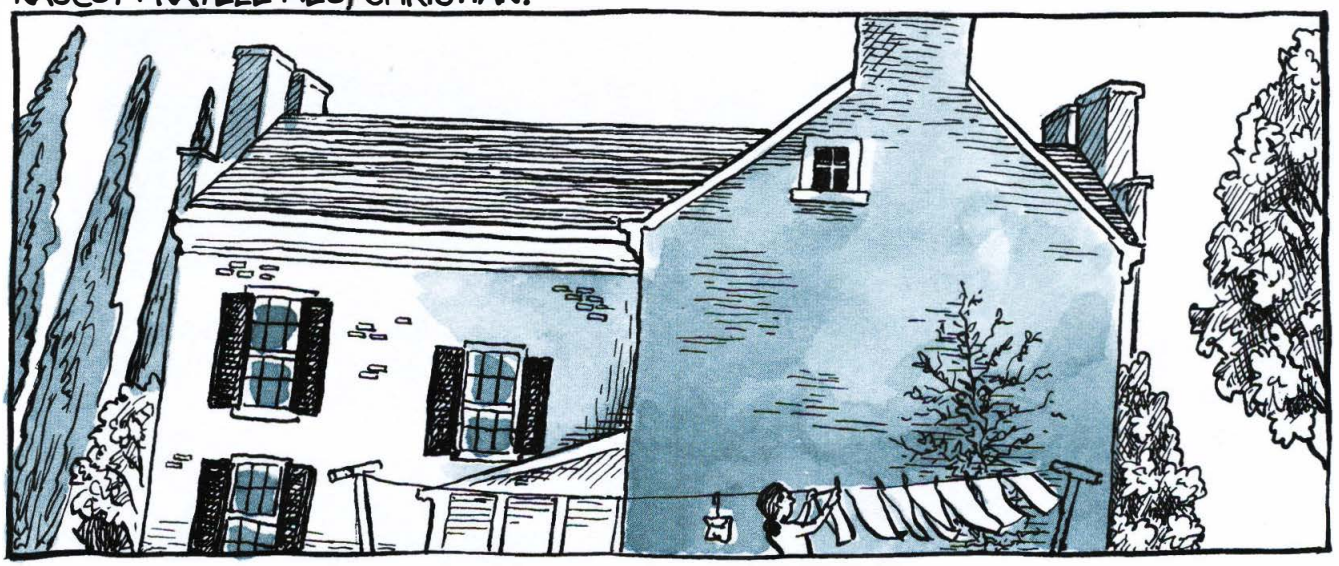

TATA A ÎNCEPUT SĂ PREDEA ENGLEZA LA ȘCOALĂ. BIROUL DE POMPE FUNEBRE ADUCEA UN VENIT MODEST ÎN REGIUNEA NOASTRĂ PREA PUȚIN POPULATĂ.

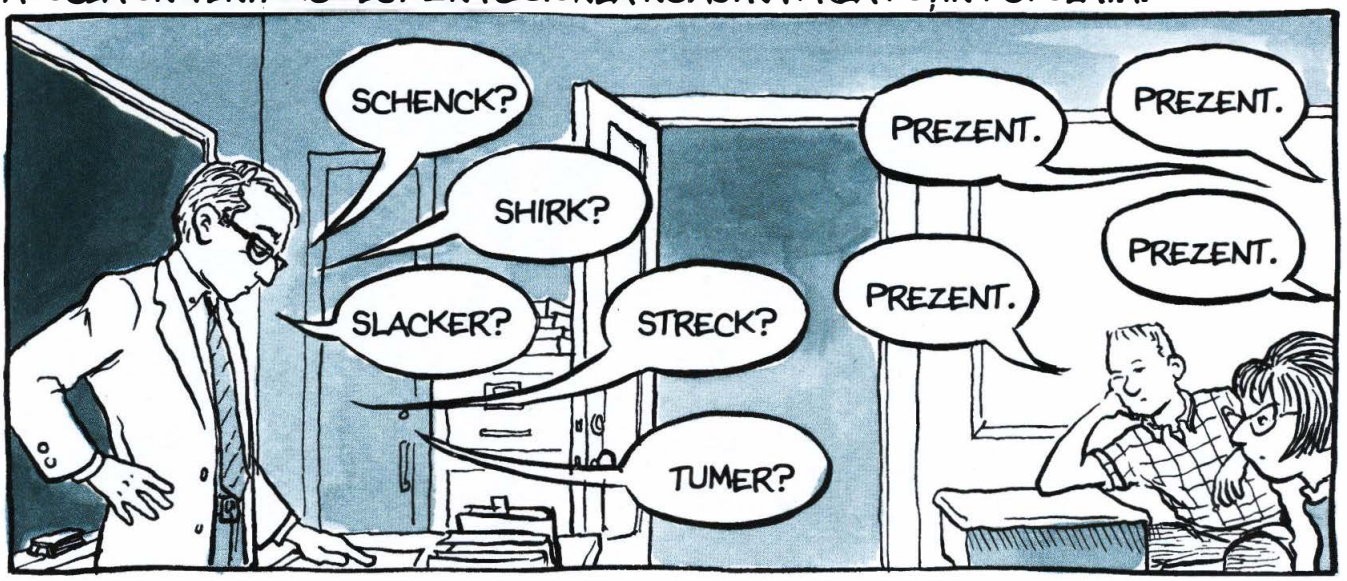

CÂND NE-AM MUTAT ÎN CASA NEOGOTICĂ ȘI S-A NĂSCUT JOHN, EUROPA DISPĂRUSE DEJA DE LA ORIZONTUL ALOR MEI.

LA UN MOMENT DAT, ÎN ACEI PRIMI ANI, ÎN MINTEA MEA S-A INSTALAT CONFUZIA ÎNTRE NOI ȘI FAMILIA ADDAMS.

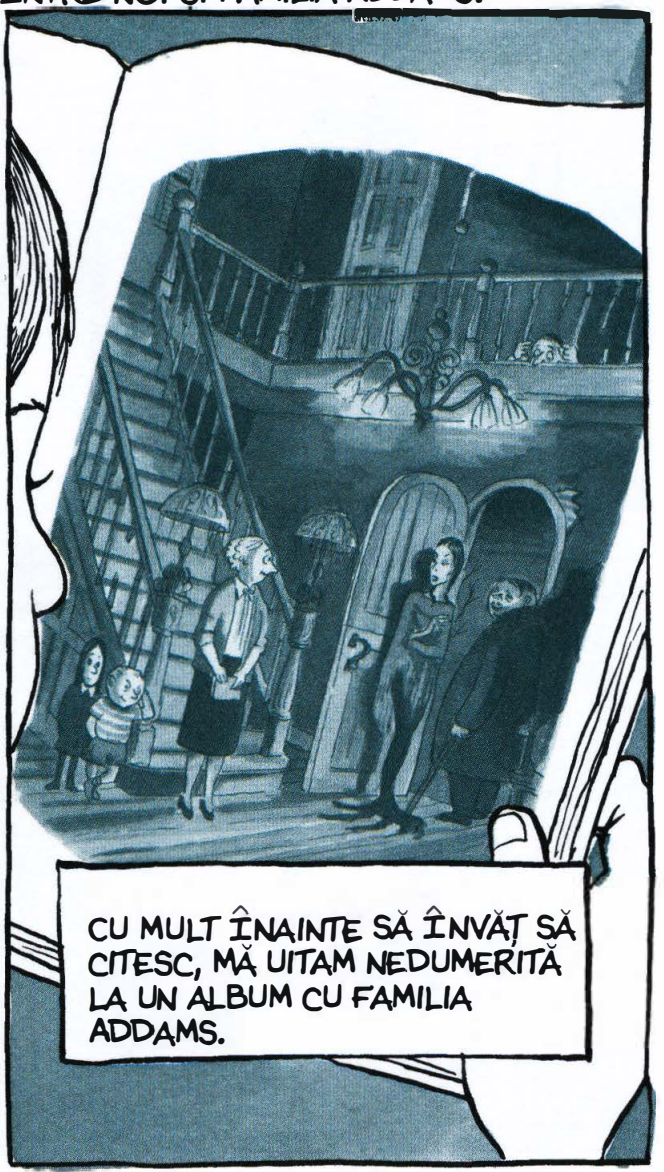

NU PRICEPEAM REPLICILE ȘI NICI RĂSTURNAREA IRONICĂ A CONFORMISMULUI DE SUBURBIE. RECUNOȘTEAM TAVANELE ÎNALTE ȘI ÎNTUNECOASE, TAPETUL COJIT ȘI ACCESORIILE SINISTRE DIN PĂR DE CAL DIN PROPRIA MEA CASĂ.

...O FETIȚĂ SPERIATĂ STĂ CU O AȚĂ ÎN GURĂ, LEGATĂ DE O TRAPĂ.

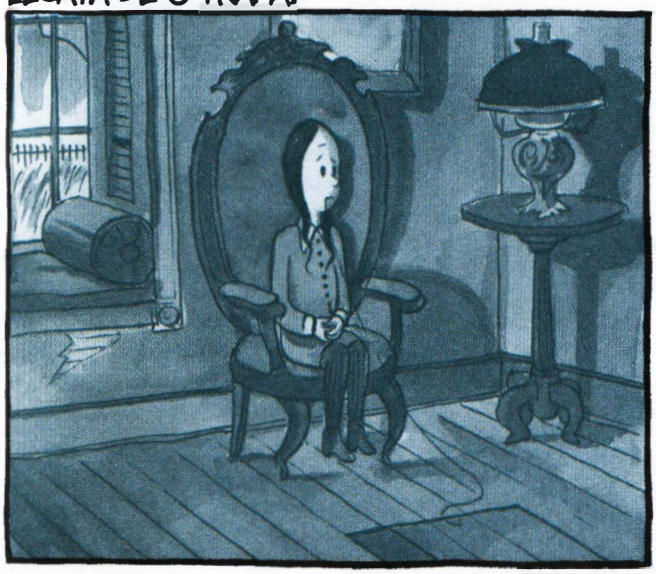

VEIOZA DE LÂNGĂ EA ARĂTA FIX CA VEIOZA MEA. DE FAPT, FETIȚA SEMĂNA PERFECT CU MINE.

ASEMĂNAREA CU POZA MEA DIN CLASA ÎNTÂI E STRANIE.

PORT O ROCHIE NEAGRĂ, DE CATIFEA, ÎN CARE TATA MĂ VÂRÂSE CU FORȚA, ȘI ARĂT DE PARCĂ AȘ FI ÎN DOLIU.

MAMA, CU PĂRUL EI NEGRU BOGAT ȘI PIELEA EI ALBĂ, ADUCEA BINIȘOR CU MORTICIA.

ȘI NU O DATĂ, ÎN NOPȚILE CALDE DE VARĂ, NE POMENEAM CU CÂTE UN LILIAC ZBURĂTĂCIND PRIN LIVING.

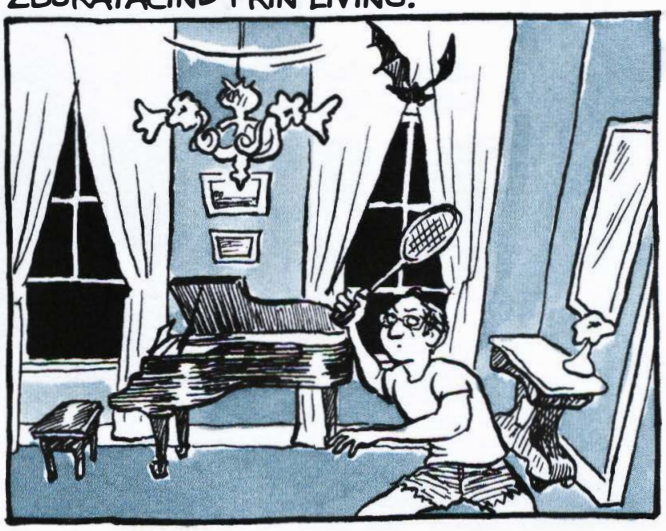

DAR COMPARAȚIA ȚINEA MAI ALES DATORITĂ AFACERII DE FAMILIE...

...ȘI NONȘALANȚEI CU CARE, INEVITABIL, AM AJUNS SĂ NE RAPORTĂM LA EA.

„CASA VESELĂ", CUM ÎI SPUNEAM NOI, ERA PE STRADA PRINCIPALĂ.

BUNICA LOCUIA ÎN FAȚĂ. FIRMA ERA ÎN SPATE.

TIN MINTE CĂ AVEAM TREI ANI CÂND L-AM VĂZUT PE BUNICUL EXPUS ACOLO. LUMEA Ș-A AMUZAT DE O RUGĂMINTE CARE MIE UNA ÎMI SUNA DESTUL DE REZONABIL.

TATA AVUSESE MÂNĂ LIBERĂ LA DECORAREA SPAȚIULUI ÎN CARE ERAU EXPUȘI MORȚII, AȘA CĂ ÎN TOATE CAMERELE ATÂRNAU DRAPERII NEGRE, DE CATIFEA. CEEA CE GARANTA O ATMOSFERĂ SUMBRĂ CHIAR ȘI ÎN CELE MAI ÎNSORITE ZILE.

EU ȘI FRAȚII MEI AVEAM MULTE ÎNDATORIRI LA CASA VESELĂ, DAR ȘI POSIBILITĂȚILE DE JOACĂ ERAU MULTE ȘI INTERESANTE.

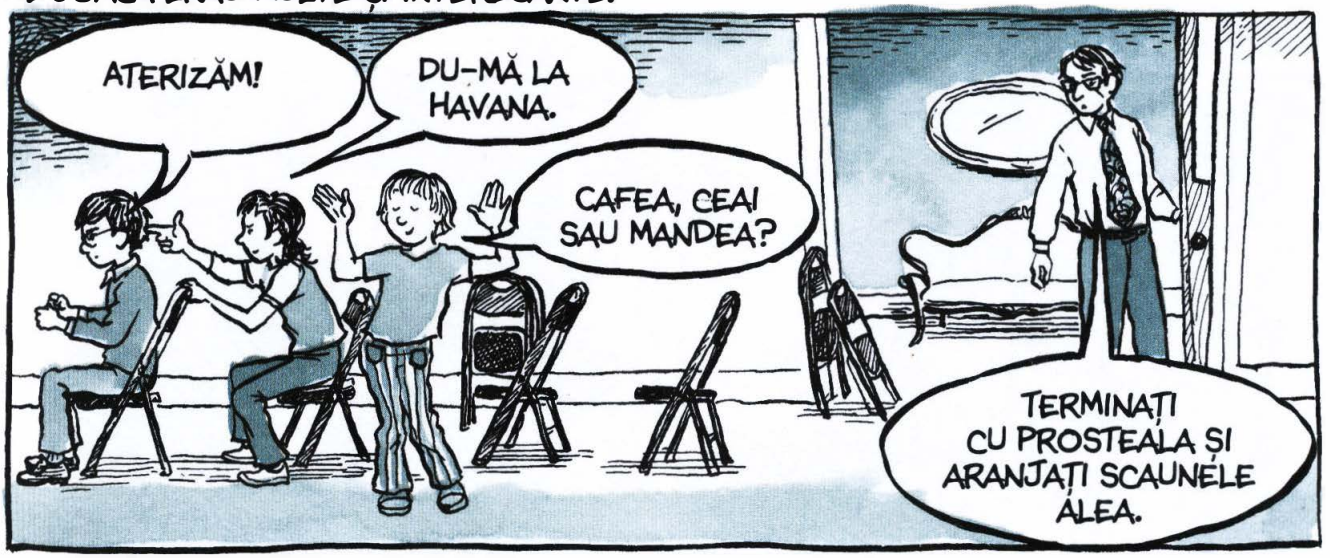

NE ERA STRICT INTERZIS SĂ NE URCĂM ÎN SICRIE.

ȘI CAPSULELE CARE SE FĂRÂMIȚAU, PLINE CU SĂRURI DE MIROSIT.

SĂRURILE ERAU PENTRU TREZIREA OAMENILOR CARE LEȘINAU DE SOC SAU DURERE, CEEA CE NU PĂREA SĂ SE ÎNTÂMPLE NICIODATĂ, SPRE DEZAMĂGIREA NOASTRĂ.

CÂND VENEA UN NOU TRANSPORT DE SICRIE, LE RIDICAM CU UN TROLIU PÂNĂ ÎN SALONUL DE PREZENTARE DE LA AL DOILEA ETAJ AL GARAJULUI.

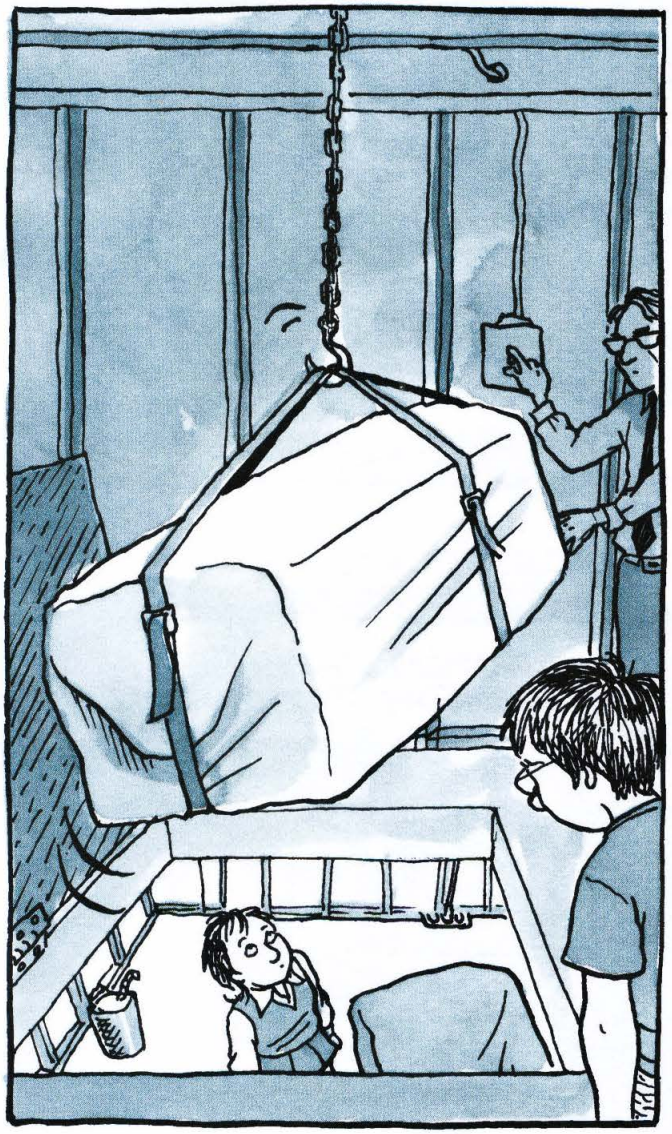

DEȘI ÎN SALONUL DE PREZENTARE NU ERAU NICIODATĂ MORȚI, ACOLO DOMNEA ATMOSFERA NEPĂMÂNTEANĂ DINTR-UN MAUSOLEU.

DE OBICEI ACOLO ERAM DUPĂ ȘCOALĂ, ÎNTR-O LUMINĂ PALIDĂ, MELANCOLICĂ, DESPACHETÂND SICRIE.

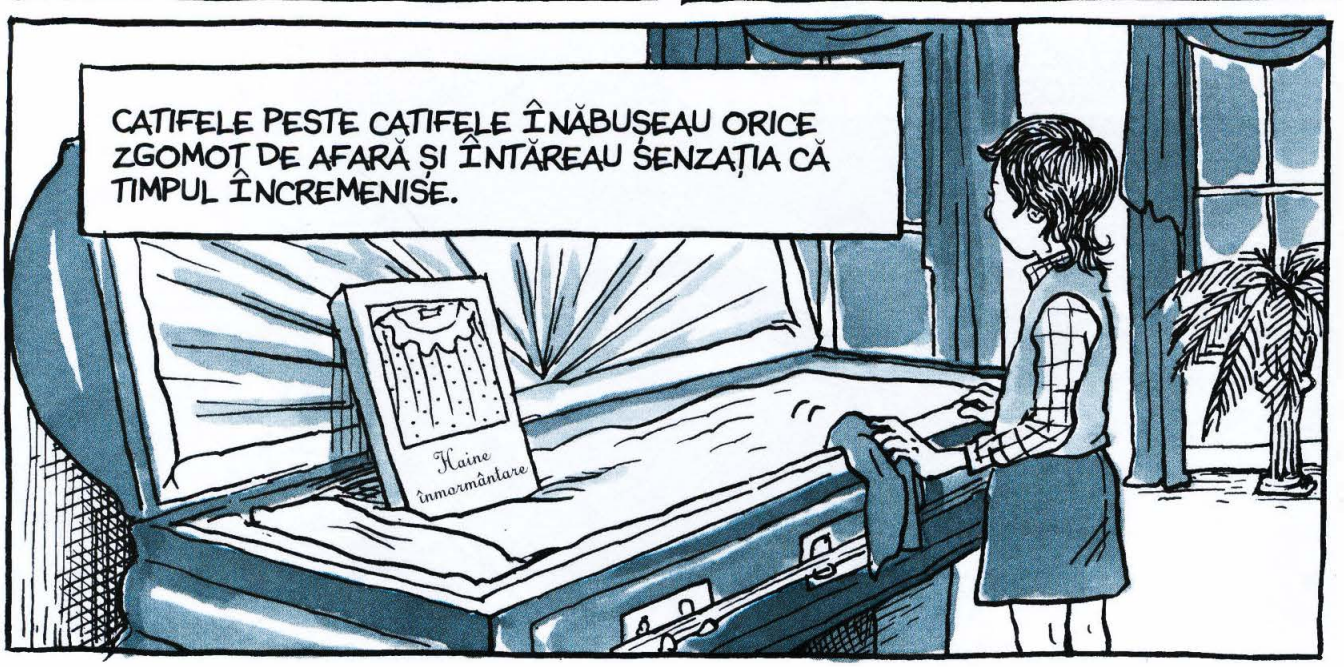

FILAMENTUL UNUI RADIATOR ELECTRIC VIBRA SURD LA ZGOMOTUL PAȘILOR NOȘTRI, CA UN MEDIUM CHEMÂND SUFLETE RĂTĂCITE.

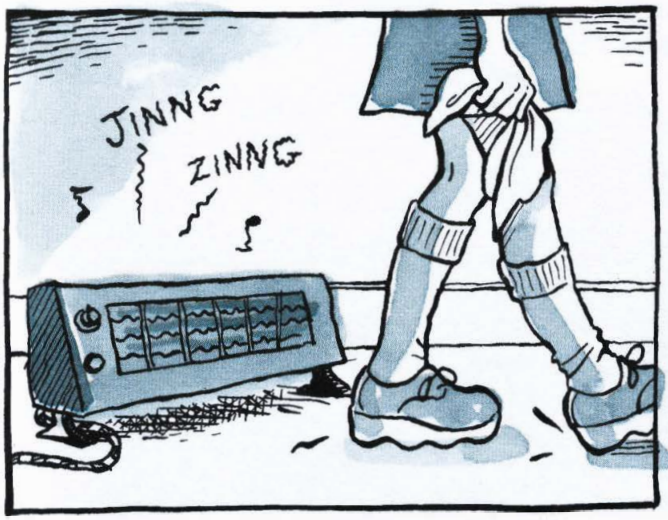

NU ERA O FERICIRE SĂ RĂMÂI SINGUR ÎNTR-UN ASTFEL DE LOC.

PE DE ALTĂ PARTE, NU ERA NEAPĂRAT SINISTRU SĂ DORMIM PESTE NOAPTE LA BIROUL DE POMPE FUNEBRE, NICI MĂCAR CÂND AVEAM CÂTE UN MORT.

EU ȘI FRAȚII MEI DORMEAM DESEORI ACOLO CU BUNICA.

CA SĂ NE LINIȘTIM, BUNICA NE LĂSA SĂ EXPLORĂM TAVANUL CU LANTERNA EI, ÎN CĂUTARE DE GÂNDACI.

CÂND GĂSEAM CÂTE UNUL, EA ÎL CATEGORISEA ORI CA „TRÂNTOR", ORI CA „VACA-DOMNULUI" – O DISTINCȚIE TAXONOMICĂ PE CARE N-AM ÎNȚELES-O NICIODATĂ – ȘI ÎL STRIVEA CU O MĂTURĂ ÎNFĂȘURATĂ ÎNTR-O CÂRPĂ.

DUPĂ ASTA, NE MILOGEAM DE EA SĂ NE SPUNĂ O POVESTE.

SAU, MAI BINE SPUS, **POVESTEA**, PENTRU CĂ AVEA BUNICA O POVESTE CARE NE SUBJUGA ÎNTR-ATÂT, ÎNCÂT RESTUL REPERTORIULUI EI – GEMENII NĂSCUȚI MORȚI, MĂTUȘA CARE FĂCUSE VIERMI – PĂLEA PRIN COMPARAȚIE.

„ERA MAI MIC DECÂT TINE, JOHN, N-AVEA MAI MULT DE TREI ANI. ERA PRIMĂVARĂ."

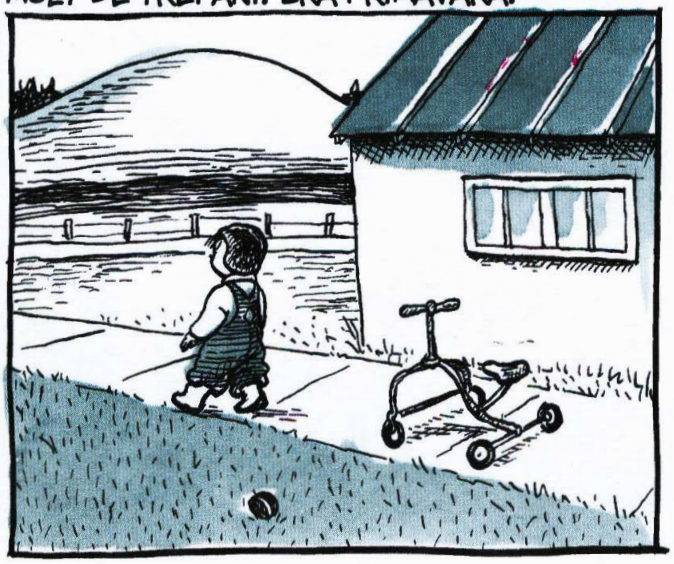

„OGOARELE ERAU PROASPĂT ARATE, IAR BRUCE PE-ACOLO A LUAT-O. ERA ATÂTA UMEZEALĂ, ÎNCÂT ÎN CURÂND NU ȘI-A MAI PUTUT SCOATE PICIORUȘELE DIN NOROI!"

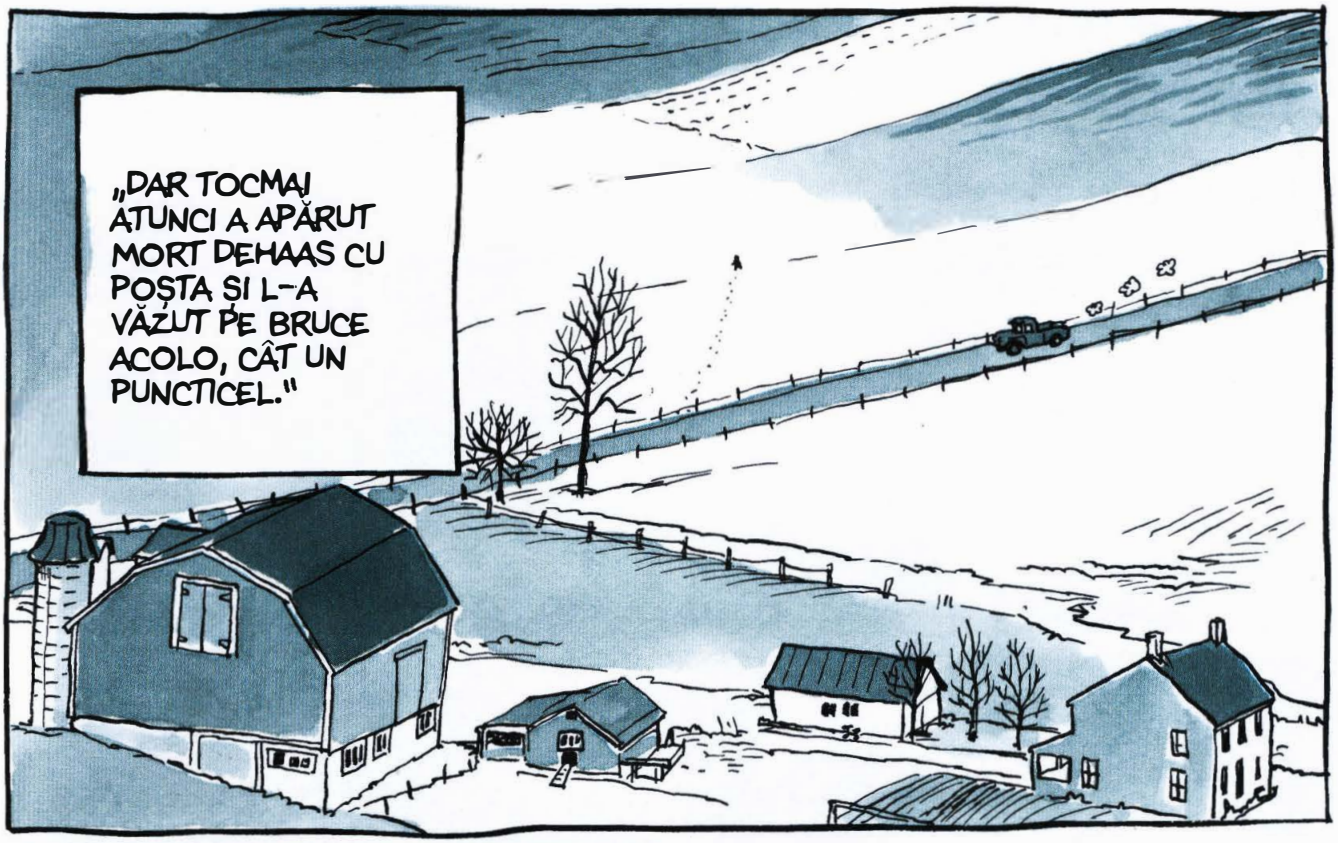

„L-A TRAS DE-ACOLO, DAR ERA ATÂT DE ÎNNĂMOLIT, CĂ L-A SCOS FĂRĂ PANTOFI!"

„L-A ADUS PE TATI AL VOST' DESCULȚ ÎN BUCĂTĂRIE, IAR EU L-AM DEZBRĂCAT CHIAR ACOLO."

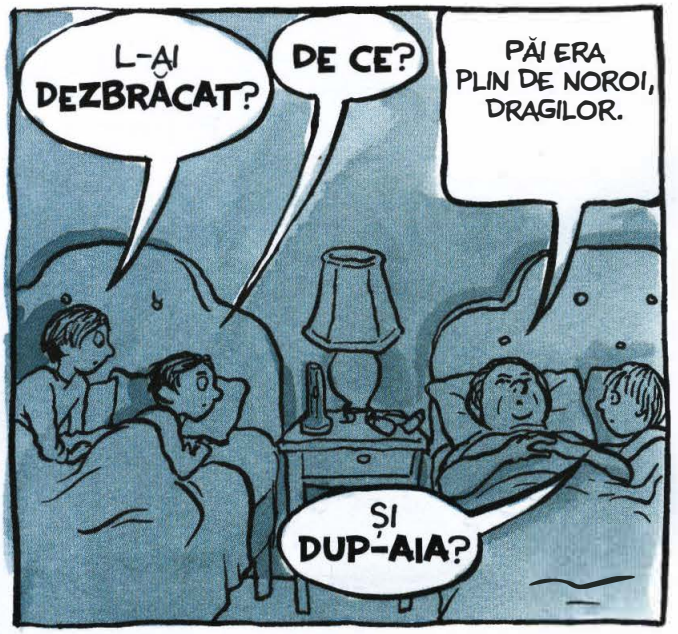

URMA DEZNODĂMÂNTUL STRANIU, GRIMMIAN, AL POVEȘTII.

DESIGUR, VOIA SĂ SPUNĂ CUPTOR DE SOBĂ. DAR NOI NU NE PUTEAM IMAGINA DECÂT CUPTORUL MODERN PE CARE-L ȘTIAM, CU ELEMENȚII LUI ÎNCINȘI.

POVESTEA NE PRINDEA DE FIECARE DATĂ.

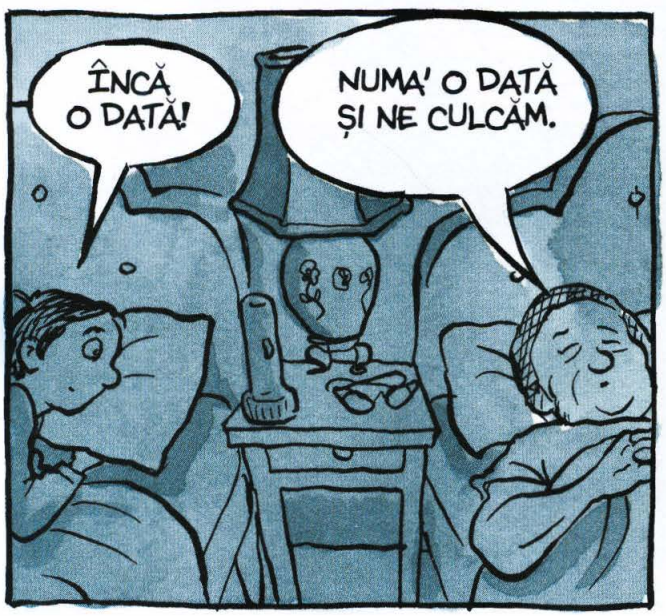

ZIUA, ERA GREU SĂ NI-L ÎNCHIPUIM PE TATA NEAJUTORAT, DEZBRĂCAT, FĂCUT PACHET ȘI BĂGAT ÎN CUPTOR.

DAR FELUL CUM ÎL AJUTA BUNI SĂ-ȘI LEGE HALATUL CHIRURGICAL LA SPATE SPUNEA MULTE.

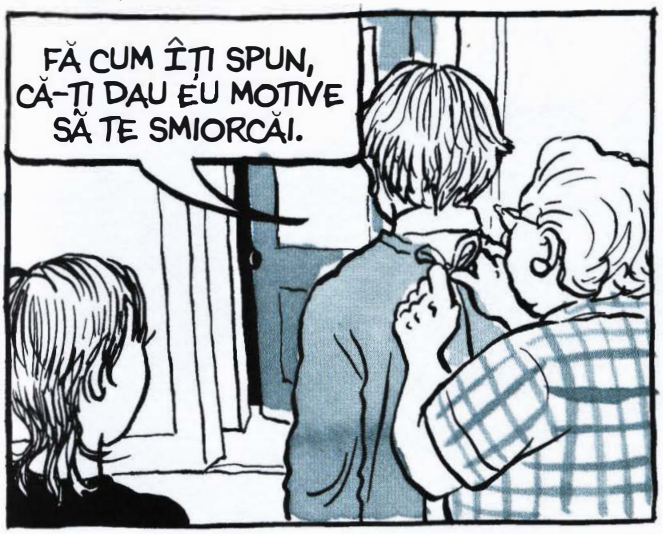

TATA LUCRA ÎN LOCUL CEL MAI SACRU, CAMERA DE ÎMBĂLSĂMARE.

ACOLO MIROSEA A DETERGENT BACTERICID ȘI A LICHID DE ÎMBĂLSĂMARE. SPAȚIUL ERA DOMINAT DE O MASĂ DIN PORȚELAN SMĂLȚUIT ȘI DE O PLANȘĂ CIUDATĂ DE PERETE.

BĂRBATUL DE PE MASĂ ERA BĂRBOS ȘI BINE FĂCUT, CONTRASTÂND IZBITOR CU PRODUCȚIA OBIȘNUITĂ A TATEI, DE BĂTRÂNI STAFIDIȚI.

GRĂMĂJOARA STRANIE DE ORGANE GENITALE ERA ȘOCANTĂ, DAR MI-A SĂRIT ÎN OCHI MAI ALES PIEPTUL ÎN CARE SE CĂSCA O PEȘTERĂ ROȘIE, ÎNTUNECOASĂ.

A URMAT UN DIALOG PRACTIC CU TATA, ÎN TIMPUL CĂRUIA AM FOST ATENTĂ SĂ NU ARĂT PIC DE EMOȚIE.

PĂREA SĂ FIE UN TEST. POATE CĂ TOT ASA PE NEPREGĂTITE ÎL LUASE ȘI TAICĂ-SĂU, UN TIP FOARTE RECE, DUPĂ REPUTAȚIE, CÂND ÎI ARĂTASE PRIMUL CADAVRU.

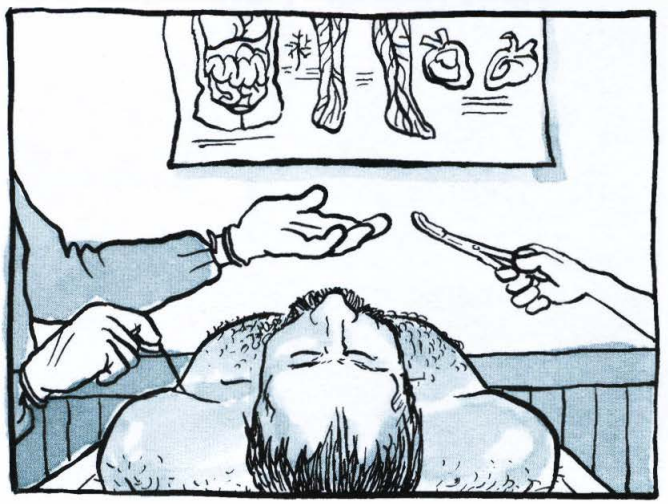

SAU POATE CĂ AVEA SENZAȚIA CĂ DEVENISE PREA IMUN LA MOARTE ȘI SPERA SĂ PROVOACE ÎN MINE ACEA EXPRESIE NATURALĂ DE GROAZĂ DE CARE EL NU MAI ERA CAPABIL.

SAU POATE CĂ DOAR AVEA NEVOIE DE FOARFECĂ.

AM AVUT ÎNSĂ OCAZIA SĂ RECURG EU ÎNSĂMI LA METODA DE CARE VORBEAM, ACEASTĂ ÎNCERCARE DE A TRĂI EMOȚIA PRIN INTERPUȘI.

LA PATRU ANI DUPĂ MOARTEA TATEI, ATUNCI CÂND VENEA VORBA DESPRE PĂRINȚI, COMUNICAM INFORMAȚIA PE UN TON EGAL, INDIFERENT...

EMOȚIA PE CARE O INHIBASEM ÎN FAȚA CADAVRULUI DESPICAT PĂREA SĂ FI RĂMAS INHIBATĂ.

CHIAR ȘI CÂND PE MASĂ A AJUNS CHIAR TATA.

MI-AM PETRECUT VARA ACEEA LA SCOALĂ, PUNÂND CODURI DE BARE PE TOATE CĂRȚILE DIN BIBLIOTECA FACULTĂȚII.

M-AM ÎNTORS ACASĂ CU BICICLETA, MIRÂNDU-MĂ DE NEPOTRIVIREA DINTRE ACEASTĂ ACTIVITATE APARENT LIPSITĂ DE GRIJI ȘI RECENTA TRAGEDIE DIN VIAȚA MEA.

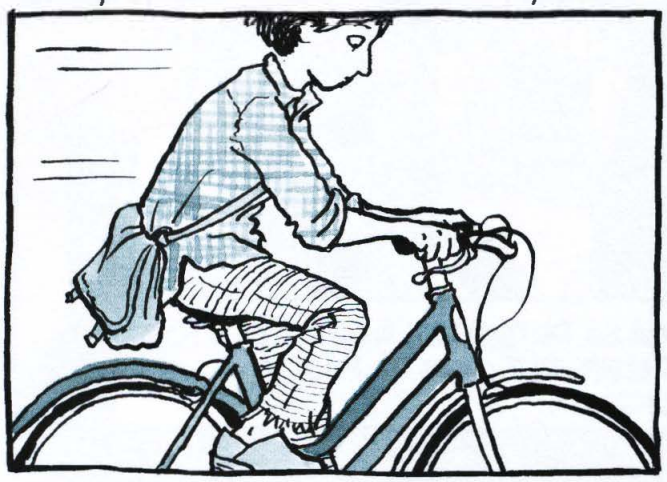

POVESTINDU-I IUBITEI MELE CE SE ÎNTÂMPLASE, CHIAR AM PLÂNS SINCER VREO DOUĂ MINUTE.

JOAN A VENIT CU MINE, CU MAȘINA SI AM AJUNS ÎN ACEEAȘI SEARĂ. M-AM SALUTAT CU FRATELE MEU MAI MIC, JOHN, CU NIȘTE RÂNJETE ORIBILE, INCONTROLABILE.

SE POATE SUSȚINE CĂ MOARTEA E PRIN NATURA EI ABSURDĂ ȘI CĂ RÂNJETUL NU E NEAPĂRAT O REACȚIE INADECVATĂ. CÂND SPUN ABSURD, VREAU SĂ SPUN RIDICOL, ILOGIC. ACUM, CINEVA E AICI, IAR ÎN MOMENTUL URMĂTOR, NU MAI E.

CA STUDENTĂ, ÎMI TREBUIA *MITUL LUI SISIF* PENTRU UN CURS. TATA S-A OFERIT SĂ-MI TRIMITĂ VECHIUL LUI EXEMPLAR, DAR AM RESPINS ACEASTĂ IMIXTIUNE.

AȘ VREA SĂ POT SPUNE CĂ AM ACCEPTAT CARTEA DE LA EL, CĂ O AM ȘI ACUM, CĂ EL SUBLINIASE UN ANUMIT PASAJ.

dorindu-și moartea.

Subiectul acestui eseu e tocmai această relație între absurd și sinucidere, măsura exactă în care sinuciderea e o soluție la absurd. Se poate susține, ca principiu, că acțiunile unui individ care nu trișează trebuie dictate de ceea ce el consideră că e adevărat. Credința în absurditatea existenței trebuie deci să-i determine purtarea. Ne putem întreba în mod legitim, limpede și fără fals patetism, dacă o concluzie atât de însemnată impune renunțarea cât mai grabnică la o condiție de neînțeles. Sunt

ACUMA NU SPUN CĂ EL S-AR FI SINUCIS DIN CONVINGERI EXISTENȚIALISTE.

ÎN PRIMUL RÂND CĂ, DACĂ AR FI CITIT CU ATENȚIE, AR FI AJUNS LA CONCLUZIA LUI CAMUS CĂ SINUCIDEREA E ILOGICĂ.

DAR CEVA ÎMI SPUNE CĂ TATA ERA UN STUDIOS DE DUMINICĂ.

O POZĂ CU EL ÎN MAȘINA SPORT A UNUI COLEG DE FRĂȚIE STUDENȚEASCĂ ÎMI AMINTEȘTE DE FOTOGRAFIILE LUI CAMUS.

POATE E DIN CAUZA ȚIGĂRII. ÎN TOATE FOTOGRAFIILE PE CARE I LE ȘTIU, CAMUS ȚINE UN CHIȘTOC ÎNTRE BUZELE LUI GALICE.

DAR PLĂMÂNII LUI CAMUS ERAU CIURUIȚI DE TUBERCULOZĂ. TOCMAI EL SE TREZEA SĂ IRONIZEZE SINUCIDEREA DIN MOTIVE DE LOGICĂ?

DIN CÂTE SE PARE, CAMUS AR FI AFIRMAT ÎN DIVERSE CERCURI DE PRIETENI CĂ MOARTEA ÎNTR-UN ACCIDENT DE MAȘINĂ AR FI *UNE MORT IMBÉCILE*.

TOT ÎN *MITUL LUI SISIF*, CAMUS MAI SPUNE ȘI CĂ TRĂIM CU TOȚII CA ȘI CUM N-AM ȘTI CĂ O SĂ MURIM. DAR, MĂ ROG...

> Și totuși n-o să ne mirăm niciodată îndeajuns de faptul că toată lumea trăiește de parcă nimeni n-ar „ști". Asta pentru că în realitate nu există experiența morții. Nu poți spune că ai experimentat ceva cu adevărat până când n-ai trăit acel lucru în mod conștient. Astfel, aproape că e imposibil să vorbim despre experiența morții celorlalți. E un substitut, o iluzie, niciodată pe deplin convingătoare. Această convenție melancolică nu ne poate convinge. În realitate, oroarea decurge din aspectul matematic al evenimentului. Dacă timpul

...EL NU ERA ANTREPRENOR DE POMPE FUNEBRE.

ÎN SCRISORILE PE CARE MI LE-A TRIMIS LA FACULTATE, PĂREA UNEORI EROUL ABSURD PERFECT, SISIF PURTÂNDU-ȘI POVARA CU VESELIE DETAȘATĂ.

Weekendul n-a adus cine știe ce distracții nemaipomenite. Am fost chemat la 3:30 noaptea pentru că murise Fay Murray. Adio, vineri și sâmbătă. Din momentele tari, chiloții ei galbeni de dantelă, brodați cu trandafiri. Părul ei vopsit în roșu după trei luni de spitalizare. Coafura ei și meșele. Treningul ei jalnic din catifea verde, cu paiete aurii și decolteu adânc. Ei, eu m-am străduit cu ruj roșu, fard de pleoape verde, o grămadă de roșu în obraji, dermatograf și ce să vezi, uite-o pe Fay. Avea o piele minunată, perfectă, catifelată. Toată lumea a fost încântată și nu i-ai fi dat în veci saptezeci de ani.

ALTEORI, ERA DISPERAT.

Claude H. Bechdel Funeral Home
Elephon 717-962-2727
Beech Creek, Pennsylvania 16822

Dorothy Ee Bechdel — Bruce A. Bechdel

Duminică 24.09.77

Dragă Al,

Sunt la casa veselă, mă ocup de o tragedie locală. O fată frumoasă, 38 de ani, a intrat cu mașina într-unul dintre copacii ăia mari din curtea lui Rupert. Ieri am lucrat optsprezece ore. Acum am venit să alung strigoii — îmi dăunează la tensiune

ÎN NICI O SCRISOARE NU POMENEȘTE DE SINUCIDERILE DE CARE SE OCUPASE, CUM AR FI DOCTORUL DIN ORAȘ CARE SE ÎMPUȘCASE CU CÂTEVA LUNI ÎNAINTE DE MOARTEA TATEI.

O COPILĂRIE PETRECUTĂ ATÂT DE APROAPE DE BANALITĂȚILE DE ZI CU ZI ALE MORȚII PARE, LA PRIMA VEDERE, UN BUN ANTRENAMENT.

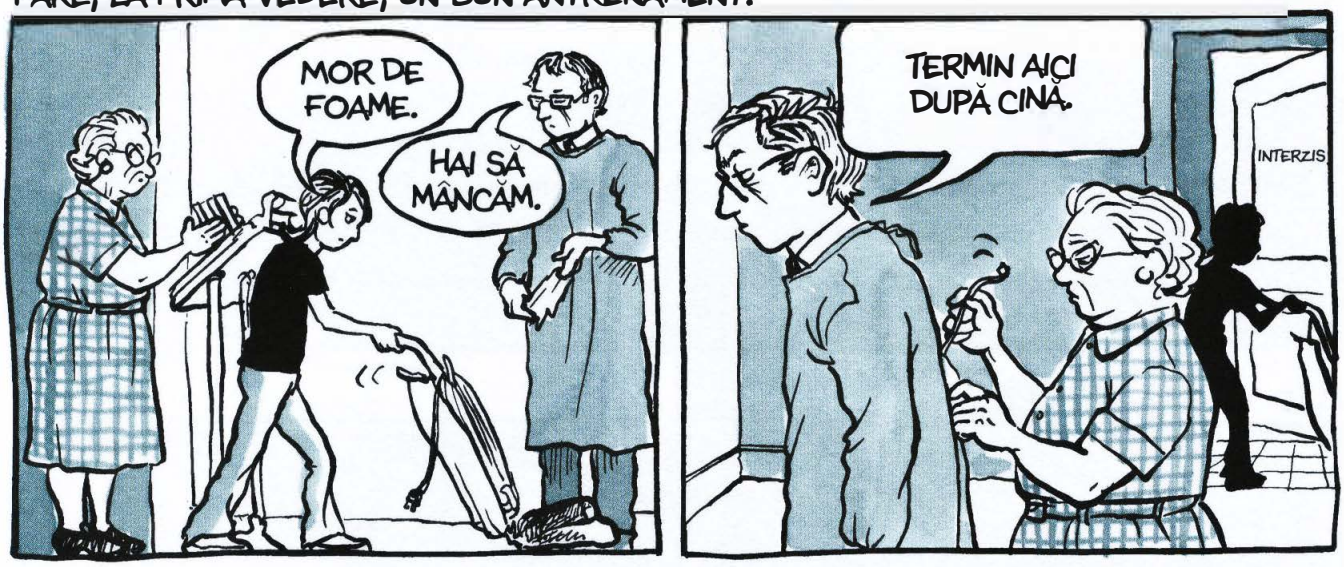

AȘA CĂ, ATUNCI CÂND CHIAR ÎȚI MOARE UN CUNOSCUT, POATE CĂ VEI PUTEA SĂRI PESTE O ETAPĂ, DOUĂ A PROCESULUI DE DOLIU – „NEGARE" ȘI „FURIE", DE PILDĂ...

DAR DE FAPT, TOȚI ACEI ANI ÎN CARE VORBISEM CU GROPARII, GLUMISEM CU VÂNZĂTORII DE CRIPTE ȘI-MI TACHINASEM FRAȚII CU FIOLE ZDROBITE DE SĂRURI ANTI-LEȘIN REUȘEAU SĂ FACĂ MOARTEA TATEI ȘI MAI INCOMPREHENSIBILĂ.

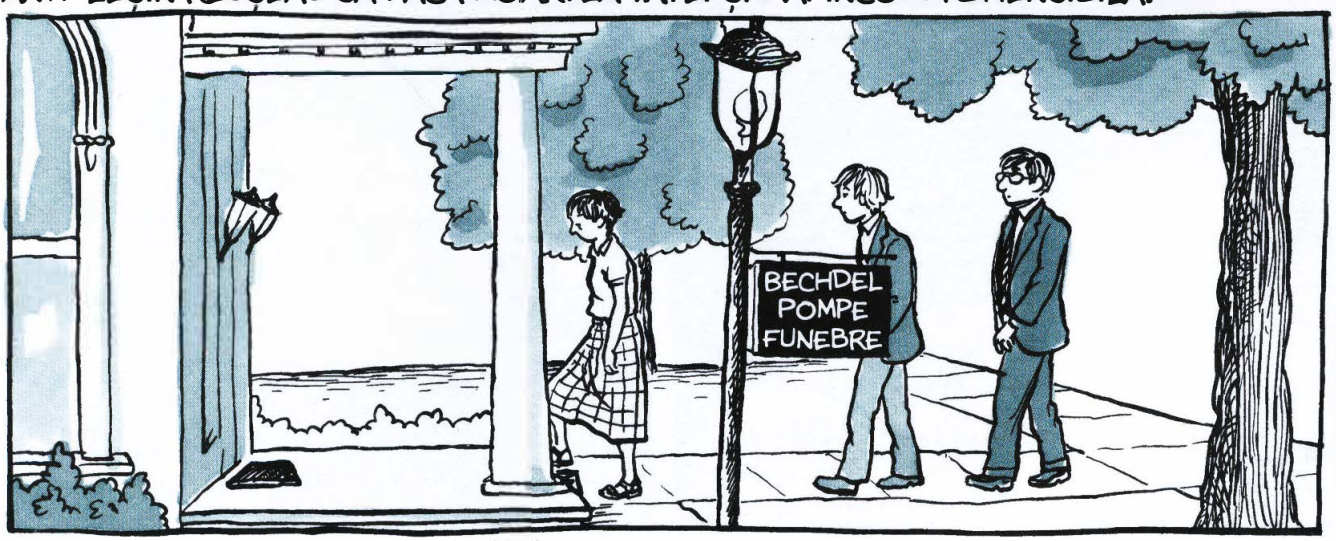

CÂND MOARE ANTREPRENORUL DE POMPE FUNEBRE, PE EL CINE-L ÎMBĂLSĂMEAZĂ?

PARCĂ ERA PARADOXUL LUI RUSSELL...

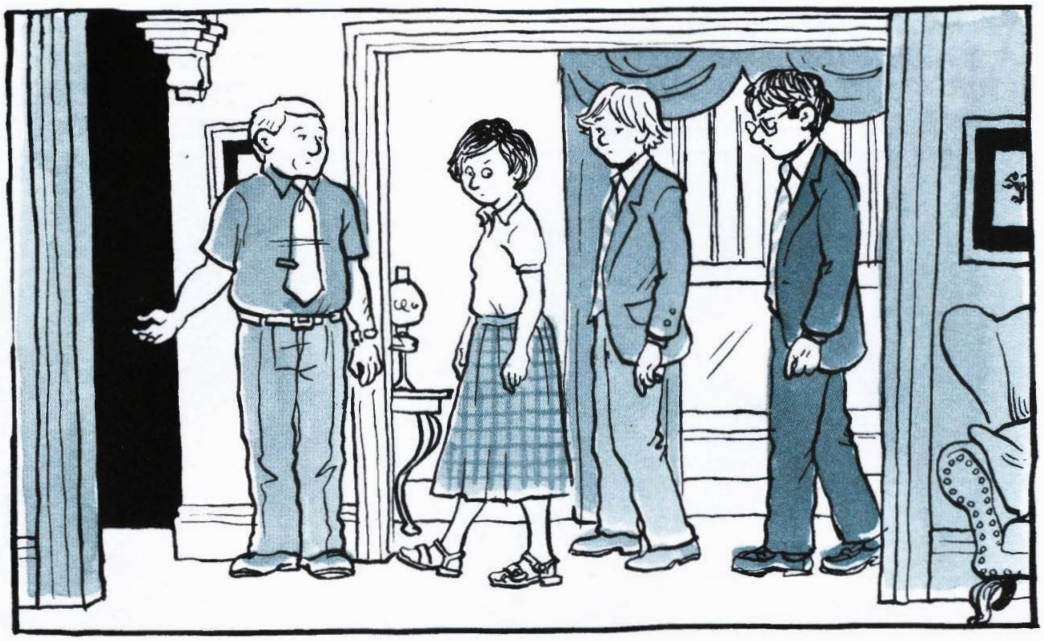

...CELEBRA GHICITOARE CU BĂRBIERUL PROASPĂT RAS, PE A CĂRUI FIRMĂ SCRIE: „EU ÎI BĂRBIERESC NUMAI ȘI NUMAI PE CEI CARE NU SE BĂRBIERESC SINGURI".

BĂRBIERUL, CARE NU POATE NICI SĂ SE BĂRBIEREASCĂ SINGUR, DAR NICI SĂ NU SE BĂRBIEREASCĂ, E O IMPOSIBILITATE.

PĂRUL LUI SÂRMOS, PE CARE SE CHINUIA SĂ-L ARANJEZE ÎN FIECARE ZI, ERA PERIAT PESTE CAP, DEZVĂLUIND O CHELIE SURPRINZĂTOR DE AVANSATĂ.

NICI MĂCAR N-AM FOST SIGURĂ CĂ ERA EL PÂNĂ NU I-AM VĂZUT MICUL TATUAJ ALBASTRU DE PE ÎNCHEIETURA UNUI DEGET, UNDE SE ÎNȚEPASE PE VREMURI ACCIDENTAL CU UN CREION.

SFIOȘI, CU OCHII USCAȚI, EU ȘI FRAȚII MEI AM STAT ȘI NE-AM UITAT LA EL ATÂT CÂT NI S-A PĂRUT DECENT.

BINE-AR FI FOST SĂ EXISTE ȘI SĂRURI CARE SĂ TE FACĂ SĂ LEȘINI DE DURERE, ÎN LOC SĂ TE TREZEASCĂ.

SINGURA EMOȚIE DE CARE AM FOST ÎN STARE A FOST IRITAREA ATUNCI CÂND ANTREPRENORUL DE POMPE FUNEBRE SUPLINITOR M-A ATINS, CONSOLATOR, PE BRAȚ.

M-AM SCUTURAT CU O VIOLENȚĂ CARE CHIAR M-A CONSOLAT OARECUM.

ACEEAȘI IRITARE AVEA SĂ MĂ CUPRINDĂ MULT TIMP DUPĂ, CÂND VENEAM LA MORMÂNTUL TATEI.

L-AM GĂSIT ODATĂ PROFANAT DE UN STEAG DE PROST GUST, PUS DE CINE ȘTIE CE ORGANIZAȚIE DE VETERANI BINE INTENȚIONATĂ.

L-AM AZVÂRLIT CU TOT CU URÂȚENIA DE SUPORT DIN ALAMĂ ÎN LANUL DE PORUMB CARE CREȘTE FIX LÂNGĂ LOCUL DE VECI AL TATEI, LA MARGINEA CIMITIRULUI.

INTENȚIONATĂ, ACCIDENTALĂ. ORICUM O PĂDEAI, TOT *UNE MORT IMBÉCILE* ERA.
TATA CHIAR ERA ACOLO, DEDESUBT, ÎMI SPUNEAM.
ÎNNĂMOLIT DE-A BINELEA DE DATA ASTA.

CAPITOLUL 3

ACEA CATASTROFĂ VECHE

MOARTEA TATEI A FOST O AFACERE DUBIOASĂ – DUBIOASĂ ÎN TOATE SENSURILE ACESTUI CUVÂNT PLURIVALENT.

ig.) A bate foarte tare; a zdrobi în ba
(plante textile) A ține în apă pentru a

dubios, *adj.* Care trezește dubiu, care dă
echivoc, îndoielnic, suspect.
O poveste dubioasă, o acțiune dubioasă
SINONIME:
nesigur, îndoielnic,
suspect, echivoc,
necurat, veros,
straniu
din lat. dubiosus

dubitativ, *adj.* Care exprimă o

, o nehotă

A FOST STRANIE, DESIGUR, ÎN SENSUL DEVIERII DE LA CURSUL NORMAL AL LUCRURILOR. A FOST SUSPECTĂ, POATE CHIAR VEROASĂ.

MI-A PUS FAMILIA ÎNTR-O SITUAȚIE NEPLĂCUTĂ, NE-A DAT PE TOȚI PESTE CAP ȘI NE-A FĂCUT PRAF ÎN MODURI DIFERITE.

MIE MI-A PROVOCAT CRIZE DE GREAȚĂ, SLĂBICIUNE ȘI, OCAZIONAL, DE BEȚIE.

DAR MAI DECISIVĂ LA VREMEA AIA PENTRU MINE A FOST LEGĂTURA DINTRE MOARTEA LUI ȘI SINGURA DEFINIȚIE CARE LIPSEA OSTENTATIV DIN DICȚIONARUL NOSTRU MAMUT.

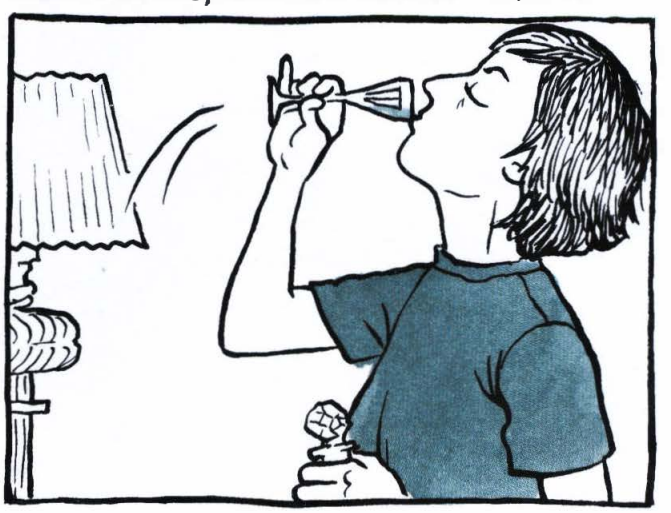

CU DOAR PATRU LUNI ÎN URMĂ, LE FĂCUSEM O DEZVĂLUIRE PĂRINȚILOR MEI.

DAR ERA O IPOTEZĂ ATÂT DE SERIOASĂ ȘI DE CONVINGĂTOARE, ÎNCÂT MI S-A PĂRUT FIRESC S-O ÎMPĂRTĂȘESC IMEDIAT ȘI ALTORA.

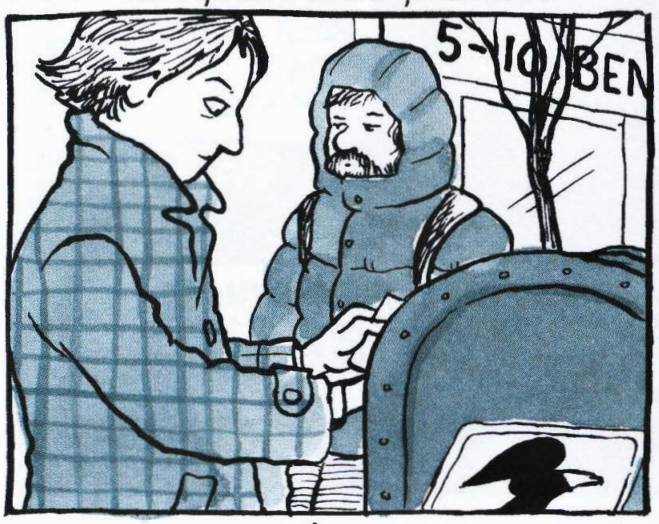

APOI UN TELEFON, ÎN CARE EA A VENIT CU O LOVITURĂ DE TEATRU.

LA MOMENTUL RESPECTIV, HOMOSEXUALITATEA MEA RĂMÂNEA PUR TEORETICĂ, O IPOTEZĂ NETESTATĂ.

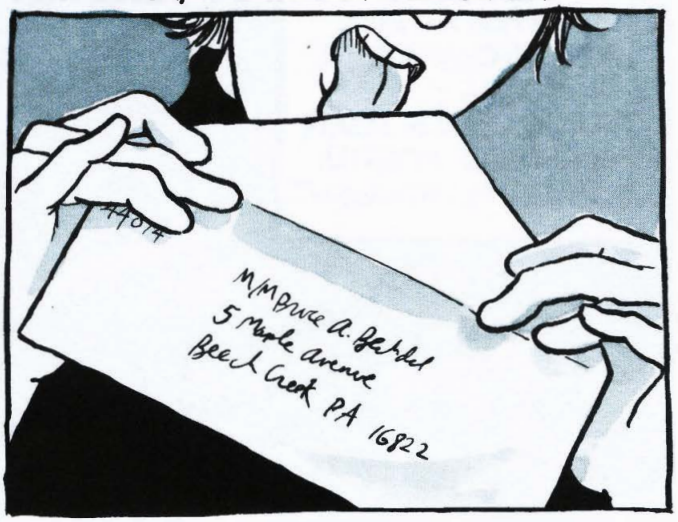

DEZVĂLUIREA N-A FOST PRIMITĂ ATÂT DE BINE PE CÂT SPERASEM. A URMAT UN SCHIMB EPISTOLAR DIFICIL CU MAMA.

ERAM ECLIPSATĂ, RETROGRADASEM DE LA ROLUL PRINCIPAL ÎN PROPRIA MEA DRAMĂ LA CEL DE INTERMEZZO ÎN TRAGEDIA PĂRINȚILOR MEI.

EU ÎMI PRIVISEM CONFESIUNEA CA PE O EMANCIPARE FAȚĂ DE PĂRINȚI, DAR UITE CĂ MĂ TRĂGEAU ÎNAPOI PE ORBITA LOR.

ȘI, CUM MOARTEA TATEI A URMAT IMEDIAT DUPĂ ACEST JALNIC BAL DE DEBUT, AM STABILIT FĂRĂ SĂ VREAU O RELAȚIE TIP CAUZĂ-EFECT ÎNTRE ELE.

DACĂ N-AȘ FI ȚINUT EU MORȚIȘ SĂ BAT TOBA DESPRE MICA MEA REVELAȚIE SEXUALĂ, POATE CĂ PATRU LUNI MAI TÂRZIU, SEMIREMORCA AIA AR FI TRECUT FĂRĂ URMĂRI.

DE CE LE SPUSESEM? NICI MĂCAR NU FĂCUSEM SEX CU CINEVA. LA POLUL OPUS, TATA FĂCEA SEX CU BĂRBAȚI DE ANI DE ZILE ȘI NU SPUSESE NIMĂNUI.

SĂ-ȚI NUMEȘTI „BIBLIOTECĂ" UNA DINTRE CAMERELE DIN CASĂ POATE SUNA AFECTAT, DACĂ NU EȘTI UN MARE MOȘIER. DAR CHIAR N-AVEAI CUM SĂ-I SPUI ALTFEL.

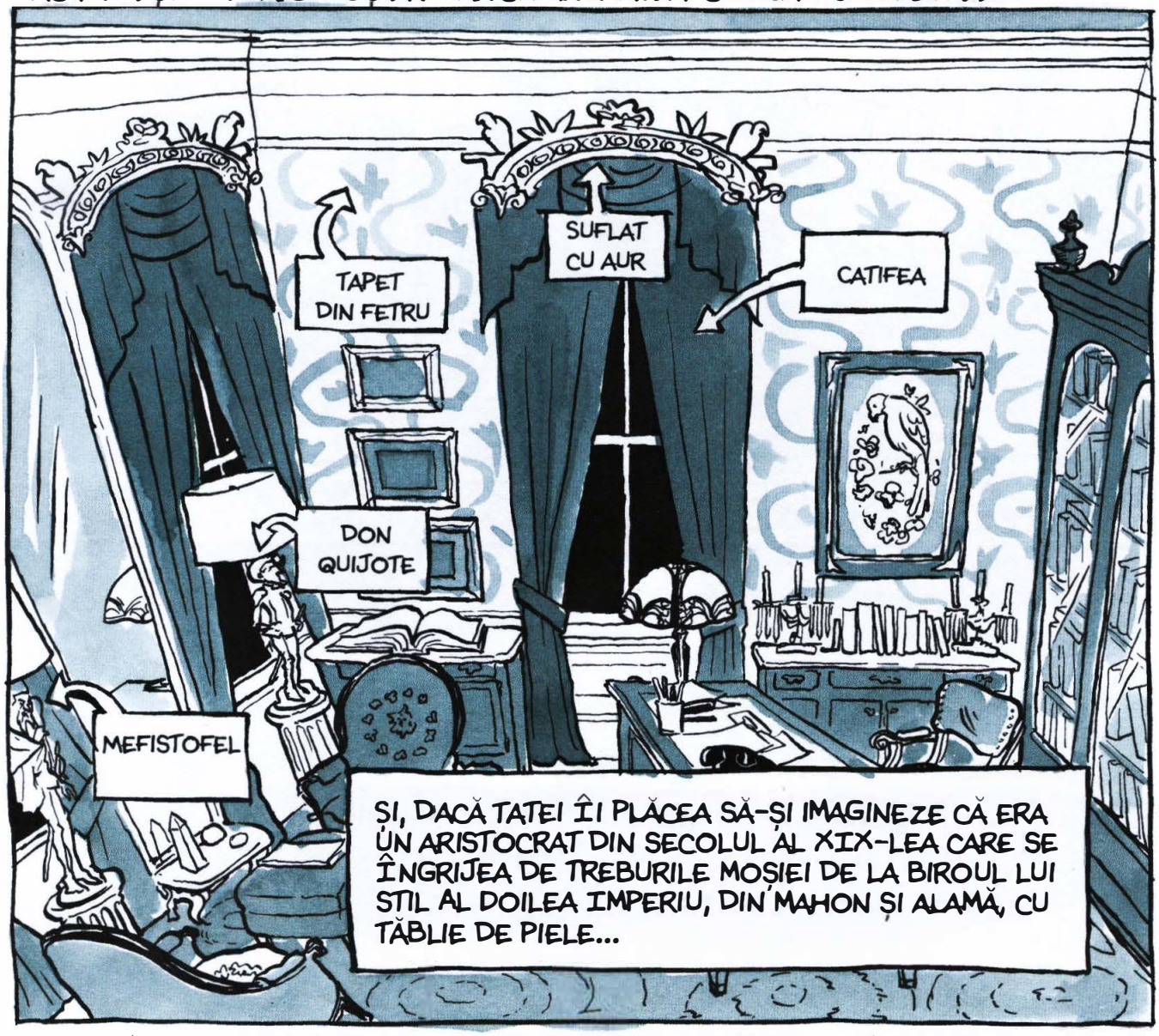

...CHIAR SĂ FI AVUT NEVOIE DE ASA UN EFORT AL IMAGINAȚIEI? POATE CĂ AFECTAREA E UNEORI ATÂT DE PROFUNDĂ, ATÂT DE AUTENTICĂ ÎN CEL MAI MIC DETALIU...

BIBLIOTECA LUI ERA O FANTEZIE, DAR UNA PERFECT FUNCȚIONALĂ.

TOȚI VIZITATORII ÎNTREBAU ACELAȘI LUCRU DESPRE BIBLIOTECA URIAȘĂ DIN LEMN DE NUC.

DIN NUMĂRUL DE BOIERNAȘ DE ȚARĂ AL TATEI FĂCEA PARTE ȘI ILUMINAREA SĂTENILOR – ELEVII MAI PROMIȚĂTORI DE LA LICEUL LUI.

LA UNII, PROMISIUNEA TREBUIE SĂ FI FOST SEXUALĂ, DAR INDIFERENT CE ALTE TREBURI MAI AVEAU EI DE ÎMPĂRȚIT, CERT E CĂ SE CITEA.

TATA ERA PASIONAT DE MAI MULȚI SCRIITORI, DAR PE FITZGERALD ÎL APRECIA ÎN MOD DEOSEBIT.

MAMA ÎI TRIMISESE O BIOGRAFIE A LUI FITZGERALD ÎNAINTE DE CĂSĂTORIA LOR, CÂND TATA ERA ÎN ARMATĂ.

ÎL ÎNCORPORASERĂ CÂND ABANDONASE STUDIILE DE ENGLEZĂ PENTRU CĂ NU MAI FĂCEA FAȚĂ EFORTULUI.

ÎN SCRISORILE PENTRU EA, STRECURA ALUZII LA BIOGRAFIE.

ÎL CAPTIVAU POVEȘTILE DESPRE BEȚIILE ȘI COMPORTAMENTUL SCANDALOS AL LUI SCOTT ȘI AL ZELDEI.

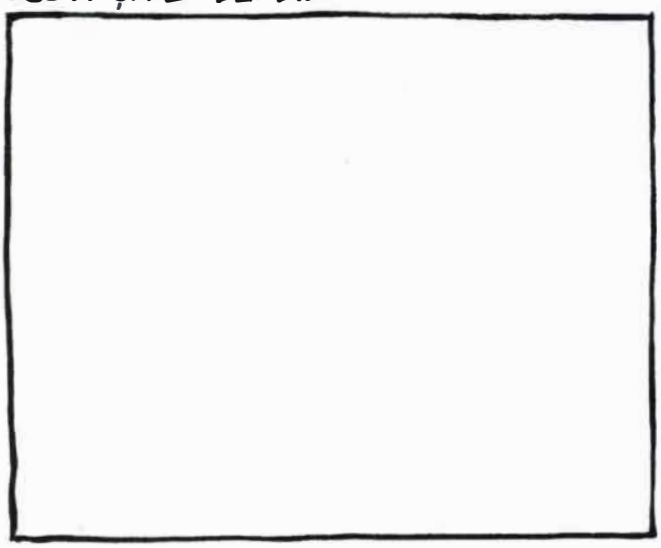

ÎN MOD SIGUR, TATEI NU I-A SCĂPAT CĂ SCOTT ERA ȘI EL ÎN ARMATĂ CÂND SCRIA LA PRIMUL ROMAN ȘI ÎNCEPEA SĂ-I FACĂ ZELDEI CURTE.

SCRISORILE TATEI CĂTRE MAMA, CARE PÂNĂ ATUNCI NU DĂDUSERĂ PE DINAFARĂ DE EFUZIUNI, AU ÎNCEPUT SĂ MUSTEASCĂ DE SIMȚIRE FITZGERALDIANĂ.

Știi ce, te iubesc. O spun
încă o dată, că prea mi-a
făcut bine. Te iubesc, te
iubesc, te iubesc, fetiță
nebunatică și minunată.
Să știi c-aș bea ceva. Asta
ar fi noaptea noastră de stat,
băut și uitat unul la altul.

DUPĂ BIOGRAFIE, A DEVORAT POVESTIRILE LUI FITZGERALD, IDENTIFICÂNDU-SE CU DIFERITE PERSONAJE.

TATA NU SPUNE CĂ S-AR FI IDENTIFICAT CU PERSONAJUL JIMMY GATZ, DAR PARALELELE SUNT INEVITABILE.

METAMORFOZA MUNCITĂ A LUI GATSBY DE LA BĂIAT DE ȚĂRAN LA PRINȚ E IDENTICĂ ÎN MULTE PRIVINȚE CU A TATEI.

CA ȘI GATSBY, TATA ȘI-A HRĂNIT TRANSFORMAREA CU „FABULOASA VITALITATE A AUTOAMĂGIRII". SPRE DEOSEBIRE DE GATSBY, EL A FĂCUT-O DINTR-UN SALARIU DE PROFESOR DE LICEU.

TATA CHIAR SEMĂNA CU GATSBY SAU, ÎN ORICE CAZ, CU ROBERT REDFORD ÎN FILMUL DIN 1974.

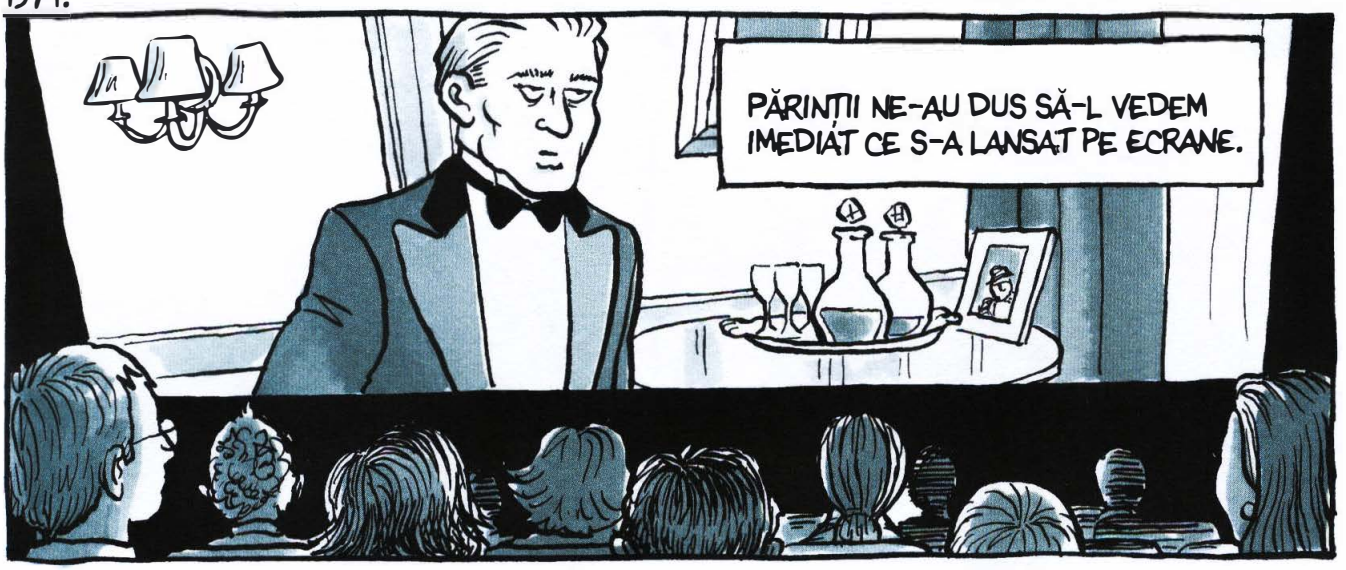

POATE CĂ PARE O AUTOAMĂGIRE FABULOASĂ SĂ-L COMPAR PE TATA CU ROBERT REDFORD.

SE PARE CĂ ȘI ZELDA FITZGERALD AVEA UN FARMEC FLUID PE CARE APARATUL FOTO NU-L PUTEA SURPRINDE.

CRED CĂ PE TATA ÎL ÎNCÂNTAU POVESTIRILE LUI FITZGERALD MAI ALES PENTRU CĂ ERAU IMPOSIBIL DE SEPARAT DE VIAȚA LUI FITZGERALD.

ACEASTĂ PRELUNGIRE A IMAGINARULUI ÎN REAL ERA, LA URMA URMEI, MARFA DE ZI CU ZI A TATEI.

DACĂ TATA ERA UN PERSONAJ AL LUI FITZGERALD, MAMA ERA IEȘITĂ DIRECT DIN HENRY JAMES – AMERICANCA IDEALISTĂ ENERGICĂ, PRINSĂ ÎN CAPCANĂ DE FORȚE DECADENTE EUROPENE.

O TÂNĂRĂ ȘTEARSĂ, ANOSTĂ, DAR BOGATĂ, SE ÎNDRĂGOSTEȘTE DE MORRIS TOWNSEND, UN VÂNĂTOR DE ZESTRE MIEROS LA VORBĂ.

CA O VARIAȚIE A OBIȘNUITULUI TROP HETEROSEXUAL...

...CATHERINE E CEA CARE IUBEȘTE, IAR MORRIS E CEL IUBIT.

RECURG LA TOATE ALUZIILE ASTEA LA JAMES ȘI FITZGERALD NU DOAR CA TEHNICI DESCRIPTIVE, CI ȘI PENTRU CĂ PĂRINȚII MEI SUNT MAI REALI PENTRU MINE ÎN TERMENI FICȚIONALI.

ȘI POATE CĂ DISTANȚA MEA ESTETICĂ ȘMECHERĂ EVOCĂ MAI EFICIENT CLIMATUL ARCTIC DIN FAMILIA NOASTRĂ DECÂT ORICE COMPARAȚIE LITERARĂ ȚINTITĂ.

PĂRINȚII MEI PĂREAU APROAPE JENAȚI DE FAPTUL CĂ SE CĂSĂTORISERĂ. DE EXEMPLU, NU POVESTEAU NICIODATĂ CUM SE CUNOSCUSERĂ.

BA EL EVITA CHIAR ȘI SĂ I SE ADRESEZE MAMEI PE NUMELE DE BOTEZ.

DOAR DE DOUĂ ORI I-AM VĂZUT SHIMBÂND GESTURI AFECTUOASE. ODATĂ, TATA I-A DAT MAMEI UN PUPIC CAST ÎNAINTE SĂ PLECE PENTRU WEEKEND.

ȘI ALTĂ DATĂ, ÎN TIMP CE NE UITAM LA TELEVIZOR, MAMA I-A PUS MÂNA PE SPATE.

ACESTE UNICE RUPTURI ÎN ȚESĂTURA ALTFEL UNITARĂ A ANTAGONISMULUI LOR...

...FUSESERĂ APROAPE LA FEL DE DESTABILIZANTE CA ANTAGONISMUL ÎNSUȘI.

PĂRINȚII MEI S-AU CUNOSCUT, DIN CÂTE AM REUȘIT SĂ SMULG ÎNTR-UN TÂRZIU DE LA MAMA, ÎN TIMPUL UNEI MONTĂRI CU *ÎMBLÂNZIREA SCORPIEI*.

ERA O MONTARE STUDENȚEASCĂ. TATA AVEA UN ROL MIC. MAMA JUCA ROLUL PRINCIPAL.

E O PIESĂ CU PROBLEME, DESIGUR. FIREA VOLUNTARĂ A CATARINEI E SUPUSĂ DE PETRUCHIO CEL MERCANTIL ȘI DOMINATOR.

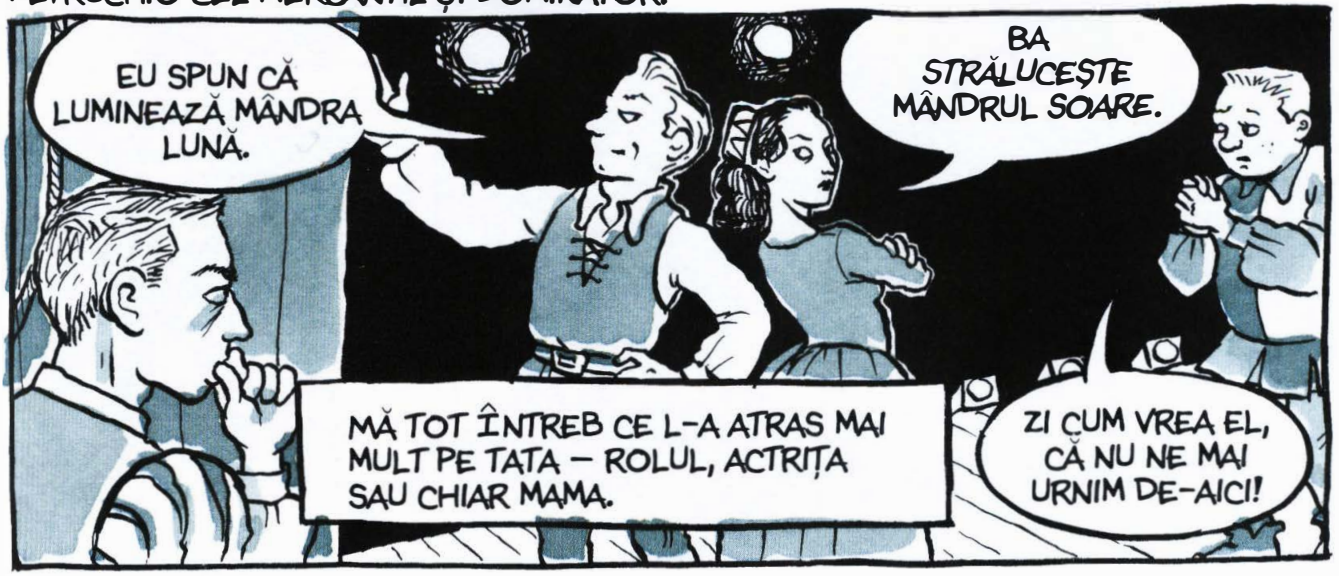

CHIAR ȘI ÎN ACELE VREMURI PREFEMINISTE, TREBUIE SĂ FI FOST UN MODEL DE RELAȚIE PROBLEMATIC PENTRU PĂRINȚII MEI.

PROBABIL CĂ I-AR FI ORIPILAT SUGESTIA CĂ PROPRIA LOR CĂSNICIE AR FI PUTUT URMA UN CURS ASEMĂNĂTOR.

DACĂ *ÎMBLÂNZIREA SCORPIEI* PREFIGUREAZĂ ETAPA FINALĂ A CĂSNICIEI ALOR MEI, *PORTRETUL UNEI DOAMNE* DE HENRY JAMES ADUCE BINIȘOR CU ÎNCEPUTURILE LOR ÎMPREUNĂ.

EROINA, ISABEL ARCHER, PLEACĂ DIN AMERICA SPRE EUROPA. ARE TOT FELUL DE IDEI CREȚE DESPRE CUM O SĂ DUCĂ O VIAȚĂ ELIBERATĂ DE CONVENȚIILE ȘI CONSTRÂNGERILE PROVINCIALE.

ISABEL REFUZĂ CÂȚIVA PRETENDENȚI VREDNICI, DAR ÎL ACCEPTĂ ÎN MOD PERVERS PE GILBERT OSMOND, UN COLECȚIONAR DE ARTĂ EUROPEAN CULTIVAT, ÎMPRĂȘTIAT ȘI SĂRAC LIPIT.

LA SCURT TIMP DUPĂ NUNTĂ, PĂRINȚII MEI AU FĂCUT UN DRUM LA PARIS, ÎN VIZITĂ LA UN PRIETEN DIN ARMATĂ AL TATEI.

ÎN MAȘINĂ, S-AU CERTAT FURCĂ.

MAI TÂRZIU, MAMA A AFLAT CĂ TATA ȘI PRIETENUL LUI FUSESERĂ AMANȚI.

DAR, PREA BUNĂ PENTRU BINELE EI, ISABEL RĂMÂNE CU GILBERT...

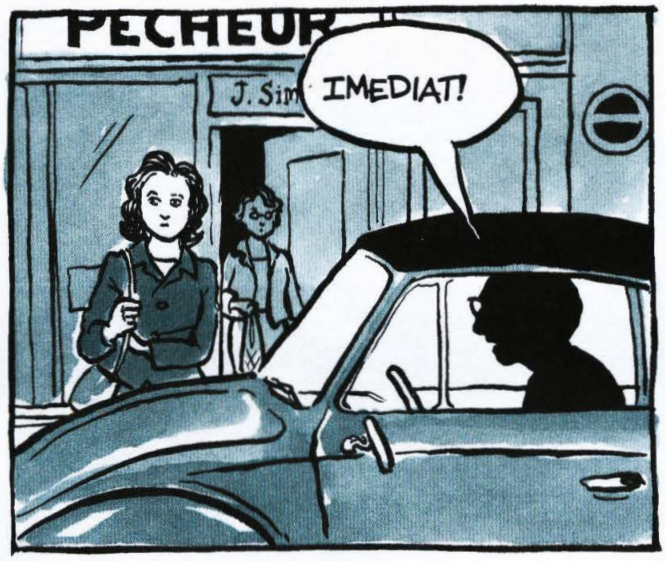

...ȘI, ÎN CIUDA SPERANȚELOR EI TINEREȘTI, SFÂRȘEȘTE „MĂCINATĂ CHIAR DE MOARA CONVENȚIILOR".

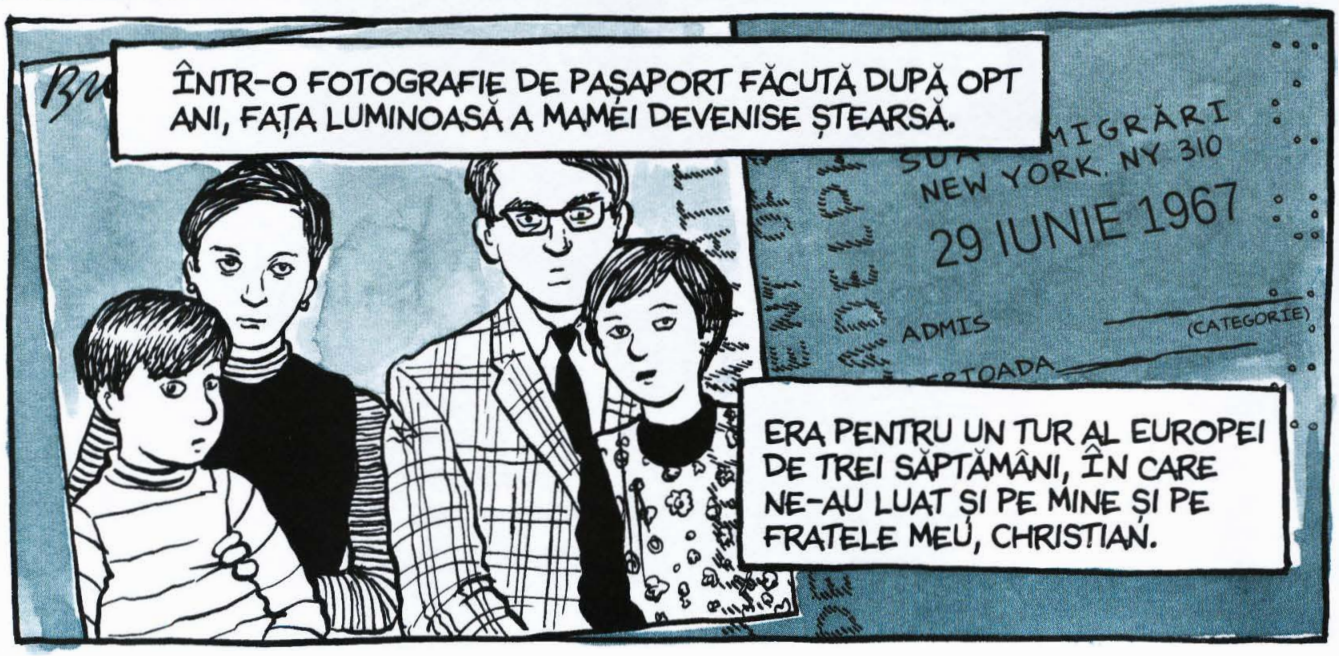

FUSESE O CĂLĂTORIE DE POMINĂ. ÎN ELVEȚIA, ÎI CONVINSESEM PE AI MEI SĂ-MI CUMPERE BOCANCI DE MUNTE.

LA CANNES, ÎMI SUSȚINUSEM CONVINGĂTOR DREPTUL DE A RENUNȚA LA COSTUMUL DINTR-O BUCATĂ ÎN FAVOAREA UNUI SORT.

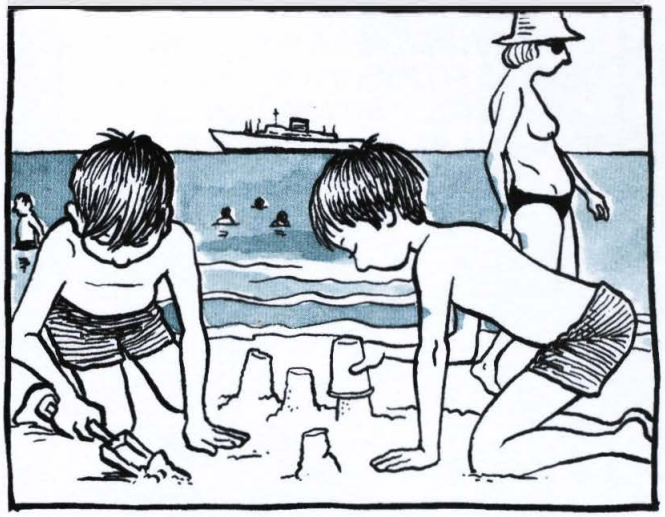

O ASEMENEA ELIBERARE DE CONVENȚII ERA AMETITOARE. DAR, DACĂ MIE CĂLĂTORIILE ÎMI LĂRGEAU ORIZONTUL, BĂNUIESC CĂ, PENTRU AI MEI, ORIZONTUL SE ÎNGUSTA VĂZÂND CU OCHII.

POATE CĂ ATUNCI AM ÎNCHEIAT CU EI ACEA ÎNȚELEGERE NEMĂRTURISITĂ SĂ NU MĂ MĂRIT NICIODATĂ ȘI SĂ DUC VIAȚA DE ARTIST DE LA CARE EI ABDICASERĂ.

LUCRU CARE S-A ȘI ÎNTÂMPLAT, PÂNĂ LA URMĂ, DAR NU AȘA CUM NE ÎNCHIPUIAM NOI PE ATUNCI.

AVUSESEM CEVA PRESIMȚIRI NEGRE ÎNCĂ DE LA TREISPREZECE ANI...

...CÂND AFLASEM DE EXISTENȚA CUVÂNTULUI PENTRU CĂ TRONA LA LOC DE CINSTE ÎN DICȚIONAR.

lesbian

LESBIÁN, -Ă, lesbieni, -e, s. m., s. f., adj. 1. S. m. și f. Persoană locuitor din insula Lesbos. 2. Adj. Care aparține Lesbosului sau lesbienilor (1), privitor la Lesbos ori la lesbieni. 3. S. f., adj. (Femeie) care practică lesbianismul. [Pr.: -bi-an] — Din fr. lesbien.
LESBIANÍSM s. n. Atracție sexuală între persoanele de sex feminin. Safism, tribadism. [Pr.: -bi-a-] — Lesbian + suf. -ism.
LESE-MAJESTÉ s. f. Ofensă adusă persoanei sau autorității

A URMAT ÎNSĂ O ALTĂ CARTE – O CARTE DESPRE OAMENI CARE-ȘI DEPĂȘISERĂ PROPRIILE CRIZE – CARE A ÎMBOGĂȚIT DEFINIȚIA.

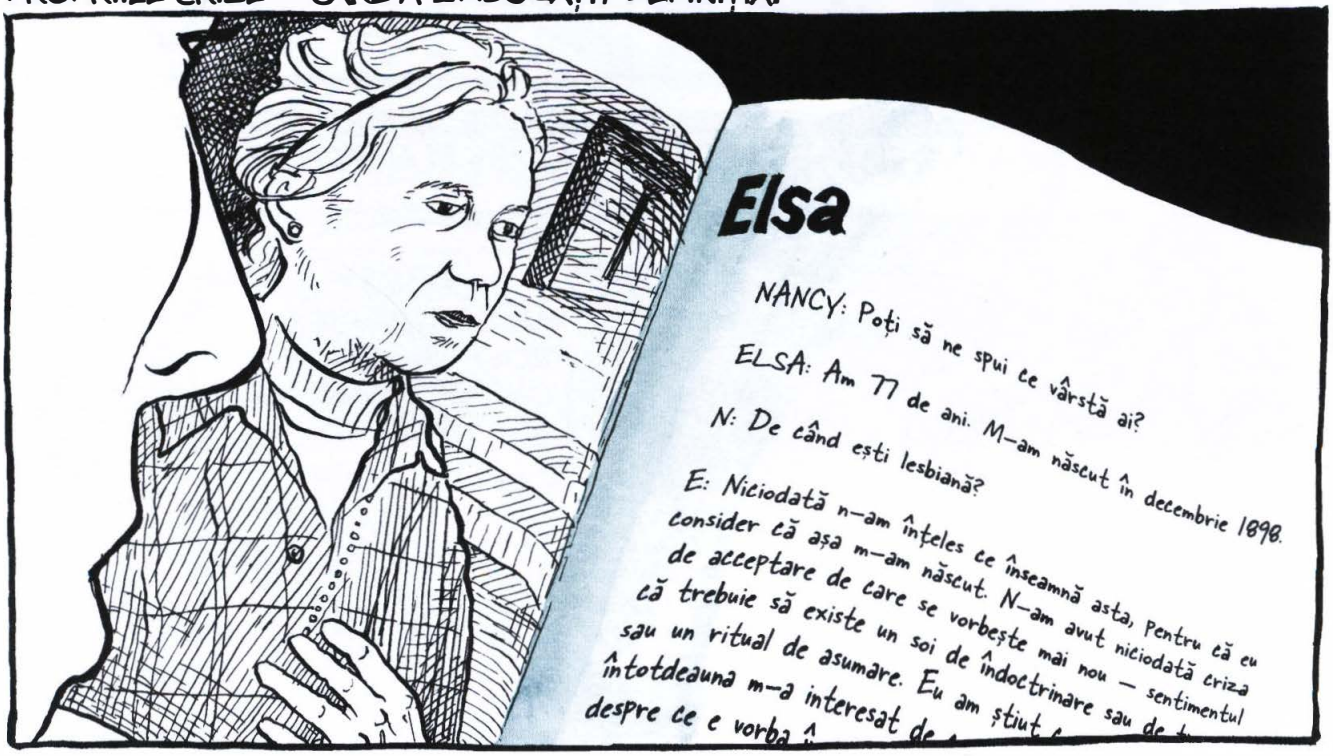

DUPĂ ACEL PRIM VOLUM AU URMAT IMEDIAT ȘI ALTELE.

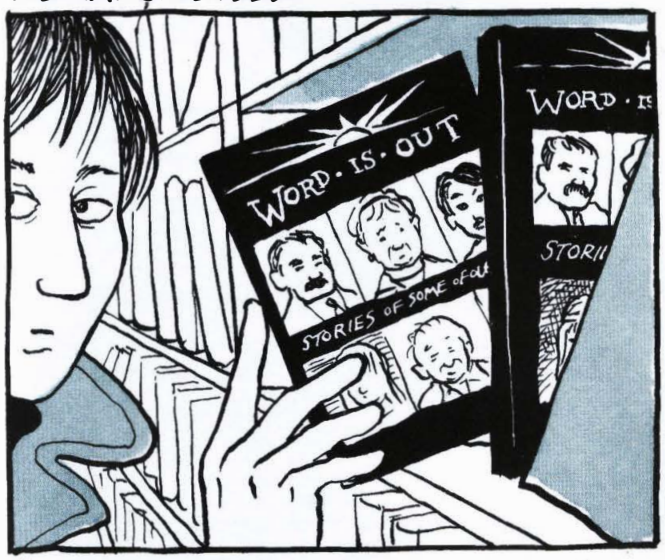

DUPĂ CÂTEVA ZILE, MI-AM FĂCUT CURAJ ȘI AM CUMPĂRAT UNA.

ÎN CARTE ERAU TRIMITERI LA ALTE CĂRȚI, PE CARE LE-AM CĂUTAT ÎN BIBLIOTECĂ.

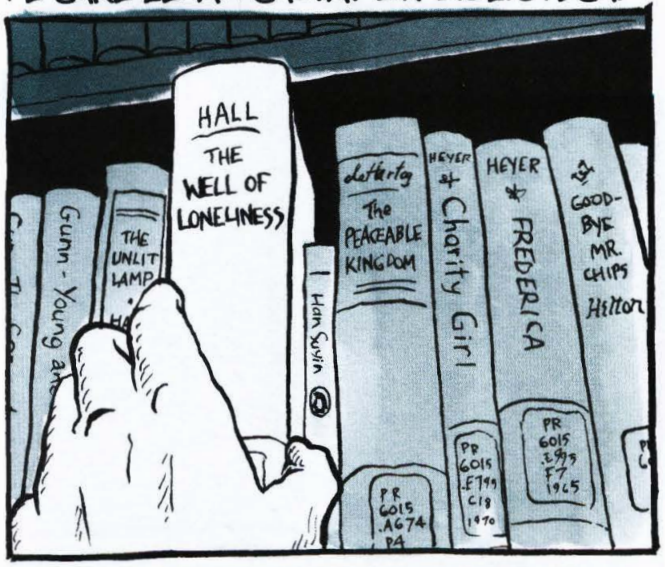

ÎNTR-O ZI MI-A TRECUT PRIN CAP CĂ PUTEAM SĂ CAUT PUR ȘI SIMPLU *HOMOSEXUALITATE* ÎN CARTOTECĂ.

AM GĂSIT PESTE UN METRU DE RAFTURI CU COMORI, PE CARE LE-AM DEVORAT RAPID.

ÎN CURÂND AM AJUNS SĂ SCORMONESC CHIAR ȘI LA BIBLIOTECA PUBLICĂ, FĂRĂ SĂ-MI PESE DE RISCURI.

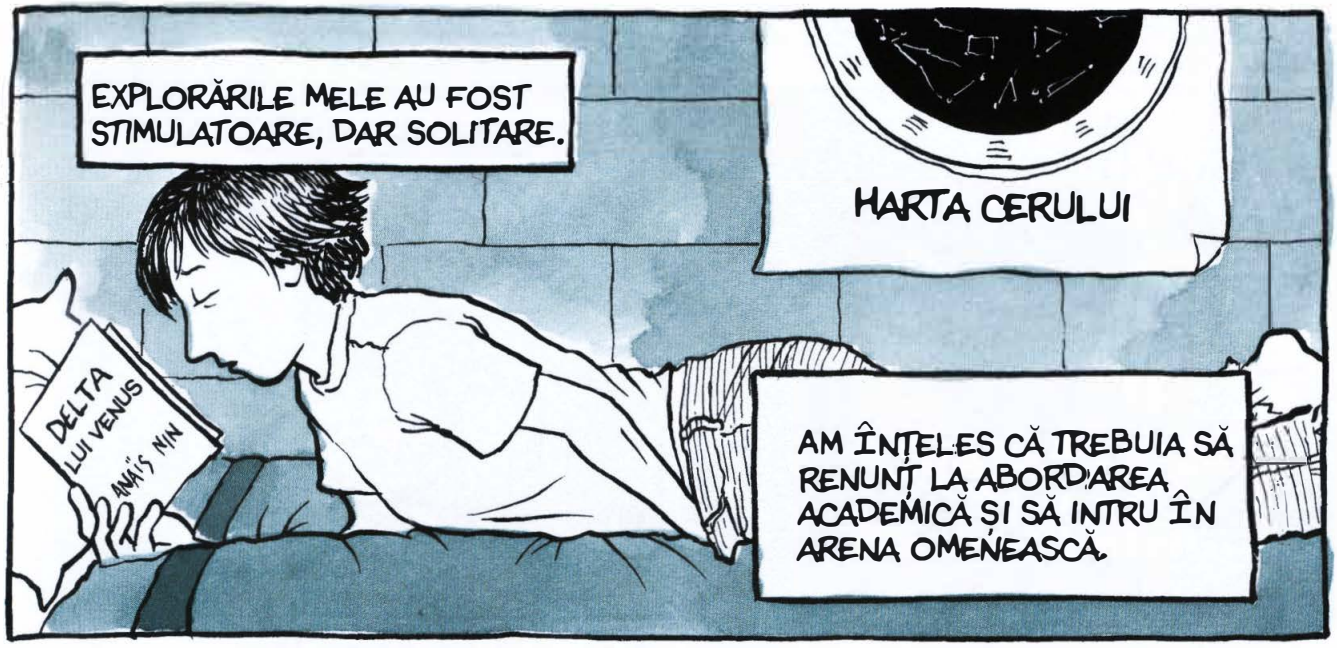

M-AM DUS LA O ÎNTRUNIRE A UNEI ASA-NUMITE „ASOCIAȚII GAY", LA CARE AM ASISTAT ÎNTR-O TĂCERE ÎMPIETRITĂ.

DAR SIMȚEAM CĂ SIMPLA MEA PREZENȚĂ ECHIVALA CU O ASUMARE PUBLICĂ. AM PLECAT DE ACOLO PLUTIND.

ÎN ACEASTĂ STARE DE SURESCITARE ERAM CÂND AM HOTĂRÂT SĂ LE SPUN ALOR MEI. ORICUM, ÎNCEPUSE SĂ MI SE PARĂ RIDICOL SĂ MĂ ASCUND DE EI.

AM FĂCUT ASTA PRINTR-O SCRISOARE – UN MEDIU RECE, DAR, CUM AM MAI EXPLICAT, ĂSTA ERA STILUL FAMILIEI

TATA A SUNAT IMEDIAT CE A PRIMIT SCRISOAREA. ÎN MOD STRANIU, PĂREA SĂ-L ÎNCÂNTE IDEEA CĂ MĂ ȚINEAM DE CINE ȘTIE CE ORGII.

MAMA N-A VRUT SĂ VINĂ LA TELEFON.

DAR DUPĂ O SĂPTĂMÂNĂ ȘI JUMĂTATE, A SOSIT ȘI RĂSPUNSUL EI EPISTOLAR.

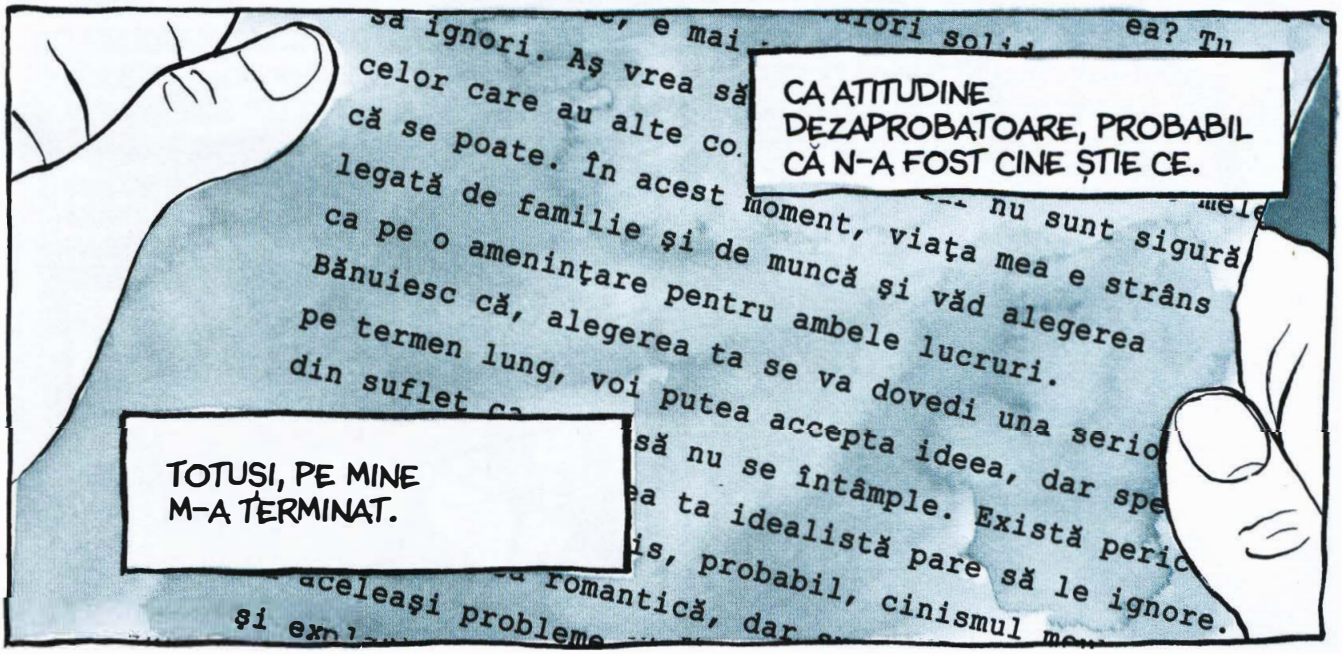

LA P.S. ÎMI CEREA SĂ DISTRUG SCRISOAREA.

ÎNCERCÂND SĂ-MI OBLOJESC RANA, MI-AM FĂCUT UN CADOU.

UN SIMBOL AL AUTONOMIEI? ÎN ORICE CAZ, PĂREA UN OBIECT DE LESBIANĂ.

CÂND L-AM DESFĂCUT ÎN CAMERA MEA, M-AM TĂIAT FĂRĂ SĂ VREAU.

AM MÂNJIT JURNALUL CU SÂNGE, BUCUROASĂ CĂ AVEAM ȘANSA SĂ-MI EXPRIM ATÂT DE LITERAL SUFERINȚA PE PAGINĂ.

I-AM RĂSPUNS MAMEI LA SCRISOARE, PUNCT CU PUNCT.

MAMA M-A LĂMURIT DUPĂ CÂTEVA ZILE.

ACEASTĂ REVIZUIRE BRUSCĂ ȘI TOTALĂ A TRECUTULUI MEU – TRECUT CARE, DACĂ MI-E PERMIS SĂ ADAUG, MAI FUSESE REVIZUIT O DATĂ CU CÂTEVA LUNI ÎN URMĂ – M-A NĂUCIT.

DAR NU ERAM SUFICIENT DE NĂUCĂ – PROBLEMĂ CARE S-A REZOLVAT IMEDIAT CE AM ÎNCHIS TELEFONUL.

ÎN CURÂND ÎNSĂ AM DESCOPERIT UN ANESTEZIC CHIAR ȘI MAI PUTERNIC.

IDEEA CĂ VIAȚA MEA PERSONALĂ MIZERĂ AVEA UN SOI DE SENS MAI ÎNALT ERA BIZARĂ, DAR SEDUCĂTOARE.

ȘI, PÂNĂ LA JUMĂTATEA SEMESTRULUI, ERAM TOTAL SEDUSĂ.

JOAN ERA POETĂ ȘI „MATRIARHISTĂ". MI-AM PETRECUT CÂT MAI RĂMĂSESE DIN SEMESTRU MAI MULT ÎN PATUL EI.

NU MAI ȘTIAM NICI CUM MĂ CHEAMĂ. DICȚIONARUL DEVENISE EROTIC.

UNELE POVEȘTI PREFERATE ALE COPILĂRIEI AU FOST DEMASCATE CA PROPAGANDĂ...

...ALTELE, CA PORNOGRAFIE. ÎN LUMINA CRUDĂ A FEMINISMULUI MEU ABIA RĂSĂRIT, TOTUL ARĂTA ALTFEL.

ACEASTĂ TREZIRE COMBINATĂ, POLITICĂ ȘI SEXUALĂ, A FOST O PREOCUPARE BINEVENITĂ.

DE ACASĂ SOSEAU VEȘTI TOT MAI ÎNGRIJORĂTOARE.

CURÂND DUPĂ CE M-AM MUTAT CU JOAN PESTE VARĂ, M-A SUNAT MAMA SĂ-MI SPUNĂ DE DIVORȚ.

IAR DUPĂ DOUĂ SĂPTĂMÂNI, M-A SUNAT SĂ-MI SPUNĂ DE ACCIDENT.

CU VREMEA, MAMA A DONAT SAU A VÂNDUT APROAPE TOATĂ BIBLIOTECA TATEI.

MAI TÂRZIU, JOAN A SCRIS O POEZIE DESPRE ASTA.

În bibliotecă, stai
cu picioarele pe biroul lui.

În cameră intră maică-ta,
cu fața ei caldă și albă
iștindu-se din capot,
delicată.

Îmi zice să aleg o carte.

Legată în pânză, gri-turcoaz,
grea ca o carapace de țestoasă
plină cu mâl.

DINTRE SUTELE DE CĂRȚI DE PE RAFTURI, NU CRED CĂ AR FI PUTUT FACE O ALEGERE MAI BUNĂ.

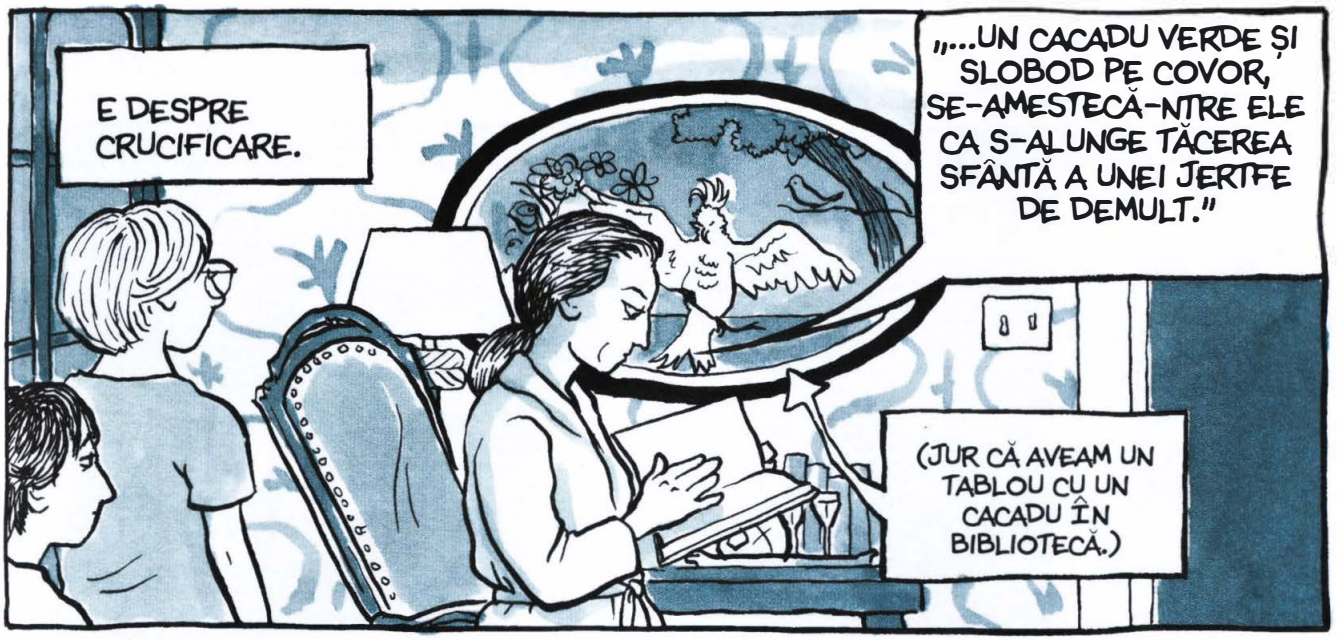

ÎN MULTE PRIVINȚE, CATOLICISMUL MAMEI ERA MAI MULT FORMAL ȘI MAI PUȚIN DE FOND...

...DAR SACRIFICIUL ERA UN PRINCIPIU PE CARE-L ÎMBRĂȚIȘA INSTINCTIV.

POATE CĂ-I PLĂCEA POEZIA ȘI PENTRU CĂ ASOCIEREA CATASTROFEI CU UN INTERIOR DECORAT SOMPTUOS REZUMĂ PERFECT VIAȚA CU TATA.

POATE CĂ E ILOGIC SĂ CRED CĂ EU I-AM CAUZAT MOARTEA, ANUNȚÂNDU-I PE AI MEI CĂ SUNT LESBIANĂ.

CAUZALITATEA IMPLICĂ O LEGĂTURĂ, O FORMĂ DE CONTACT. ȘI, ORICÂT DE CONVINGĂTOR AR FI UN PERSONAJ FICTIV, TOT NU POȚI PUNE MÂNA PE EL.

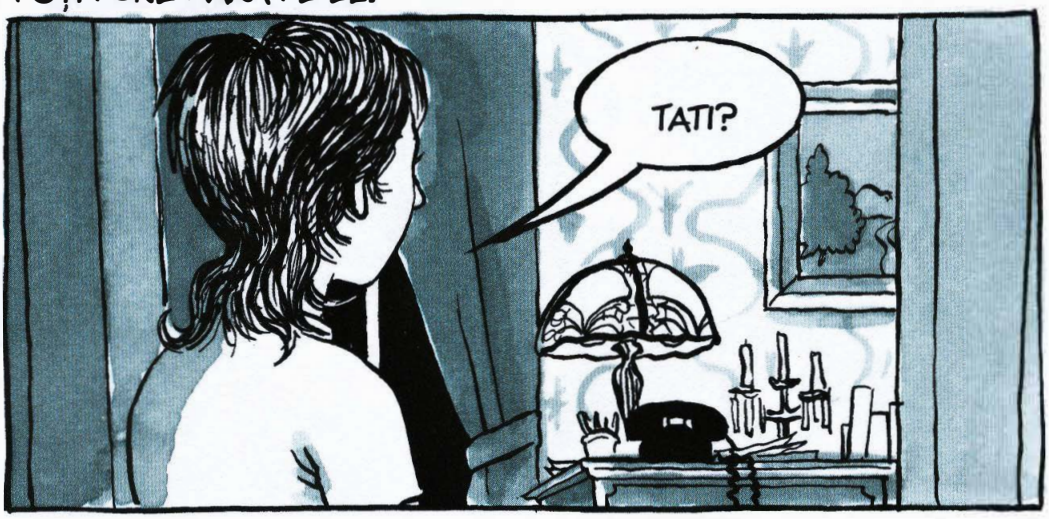

E O SCENĂ ÎN *MARELE GATSBY* ÎN CARE UN MUSAFIR BEAT E IMPRESIONAT LA CULME CÂND DESCOPERĂ CĂ VOLUMELE DIN BIBLIOTECA LUI GATSBY NU SUNT IMITAȚII DIN CARTON.

DAR, ÎNTR-UN FEL, CĂRȚILE IMACULATE ALE LUI GATSBY ȘI CELE UZATE ALE TATEI ÎNSEAMNĂ ACELAȘI LUCRU – PREFERINȚA PENTRU FICȚIUNE ÎN DETRIMENTUL REALITĂȚII.

DACĂ VIAȚA PERSONALĂ A LUI FITZGERALD NU S-AR FI TRANSFORMAT DIN BASM ÎN TRAGEDIE, OARE TATA S-AR FI REGĂSIT LA FEL DE PROFUND ÎN POVEȘTILE LUI DESPRE DEZILUZIE?

GATSBY ÎN PISCINĂ. ZELDA LA AZIL. SCOTT LA HOLLYWOOD, ALCOOLIC, MURIND DE INFARCT LA PATRUZECI ȘI PATRU DE ANI.

CUM COINCIDENȚA M-A FRAPAT, AM SOCOTIT CÂT A TRĂIT FIECARE. ACELAȘI NUMĂR DE LUNI, ACELAȘI NUMĂR DE SĂPTĂMÂNI... DOAR CĂ FITZGERALD A TRĂIT CU TREI ZILE MAI MULT.

ÎNTR-UN MOMENT DE RĂTĂCIRE, AM COCHETAT CU IDEEA CĂ TATA ÎȘI PLĂNUISE MOARTEA TINÂND CONT DE ASTA, CA UN FEL DE OMAGIU DEMENT.

ȘI MI-E GREU SĂ RENUNȚ LA ACEASTĂ ULTIMĂ LEGĂTURĂ FRAGILĂ.

CAPITOLUL 4

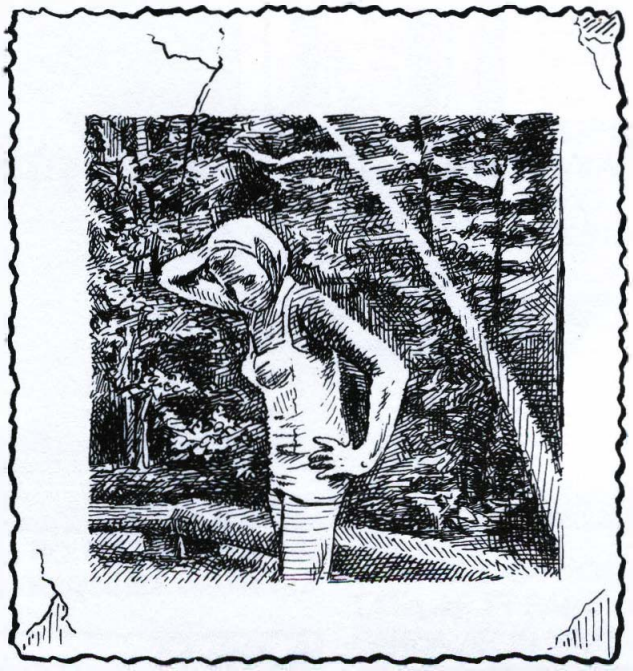

LA UMBRA FETELOR ÎN FLOARE

AM LĂSAT SĂ SE ÎNȚELEAGĂ CĂ TATA S-AR FI SINUCIS, DAR LA FEL DE BINE SE POATE SUSȚINE CĂ A MURIT ÎN TIMP CE GRĂDINĂREA.

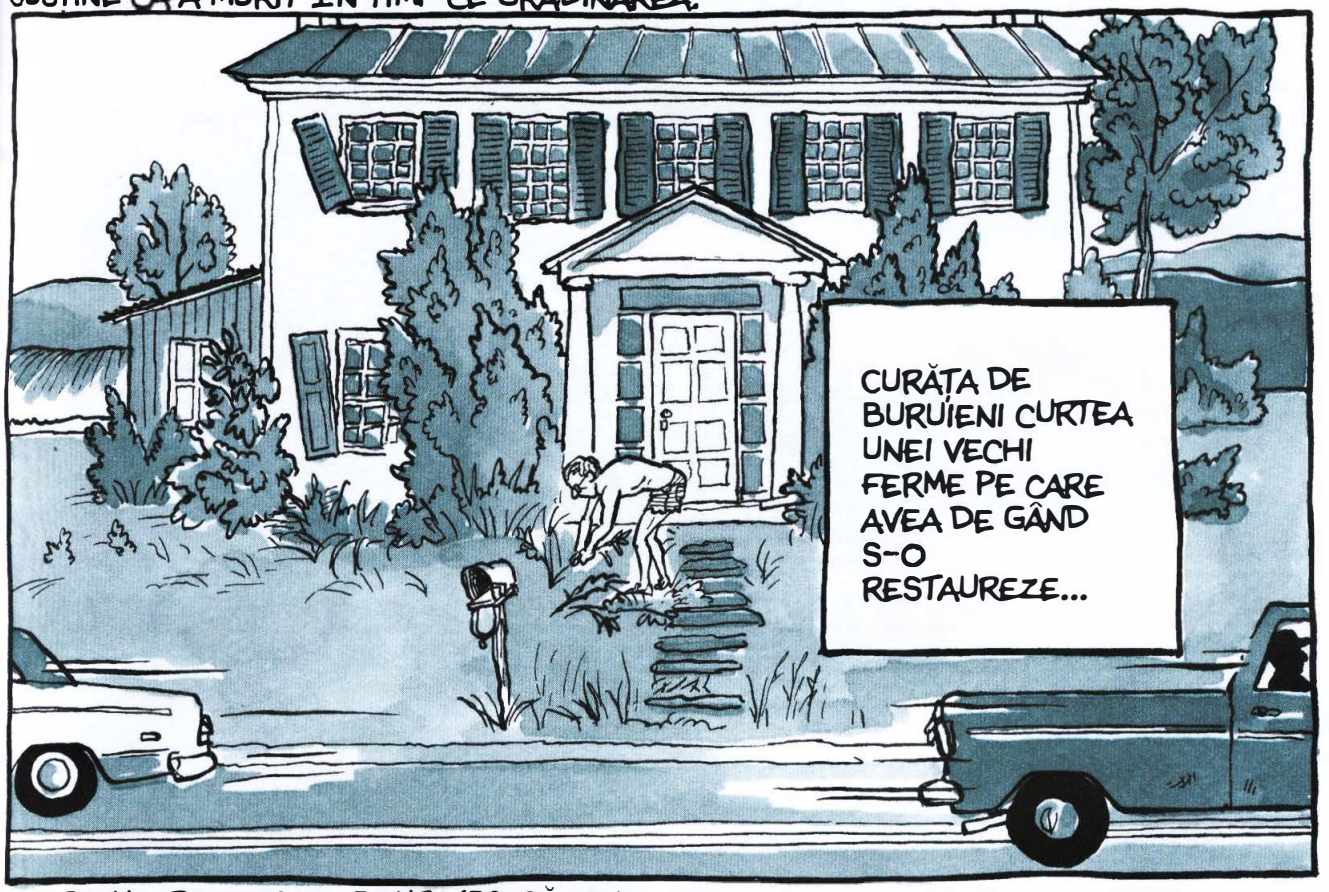

...ȘI TOCMAI TRAVERSASE ROUTE 150, SĂ ARUNCE UN BRAȚ DE IARBĂ PE MARGINEA DRUMULUI.

ȘOFERUL CAMIONULUI A POVESTIT CĂ TATA AR FI SĂRIT ÎNDĂRĂT PE ȘOSEA „DE PARCĂ AR FI VĂZUT UN ȘARPE".

ȘI CINE ȘTIE. POATE CHIAR A VĂZUT UNUL.

DINTRE TOATE ÎNCLINAȚIILE DOMESTICE ALE TATEI, PASIUNEA LUI ASUMATĂ PENTRU GRĂDINĂRIT ÎMI AMINTEA CEL MAI MULT DE CEALALTĂ PASIUNE A LUI, CARE MĂ TULBURA MULT MAI PROFUND.

CA BĂRBAT. TREBUIA SĂ FII FĂTĂLĂU CA SĂ IUBEȘTI FLORILE CU ATÂTA ARDOARE.

...FLORI PE MĂTĂSURI, FLORI PE STICLĂ, FLORI BRODATE, TABLOURI CU FLORI SAU, ÎN LIPSĂ DE ALTCEVA, MODELE FLORALE.

DE PAȘTE, TATA PICTA TRANDAFIRI PE OUĂ DE GÂSCĂ.

IAR CÂND ÎNCEPEA CĂUTAREA, ERAM SIGURI CĂ VOM GĂSI UN OU GALBEN PRINTRE NARCISE, UN OU DE CULOAREA LEVĂNȚICII CARE ÎNCERCA SĂ SE DEA DREPT ȘOFRAN...

MECIURILE NOASTRE DE BASEBALL – LETARGICE DE FELUL LOR – SE OPREAU DE TOT DE FIECARE DATĂ CÂND MINGEA AJUNGEA LÂNGĂ PLANTELE PERENE DE LA MARGINE.

ACOLO, TATA UITA DE NOI, CĂZUT ÎNTR-O TRANSĂ PLIVITOARE.

ÎN CASA VESELĂ, TATA LUA O PAUZĂ DE LA SINISTRELE LUI ÎNDATORIRI CA SĂ ÎNVIOREZE ARANJAMENTELE ȚEPENE ADUSE DE LA FLORĂRIE.

Ne-am oprit o vreme lângă gard. Aproape că trecuse vremea liliacului. Câțiva copaci își trimiteau încă spre cer, sub forma unor candelabre înalte, violet, micuțele flori sferice, dar în multe locuri, printre frunze, acolo unde, cu doar o săptămână în urmă, răspândeau încă valuri de spumă parfumată, erau acum trecute, ofilite și decolorate, un rest găunos, uscat și lipsit de orice parfum. Bunicul i-a atras atenția tatei în ce fel aspectul

ASA DESCRIE PROUST LILIACUL ÎN *SWANN DIN ÎN CĂUTAREA TIMPULUI PIERDUT.*

CUM SPUNEAM, TATA O ÎNCEPUSE CU UN AN ÎNAINTE SĂ MOARĂ.

DUPĂ PASAJUL CU LILIACUL, PROUST DESCRIE GRĂDINA LUI SWANN ÎNTR-O DEMONSTRAȚIE DE MARE VIRTUOZITATE LITERARĂ ȘI HORTICULTURALĂ CARE CULMINEAZĂ CU EXTAZUL COMUNIUNII NARATORULUI CU FLORILE ROZ DE PĂDUCEL.

PRIN GARDUL VIU, NARATORUL LUI PROUST PUTEA VEDEA CHIAR ȘI MAI DEPARTE, ÎN GRĂDINA LUI SWANN.

ACOLO, PRINTRE FLORI DE IASOMIE, VERBINĂ ȘI PANSELUȚE, STĂTEA O FETIȚĂ.

NEREUȘIND SĂ DISTINGĂ ÎNTRE FATĂ, GILBERTE, ȘI BELȘUGUL FLORAL GENERAL, TÂNĂRUL NARATOR SE ÎNDRĂGOSTEȘTE PE LOC DE EA.

PROUST LEGA PRIETENII INTENSE, PASIONALE CU FEMEI ȘIC...

...DAR DE ÎNDRĂGOSTIT SE ÎNDRĂGOSTEA DE BĂRBAȚI TINERI, DE OBICEI HETERO.

ÎN PLUS, OBIȘNUIA SĂ FICȚIONALIZEZE PERSOANE REALE DIN VIAȚA LUI SCHIMBÂNDU-LE SEXUL – DE PILDĂ, MULȚI VĂD ÎN ALBERTINE, IUBITA NARATORULUI, UN PORTRET AL DRAGULUI DE ȘOFER-SECRETAR AL LUI PROUST, ALFRED.

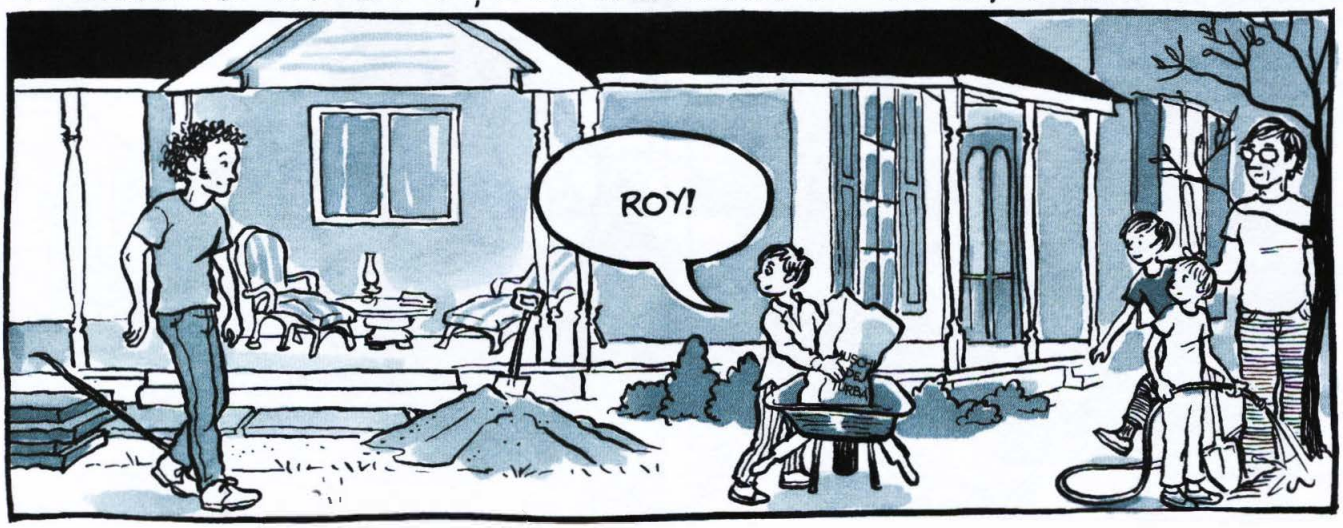

TATA NU-ȘI PERMITEA UN ȘOFER-SECRETAR.

DAR SE MAI RĂSFĂȚA DIN CÂND ÎN CÂND CU CÂTE UN AJUTOR-DE-GRĂDINAR-BABYSITTER.

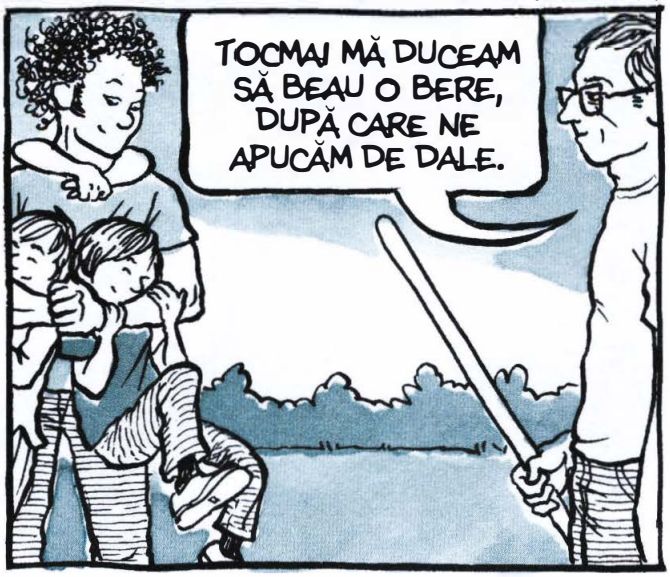

CULTIVA BĂIEȚI DIN ĂȘTIA TINERI CA PE ORHIDEE.

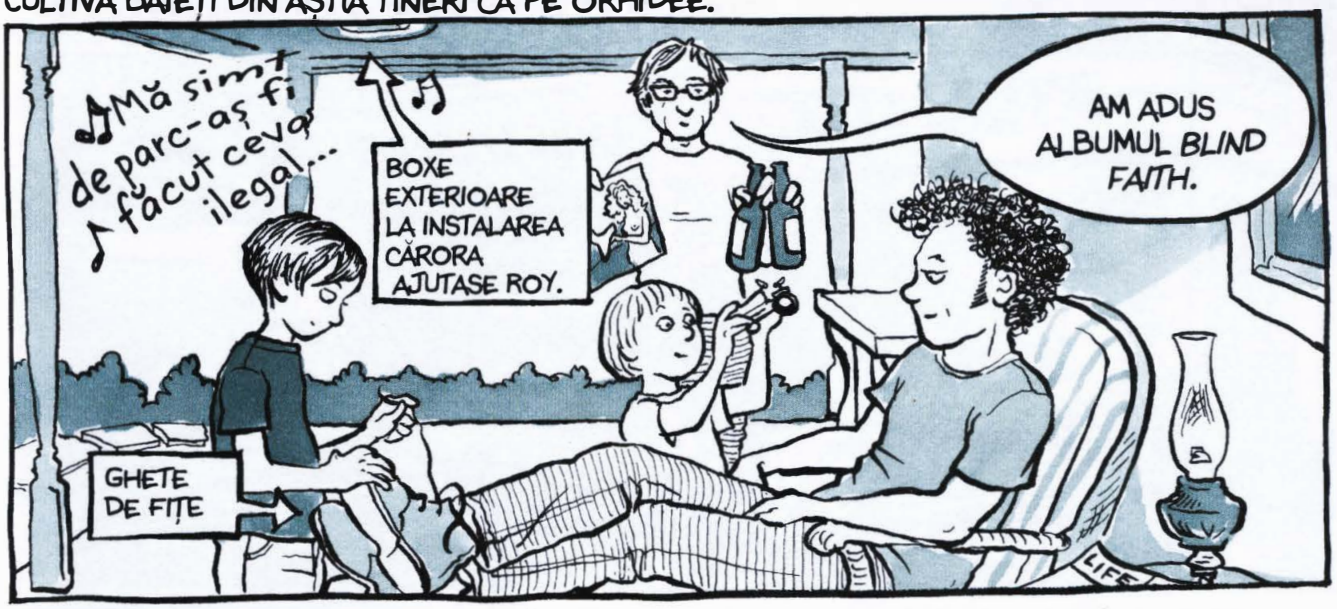

PÂNĂ ȘI EU LE ADMIRAM CALITĂȚILE MASCULINE.

DOAR DEVENISEM EXPERTĂ ÎN MASCULINITATE DE LA O VÂRSTĂ FRAGEDĂ.

SIMȚEAM CĂ EXISTA O FISURĂ ÎN SCUTUL FAMILIEI, UN GOL NEPROTEJAT ÎN CERCUL CĂRUȚELOR NOASTRE CARE, MI SE PĂREA MIE, CEREA NIȚICĂ FORȚĂ BRUTĂ, VIRILĂ.

ÎL COMPARAM PE TATA CU VÂNĂTORII UNSUROȘI DE CĂPRIOARE DE LA BENZINĂRIA DIN ORAȘ, CU CIZMELE LOR DE LUCRU GALBENE ȘI PĂRUL CA DE OAIE TUNSĂ.

IAR UNDE-L GĂSEAM DEFICITAR, COMPENSAM EU.

CONSIDERAM PORECLA PE CARE MI-O GĂSISERĂ VERII MEI MAI MARI O MARCĂ A SUCCESULUI.

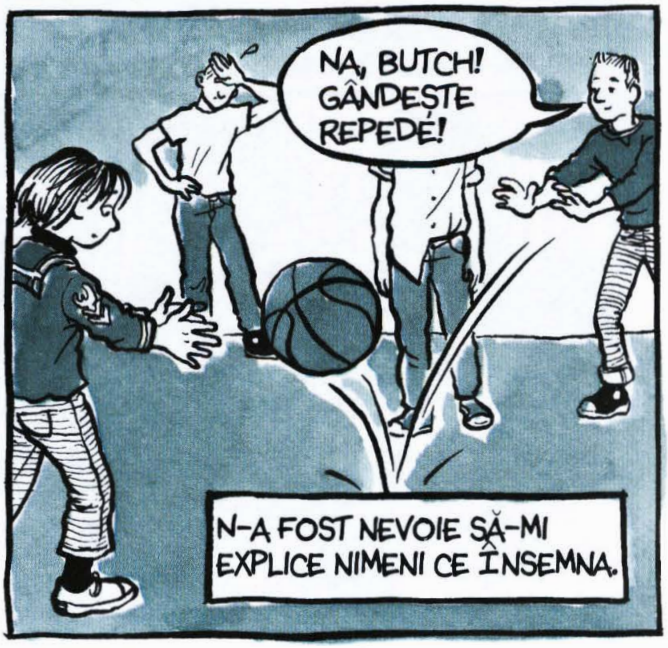

ERA GRĂITOR. SCURT, TĂIOS, PERCUTANT. APROAPE ONOMATOPEIC. ÎN ORICE CAZ, LA POLUL OPUS FAȚĂ DE FĂTĂLĂU.

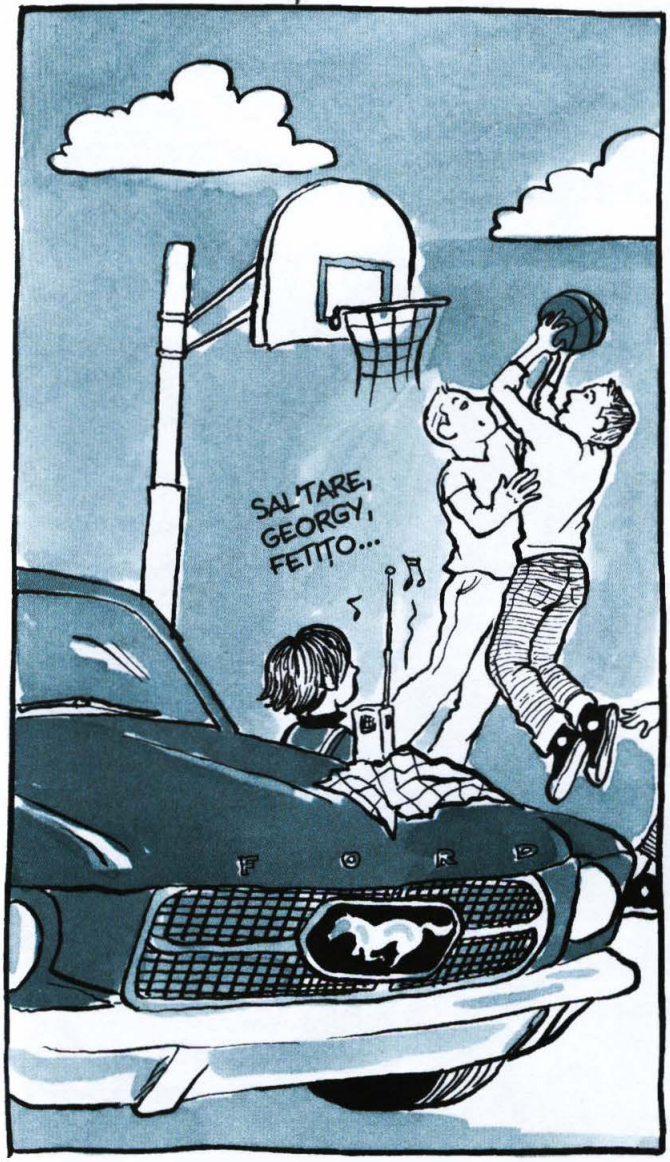

ȘI, ÎN CIUDA FORȚEI TIRANICE CU CARE NE DOMINA, MI-ERA CLAR CĂ TATA ERA UN MARE FĂTĂLĂU.

PROUST ÎȘI NUMEȘTE PERSONAJELE EXPLICIT HOMOSEXUALE „PIDOSNICE". ÎNTOTDEAUNA MI-A PLĂCUT TERMENUL ĂSTA PRĂFUIT.

E IMPRECIS ȘI INSUFICIENT SĂ DEFINEȘTI UN HOMOSEXUAL CA FIIND O PERSOANĂ CU MANIFESTĂRI SEXUALE AFLATE ÎN DEZACORD CU PROPRIUL SEX.

DAR, PENTRU EȘANTIONUL LIMITAT, CE-I DREPT, COMPUS DIN TATA ȘI DIN MINE, POATE CĂ E SUFICIENT.

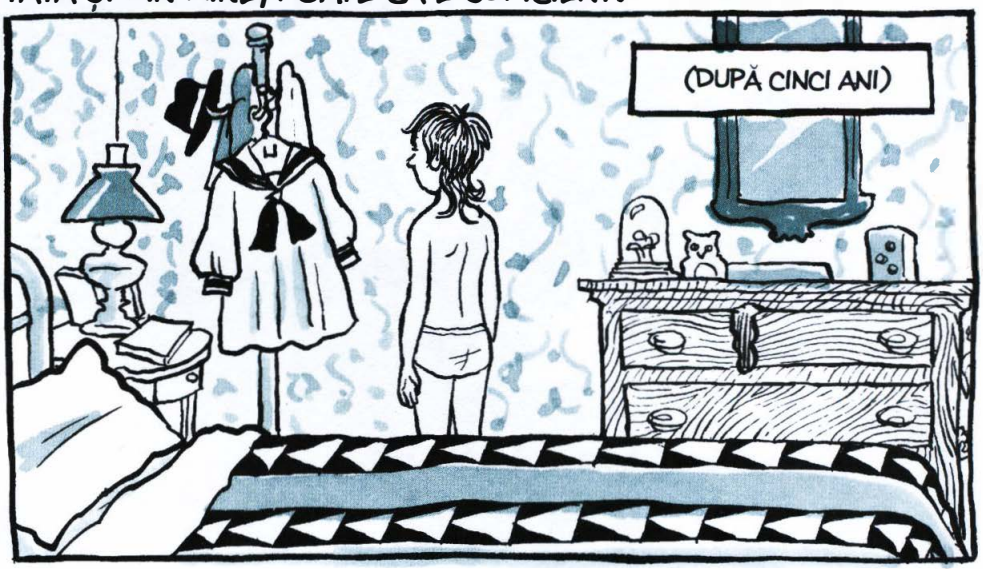

NU DOAR CĂ ERAM PIDOSNICI. ERAM VERSIUNEA PE DOS A CELUILALT.

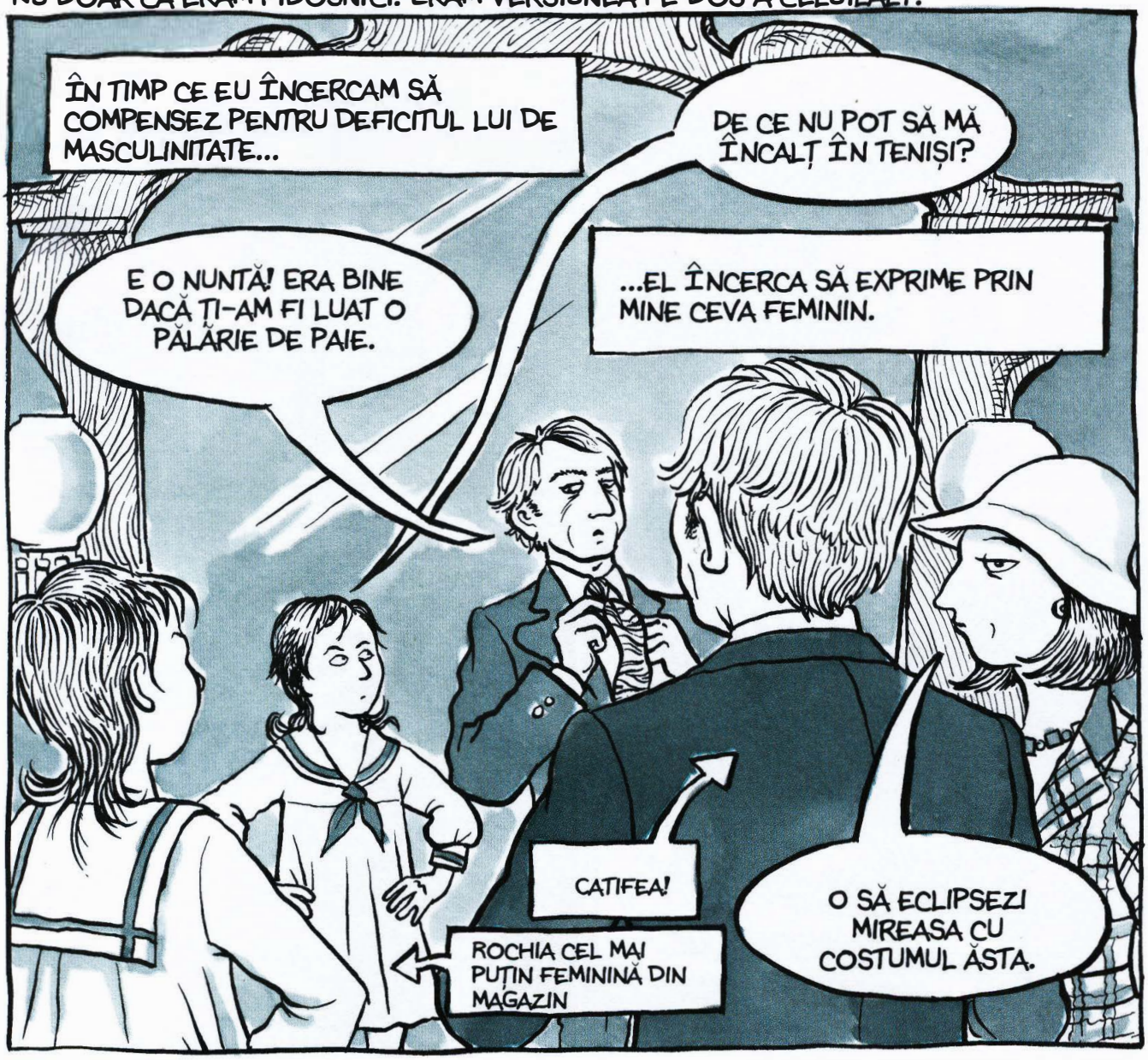

ERA UN RĂZBOI AL INTENȚIILOR OPUSE, MENIT DECI SĂ SE INTENSIFICE ÎN PERMANENȚĂ.

ÎNTRE NOI SE AFLA O MICĂ ZONĂ DEMILITARIZATĂ – ADMIRAȚIA NOASTRĂ COMUNĂ FAȚĂ DE FRUMUSEȚEA MASCULINĂ.

DE FAPT, EU ÎMI DOREAM MUȘCHII ȘI TWEEDUL AȘA CUM TATA ÎȘI DOREA CĂTIFEAUA ȘI PERLELE – SUBIECTIV, PENTRU MINE.

OBIECTELE DORINȚELOR NOASTRE ERAU CÂT SE POATE DE DIFERITE.

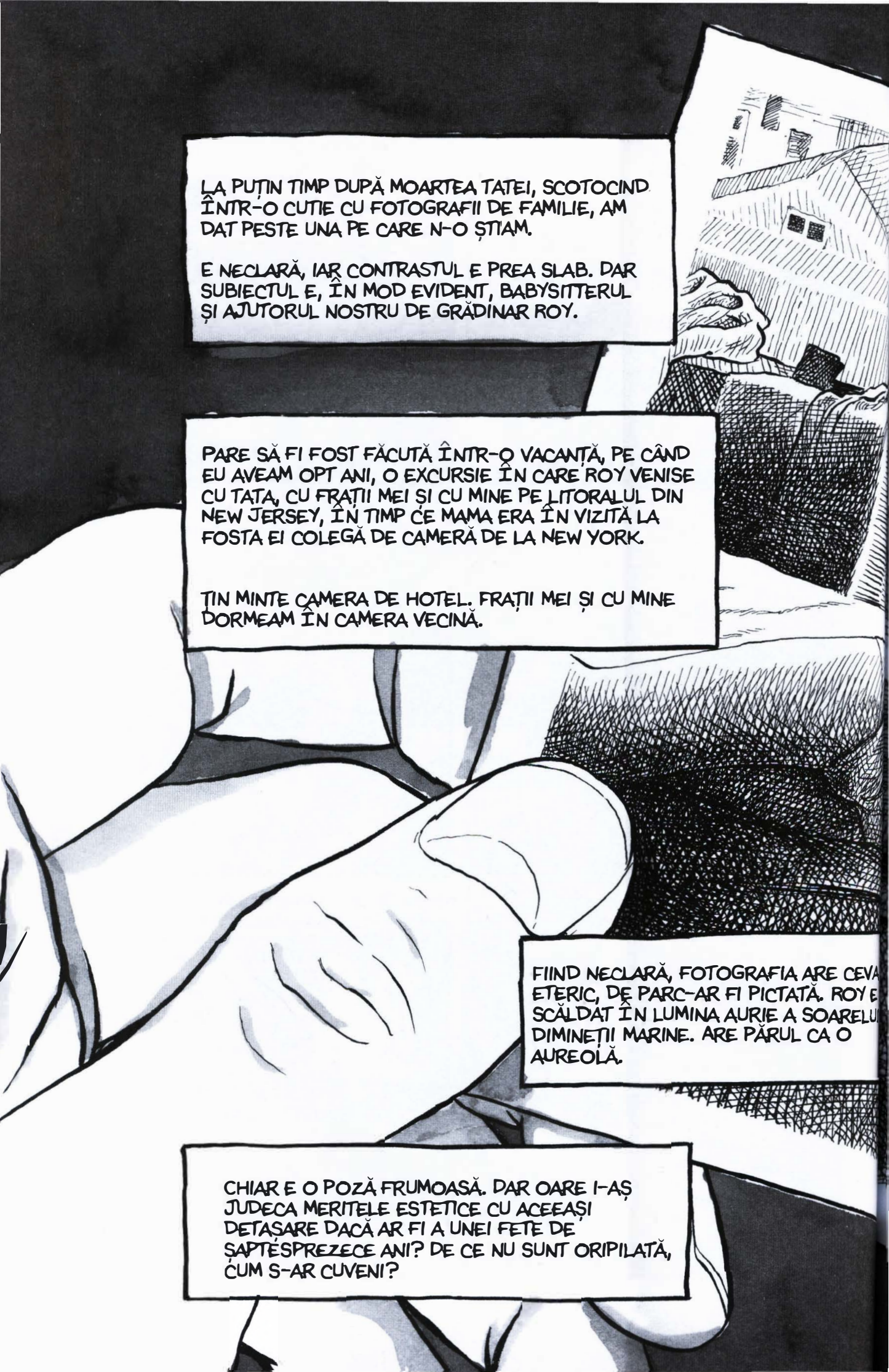
LA PUȚIN TIMP DUPĂ MOARTEA TATEI, SCOTOCIND ÎNTR-O CUTIE CU FOTOGRAFII DE FAMILIE, AM DAT PESTE UNA PE CARE N-O ȘTIAM.
E NECLARĂ, IAR CONTRASTUL E PREA SLAB. DAR SUBIECTUL E, ÎN MOD EVIDENT, BABYSITTERUL ȘI AJUTORUL NOSTRU DE GRĂDINAR ROY.
PARE SĂ FI FOST FĂCUTĂ ÎNTR-O VACANȚĂ, PE CÂND EU AVEAM OPT ANI, O EXCURSIE ÎN CARE ROY VENISE CU TATA, CU FRAȚII MEI ȘI CU MINE PE LITORALUL DIN NEW JERSEY, ÎN TIMP CE MAMA ERA ÎN VIZITĂ LA FOSTA EI COLEGĂ DE CAMERĂ DE LA NEW YORK.
ȚIN MINTE CAMERA DE HOTEL. FRAȚII MEI ȘI CU MINE DORMEAM ÎN CAMERA VECINĂ.
FIIND NECLARĂ, FOTOGRAFIA ARE CEVA ETERIC, DE PARC-AR FI PICTATĂ. ROY E SCĂLDAT ÎN LUMINA AURIE A SOARELU DIMINEȚII MARINE. ARE PĂRUL CA O AUREOLĂ.
CHIAR E O POZĂ FRUMOASĂ. DAR OARE I-AȘ JUDECA MERITELE ESTETICE CU ACEEAȘI DETAȘARE DACĂ AR FI A UNEI FETE DE ȘAPTESPREZECE ANI? DE CE NU SUNT ORIPILATĂ, CUM S-AR CUVENI?

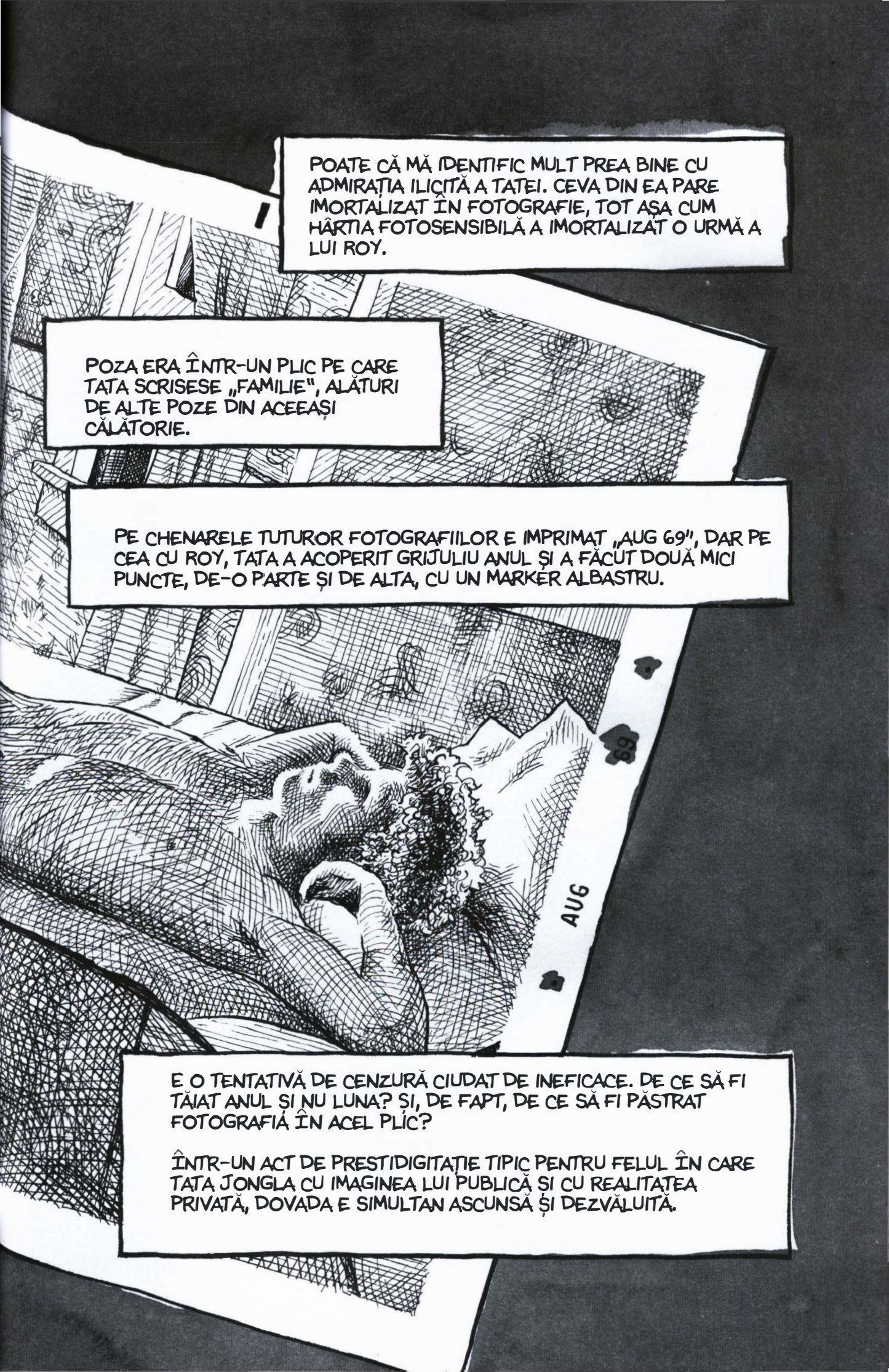
POATE CĂ MĂ IDENTIFIC MULT PREA BINE CU ADMIRAȚIA ILICITĂ A TATEI. CEVA DIN EA PARE IMORTALIZAT ÎN FOTOGRAFIE, TOT AȘA CUM HÂRTIA FOTOSENSIBILĂ A IMORTALIZAT O URMĂ A LUI ROY.
POZA ERA ÎNTR-UN PLIC PE CARE TATA SCRISESE „FAMILIE", ALĂTURI DE ALTE POZE DIN ACEEAȘI CĂLĂTORIE.
PE CHENARELE TUTUROR FOTOGRAFIILOR E IMPRIMAT „AUG 69", DAR PE CEA CU ROY, TATA A ACOPERIT GRIJULIU ANUL ȘI A FĂCUT DOUĂ MICI PUNCTE, DE-O PARTE ȘI DE ALTA, CU UN MARKER ALBASTRU.
AUG
E O TENTATIVĂ DE CENZURĂ CIUDAT DE INEFICACE. DE CE SĂ FI TĂIAT ANUL ȘI NU LUNA? ȘI, DE FAPT, DE CE SĂ FI PĂSTRAT FOTOGRAFIA ÎN ACEL PLIC?
ÎNTR-UN ACT DE PRESTIDIGITAȚIE TIPIC PENTRU FELUL ÎN CARE TATA JONGLA CU IMAGINEA LUI PUBLICĂ ȘI CU REALITATEA PRIVATĂ, DOVADA E SIMULTAN ASCUNSĂ ȘI DEZVĂLUITĂ.

LA O EXAMINARE ATENTĂ, PE NEGATIVE SE VĂD TREI CADRE LUMINOASE CU FRAȚII MEI ȘI CU MINE PE PLAJĂ, URMAT DE CEL TULBURE, ÎNTUNECAT, CU ROY PE PAT.

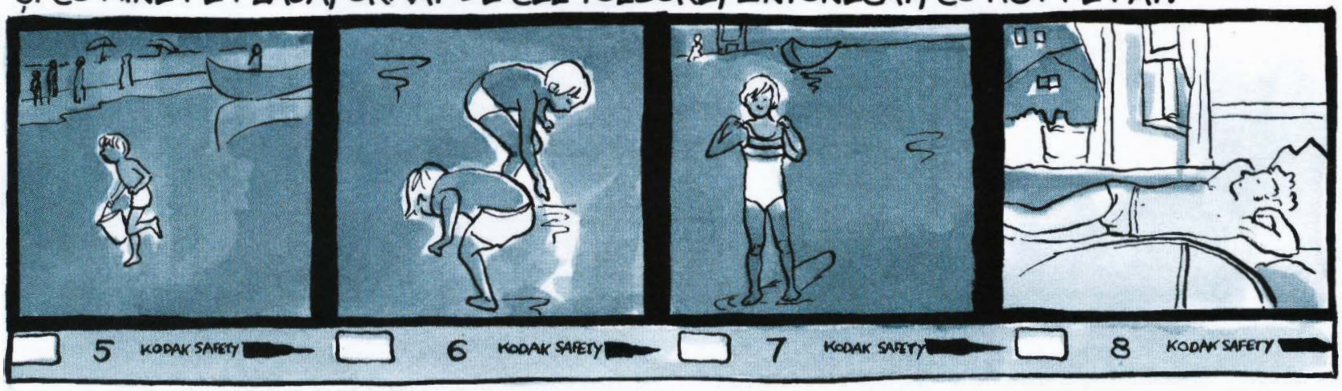

ÎNTR-UNA DINTRE METAFORELE CUPRINZĂTOARE ALE LUI PROUST, CELE DOUĂ DIRECȚII ÎNTRE CARE FAMILIA NARATORULUI POATE OPTA CÂND IESE LA PLIMBARE – SPRE SWANN SAU SPRE GUERMANTES – SUNT PREZENTATE INITIAL CA FIIND DIAMETRAL OPUSE.

BURGHEZ CONTRA ARISTOCRAT, HOMO CONTRA HETERO, URBAN CONTRA RURAL, EROS CONTRA ARTĂ, PRIVAT CONTRA PUBLIC.

LA FINALUL ROMANULUI ÎNSĂ, NI SE DEZVĂLUIE CĂ CELE DOUĂ DIRECȚII SUNT – ȘI FUSESERĂ ÎNTOTDEAUNA – CONVERGENTE PRINTR-O VASTĂ „REȚEA DE DRUMURI TRANSVERSALE".

STĂTEA PE BLEECKER STREET CU PRIETENA EI, ELLY.

ROY NE-A SCOS LA PLIMBARE, ÎN TIMP CE TATA S-A DUS PÂNĂ LA APARTAMENTUL LOR. ÎN DUPĂ-AMIAZA FIERBINTE DE AUGUST, ORAȘUL CĂPĂTASE AROME DE O ULUITOARE BOGĂȚIE ȘI COMPLEXITATE, CA UN SOS DEMI-GLACÉ LĂSAT PREA MULT PE FOC.

AM O AMINTIRE HALUCINOGENĂ CU O GRĂMADĂ VIBRANTĂ DE OAMENI ÎNTR-UN CERC MARE. TREBUIE SĂ FI FOST ÎN WASHINGTON SQUARE, ÎN PARC.

SAU POATE CĂ MĂ MOLIPSISEM PE SEC DE LA CU TOTUL ALTCEVA. ACUM ÎMI DAU SEAMA CĂ TRECUSERĂ DOAR CÂTEVA SĂPTĂMÂNI DE LA REVOLTA DE LA STONEWALL.

ȘI, DEȘI SUNT CONȘTIENTĂ CĂ E ABSURD ȘĂ-MI ASUM VREO LEGĂTURĂ CU ACEA ERUPȚIE DEVENITĂ MITICĂ...

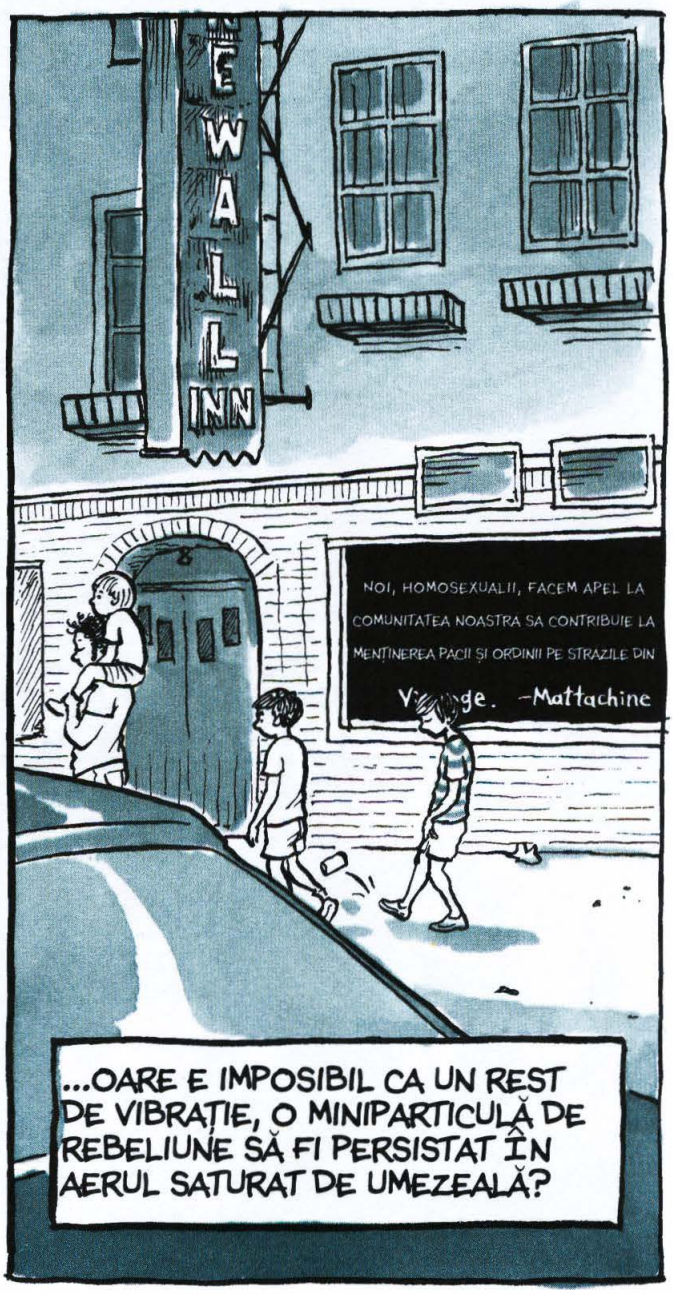

ORICUM, ACEA ZI REPREZINTĂ O CUMPĂNĂ STRANIE ÎNTRE VIAȚA NEWYORKEZĂ A PĂRINȚILOR MEI DIN URMĂ CU UN DECENIU, CÂND ERAU TINERI ADULȚI, ȘI PROPRIA MEA VIAȚĂ DE PESTE ZECE ANI.

MI-L ÎNCHIPUI PE TATA VENIT CU AUTOBUZUL DE LA FACULTATE CA SĂ-I FACĂ O VIZITĂ MAMEI, MERGÂND PE CHRISTOPHER STREET, LA ȚOL FESTIV DE ÎMPRUMUT, MARCA BROOKS BROTHERS.

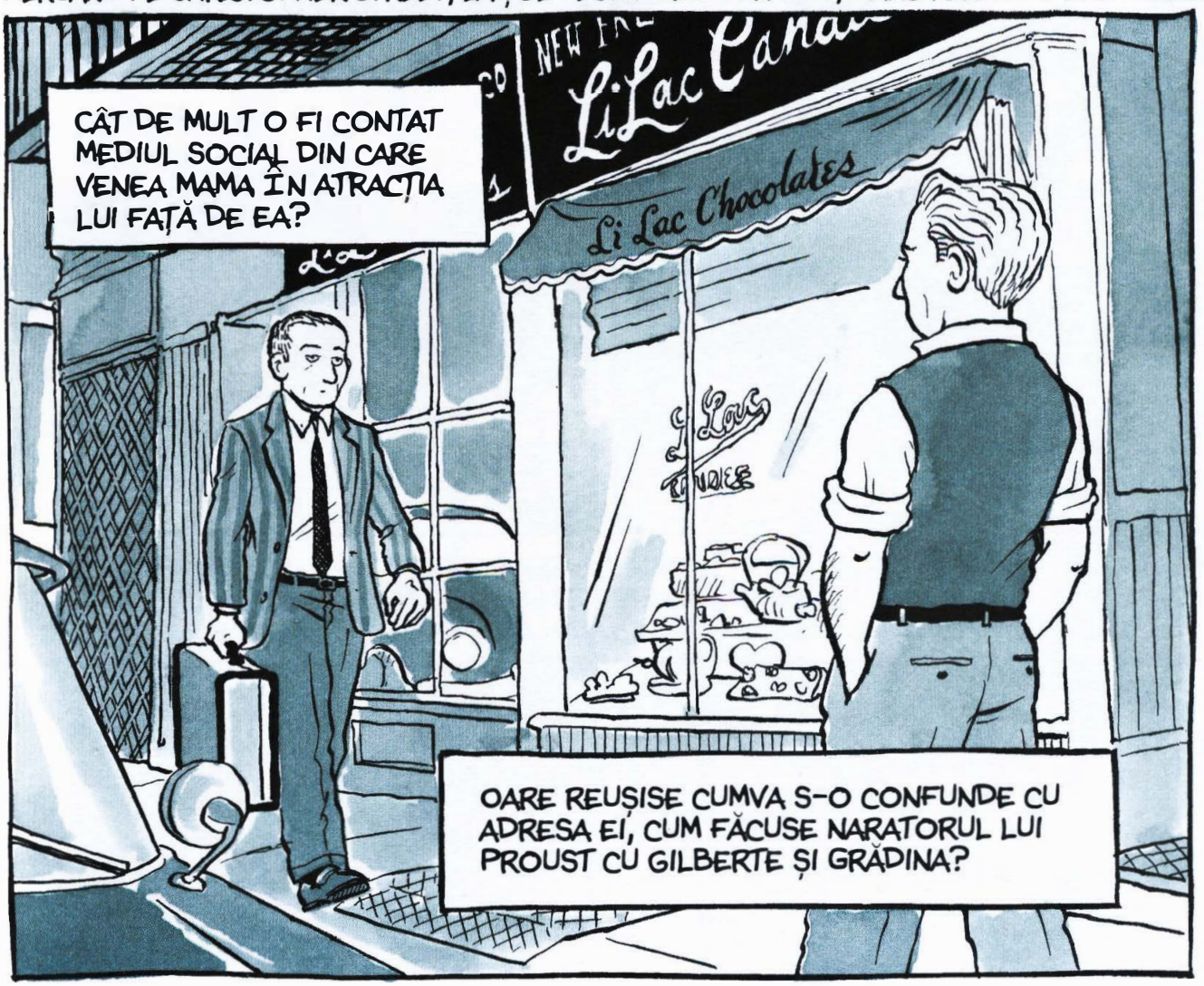

N-AM INTRAT NICIODATĂ ÎN CLĂDIREA UNDE A LOCUIT MAMA, DAR ÎMI TREZEȘTE ASA O NOSTALGIE DE PARCĂ AȘ FI LOCUIT EU ÎNSĂMI ACOLO.

TOT VIZITÂND ORAȘUL, AM AJUNS SĂ CUNOSC CARTIERUL.

DUPĂ CÂȚIVA ANI, ÎNTR-O SEARĂ DE COLINDAT BARURILE, AM INTRAT ÎN LOCALUL RESPECTIV CU O GAȘCĂ DE LESBIENE.

AM PLECAT, FĂRĂ SĂ NE DĂM SEAMA CĂ NE FĂCUSERĂ „*FIGURA 86*". NICI MĂCAR NU CUNOȘTEAM TERMENUL. CÂND M-AM LĂMURIT, JENA MEA RETROACTIVĂ A FOST ÎNDULCITĂ DE CONȘTIINȚA FAPTULUI CĂ LUASEM PARTE LA UN ASEMENEA EVENIMENT LEXICOGRAFIC.

de armă. 3. Argotic Un plan

optzeci și șase sau **86** *vb. tranz. argotic* **1.** A refuza (un client nedorit) într-un bar sau restaurant. **2a.** A arunca afară; a ejecta. **b.** A îndepărta, a arunca la gunoi. [Termenul ar putea proveni de la barul Chumley's de pe Bedford Street, numărul 86, Greenwich Village, New York].
-cin *sufix.* Un compus chimic leg at de un anume

CA TÂNĂRĂ LESBIANĂ, MĂ AȘTEPTAU ÎNCĂ MULTE ASEMENEA UMILINȚE.

DUPĂ FACULTATE, VENISEM LA NEW YORK, AȘTEPTÂNDU-MĂ LA UN REFUGIU BOEM...

...DAR ÎN ANII '80, VILLAGE ERA UN LOC RECE, VENAL.

ODATĂ, MAMA ÎMI VORBISE PUȚIN DESPRE CUM ERA VIAȚA ACOLO PE VREMURI.

DACĂ OBSERVAȚIA EI FUSESE O ÎNCERCARE DE A MĂ ABATE DE LA DRUMUL MEU, ATUNCI EȘUASE LAMENTABIL. CĂPĂTASEM O FASCINAȚIE PENTRU LITERATURA PULP CU LESBIENE DIN ANII '50 – RAZIILE DIN BARURI ȘI TRAVESTIURILE ILEGALE.

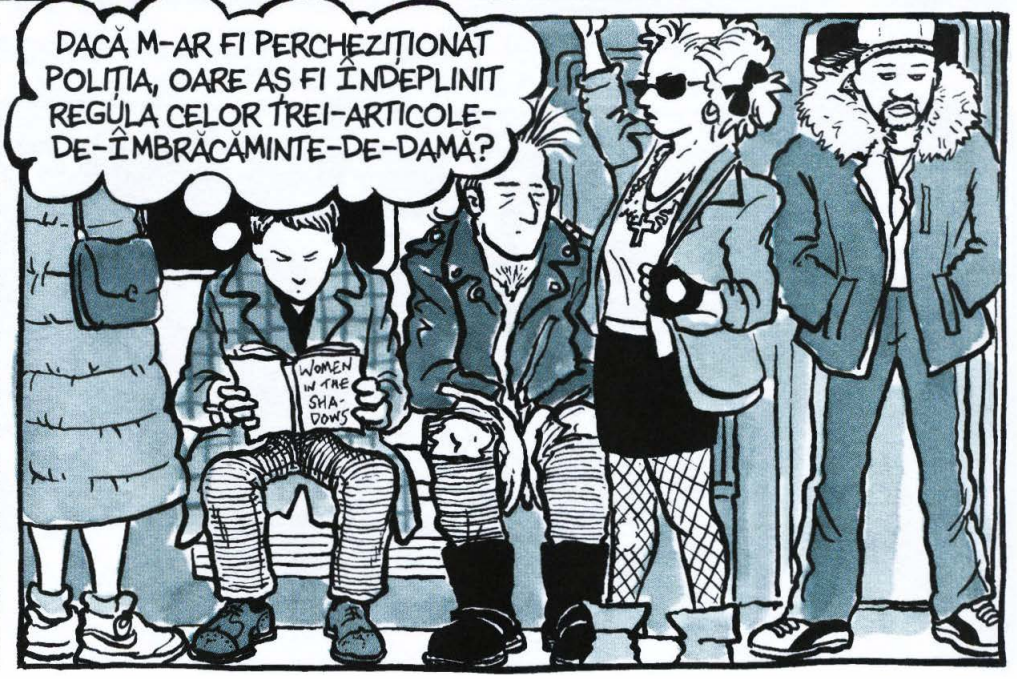

AȘ FI AVUT CURAJUL SĂ FIU UNA DINTRE ACELE „BUTCH" DIN EPOCA EISENHOWER?

SAU M-AȘ FI MĂRITAT ȘI AȘ FI CĂUTAT ALINARE CU ELEVELE MELE DE LA LICEU?

ÎN EDIȚIA PROUST A TATEI, TITLUL VOLUMULUI PATRU E TRADUS CAST PRIN *ORAȘE DE CÂMPIE* DIN FRANȚUZESCUL *SODOME ET GOMORRHE*.

TITLUL ORIGINAL AL VOLUMULUI DOI E *A L'OMBRE DES JEUNES FILLES EN FLEUR*, ÎN TRADUCERE LITERALĂ *LA UMBRA FETELOR ÎN FLOARE*.

DAR BINEÎNȚELES CĂ, AȘA CUM O DEMONSTREAZĂ PROUST ÎNSUȘI DIN PLIN, EROSUL ȘI BOTANICA SUNT CAM TOTUNA.

IAR „ÎNMUGURIȚI" E SINGURUL TERMEN CARE POATE DESCRIE ÎNCEPUTURILE DUREROASE, IRITANTE ALE SÂNILOR MEI LA DOISPREZECE ANI.

E ADEVĂRAT CĂ NICIODATĂ NU-MI DORISEM SĂ-MI CREASCĂ SÂNII, DAR NICI NU-MI TRECUSE PRIN CAP CĂ O SĂ MĂ DOARĂ.

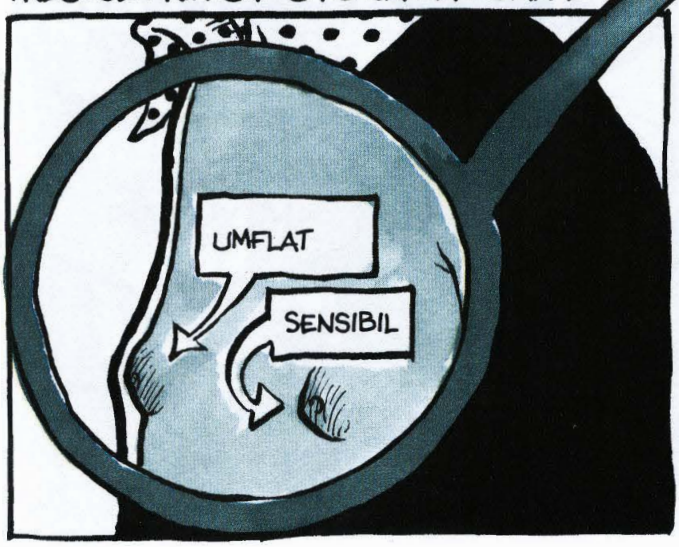

ȘI NICI NU MĂ AȘTEPTASEM LA CONSISTENȚA LOR CIUDATĂ, CARTILAGINOASĂ. ORICE IMPACT ACCIDENTAL ERA GROAZNIC DE DUREROS.

PE CÂND AVEAM ZECE ANI, LA DOI ANI DUPĂ ESCAPADA LA MARE CU ROY, TATA ȘI-A GĂSIT UN NOU AJUTOR PENTRU MUNCA ÎN CURTE.

ASA CĂ N-AM MAI FOST LA PLAJĂ, CI CU CORTUL.

PLANUL ERA SĂ MERGEM LA CABANA DE VÂNĂTOARE A FAMILIEI, ZISĂ ȘI ȚARCUL VITELOR.

ȚARCUL VITELOR ERA ÎN PĂDUREA DE PE PODIȘUL ALLEGHENY, CARE SE ÎNTINDEA ODINIOARĂ PÂNĂ HĂT-DEPARTE, UNDE ÎNTÂLNEA LACUL ERIE.

ACUM, ERA SFREDELIT DE URIAȘE MINE DE SUPRAFAȚĂ. EU ȘI FRAȚII MEI DE-ABIA AȘTEPTAM SĂ VEDEM EXCAVATOARELE MONSTRUOASE CARE SMULGEAU CREȘTE ÎNTREGI DE MUNTE.

MI S-A PĂRUT DESTUL DE CURAT.

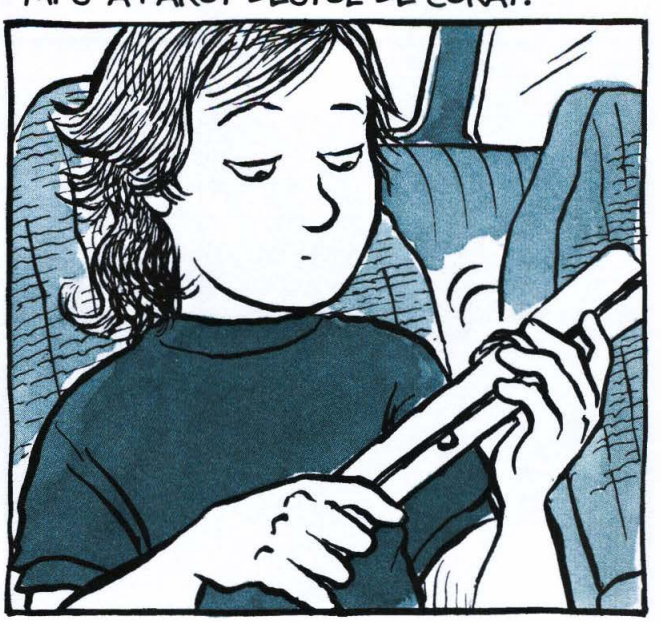

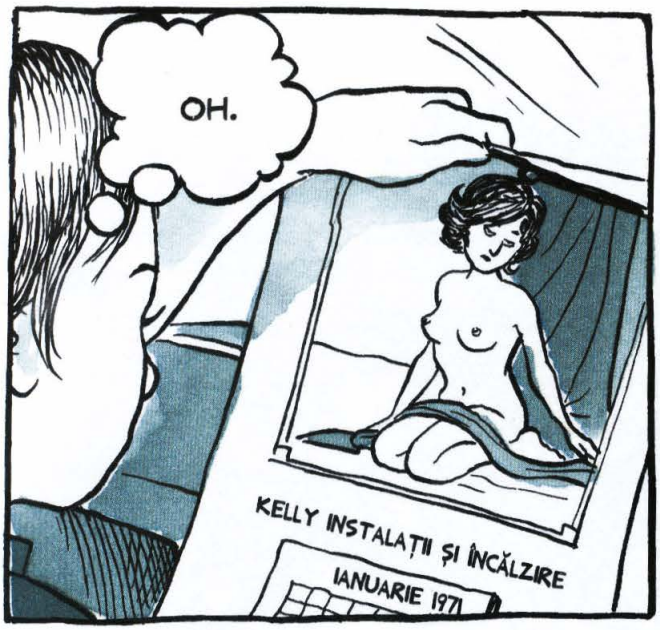

M-AM SIMȚIT DE PARCĂ AȘ FI FOST EU ÎNSĂMI ÎN PIELEA GOALĂ, COPLEȘITĂ INEXPLICABIL DE RUȘINE, CA ADAM ȘI EVA.

CÂND AM AJUNS LA ȚARCUL VITELOR, FRAȚII MEI AU DESCOPERIT CALENDARUL.

EXCAVATORUL NU MERGEA, DAR OPERATORUL NE-A LĂSAT ÎN CABINĂ.

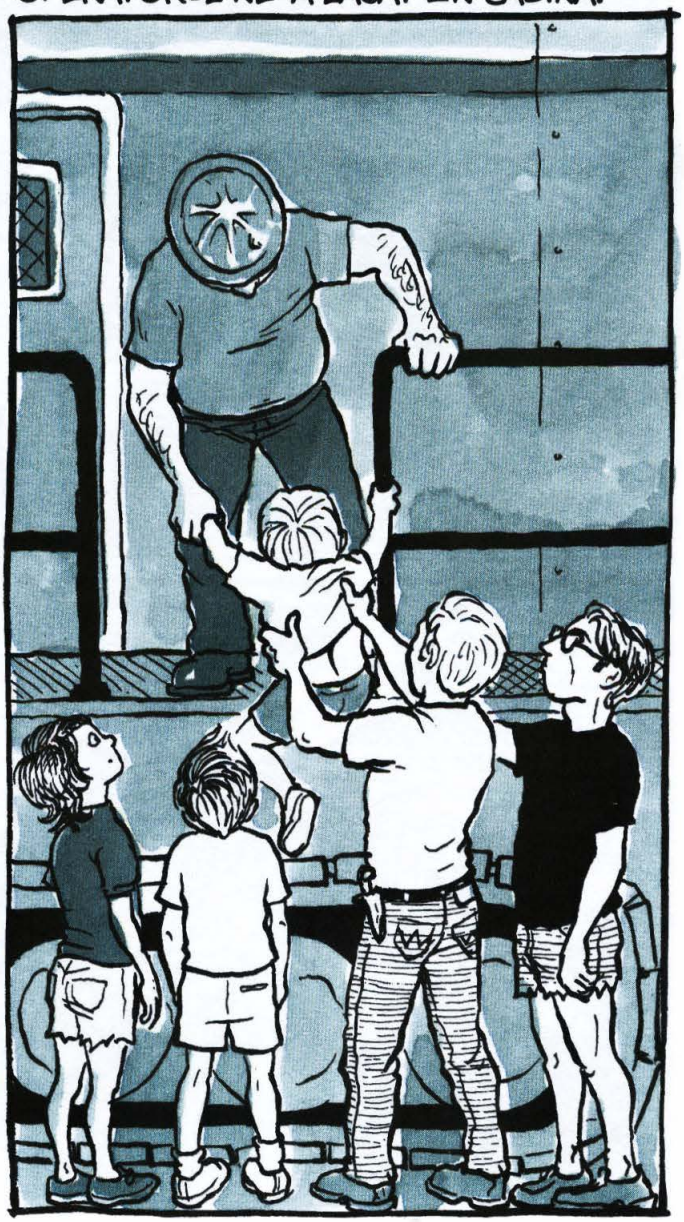

ÎN ACEA DUPĂ-AMIAZĂ, NE-AM DUS CU MAȘINA LA MINĂ.

ÎNĂUNTRU, MI-A SĂRIT ÎN OCHI CEVA CE AM CONSIDERAT A FI O COINCIDENȚĂ STRANIE.

CÂT NE-A ARĂTAT TIPUL DIVERSE CHESTII, AM ȚINUT NEAPĂRAT SĂ NU SE PRINDĂ CĂ ERAM FATĂ.

A DOUA ZI, TATA S-A ÎNTORS ÎN ORAȘ PENTRU O ÎNMORMÂNTARE. BILL NE-A ARĂTAT, MIE ȘI FRAȚILOR MEI, CUM SĂ TRAGEM CU PISTOLUL LUI. N-AM REUȘIT NICI UNUL SĂ APĂSĂM PE TRĂGACI.

RUȘINAȚI, NE-AM FURIȘAT ÎN PĂDURE, SĂ ADUCEM NIȘTE CUTII DE SUC DE LA IZVOR.

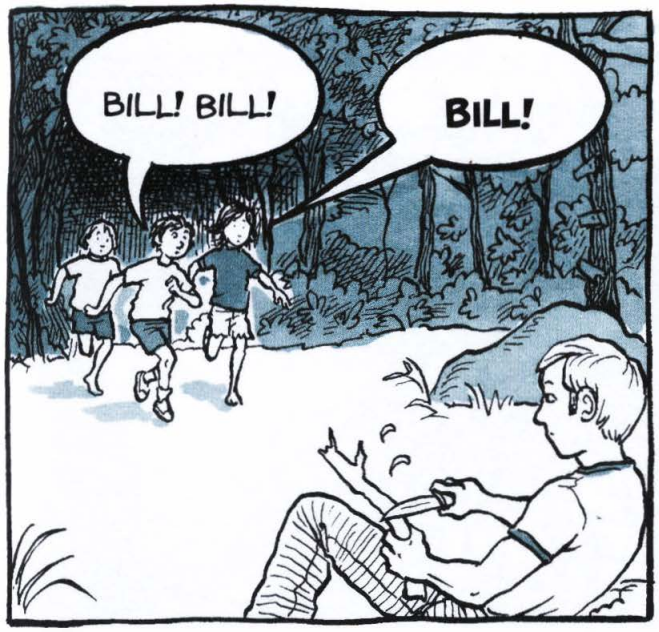

AM FOST ȘOCATĂ SĂ-L VĂD PE BILL CĂ IA ARMA.

APOI, CÂND N-AM MAI GĂSIT ȘARPELE, M-AM SIMȚIT UȘURATĂ ȘI UN PIC JENATĂ.

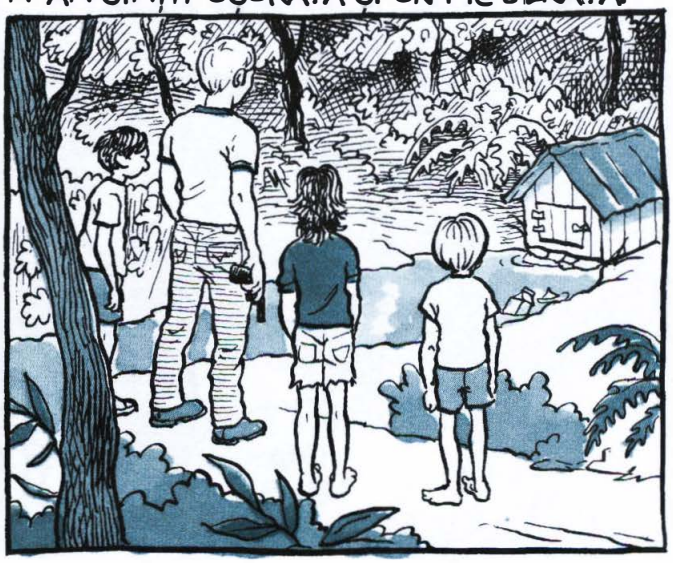

PE DRUMUL SPRE CASĂ, UN SOI DE MELANCOLIE POST-EȘEC MI S-A STRECURAT ÎN SUFLET. RATASEM UN SOI DE RITUAL INIȚIATIC SECRET, IAR POSIBILITĂȚILE VIEȚII NU MAI ERAU INFINITE.

ȘI DACĂ TATA VĂZUSE UN ȘARPE LA FEL DE MARE?

E, ÎN MOD EVIDENT, UN FALUS ȘI TOTUȘI CU GREU GĂSEȘTI UN SIMBOL AL PRINCIPIULUI FEMININ CARE SĂ FIE MAI VECHI ȘI MAI UNIVERSAL.

POATE CĂ TOCMAI ĂSTA E CLENCIUL, ACEASTĂ NEDIFERENȚIERE, ACEASTĂ NON-DUALITATE.

POATE CĂ ĂSTA-I ȘI MOTIVUL PENTRU CARE ȘERPII NE TULBURĂ ATÂT DE RĂU.

SUNT ȘI UN SIMBOL AL CICLICITĂȚII, VIAȚĂ DUPĂ MOARTE, CREAȚIE DUPĂ DISTRUGERE.

ȘI, ÎNTR-UN FEL, S-AR PUTEA SPUNE CĂ SFÂRȘITUL TATEI A FOST ÎNCEPUTUL MEU.
SAU, MAI EXACT, CĂ SFÂRȘITUL MINCIUNII LUI A COINCIS CU ÎNCEPUTUL ADEVĂRULUI MEU.

PENTRU CĂ ȘI EU TRĂISEM MULTĂ VREME ÎN MINCIUNĂ, DE CÂND AVEAM PATRU, CINCI ANI.
TATA MĂ LUASE CU EL LA PHILADELPHIA, ÎNTR-O CĂLĂTORIE DE AFACERI.

ÎNTR-UN BISTROU DIN ORAȘ...

...VĂZUSERĂM O APARIȚIE PROFUND RĂSCOLITOARE.
BIS

NU ȘTIAM CĂ EXISTAU FEMEI CARE SE ÎMBRĂCAU CA BĂRBAȚII ȘI SE TUNDEAU CA BĂRBAȚII.
DAR, ASEMENEA UNUI CĂLĂTOR ÎNTR-O ȚARĂ STRĂINĂ CARE ÎNTÂLNEȘTE O FIGURĂ FAMILIARĂ – CINEVA CU CARE NU VORBISE NICIODATĂ, DEȘI SE ȘTIU DIN VEDERE –, O RECUNOSCUSEM CU O EXPLOZIE DE BUCURIE.
O RECUNOSCUSE ȘI TATA.
AȘA VREI SĂ ARĂȚI ȘI TU?

CE-AȘ FI PUTUT SPUNE?

DAR IMAGINEA LESBIENEI BĂRBĂTOASE, ȘOFERIȚĂ DE CAMION, M-A URMĂRIT ANI DE ZILE...

...CUM POATE CĂ L-A BÂNTUIT SI PE TATA.

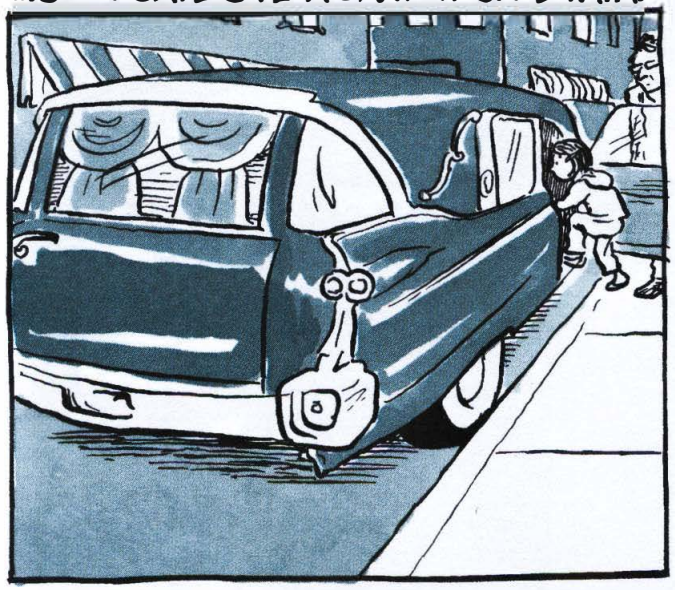

DUPĂ MOARTEA TATEI, A APĂRUT O EDIȚIE REVIZUITĂ A LUI PROUST. TITLUL, *ECOURI DIN TRECUT*, A DEVENIT *ÎN CĂUTAREA TIMPULUI PIERDUT*.

NOUL TITLU E O TRADUCERE MAI FIDELĂ PENTRU *À LA RECHERCHE DU TEMPS PERDU*, DAR TOT NU REUȘEȘTE SĂ REDEA PE DEPLIN REZONANȚA LUI *PERDU*.

CE SE PIERDE ÎN TRADUCERE E CHIAR COMPLEXITATEA PIERDERII. ÎN ACEEAȘI CUTIE ÎN CARE AM GĂSIT POZA CU ROY ERA ȘI UNA CU TATA PE CÂND AVEA CAM ACEEAȘI VÂRSTĂ.

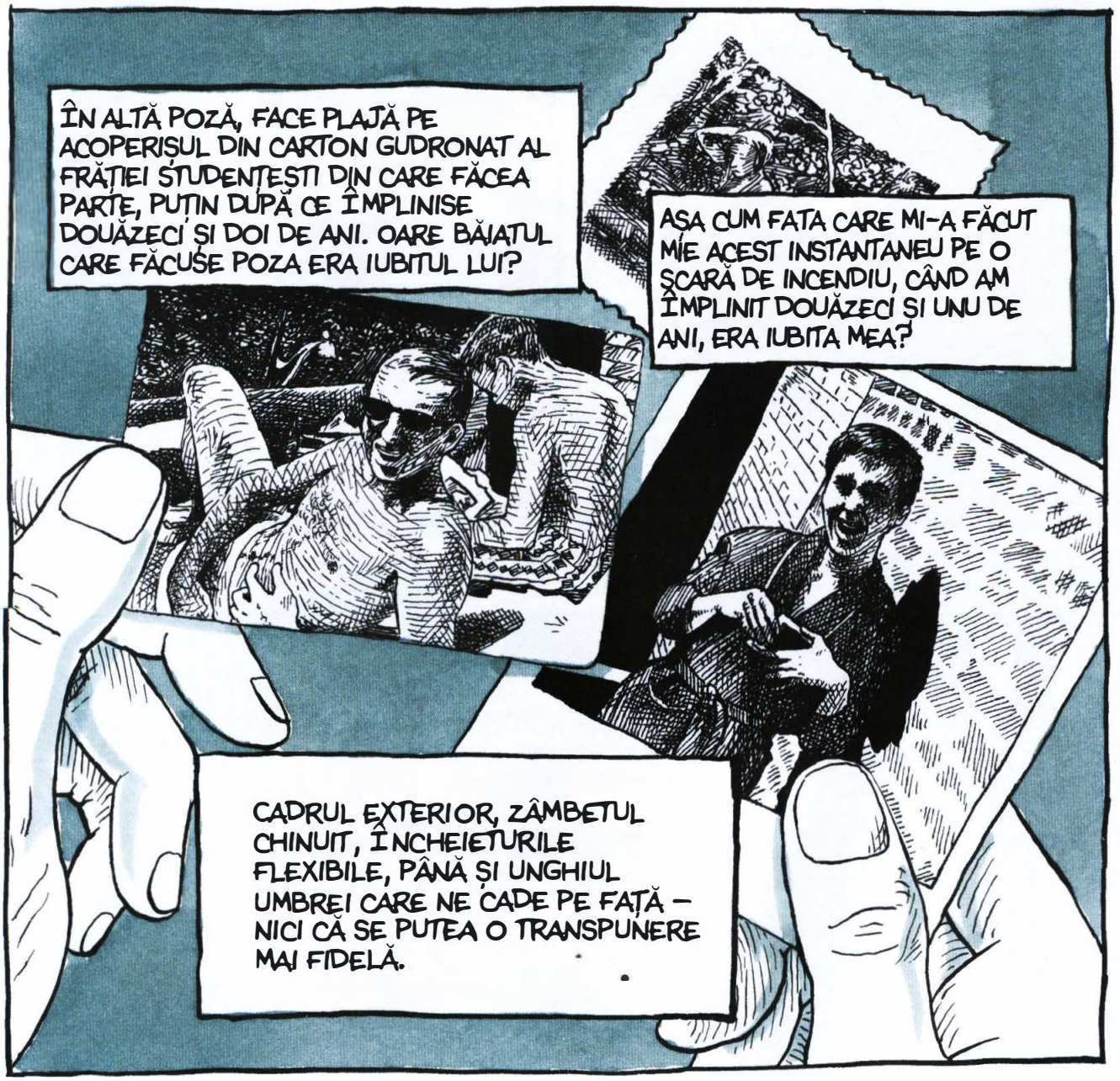

CAPITOLUL 5

CĂRUȚA GALBEN-CANAR A MORȚII

CU DOUĂ NOPȚI ÎNAINTE SĂ MOARĂ TATA, AM VISAT CĂ ERAM CU EL LA ȚARCUL VITELOR. PRINTRE COPACI SE ZĂREA UN APUS GLORIOS.

LA ÎNCEPUT, TATA MĂ IGNORA. ALERGAM DESCULȚĂ, PE MUȘCHIUL CATIFELAT.

CÂND ÎN SFÂRȘIT A AJUNS ȘI EL, SOARELE COBORÂSE LA ORIZONT, IAR CULORILE STRĂLUCITOARE NU MAI ERAU.

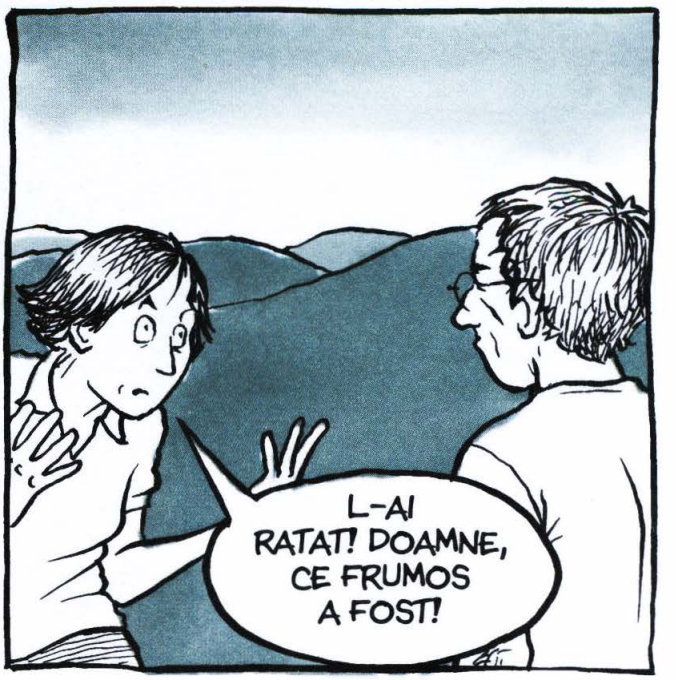

DACĂ A FOST UN VIS PREMONITORIU, POT SPUNE DOAR CĂ ASOCIEREA MOARTE-APUS DE SOARE, CA DINTR-UN MESAJ DE CONDOLEANȚE, E GROAZNIC DE SENTIMENTALĂ.

ȘI TOTUȘI, TATA CHIAR ERA RADIOS, ÎNTR-UN FEL...

...ASA CĂ MOARTEA LUI A AVUT UN INEVITABIL EFECT CREPUSCULAR, DE ECLIPSĂ. VĂRUL MEU ȘI-A AMÂNAT CHIAR SPECTACOLUL ANUAL DE ARTIFICII, CARE AR FI TREBUIT SĂ AIBĂ LOC ÎN NOAPTEA DE DINAINTEA ÎNMORMÂNTĂRII.

STAREA DE AMORȚEALĂ ÎN CARE ERAM, CA ȘI FORMULELE MIEROASE DE CONDOLEANȚE, MĂ CĂLCAU PE NERVI. CE S-AR ÎNTÂMPLA DACĂ AM SPUNE ADEVĂRUL?

N-AM REUȘIT SĂ AFLU.

CÂND MĂ GÂNDESC LA UN ALT DEZNODĂMÂNT PENTRU POVESTEA TATEI, ACESTA PRESUPUNE, DE OBICEI, O MUTARE GEOGRAFICĂ.

Beech Creek – Bruce Bechdel, 44 de ani, domiciliat în Maple Avenue, Beech Creek, cunoscut ca antreprenor de pompe funebre și profesor de liceu, a murit în urma numeroaselor traumatisme suferite după ce a fost lovit de un camion pe Route 150, la aproximativ trei kilometri nord marginea drumului, camionul l-a lovit cu partea dreaptă a botului, a declarat poliția.

Bechdel s-a născut în Beech Creek pe 8 aprilie 1936 și a fost fiul lui Dorothy Bechdel Bechdel, care-i supraviețuiește și trăiește în Beech Creek, și al răposatului Claude H. Bechdel.

A activat în Germania, ca soldat al armatei SUA.

Bechdel a fost președintele Societății Istorice din Clinton County și a jucat un rol crucial în restaurarea Muzeului Heisey după inundațiile din 1972, iar în 1978, împreună cu soția sa, Helen, fostă Fontana, a fost distins cu premiul Societății Is- Clinton County pentru ușă la casa lor victoriană

ÎMI TOT SPUN CĂ, DACĂ AR FI REUȘIT SĂ SCAPE DE ATRACȚIA GRAVITAȚIONALĂ EXERCITATĂ DE BEECH CREEK, POATE CĂ SOARELE LUI PERSONAL N-AR FI APUS ATÂT DE SUBIT.

bru în filiala americană, de conducere al asociației Consiliul Național al Profesorilor de Engleză, frăția Phi Kappa Psi și diacon la Blanchard.

El se ocupa de grădinărit și a ieșit în drum. În timp ce se afla pe

de asemenea, Institutul de Științe Mortuare Pittsburgh.

POATE CĂ TOPOGRAFIA NEOBIȘNUITĂ CHIAR EXERCITA O ANUMITĂ ATRACȚIE.

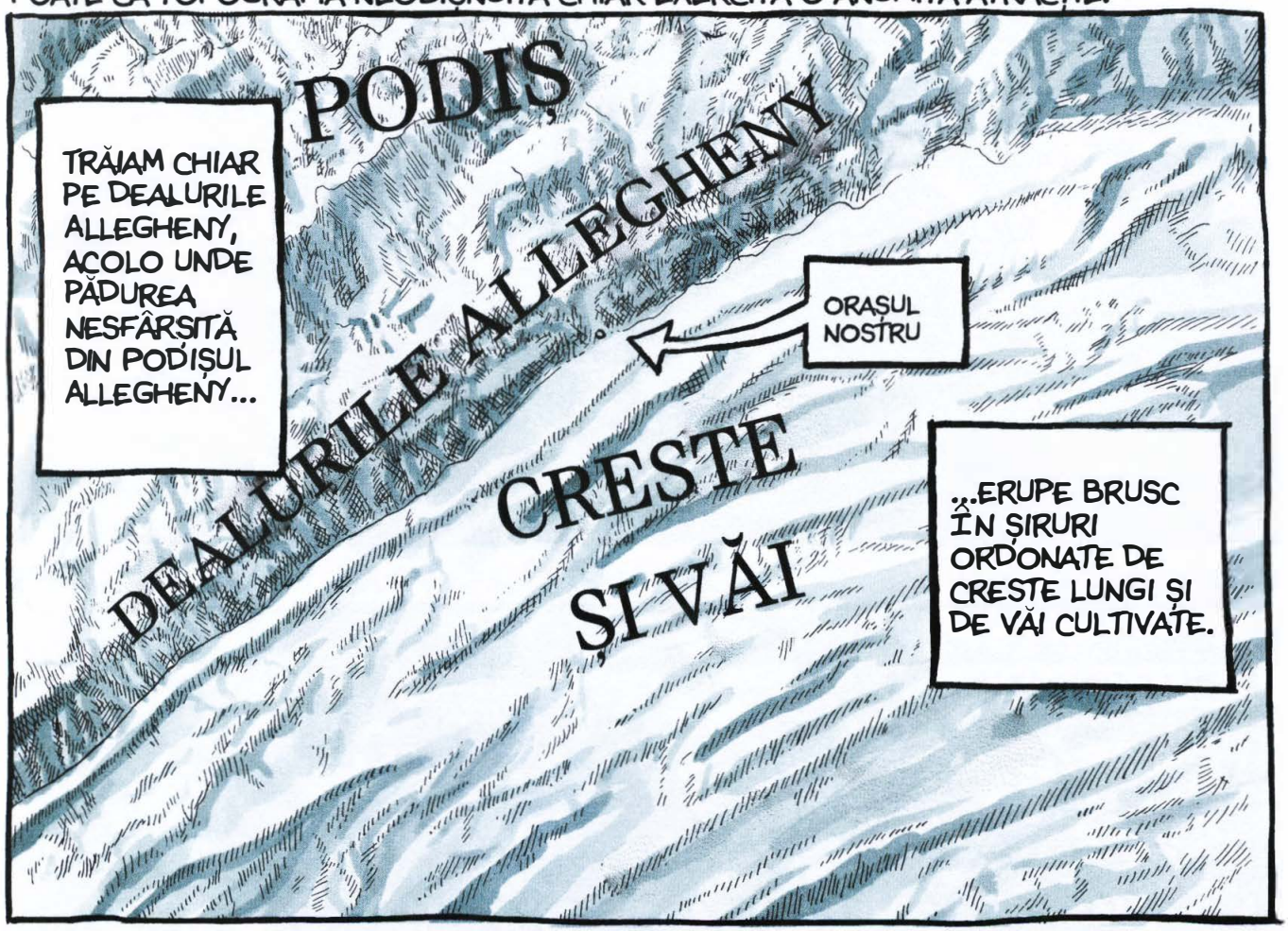

CRESTELE APALAȘILOR – MULT MAI LUNGI DECÂT ZIDUL LUI HADRIAN – AU DESCURAJAT, DE-A LUNGUL ISTORIEI, SCHIMBURILE CULTURALE. BUNICA, DE EXEMPLU, SE NUMEA BECHDEL ÎNCĂ ÎNAINTE SĂ SE MĂRITE CU BUNICUL. IAR ÎN ORAȘUL NOSTRU CU 800 DE SUFLETE, ÎN CARTEA DE TELEFON APĂREAU 26 DE FAMILII BECHDEL.

ASTA CHIAR DACĂ, ÎNCĂ DIN COPILĂRIA TATEI, MUNȚII PUTEAU FI OCOLIȚI CU MAȘINA.

IAR ÎN COPILĂRIA MEA, PUTEAU FI DEJA TRAVERSAȚI MAI UȘOR CU MAȘINA.

ACEASTĂ URIAȘĂ BARIERĂ DE PĂMÂNT ÎNĂBUȘEA CU SUCCES ORICE URMĂ DE ZGOMOT DINSPRE MĂREAȚA ARTERĂ...

SOARELE RĂSĂREA PESTE COAMA ALBASTRĂ, CEȚOASĂ, A MUNTELUI BALD EAGLE.

SI APUNEA ÎN SPATELE PODIȘULUI CIURUIT DE MINE DE SUPRAFAȚĂ...

ÎN ACELAȘI MOD PERVERS, PÂRÂUL SCÂNTEIETOR CARE COBORA DINSPRE PODIȘ ȘI STRĂBĂTEA ORAȘUL NOSTRU AVEA O LIMPEZIME DE CRISTAL TOCMAI DIN CAUZA POLUĂRII.

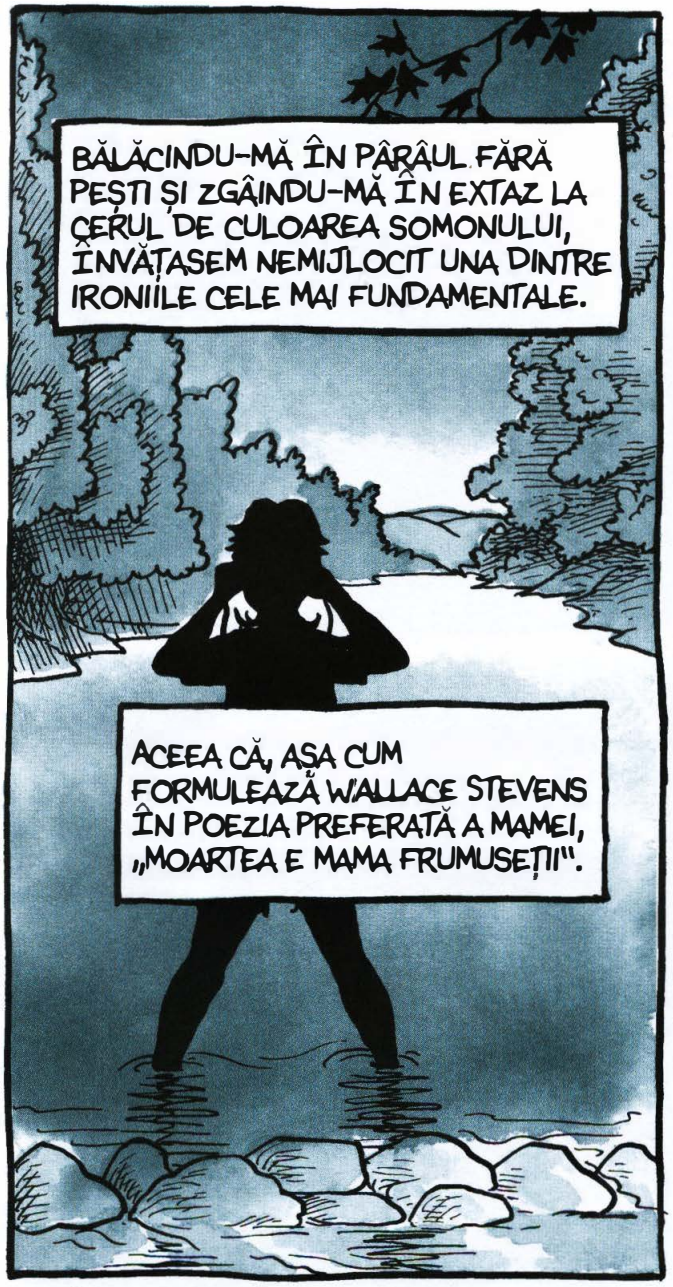

ACEST DECOR PITORESC MĂ INSPIRASE ȘI PE MINE SĂ SCRIU POEZIE, PE CÂND AVEAM SAPTE ANI.

I-O ARĂTASEM TATEI, CARE IMPROVIZASE PE LOC O A DOUA STROFĂ.

MUTĂ DE ADMIRAȚIE, ADĂUGASEM ACESTE VERSURI MANUSCRISULUI MEU...

...APOI ILUSTRASEM PAGINA CU UN APUS MĂLOS ÎN ACUARELĂ.

ÎN PRIM-PLAN STĂ UN OM, JALNICUL MEU ALTER-EGO, CONTEMPLÂND PREMATURA ECLIPSĂ A LUMINII SALE CREATOARE.

AVEAM O CARTE DE COLORAT IMENSĂ, EXAGERAT DE MARE, *VÂNTUL PRIN SĂLCII*, ILUSTRATĂ DE E.H. SHEPARD.

TATA ÎMI CITISE FRAGMENTE DIN ADEVĂRATA POVESTE. E O SCENĂ ÎN CARE DOMNUL BROSCOI, UN SOCIOPAT FERMECĂTOR, CUMPĂRĂ O CĂRUȚĂ ȚIGĂNEASCĂ.

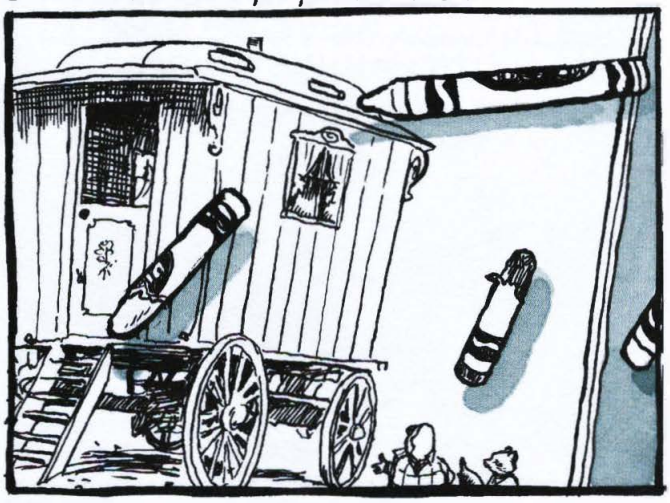

ÎNTR-O ZI, MĂ APUCASEM SĂ COLOREZ CĂRUȚA ÎN NUANȚA MEA PREFERATĂ DE BLEUMARIN.

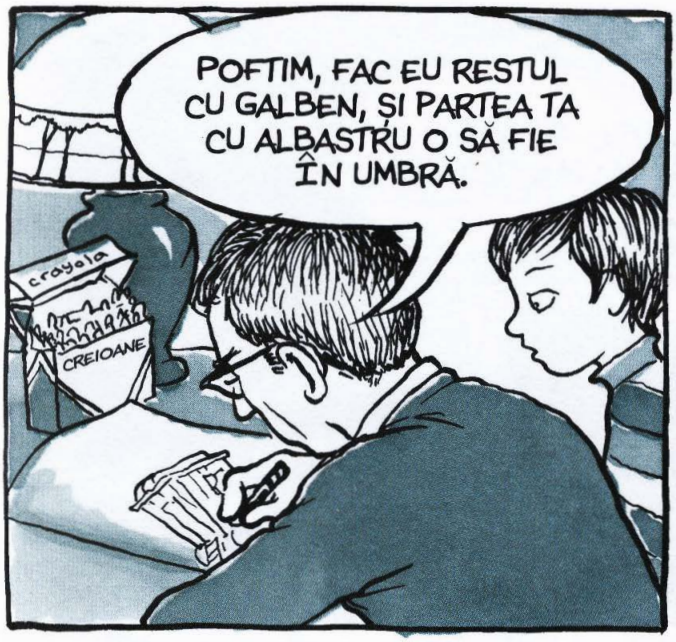

A FOST UN TUR DE FORȚĂ CREIONISTIC.

TALENTELE MAMEI ERAU LA FEL DE INTIMIDANTE. ODATĂ AM FOST CU EA ÎNTR-O CASĂ UNDE S-A LUAT LA CEARTĂ CU UN BĂRBAT STRĂIN, DE PARCĂ AR FI FOST INTIMI.

JUCA TEATRU.

ÎN PLUS, ȘTIA SĂ CÂNTE LA PIAN NIȘTE CHESTII INCREDIBILE, CHIAR ȘI MUZICA DE LA RECLAMA DOWNY DE LA TELEVIZOR.

LA CÂȚIVA ANI DUPĂ MOARTEA TATEI, MAMA FOLOSEA VECHIUL NOSTRU CASETOFON CA SĂ REPETE PENTRU O PIESĂ. CITEA TEXTUL ȘI LĂSA PAUZE CÂND URMA SĂ VORBEASCĂ PERSONAJUL EI.

CÂND A VERIFICAT DACĂ APARATUL ÎNREGISTRASE CE TREBUIA...

...ȘI-A DAT SEAMA CĂ ÎNREGISTRA PESTE VOCEA TATEI.

E TULBURĂTOR SĂ-L AUZI PE TATA VORBIND DE DINCOLO DE MORMÂNT.

DAR LUCRUL CEL MAI FRAPANT LA CASETĂ E CĂ-I SURPRINDE PE AMÂNDOI PĂRINȚII MEI LA LUCRU, FIECARE ABSORBIT DE ACTIVITĂȚILE LUI.

ACEASTĂ TOTALĂ IMERSIUNE ÎMI EVOCĂ RESENTIMENTE FAMILIARE.

POATE CĂ E O COPILĂRIE SĂ LE PORT PICĂ PENTRU CĂ-ȘI CULTIVAU IZOLAREA CREATOARE.

DAR, CUM ERA VITALĂ PENTRU EI, AJUNGEA SĂ ACAPAREZE TOT.

URMÂNDU-LE EXEMPLUL, AM ÎNVĂȚAT REPEDE SĂ-MI VĂD SINGURĂ DE PROPRIILE NEVOI.

DAR ERA UN CERC VICIOS. CU CÂT GĂSEAM MAI MULTĂ SATISFACȚIE ÎN GENIUL NOSTRU, CU ATÂT MAI IZOLAȚI DEVENEAM.

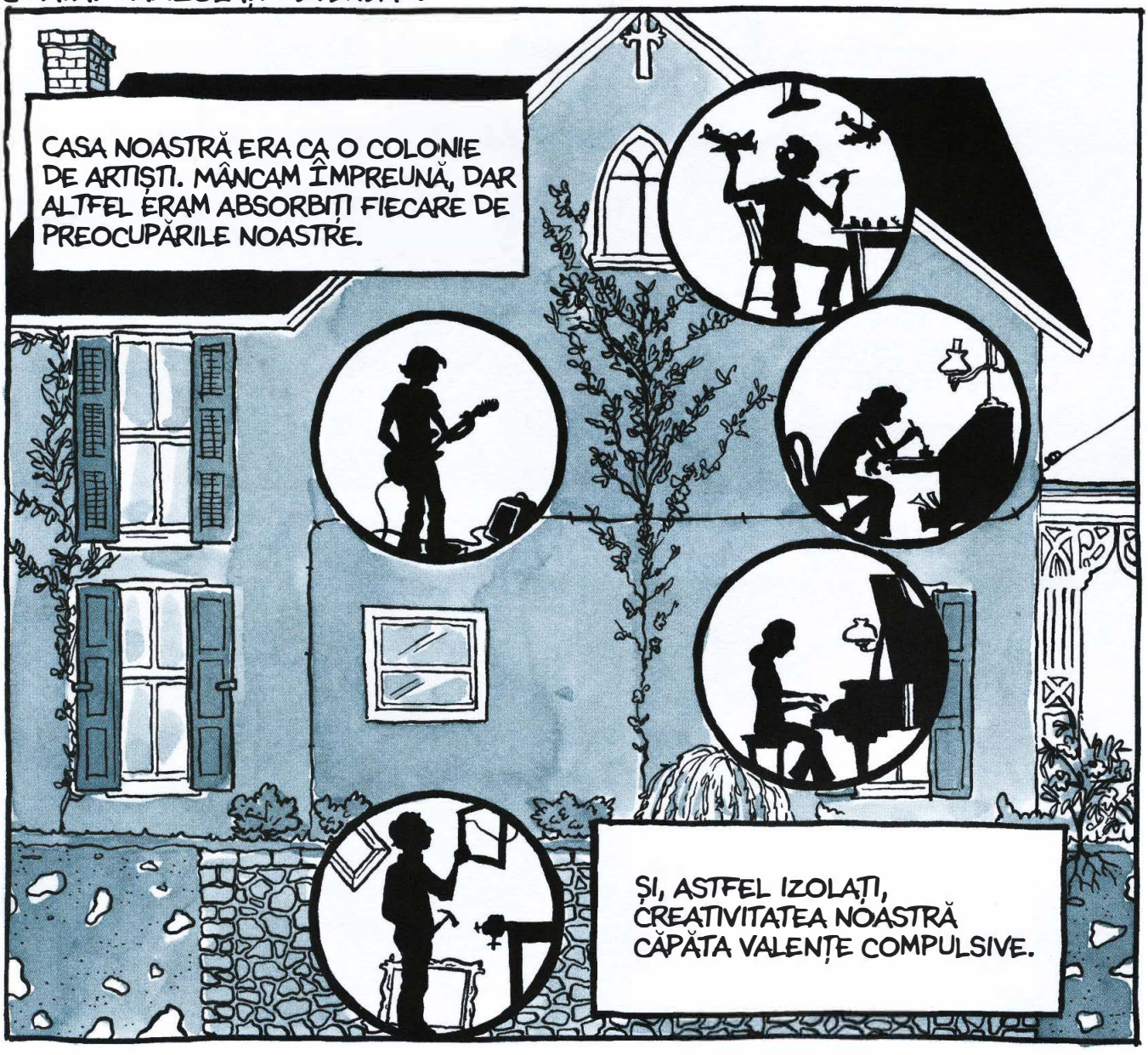

LA MINE, TULBURAREA OBSESIV-COMPULSIVĂ A DEBUTAT PE BUNE CÂND AVEAM ZECE ANI.

NUMERELE IMPARE ȘI MULTIPLII LUI TREISPREZECE TREBUIAU EVITAȚI CU ORICE PREȚ.

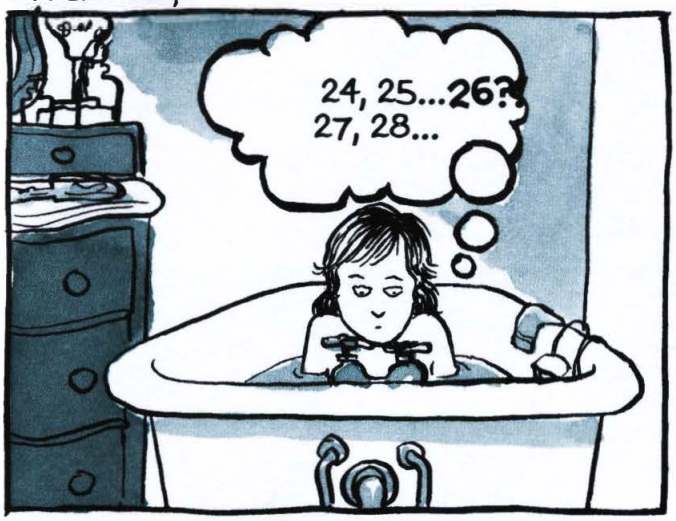

DACĂ NU-MI DĂDEA NUMĂR PAR, MAI ADĂUGAM O SUBCATEGORIE – DE EXEMPLU, MICILE CRESTĂTURI DIN ȘINA METALICĂ.

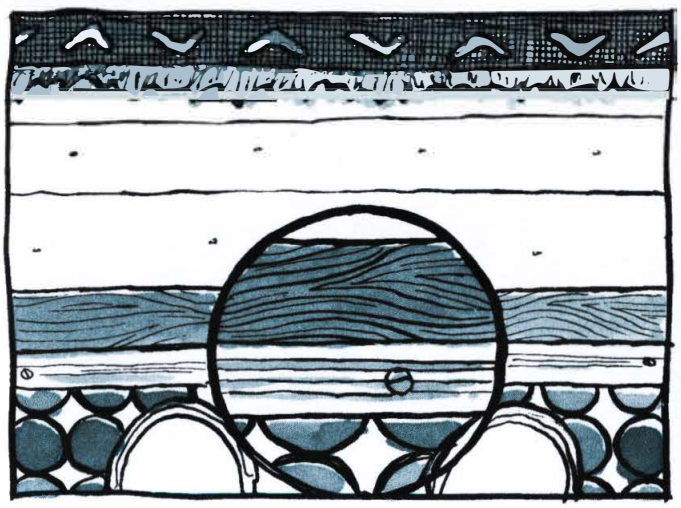

TRECEREA PESTE PRAGURI A DEVENIT O OPERAȚIUNE LABORIOASĂ, PENTRU CĂ TREBUIA SĂ SOCOTESC TOATE MUCHIILE VIZIBILE ALE SCÂNDURILOR PODELEI.

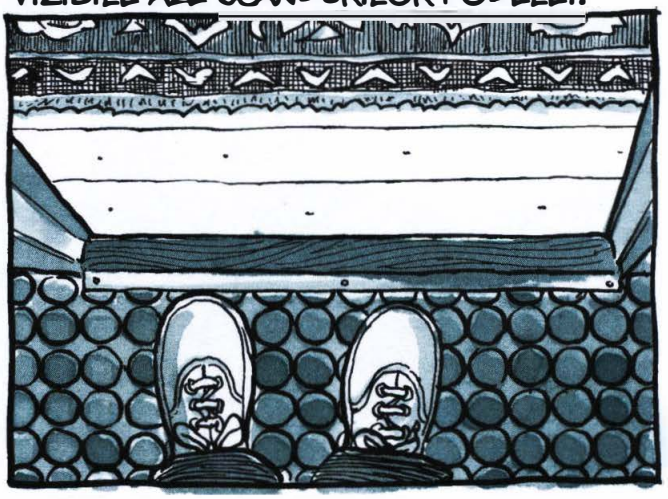

A URMAT APOI SUBSTANȚA INVIZIBILĂ DIN PRAGURILE UȘILOR CARE, DUPĂ CUM AVEAM SĂ DESCOPĂR CURÂND, ATÂRNA CA FALDURILE DRAPERIILOR ÎNTRE TOATE OBIECTELE SOLIDE.

TREBUIA ADUNATĂ ȘI ÎMPRĂȘTIATĂ ÎN PERMANENȚĂ, SĂ NU SE ATINGĂ DE CORPUL MEU – SĂ NU CUMVA S-O INHALEZ SAU S-O ÎNGHIT.

ÎN CIUDA VIGILENȚEI NEOBOSITE, EFORTURILE MELE ERAU INSUFICIENTE. PESTE TOT ERA PLIN DE NUMERE IMPARE ȘI MULTIPLI DE TREISPREZECE.

IAR SUBSTANȚA DĂUNĂTOARE PROLIFERA ÎN FUIOARE, IMPOSIBIL DE CONTROLAT. AȘA CĂ MĂSURILE MELE PREVENTIVE AU FĂCUT PUI.

ȘI, DACĂ VOIAM SĂ MĂ ASIGUR DE EFICIENȚA INCANTAȚIEI, PUTEAM S-O REPET ȘI CU GESTURI.

DACĂ AVEAM O ZI BUNĂ, ÎNCERCAM S-O RECONSTITUI CÂT MAI FIDEL. DACĂ NU ERA BUNĂ, ADUCEAM MICI AJUSTĂRI METODEI MELE.

VIAȚA DEVENISE UN ȘIR DE CORVEZI LABORIOASE.

LA SFÂRȘITUL ZILEI, DACĂ MĂ DEZBRĂCAM ÎN ORDINEA GREȘITĂ, TREBUIA SĂ MĂ ÎMBRAC IAR ȘI S-O IAU DE LA CAPĂT.

TRECEAM PRIN CÂTEVA MINUTE DE CHIN PÂNĂ REUȘEAM SĂ-MI ALINIEZ PERFECT PANTOFII, CA NICI UNUL SĂ NU FIE FAVORIZAT.

ORICÂT AȘ FI FOST DE OBOSITĂ DUPĂ TOATE ASTEA, TREBUIA SĂ-MI PUP TOATE JUCĂRIILE DE PLUȘ – ȘI NU SUPERFICIAL. APOI LUAM ÎN PAT CU MINE UNUL DINTRE CEI TREI URSULEȚI, PRIN ROTAȚIE: MAMA, TATA ȘI PUIUL.

ODATĂ, MAMA ÎȘI EXPRIMASE ÎNGRIJORAREA FAȚĂ DE PURTAREA MEA.

ȘTIAM CĂ-I VENISERĂ IDEILE ASTEA DE LA DOCTORUL SPOCK. PETRECUSEM ORE BUNE RĂSFOIND ACEL VOLUM EDIFICATOR.

CAPITOLUL DESPRE COMPULSII SE APROPIA CEL MAI MULT DE SIMPTOMELE MELE.

ATÂT DE MULT ÎNCÂT MĂ ÎNTREB DACĂ NU CUMVA DE-ACOLO M-AM MOLIPSIT.

ÎNTRE ȘASE ȘI UNSPREZECE ANI

sentimentul necesității. În limbajul psihiatriei, asta se numește compulsie. Alte exemple ar fi să atingi stâlpii unui gard din trei în trei, să socotești mereu ca să-ți dea un număr par, să spui anumite cuvinte înainte de a intra pe o ușă. Dacă ți se pare că ai greșit, trebuie să revii în locul unde știi sigur că totul era corect și s-o iei de la capăt.

Toată lumea are uneori sentimente ostile față de persoanele apropiate, dar conștiința sa va

EXPLICAȚIA OSTILITĂȚII REPRIMATE MI SE PĂREA TOTAL ABSURDĂ. AM CONTINUAT SĂ CITESC, CĂUTÂND CEVA MAI CONCRET.

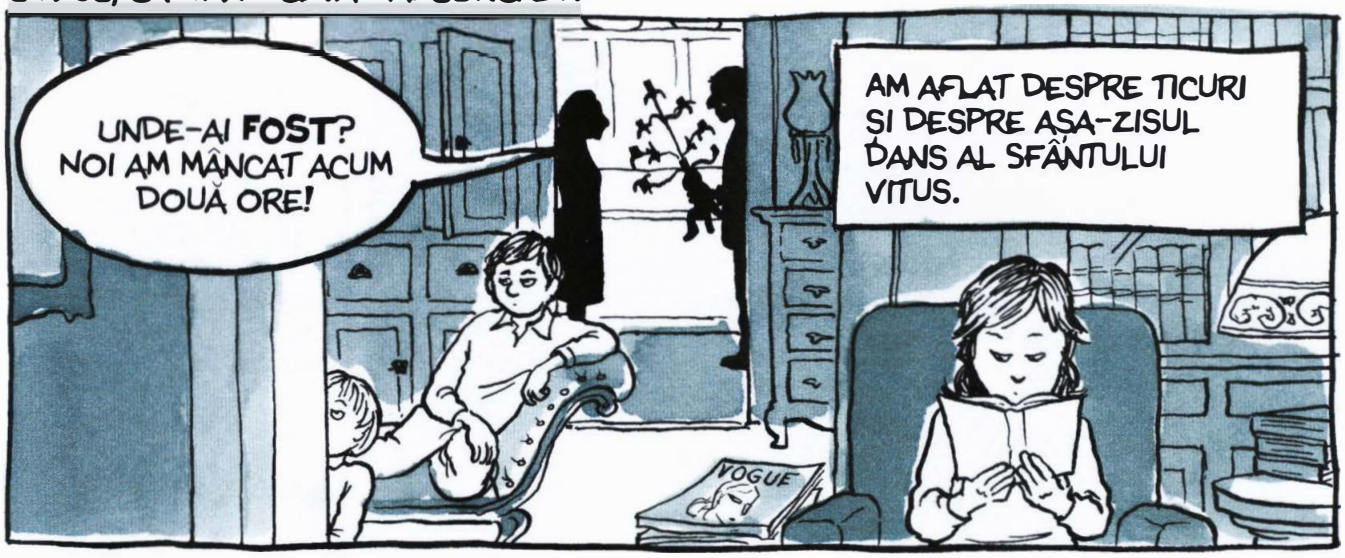

DAR ACESTE DEPRINDERI NERVOASE ȘI TRESĂRIRI INVOLUNTARE ERAU O JOACĂ DE COPIL PE LÂNGĂ SINISTRA FRICĂ DE ANIHILARE CARE MOTIVA PROPRIILE MELE RITUALURI.

ȘI TOTUȘI, ÎMI PLĂCEA DR. SPOCK. LECTURA CĂRȚII LUI A FOST O EXPERIENȚĂ CIUDATĂ, ÎN CARE ERAM SIMULTAN SUBIECT ȘI OBIECT, PROPRIUL MEU PĂRINTE ȘI PROPRIUL MEU COPIL.

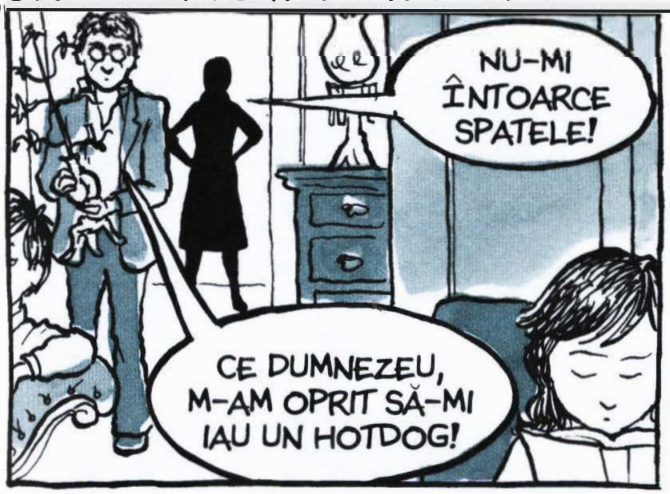

IAR DACĂ FAMILIA NOASTRĂ CHIAR ERA UN SOI DE COLONIE DE ARTIȘTI, ATUNCI NU I S-AR POTRIVI MAI BINE DESCRIEREA DE COLONIE UȘOR AUTISTĂ?

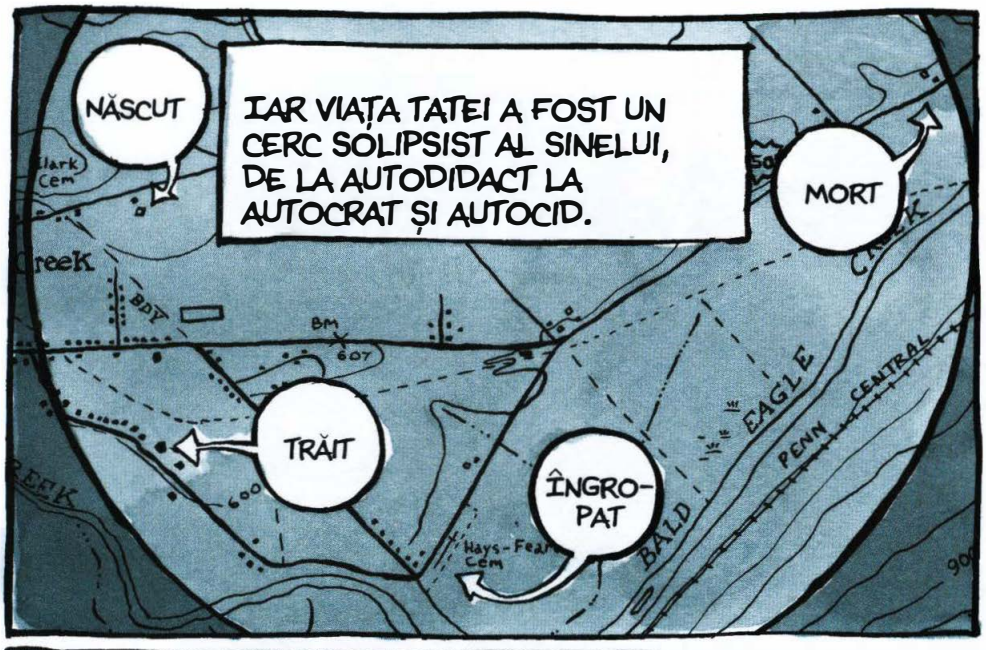

LA ASTA SE ADAUGĂ PROPRIA MEA ÎNCLINAȚIE COMPULSIVĂ PENTRU AUTOBIO-GRAFIE.

ȘI, DESTUL DE ADECVAT, AM FĂCUT PRIMA ÎNSEMNARE ÎN ACEA SĂRBĂTOARE A MORTALITĂȚII, CU DATĂ VARIABILĂ: MIERCUREA CENUȘII.

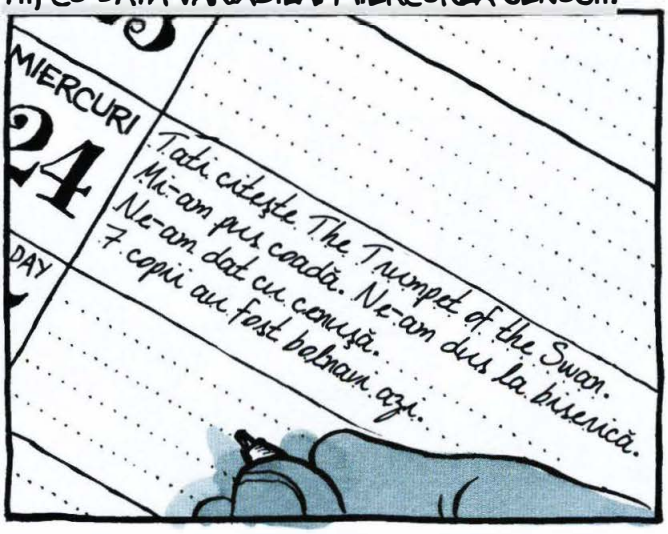

DE FAPT, PRIMELE CUVINTE SUNT SCRISE DE TATA, CA UN FEL DE IMBOLD.

ÎNSEMNĂRILE CONTINUĂ DESTUL DE ANOST. ÎN CURÂND AM TRECUT LA O AGENDĂ DE LA O FIRMĂ DE ASIGURĂRI, CARE OFEREA MAI MULT SPAȚIU.

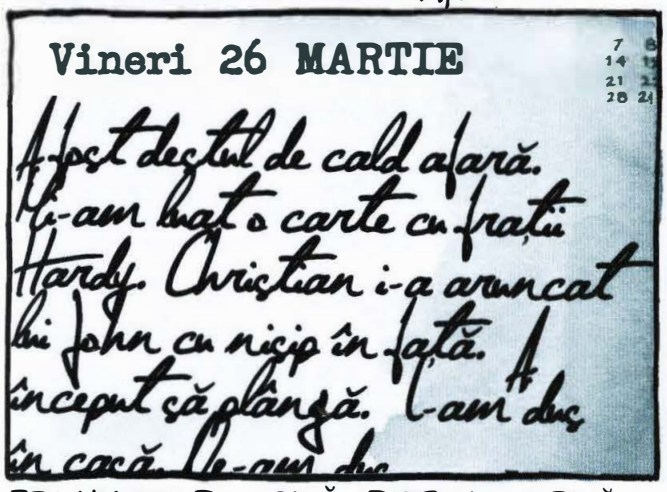

ERA UN FEL DE CRIZĂ EPISTEMOLOGICĂ. CUM PUTEAM FI SIGURĂ CĂ LUCRURILE PE CARE LE SCRIAM ERAU ADEVĂRATE LA MODUL ABSOLUT, OBIECTIV?

DAR ÎN APRILIE, CUVÂNTUL *cred*, SCRIS MINUSCUL, ÎNCEPE SĂ SE STRECOARE PRINTRE COMENTARII.

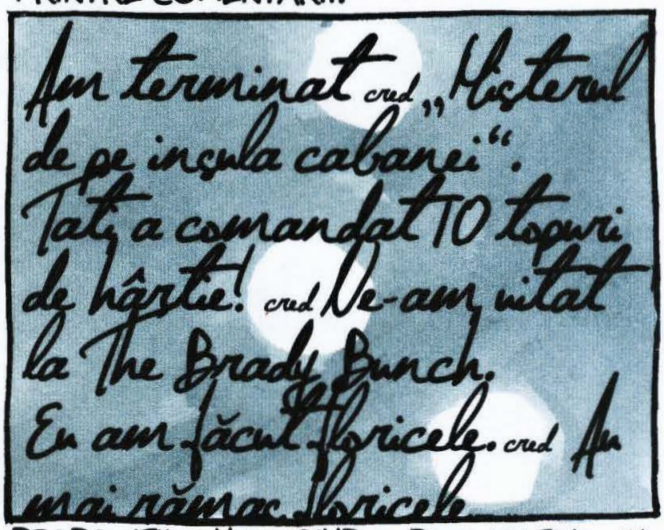

PROPOZIȚIILE MELE SIMPLE, DECLARATIVE, AU ÎNCEPUT SĂ MI SE PARĂ, ÎN CEL MAI BUN CAZ, PURTĂTOARE DE HYBRIS, IAR ÎN CEL MAI RĂU CAZ, NIȘTE MINCIUNI SFRUNTATE.

SUBSTANTIVELE CELE MAI SOLIDE PĂLEAU SUB PENIȚA MEA, DEVENIND NIȘTE UMBRE.

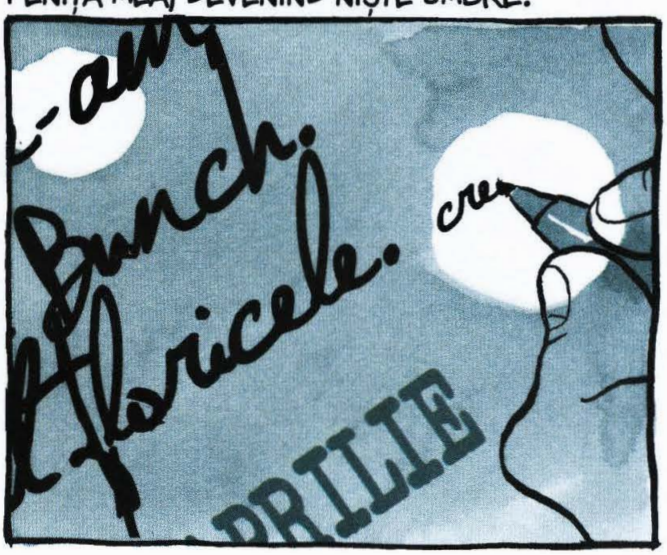

CRED-URILE MELE ERAU CA NIȘTE CUSĂTURI FRAGILE PESTE RUPTURA CARE SE CĂSCA ÎNTRE SEMNIFICANT ȘI SEMNIFICAT. CA SĂ LE ÎNTĂRESC, INSISTAM PÂNĂ ARĂTAU CA NIȘTE MÂZGĂLELI.

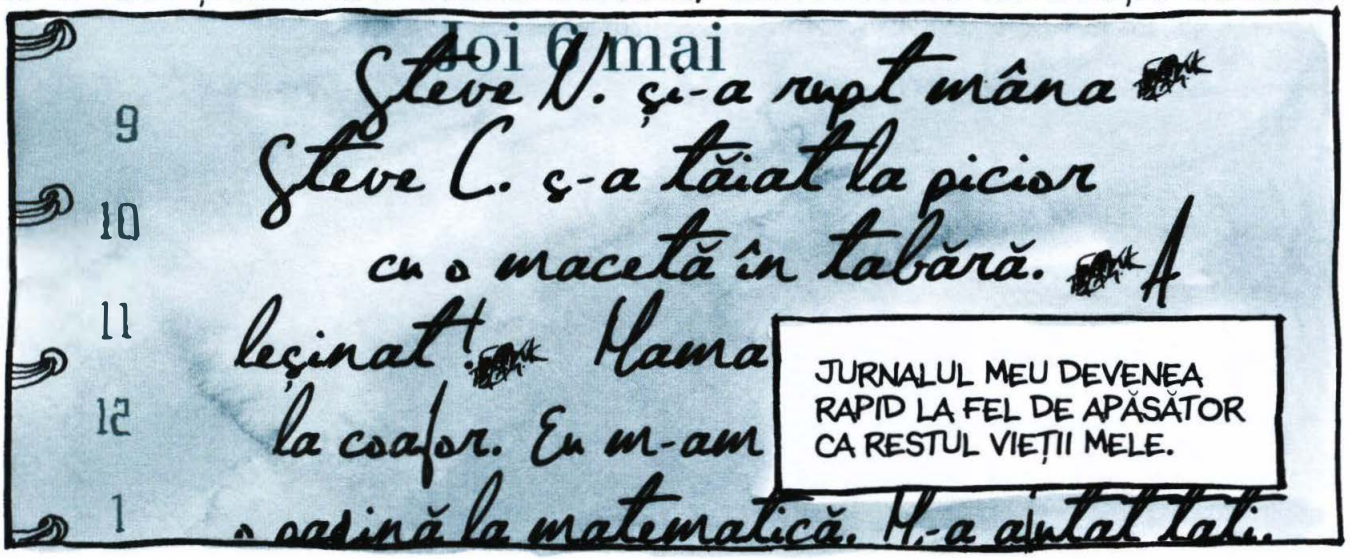

MAMA A CONSIDERAT, PROBABIL, CĂ PUȚINĂ ATENȚIE MI-AR PRINDE BINE, AȘA CĂ S-A APUCAT SĂ-MI CITEASCĂ ÎN TIMP CE FĂCEAM BAIE. DAR ERA PREA MULT, PREA TÂRZIU.

ÎN JURNALUL MEU, SITUAȚIA S-A AGRAVAT. CA SĂ CÂȘTIG TIMP, AM INVENTAT UN SEMN STENOGRAFIC PENTRU CRED, UN ACCENT CIRCUMFLEX ARCUIT.

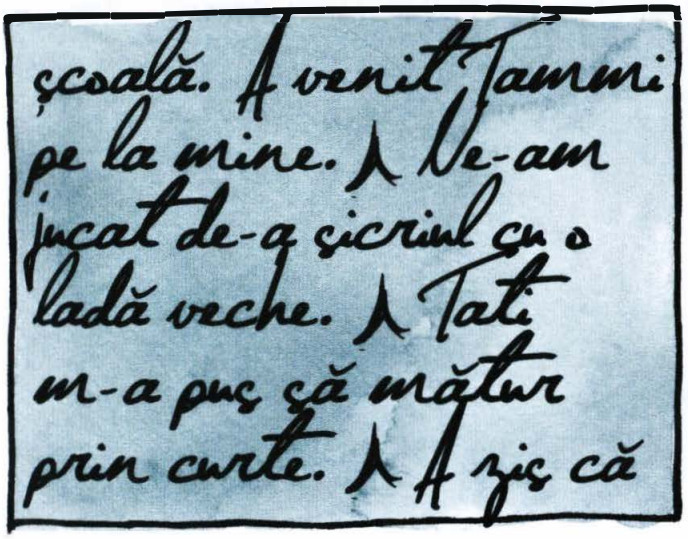

ÎN CURÂND AM AJUNS SĂ-L DESENEZ DIRECT PESTE NUME ȘI PRONUME. A DEVENIT UN SOI DE TALISMAN, CARE-I FEREA PE SUBIECȚII MEI DE RELE.

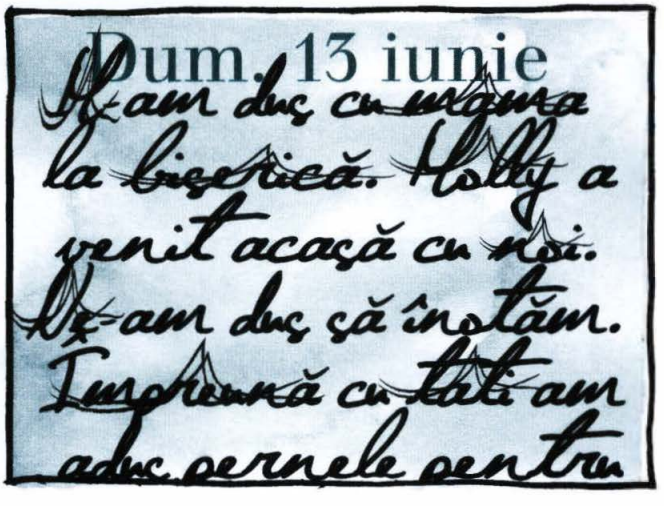

APOI MI-AM DAT SEAMA CĂ PUTEAM DESENA SIMBOLUL PESTE O ÎNTREAGĂ ÎNSEMNARE.

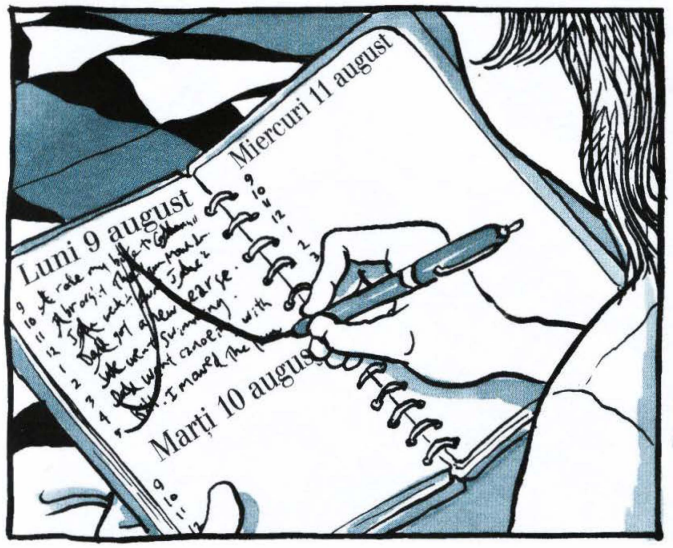

ÎN AUGUST, CÂND AM PLECAT ÎN DRUMEȚIA INIȚIATICĂ LA ȚARCUL VITELOR, TOTUL DEVENISE APROAPE ILIZIBIL.

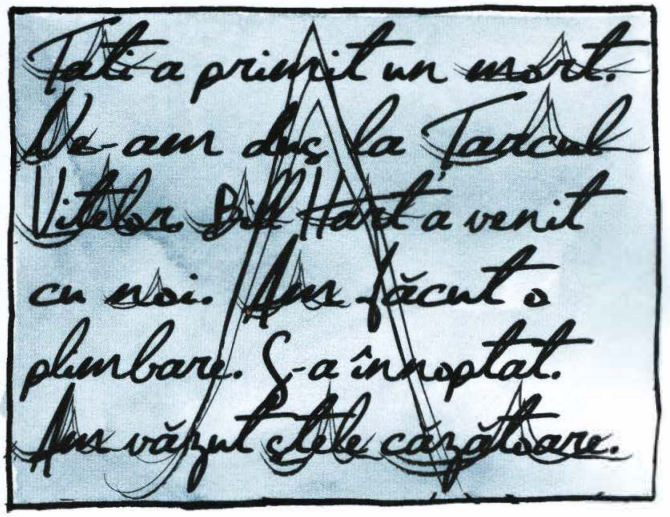

FAȚĂ DE IMPACTUL PSIHIC PROFUND AL ACELEI AVENTURI, NOTIȚELE MELE SUNT SURPRINZĂTOR DE SUPERFICIALE. NICI O REFERIRE LA FATA DIN CALENDAR, LA MÎNĂ SAU LA ARMA LUI BILL. DOAR LA ȘARPE – DAR ȘI ASTA ÎNTR-UN STIL EXTREM DE SEC.

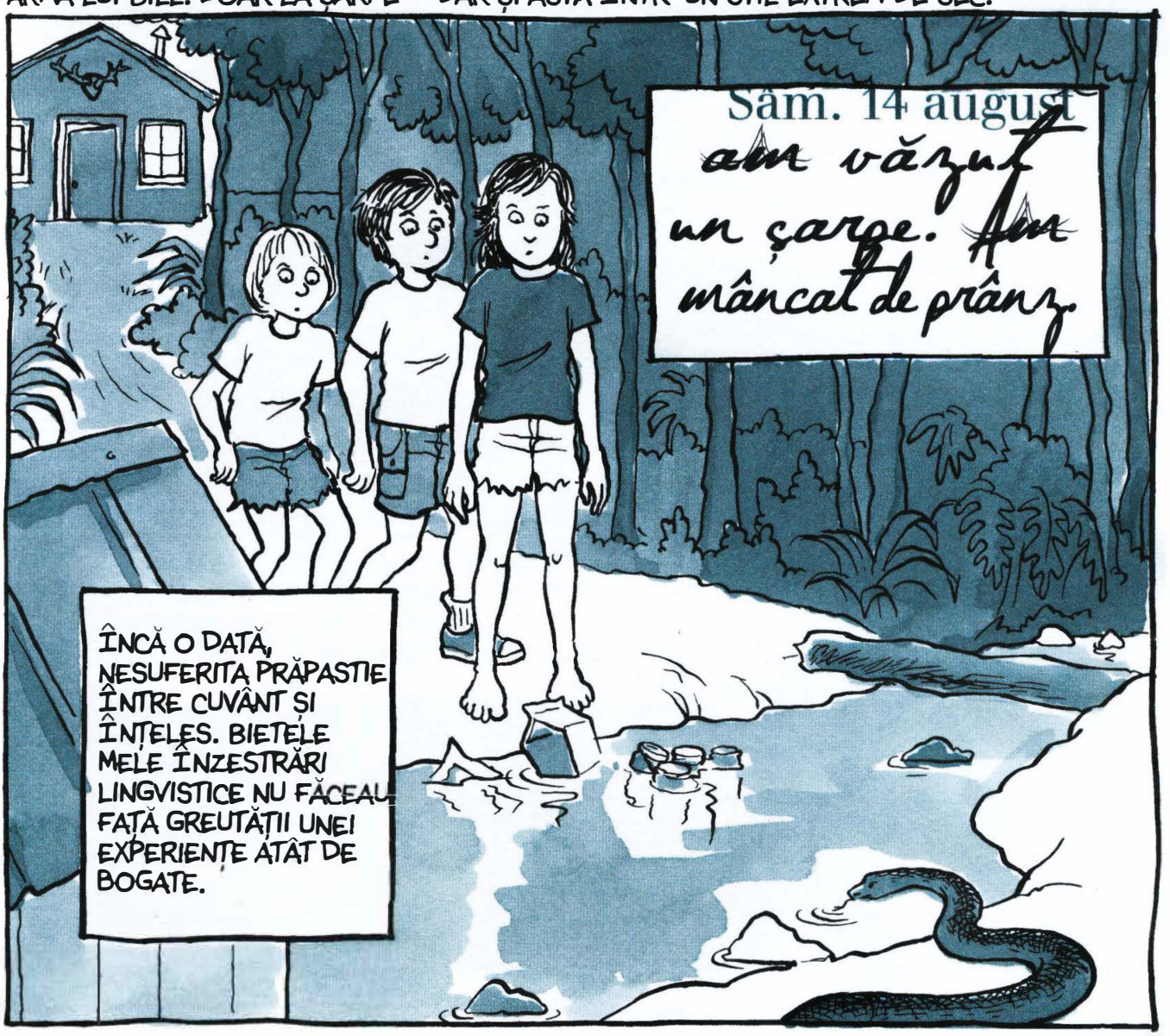

TOT AȘA, DINTR-O DEFICIENȚĂ DE VOCABULAR, ÎN DIALECTUL LOCAL, ȚARCUL VITELOR ERA PLASAT PUR ȘI SIMPLU „PE MUNTE", ADICĂ PE PODIȘ. ÎN SĂLBĂTICIA PREISTORICĂ DE DINCOLO DE CRESTELE ALLEGHENY, SE RENUNȚĂ LA SPECIFICITATE.

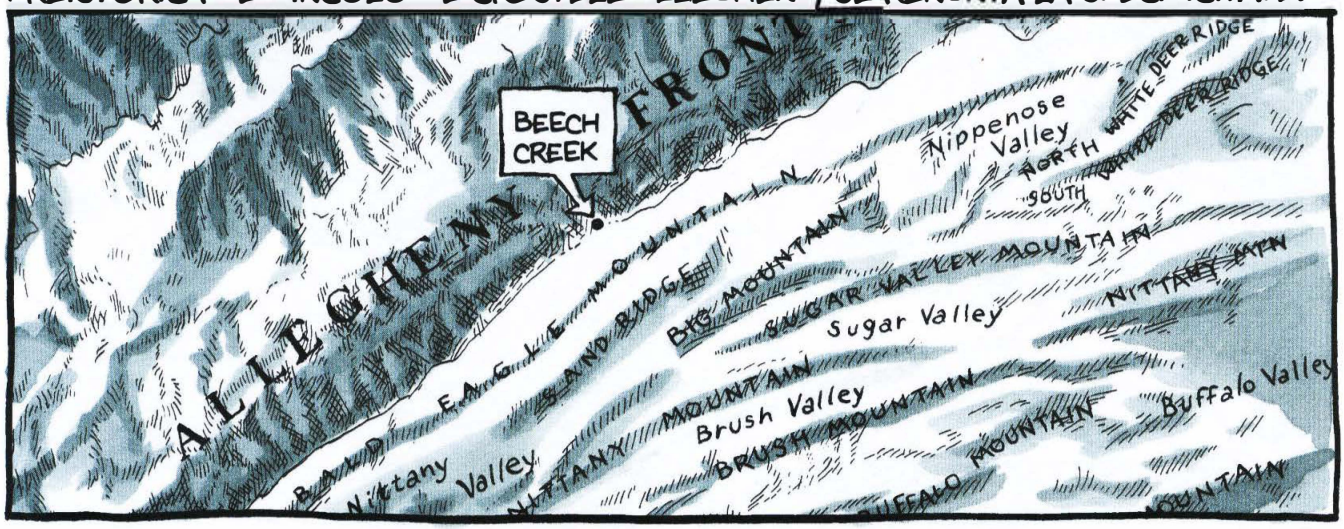

ȘI, GONIND SPRE NEW YORK PE ROUTE 80, VITEZA ȘI ASFALTUL ȘTERGEAU NU DOAR NUMELE LUCRURILOR, CI ȘI CONTURURILE SPECIFICE, INTIME ALE PEISAJULUI ÎNSUȘI.

PÂNĂ LA URMĂ, CHIAR DACĂ ANONIMATUL UNUI ORAȘ POATE CĂ I-AR FI SALVAT VIAȚA TATEI, EU TOT NU MI-L POT ÎNCHIPUI DECÂT ÎN BEECH CREEK.

ASCULTÂND CASETA PENTRU VIZITA LA MUZEU, MĂ SURPRINDE ACCENTUL LUI PUTERNIC DE PENNSYLVANIA. CU TOT RAFINAMENTUL SUBIECTULUI, TATA PARE CAM MOCOFAN.

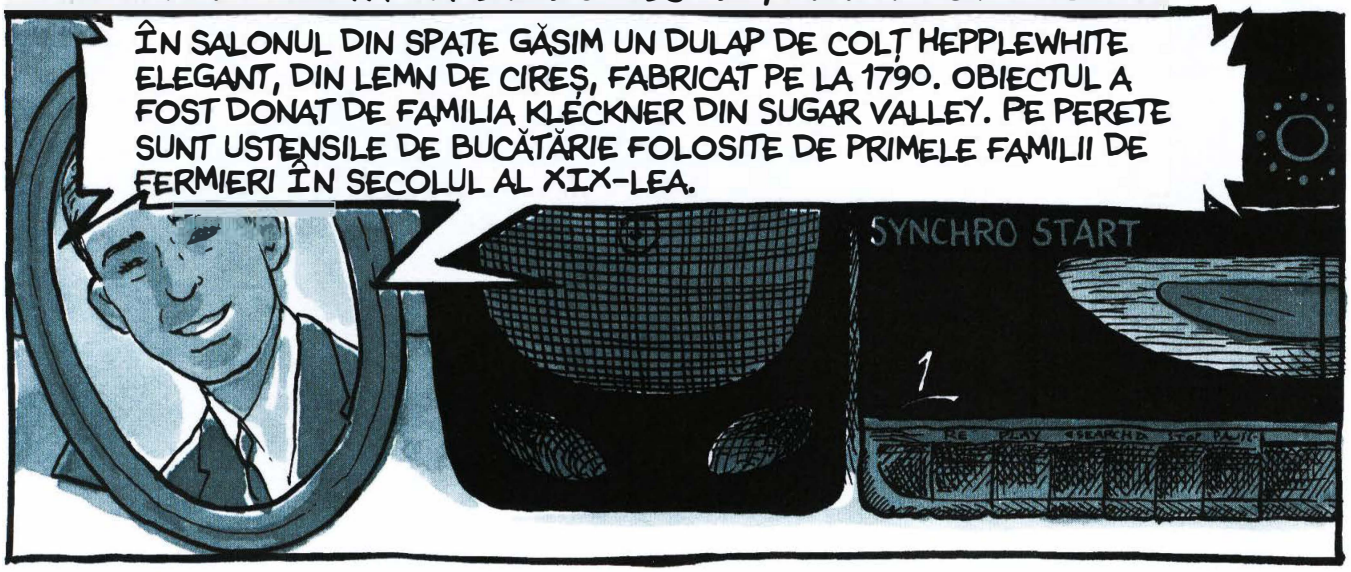

UITASEM ACEST DETALIU DESPRE EL. CÂND A MURIT TATA, APROAPE CĂ REUȘISEM SĂ-MI CURĂȚ VORBIREA DE VOCALELE ALEA ALUNGITE.

DIVERȘI PRIETENI DIN STUDENȚIE BINEVOISERĂ SĂ-MI ÎNCURAJEZE DEZRĂDĂCINAREA.

DAR TATA ERA IMP LANTAT AD ÂȘ

CÂND ERA ÎN ARMATĂ ȘI-I FĂCEA CURTE MAMEI, O INVITASE ÎNTR-O PERMISIE SĂ-L VIZITEZE ACASĂ LA PĂRINȚII LUI.

Am treburi pe acasă. Un coxn de plantat pe peluza din față. Să pun rumegus de jur împrejurul răsadurilor. Vreau să lucrez pământul. O să-ți arăt tot felul de locuri. Ferma, jungla, fostul canal. Înțelegi?

ÎNTR-O SCRISOARE MAI VECHE PENTRU EA, EL ÎI DESCRIE O SCENĂ DE IARNĂ.

Ieri am patinat pe Beech Creek kilometri întregi prin pădurea gri-argintie. Cum să-ți descriu pârâul? Sunt goluri, locuri îmbrăcate în pojghiță și pasaje cu gheață solidă, ca oglinda. Sub podul de fier, gheața are o culoare albastru închis spre verzui. Mai departe, între insulă și ecluza fostului canal, gheața e ca de cristal și niște alge verzulii se unduiesc încolo și încoace peste pietre albastre.

DIN CARTEA MEA DE COLORAT *VÂNTUL PRIN SĂLCII*, CEL MAI MULT ÎMI PLĂCEA PAGINA CU HARTA.

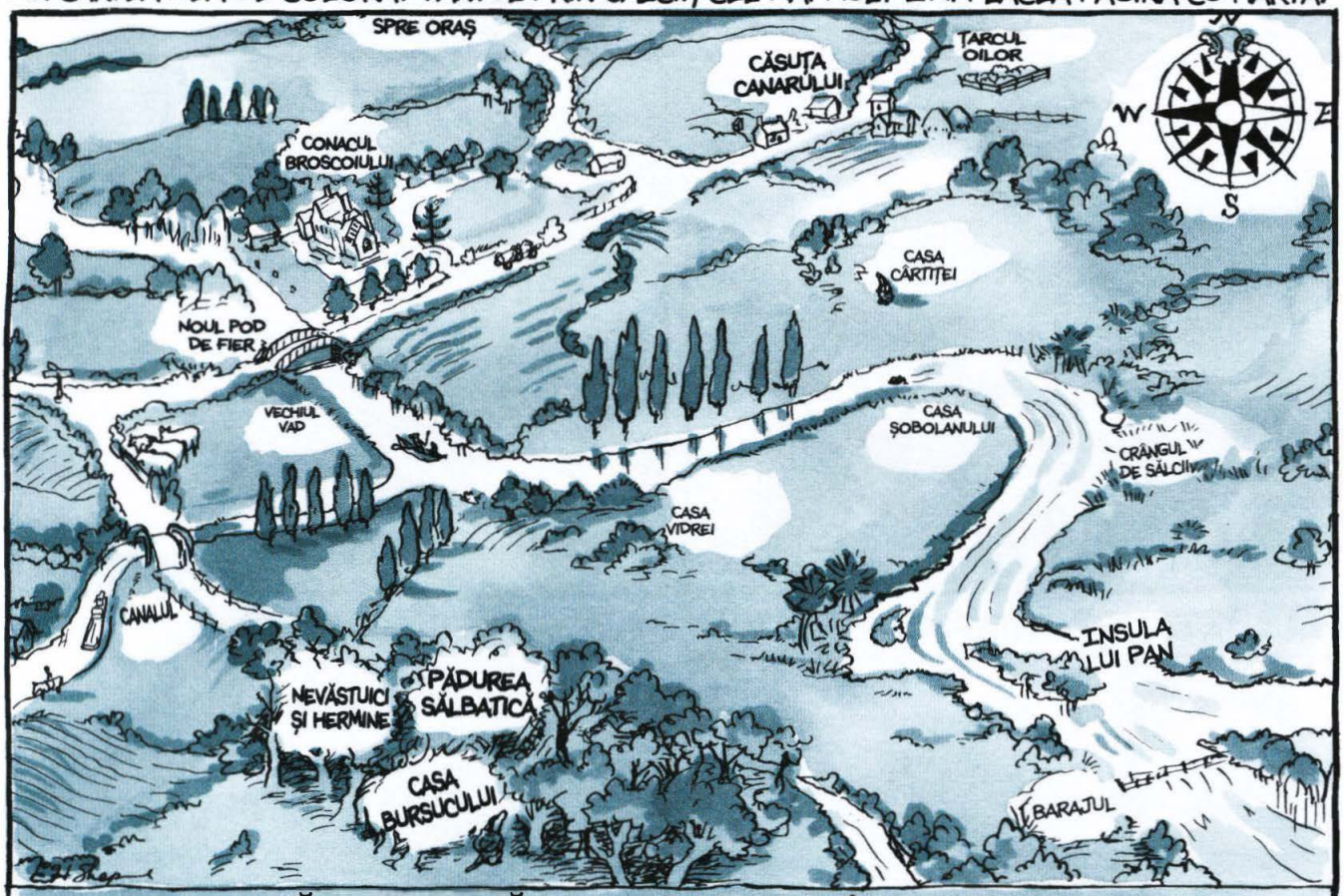

HARTA PĂDURII SĂLBATICE ȘI A ÎMPREJURIMILOR

AM CONSIDERAT DE LA SINE ÎNȚELESE PARALELELE ÎNTRE RESPECTIVUL PEISAJ ȘI CEL UNDE TRĂIAM. PÂRÂUL NOSTRU CURGEA ÎN ACEEAȘI DIRECȚIE CA RÂUL LUI ȘOBO.

DAR CEL MAI GROZAV LA HARTA DIN *VÂNTUL PRIN SĂLCII* ERA PUNTEA SA MISTICĂ ÎNTRE SIMBOLIC ȘI REAL, ÎNTRE ETICHETĂ ȘI OBIECTUL ÎN SINE. ERA O HARTĂ, DAR TOTODATĂ UN TABLOU VIU, APROAPE ÎNSUFLEȚIT. DACĂ O PRIVEAI CU ATENȚIE...

ÎN LUNA SEPTEMBRIE A ANULUI MEU OBSESIV-COMPULSIV, A AVUT LOC UN ACCIDENT ORIBIL PE ROUTE 150.

TREI PERSOANE AU MURIT ÎNTR-UN ACCIDENT LA VREO TREI KILOMETRI DE LOCUL UNDE, NOUĂ ANI MAI TÂRZIU, AVEA SĂ MOARĂ ȘI TATA.

ERA PRIMA DATĂ CÂND AVEAM O TRIPLETĂ LA CASA VESELĂ.

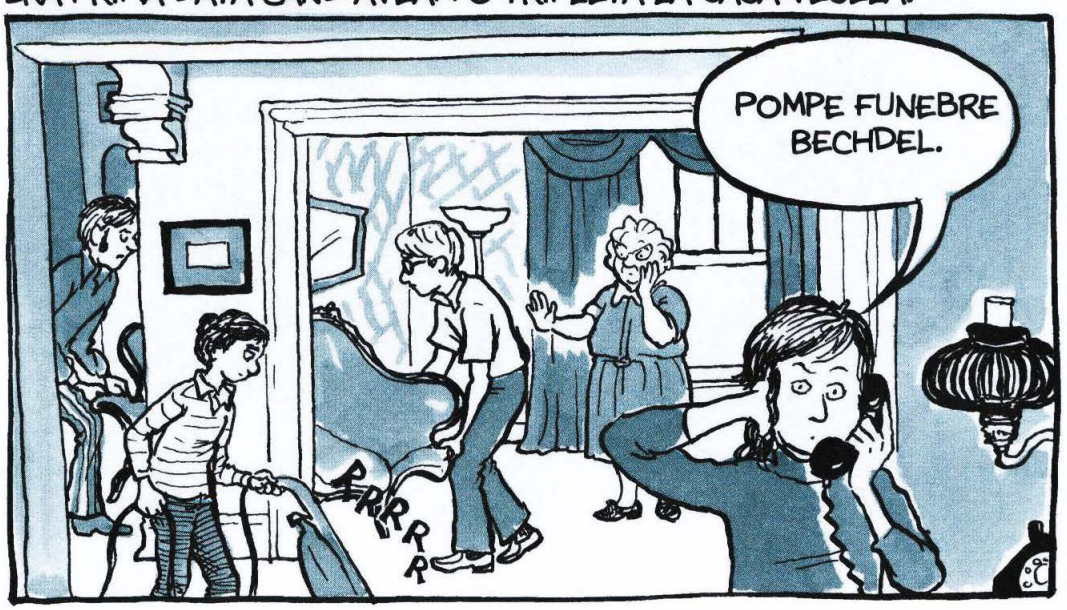

UNA DINTRE VICTIME ÎMI ERA UN SOI DE VĂR, UN BĂIAT CHIAR DE VÂRSTA MEA.

TATA NE-A EXPLICAT CĂ MURISE DIN CAUZA GÂTULUI RUPT.

AVEA PIELEA CENUȘIE, CEEA CE DĂDEA PĂRULUI BLOND-DESCHIS, TUNS MILITĂREȘTE, EFECTUL DE PATĂ DE CULOARE GALBENĂ PE O FOTOGRAFIE ALB-NEGRU.

ÎNSEMNĂRILE MELE DIN JURNAL DIN ACEL WEEKEND SUNT APROAPE TOTAL MÂZGĂLITE.

Sâm. 18 septembrie

A.M. De-am mâncat la desene animate. Tata ne-a arătat mușchii.

P.M. Eram tăiați pe tot. Mama ne-a dus pe toți la o petrecere.

Dum. 19 septembrie

Ne-am jucat la biciclete. Și cu cine de-am stat în catalogul Sears. Tata a dus-o înapoi în mormânt. Apoi ne-a dus la barul de pompe funebre.

LUNI, SCRISUL MEU CHINUIT E ÎNTRERUPT DE SCRISUL ÎNGRIJIT AL MAMEI.

ÎN URMĂTOARELE DOUĂ LUNI, EU I-AM DICTAT ȘI EA A SCRIS, ASTA PÂNĂ CÂND AVEAM SĂ FAC PROGRESE „CALIGRAFICE".

ȘI, ÎNCETUL CU ÎNCETUL, CHIAR AM FĂCUT PROGRESE. MI-AM FIXAT PE CALENDARUL DE PERETE TERMENE PÂNĂ LA CARE SĂ RENUNȚ LA DIFERITELE RITUALURI COMPULSIVE, PE RÂND.

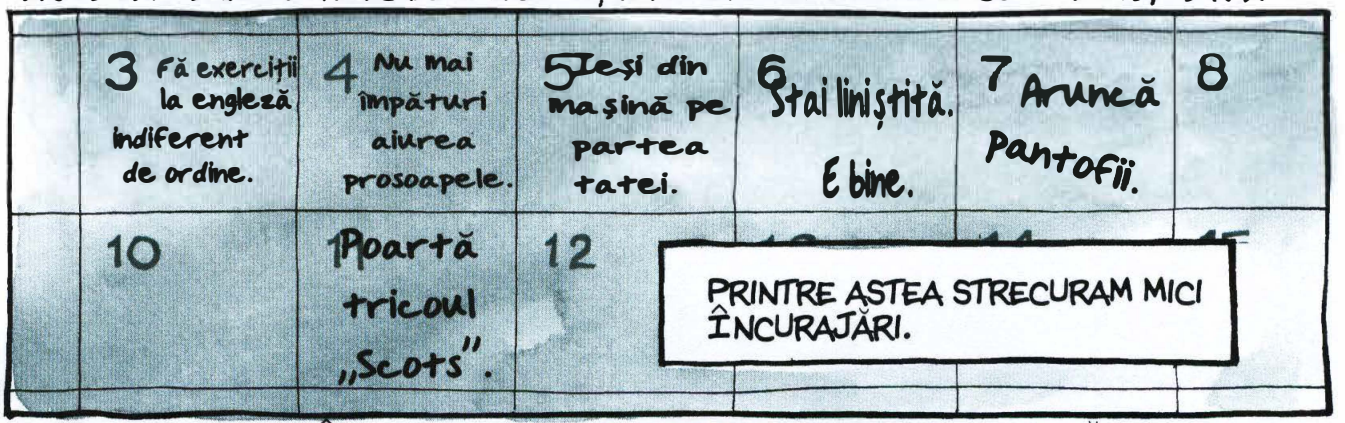

REFACEREA MEA N-A ÎNSEMNAT NICI PE DEPARTE ACCEPTAREA BUCUROASĂ A HAOSULUI INERENT VIEȚII — ERAM LA FEL DE MANIACALĂ ÎN ÎNCERCAREA DE A ABANDONA RITUALURILE CUM FUSESEM CÂND MI LE FORMASEM.

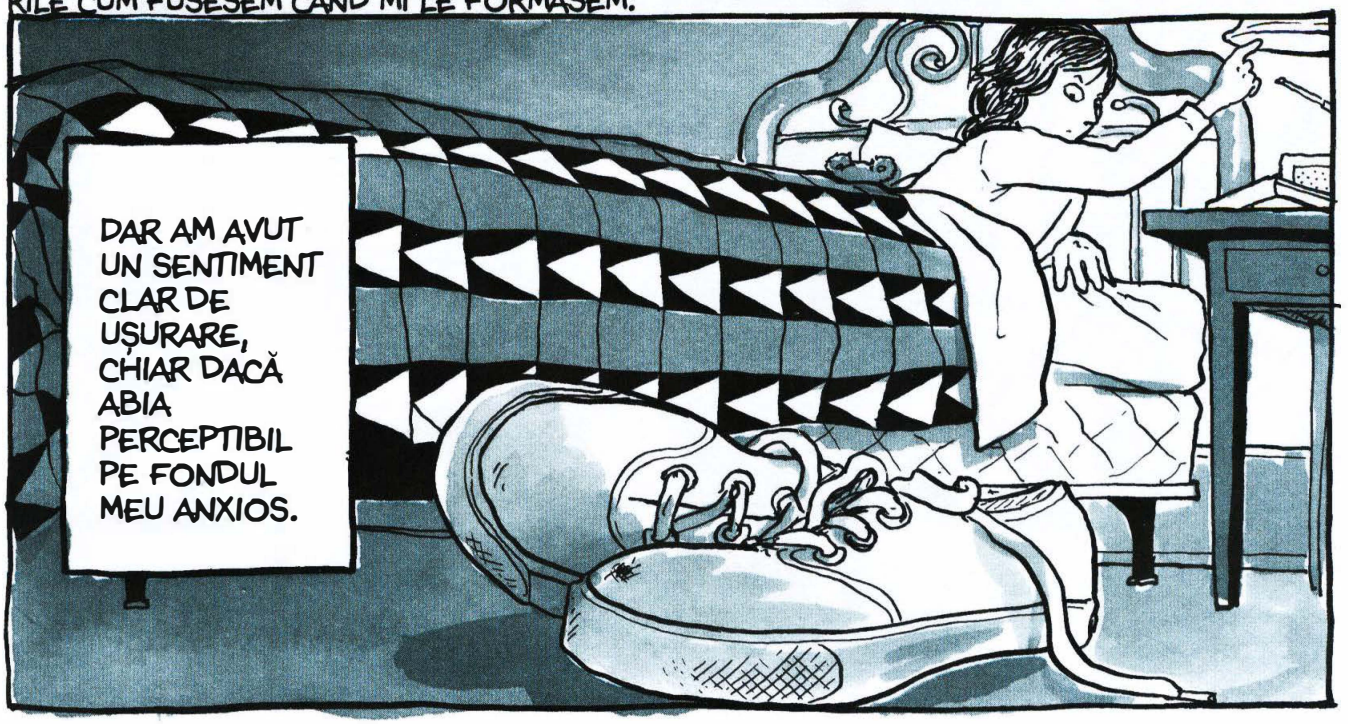

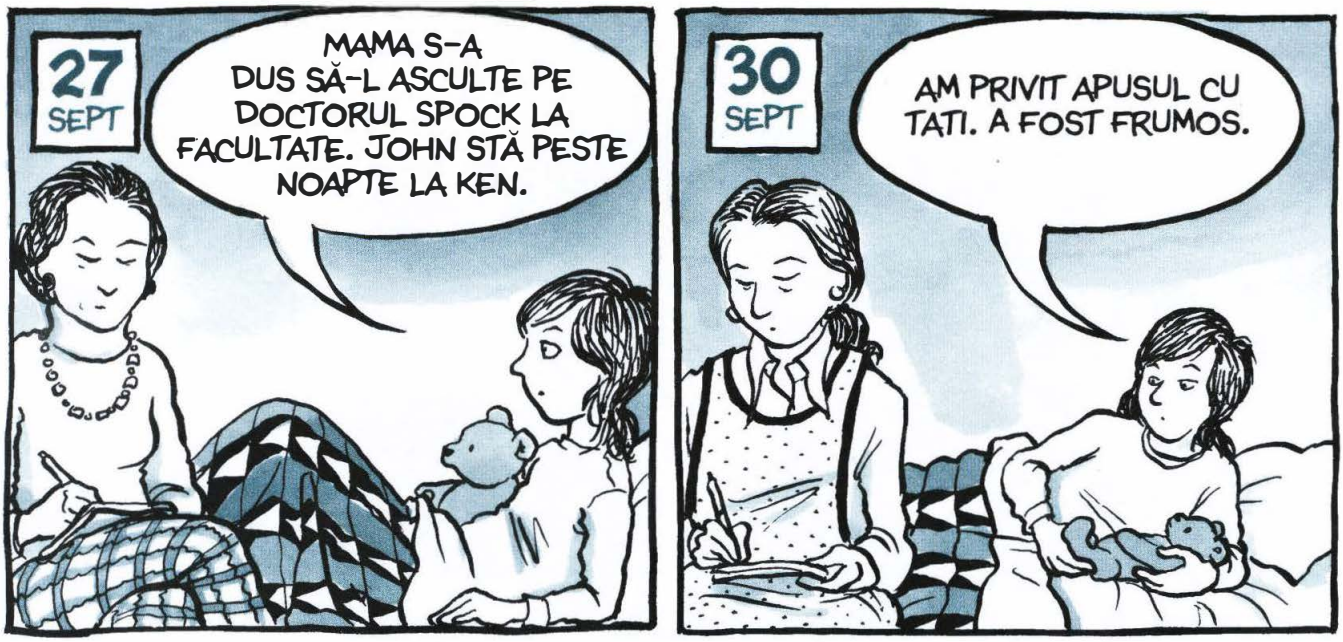

TATA ERA CÂT PE CE SĂ SE ÎNCAIERE ODATĂ CU O MUSAFIRĂ PENTRU CĂ NU PUTEAU CONVENI DACĂ O ANUMITĂ PORȚIUNE DINTR-O BRODERIE ERA FUCSIA SAU MAGENTA.

CAPITOLUL 6

SOȚUL IDEAL

ÎN VARA CÂND AM ÎMPLINIT TREISPREZECE ANI, SECRETUL TATEI ERA CÂT PE CE SĂ RĂSUFLE.

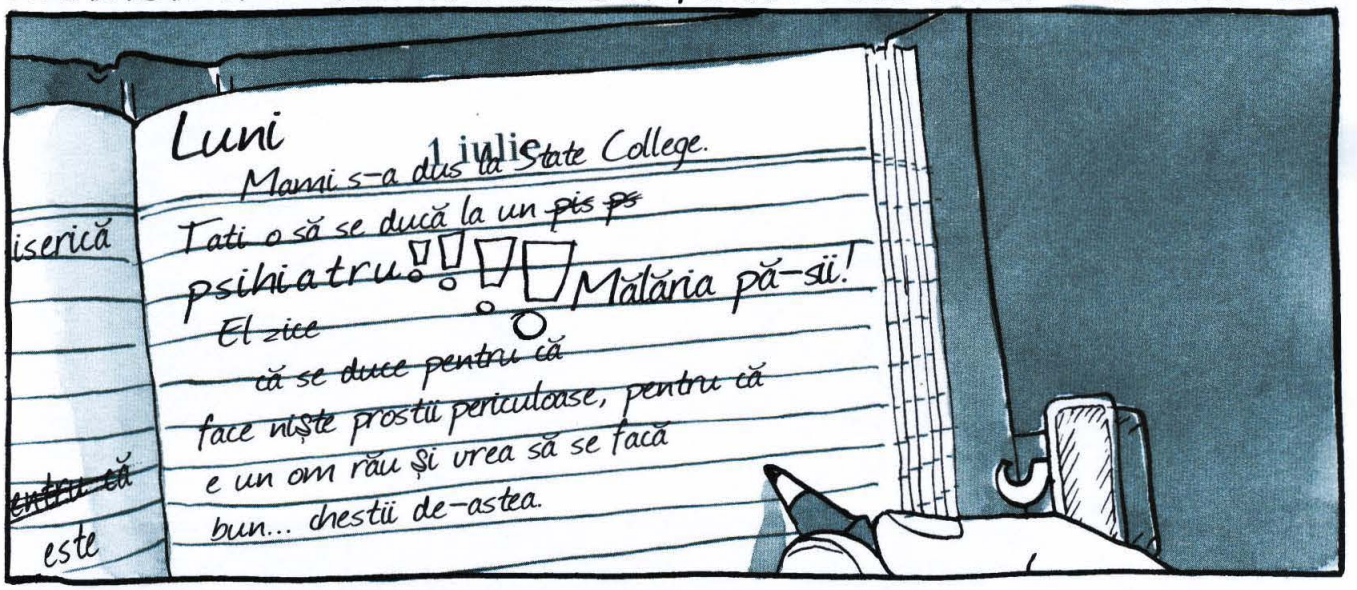

DE DIMINEAȚĂ, LA MICUL DEJUN, ERA LA COSTUM ȘI CRAVATĂ ȘI NU ÎN DEZABIEUL LUI OBIȘNUIT DE VACANȚĂ, ADICĂ NIȘTE BLUGI TĂIAȚI.

SEMNIFICAȚIA SPUSELOR LUI ERA REMARCABILĂ, DAR FAPTUL CĂ-MI SPUNEA MIE ERA ȘI MAI ȘI.

FAPTUL CĂ VIAȚA MEA MONOTONĂ, PROVINCIALĂ ÎNCEPUSE BRUSC SĂ SEMENE CU O CARICATURĂ DIN *NEW YORKER* ÎMI DĂDEA FIORI.

DAR MINA NECĂJITĂ, RUȘINATĂ A TATEI M-A TREZIT IMEDIAT.

S-AU ÎNTÂMPLAT MULTE ÎN VARA AIA. MĂ BUCUR CĂ AM FĂCUT ÎNSEMNĂRI.

ALTFEL, GRADUL DE COINCIDENȚĂ NU MI S-AR PĂREA ACUM PLAUZIBIL.

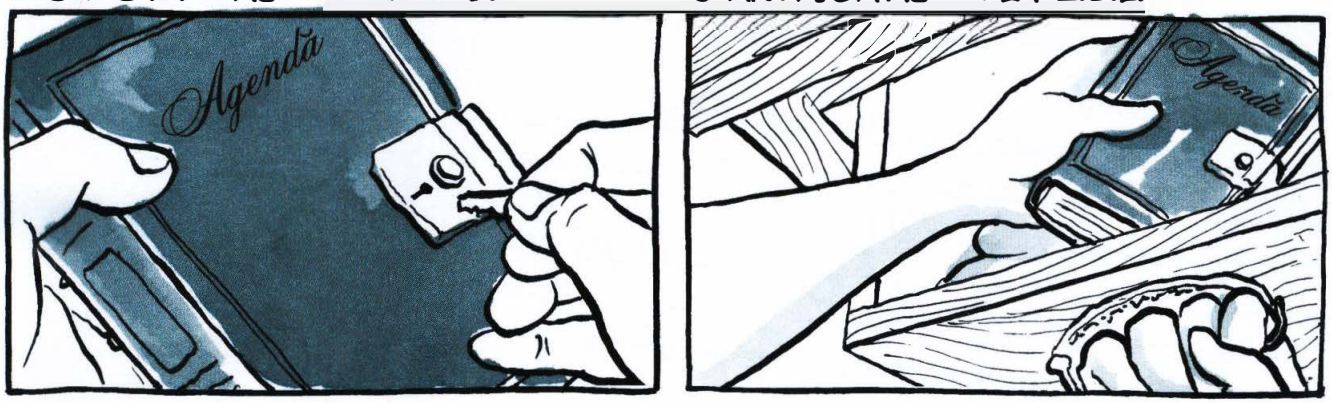

MAMA O JUCA PE LADY BRACKNELL ÎNTR-O MONTARE LOCALĂ A PIESEI CE ÎNSEAMNĂ SĂ FII ONEST.

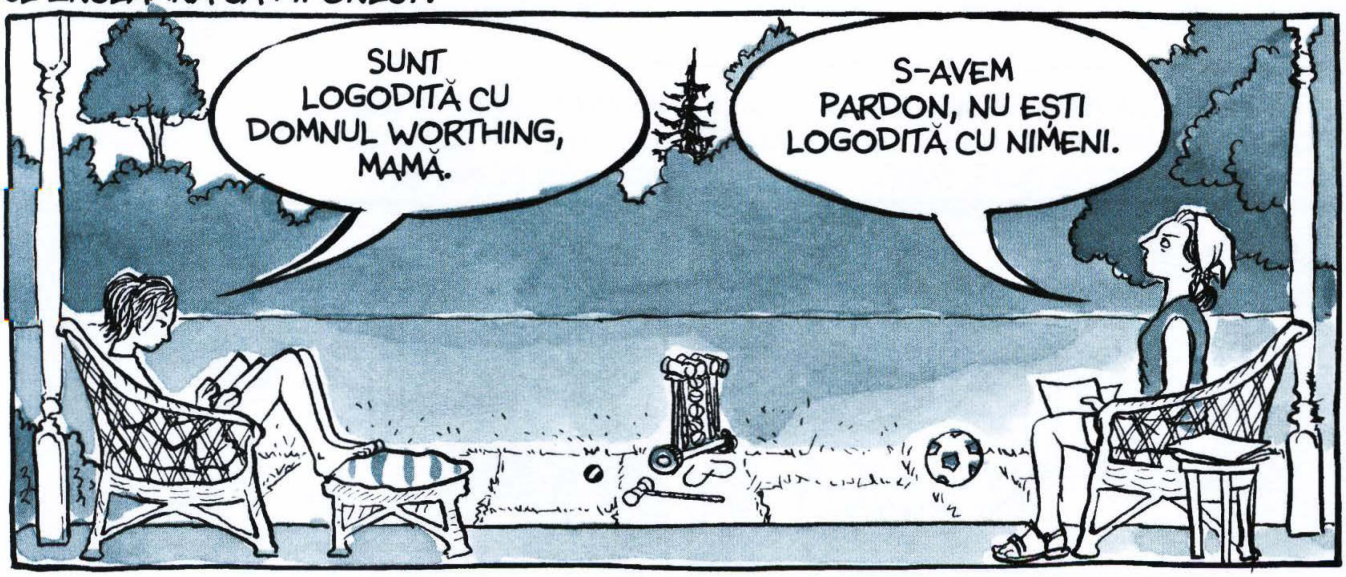

AFACEREA WATERGATE ERA SPRE FINAL.

MI-A VENIT PRIMUL CICLU.

ALĂTURAREA ASTA DINTRE ULTIMELE ZILE ALE COPILĂRIEI, ULTIMELE ZILE ALE LUI NIXON ȘI SFÂRȘITUL ACELEI INOCENȚE MAI GENERALE, NAȚIONALE, POATE PĂREA CAM RĂSUFLATĂ. DAR A FOST DOAR UNUL DINTRE NUMEROASELE ARTIFICII NARATIVE GROSOLANE CARE S-AU ABĂTUT ASUPRA FAMILIEI MELE ÎN ACELE LUNI CIUDATE, FIERBINȚI.

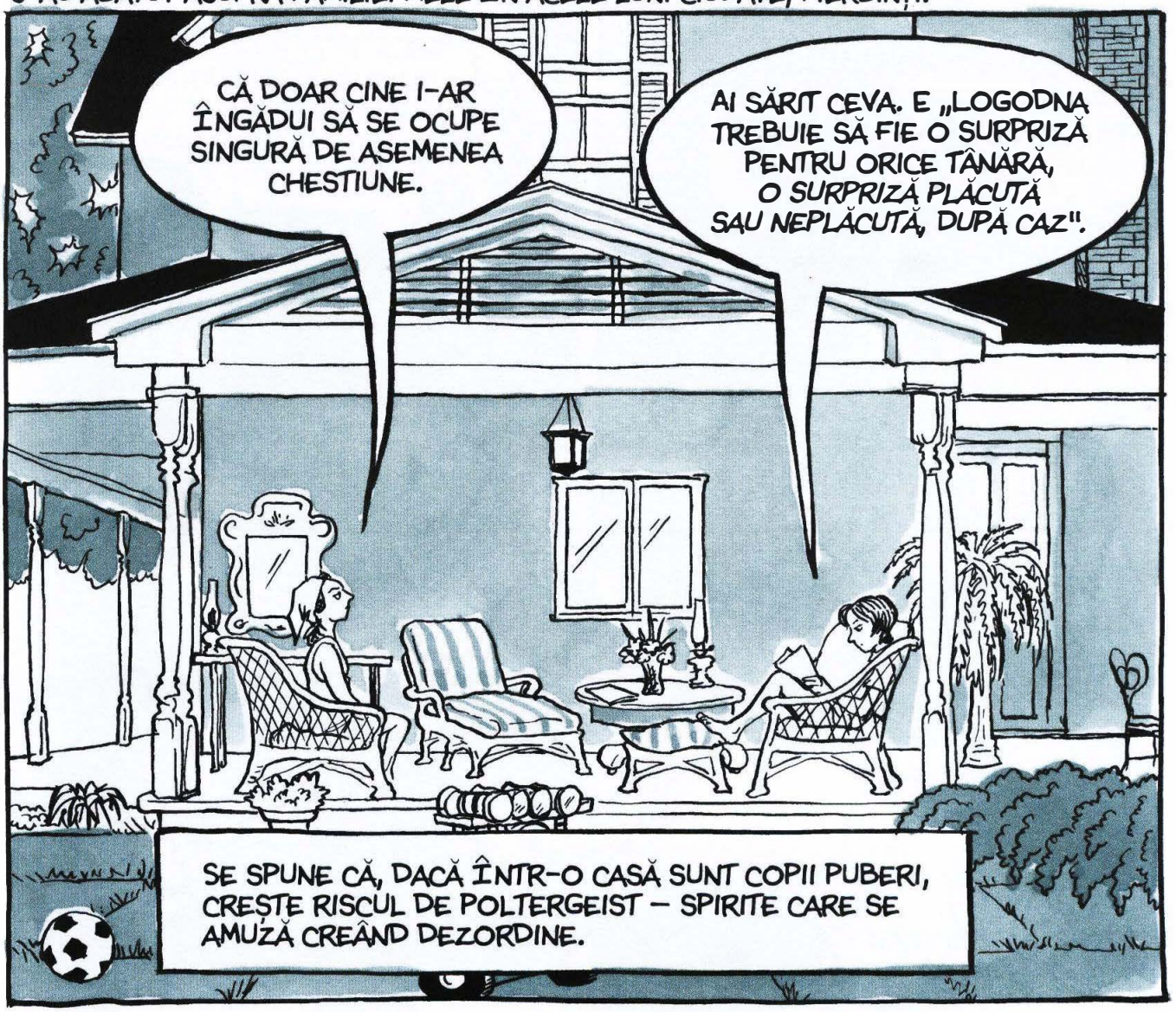

CAUZAT SAU NU DE FLUCTUAȚIILE MELE HORMONALE, CERT E CĂ ÎN ACEA VARĂ HAOSUL A FOST STĂPÂN LA NOI ÎN CASĂ.

PRIMA A FOST PEDEAPSA LĂCUSTELOR.

ȘE PARE CĂ INSECTELE STĂTEAU ANI ÎNTREGI SUB PĂMÂNT, ÎNTR-O STARE DE IMATURITATE PRELUNGITĂ.

Amendamentul 17 — Const. SUA Amendamentul prin care senatorii sunt aleși în mod direct 31 mai 1913

Lăcuste de 17 ani — Specie de cicadă (*Cicada septendecim*) care se întâlnește în estul SUA și care în nord poate trăi 17 ani, iar în sud, 13 ani. Trăiește aproape toată viața sub pământ, în stadiul de nimfă. După ce iese la suprafață, trece rapid la starea adultă, în care trăiește doar câteva săptămâni, depunându-și ouăle în mici crestături făcute în crengile copacilor.

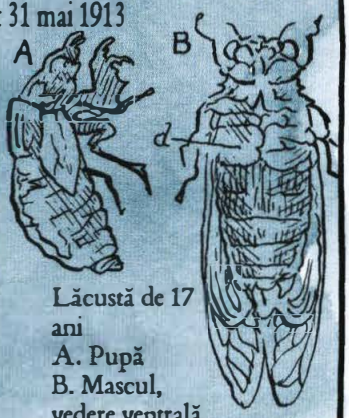

Lăcustă de 17 ani
A. Pupă
B. Mascul, vedere ventrală, mărime naturală

CÂND LE VENEA VREMEA SĂ SE REPRODUCĂ, SE TÂRAU ÎN MASĂ LA SUPRAFAȚĂ, SE LEPĂDAU DE MEMBRANA DE NIMFE ȘI DEVENEAU ADULȚI ÎNARIPAȚI.

LA SFÂRȘITUL PRIMEI SĂPTĂMÂNI DIN IUNIE, CURTEA ERA PLINĂ DE EXOSCHELETELE DE CARE NU MAI AVEAU NEVOIE.

APOI, LĂCUSTELE SE DEDAU LA ORGII ÎN ARȚARII NOȘTRI ÎNALȚI, ÎNVĂLUINDU-NE DIN ZORI ȘI PÂNĂ-N SEARĂ ÎN LARMA STRĂDANIILOR LOR CONJUGALE.

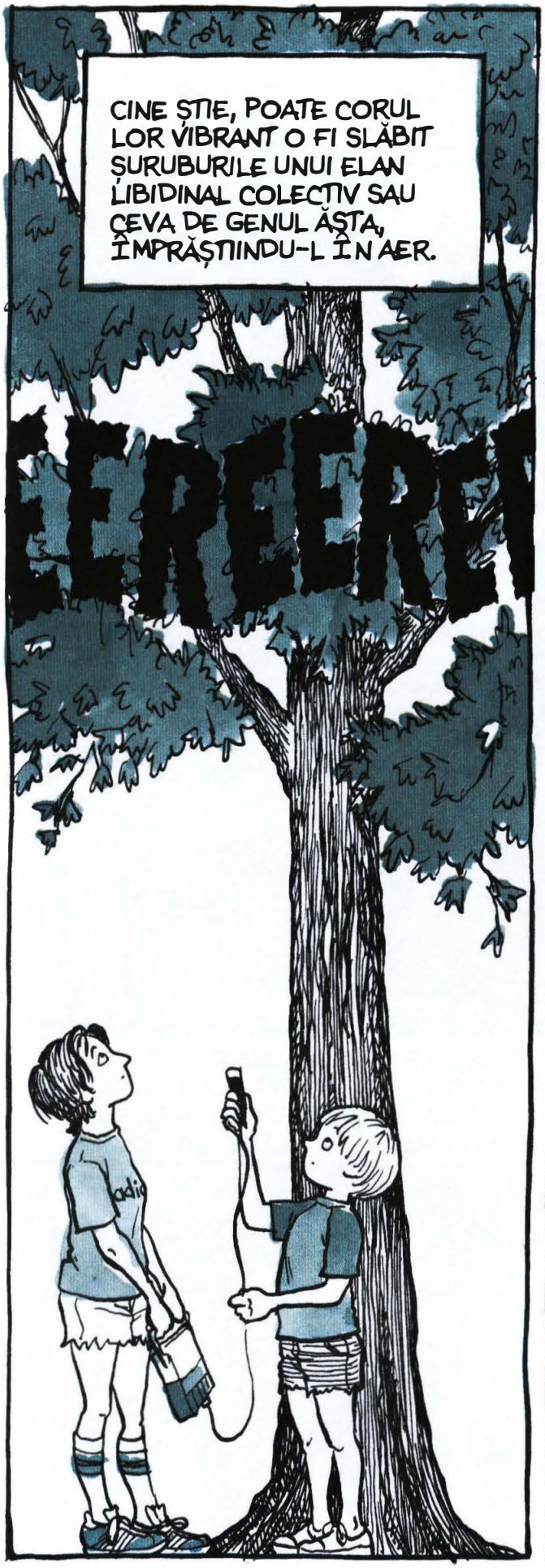

DUPĂ O SĂPTĂMÂNĂ, DOUĂ, DUPĂ CE-AU TERMINAT CU ÎNSĂMÂNȚATUL ȘI DEPUSUL OUĂLOR, LĂCUSTELE – PE NUMELE LOR OFICIAL CICADE CICLICE – AU SLĂBIT STRÂNSOAREA MORTALĂ.

ATUNCI MI-A VENIT CICLUL, PE LA SFÂRȘITUL LUI IUNIE. NU I-AM SPUS MAMEI.

ÎȘI TRANSFORMASE CAMERA DE CUSUT DE DEASUPRA BUCĂTĂRIEI ÎN CAMERĂ DE LUCRU.

MI-AM ZIS CĂ N-AVEAM DE CE SĂ MĂ GRĂBESC SĂ-I SPUN. CU UN AN ÎN URMĂ, ÎMI DĂDUSE UN PACHET DE ABSORBANTE.

TEORETIC, PUTEAM AMÂNA ANUNȚUL PÂNĂ LE TERMINAM PE ALEA.

PLUS CĂ ÎNTOTDEAUNA EXISTA POSIBILITATEA SĂ DISPARĂ, DACĂ ÎL IGNORAM. DEȘI STRATEGIA ASTA NU FUNCȚIONASE ÎN CAZUL SÂNILOR.

ERA DOAR O MICĂ SECREȚIE MARONIE. ÎN NICI UN CAZ NU ERA NEVOIE DE VREUN ABSORBANT URIAȘ SAU DE CENTURA AIA PORNOGRAFICĂ. ERA SUFICIENTĂ PUȚINĂ HÂRTIE IGIENICĂ.

DUPĂ CÂTEVA ZILE, A TRECUT, FĂRĂ SĂ-L POMENESC ÎN JURNAL.

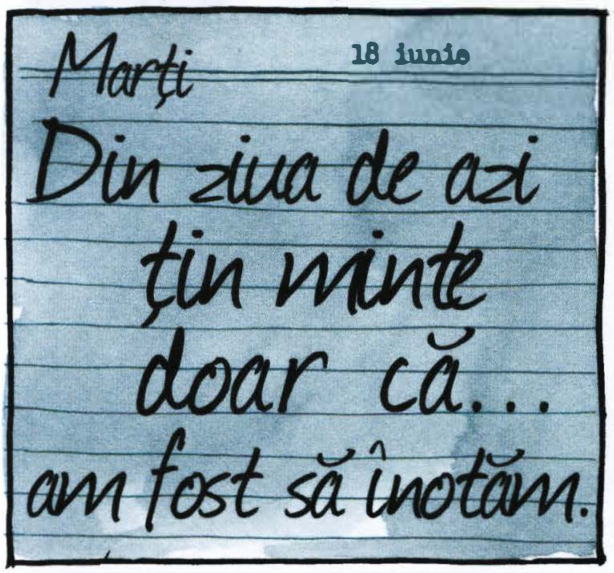

CAM PE ATUNCI, ÎNTR-O DUPĂ-AMIAZĂ DE VINERI, NE-AM POMENIT LA UȘĂ CU TATĂL LUI BETH, PRIETENA MEA CEA MAI BUNĂ, ȘI MAMA EI VITREGĂ.

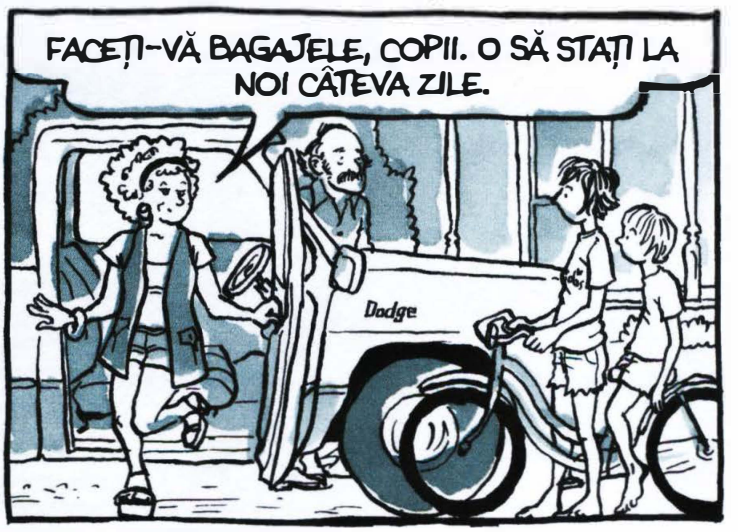

MAMA A FOST DESCUMPĂNITĂ ÎN FAȚA ACESTUI ACCES DE MĂRINIMIE, DAR NE-A LĂSAT SĂ MERGEM.

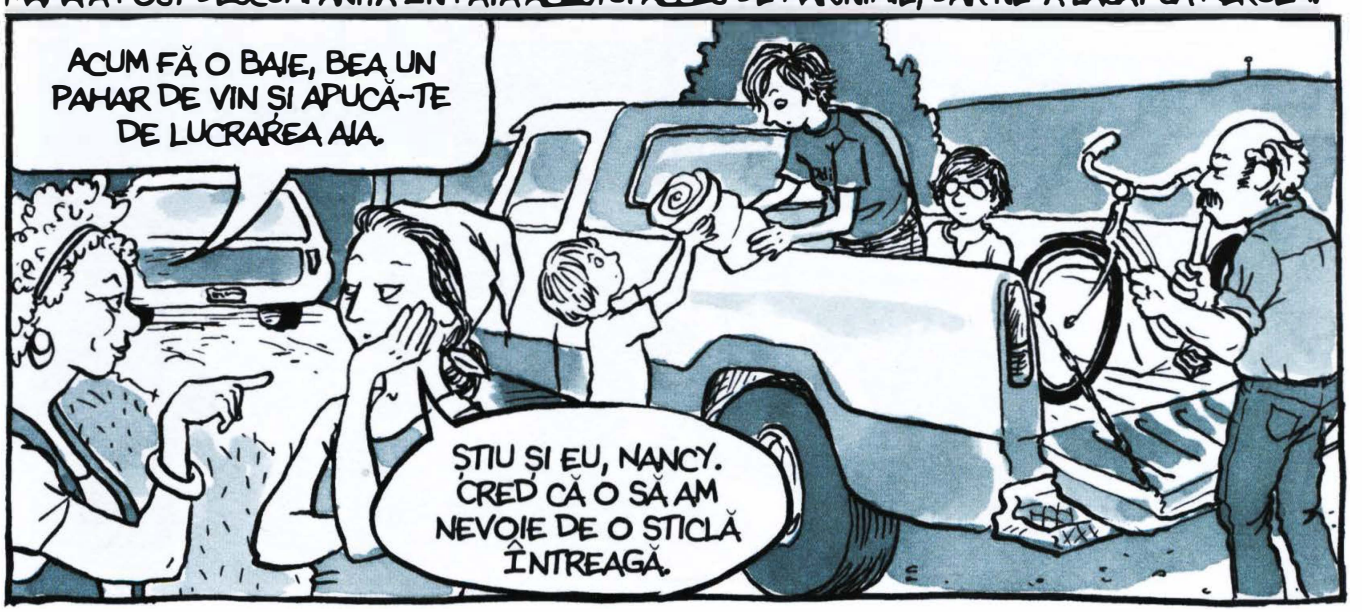

FAMILIA GRYGLEWICZ LOCUIA ÎN ORAȘ, CHIAR LA MARGINEA CAMPUSULUI FACULTĂȚII UNDE PREDAU TATĂL ȘI MAMA VITREGĂ A LUI BETH.

ÎMI ERA GREU SĂ ȚIN MINTE SĂ MĂ ADRESEZ AMBILOR PĂRINȚI CU „PROF. GRYGLEWICZ".

VIZITA NOASTRĂ A FOST CA NIȘTE SATURNALII, O ORGIE DE DOUĂ ZILE DE JOACĂ NEÎNTRERUPTĂ.

NICI VORBĂ SĂ MĂ ÎNTREB CE FĂCUSE TATA ÎN LIPSA NOASTRĂ. DAR UITE CĂ ȘI EL ÎȘI FĂCUSE DE CAP.

ÎN SEARA ZILEI DE JOI SE DUSESE CU MAȘINA PÂNĂ ÎN VALEA VECINĂ. ȘTIU ASTA PENTRU CĂ, DUPĂ DOUĂZECI ȘI ȘASE DE ANI, AM CĂUTAT RAPORTUL POLIȚIEI.

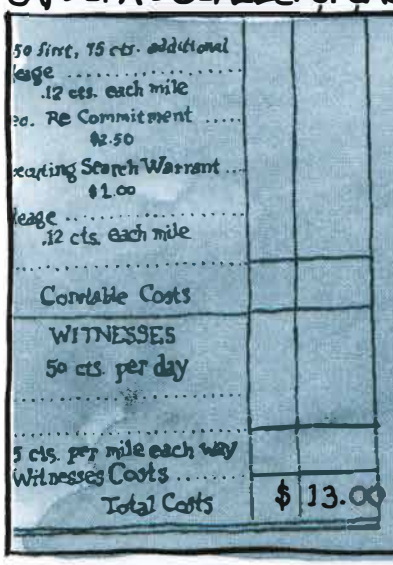
50 first, 75 cts. additional
Mileage .....
.12 cts. each mile
Fee. Re Commitment .....
$2.50
Executing Search Warrant ...
$1.00
Mileage .....
.12 cts. each mile
.....
Constable Costs
WITNESSES
50 cts. per day
.....
.....
5 cts. per mile each way
Witnesses Costs .....
Total Costs $ 13.00

Mark Douglas Walsh, Bonneville, Penna., martor pentru Commonwealth, a declarat sub jurământ că în ziua de 20 iunie 1974, între orele 21 și 22, l-a văzut pe Bruce Allen Bechdel, pe care îl cunoștea. Domnul Bechdel l-a întrebat unde e fratele lui, David, apoi el s-a urcat în mașina domnului Bechdel și s-au dus să-l caute pe fratele lui. În cursul serii, părânul a cumpărat șase cutii de bere. Martorii spun că domnul Bechdel i-a oferit o bere, iar el a luat-o și a băut-o. Domnul Bechdel l-a întrebat ce face și ce făcea fratele lui în acel moment. Apoi, l-a condus cu mașina până aproape de domiciliu. Martorii au confirmat că, la data incidentului, tânărul avea șaptesprezece ani și că-i spusese domnului Bechdel ce vârstă are.

NU-L GĂSISERĂ PE FRATELE MAI MARE AL LUI MARK, DAVE.

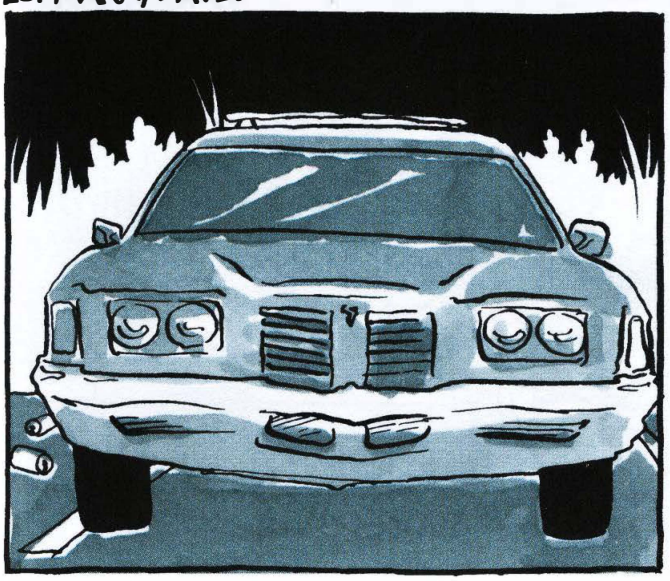

DAVE FUSESE ACASĂ TOATĂ SEARA ȘI, CÂND TATA L-A LUAT PE MARK, A RECUNOSCUT MAȘINA ȘI A SUNAT LA POLIȚIE.

NU ȘTIU CÂND A VENIT CITAȚIA. LA USA NOASTRĂ N-A APĂRUT NICI UN POLIȚIST, IAR ÎN JURNALUL MEU NU SUNT INDICII CĂ S-AR FI ÎNTÂMPLAT CEVA NEOBISNUIT ÎN SĂPTĂMÂNA URMĂTOARE.

DAR JURNALUL MEU NU MAI ERA DEJA DOCUMENTUL DIN TINEREȚILE MELE, PE CARE TE PUTEAI BIZUI SUTĂ LA SUTĂ. ÎN EL SE INFILTRASE UN TON EZITANT, ELIPTIC.

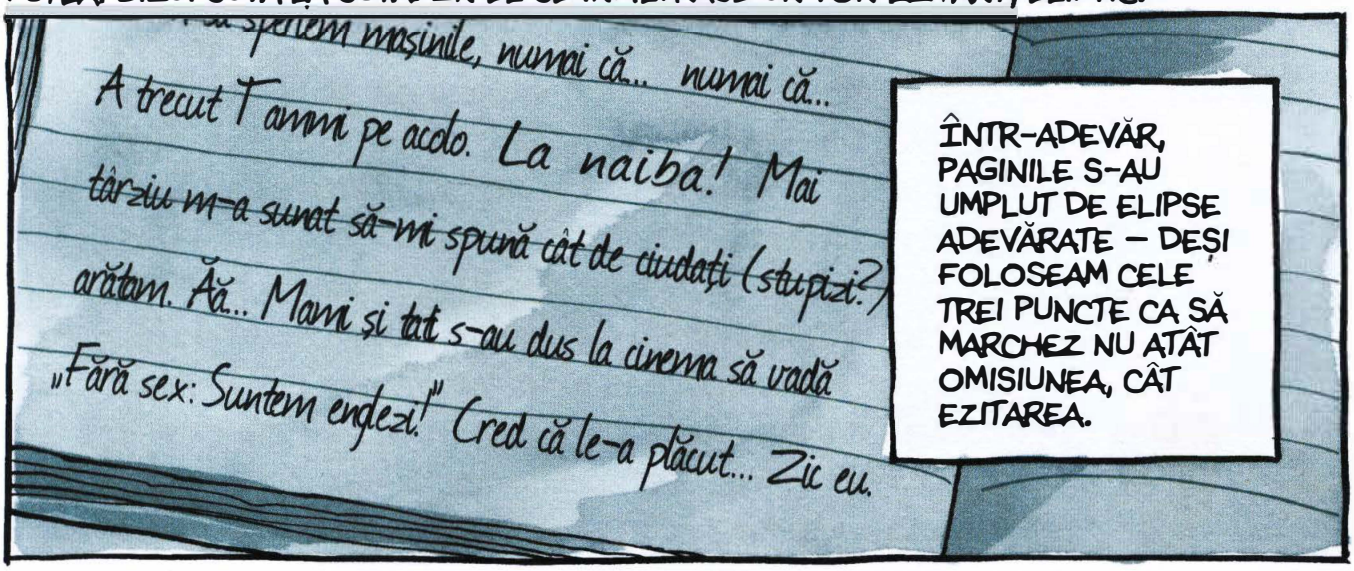

PE 1 IULIE, AM AVUT ACEA ÎNTÂLNIRE CU TATA ÎN BUCĂTĂRIE.

CEVA MAI TÂRZIU, ÎN ACEEAȘI ZI, MAMA A PLECAT LA ÎNDRUMĂTORUL EI DE MASTERAT.

DUPĂ-AMIAZĂ, CÂND S-A ÎNTORS ACASĂ, ERA SUPĂRATĂ.

CHIAR ȘI ÎN CELE MAI BANALE ACTIVITĂȚI, MAMA AVEA CELE MAI SEVERE STANDARDE.

DAR ROLUL DIN PIESĂ O ACAPARA TOTAL. DE GROAZĂ CĂ O SĂ AIBĂ UN LAPSUS PE SCENĂ, ÎNVĂȚASE REPLICILE TUTUROR ÎMPREUNĂ CU ALE EI.

PÂNĂ ȘI DE COSTUME S-A OCUPAT SINGURĂ.

AM AVUT ATÂTA MINTE SĂ NU ÎNTREBĂM CÂND AVEA PREMIERA. DAR LA PIESA ASTA, NIVELUL OBIȘNUIT DE ANXIETATE AL MAMEI SE AMPLIFICASE DE NENUMĂRATE ORI.

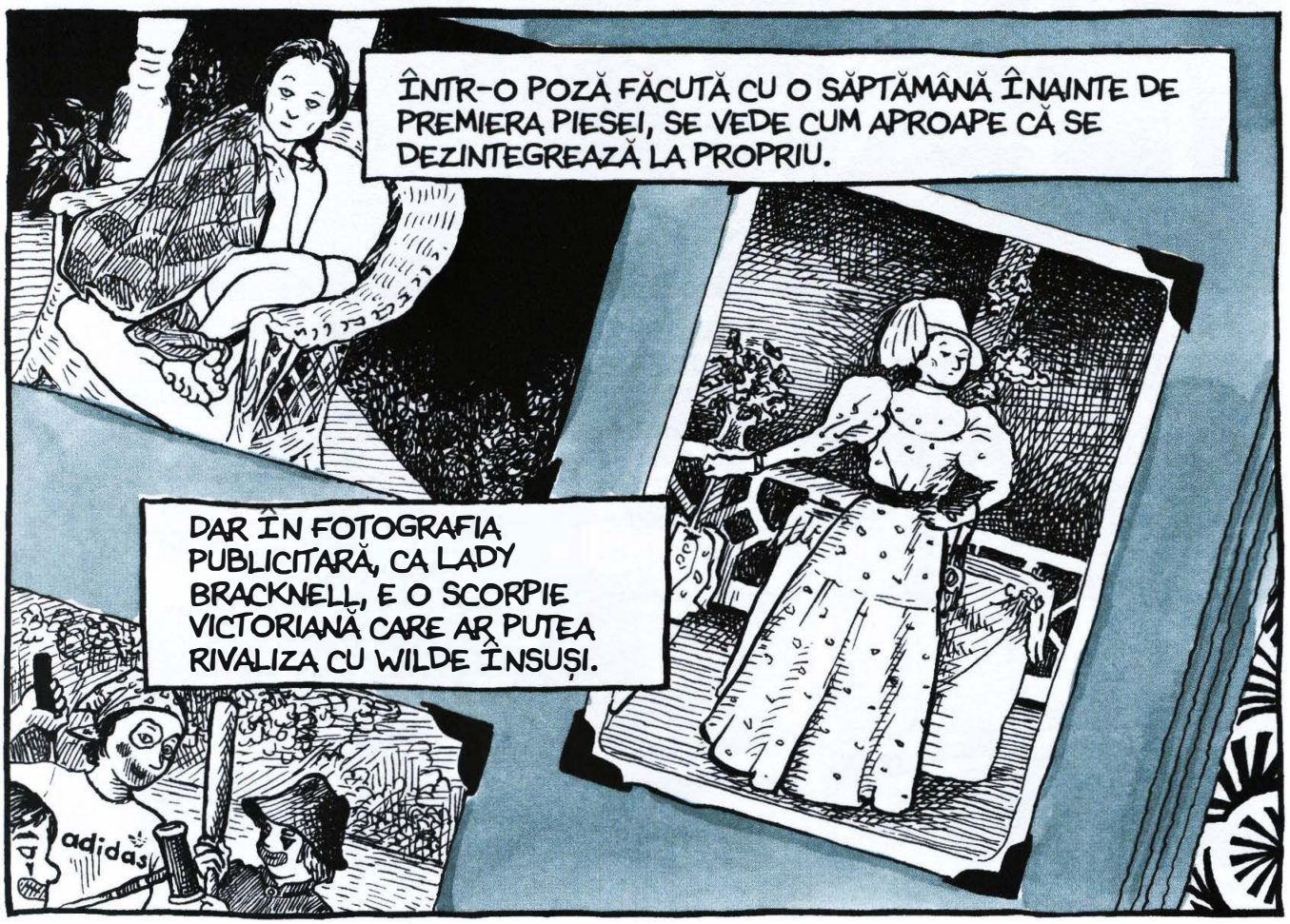

ÎMI FĂCEA PLĂCERE S-O VĂD INTRÂND ÎN ROLUL AUGUSTEI MATROANE. PRINTR-O SIMPATICĂ POTRIVIRE, PRENUMELE LUI LADY BRACKNELL, AUGUSTA, ERA ȘI AL DOILEA PRENUME AL MAMEI.

PENTRU PRIMA DATĂ, ERAM SUFICIENT DE MARE CA S-O AJUT SĂ REPETE ROLUL. MIRATĂ CĂ O PIESĂ PENTRU ADULȚI PUTEA FI ATÂT DE AMUZANTĂ, AM CONTINUAT SĂ CITESC SINGURĂ.

CUM NU ȘTIAM NIMIC DESPRE MARTIROLOGIA LUI WILDE, PLĂCEREA MEA ERA NESTIRBITĂ.

EU AM LUAT PIESA DE BUNĂ, AȘA CUM FĂCUSE, PROBABIL, ȘI REGINA VICTORIA.

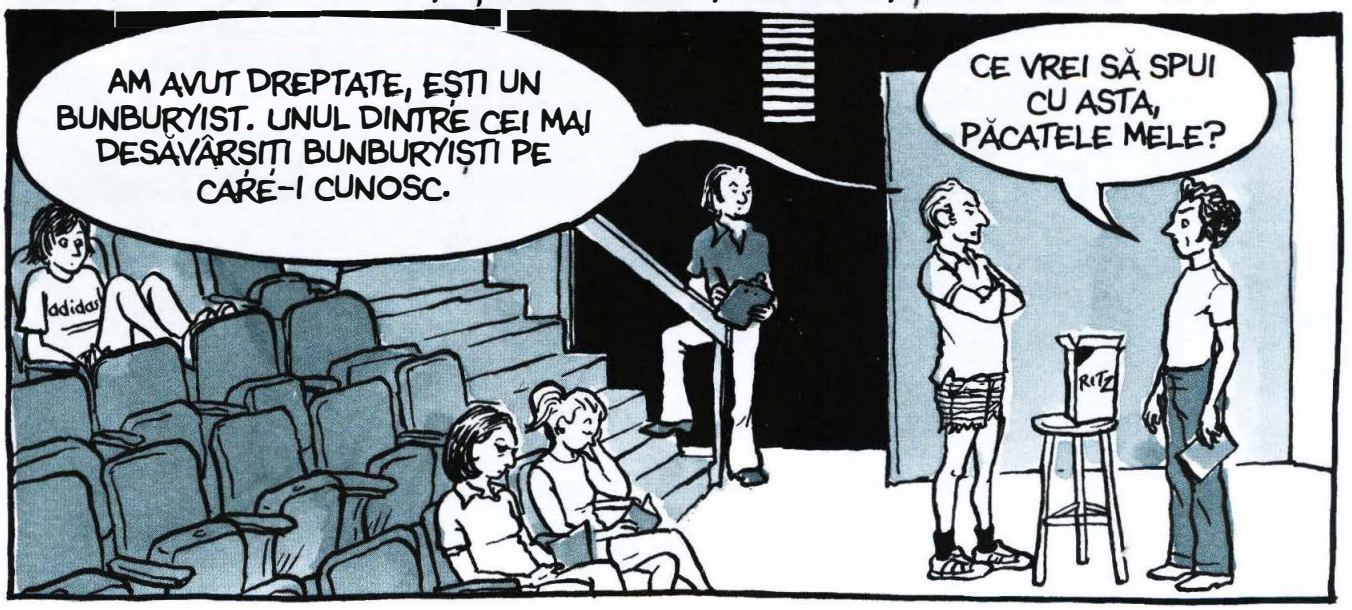

ALUZIILE SUBTILE LA HOMOSEXUALITATE ÎMI SCĂPAU.

ACUM ȘTIU CĂ NECAZURILE LUI WILDE ÎNCEPUSERĂ IMEDIAT DUPĂ PREMIERA CU CE ÎNSEAMNĂ..., ÎN 1895, DE SFÂNTUL VALENTIN. TOCMAI SE ÎNTORSESE DIN ALGER UNDE, ÎMPREUNĂ CU ALFRED DOUGLAS, SE DESFĂTASE CU BĂIEȚII DIN PĂRȚILE LOCULUI.

TATĂL LUI DOUGLAS TRIMISESE LA CLUBUL LUI WILDE CELEBRUL BILET ÎN CARE-L ACUZA CĂ AR FI SODOMIT. INDIGNAT, WILDE ÎL DĂDUSE ÎN JUDECATĂ PENTRU CALOMNIE SI PIERDUSE.

APOI, WILDE FUSESE JUDECAT PENTRU COMPORTAMENT INDECENT ȘI ÎNCHIS ÎN TIMP CE ATÂT CE ÎNSEAMNĂ..., CÂT ȘI SOȚUL IDEAL, UMPLEAU SĂLILE.

MAMA A AJUTAT-O PE TANTI DE LA RECUZITĂ SĂ GĂSEASCĂ O REȚETĂ DE SENDVIȘURI CU CASTRAVEȚI. TOATĂ VARA AM MÂNCAT LA ELE.

ÎN DUPĂ-AMIAZA DE DINAINTE DE PREMIERĂ, ÎNTR-O NOUĂ DEMONSTRAȚIE DE MĂRINIMIE, PROF. GRYGLEWICZ AU VENIT CU UN BUCHET SPECTACULOS DE CRINI.

ȘI DE DATA ASTA, MAMA A FOST LUATĂ PRIN SURPRINDERE.

DUPĂ CÂȚIVA ANI, AM AFLAT CĂ GRYGLEWICZII LE FĂCUSERĂ LA UN MOMENT DAT ALOR MEI O PROPUNERE PE CARE EI N-O ACCEPTASERĂ, ANUME SĂ FACĂ TOȚI PATRU SEX ÎN GRUP.

MAMA CHIAR A *FOST* LA ÎNĂLȚIME. DE CÂND A PĂȘIT PE SCENĂ, A FOST PERFECT STĂPÂNĂ PE EA.

PIESA S-A JUCAT O SĂPTĂMÂNĂ. TOȚI ACTORII AU DAT CEL PUȚIN O BÂLBĂ, ÎN AFARĂ DE MAMA.

A DOUA ZI DUPĂ ULTIMA REPREZENTAȚIE, NE-AM ÎNTORS LA VIAȚA REALĂ, ÎN TOATĂ SPLENDOAREA EI. MI-A REVENIT SECREȚIA.

ÎN FAȚA ACESTEI DOVEZI INCONTESTABILE, M-AM VĂZUT NEVOITĂ SĂ CONSEMNEZ EVENIMENTUL.

LA ZECE ANI, AVUSESEM OBSESIA DE A MĂ ASIGURA CĂ ÎNSEMNĂRILE MELE DIN JURNAL NU ERAU MINCINOASE.

Vineri 2 aprilie

Chris s-a dus la Scott acasă după şcoală. cred

Am terminat cred „Danny Dunn, călător în timp". Ne-am jucat „Care vrăjitoare". Am pierdut. cred

Mama şi John s-au dus în oraş. cred Ne-am uitat la „The Brady Bunch". cred

DAR, PE MĂSURĂ CE CREŞTEAM, INFORMAŢIA SEACĂ A LĂSAT LOCUL EMOŢIILOR ŞI OPINIILOR NĂBĂDĂIOASE.

Ne uităm la meciul de tenis dintre Billy Jean King şi boul de Bobby Riggs.

Am luat 58 la @#@*💥 : #*💥 de lucrare la algebră! Am un C.

Ne-am uitat la Sonny şi Cher. Cea mai cretină emisiune TV din lume. Apoi la „The Brady Bunch".

MODESTIA FALSĂ, STILUL PREA ELABORAT ŞI SILA FAŢĂ DE MINE ÎNSĂMI AU ÎNCEPUT SĂ-MI TULBURE CONFESIUNEA...

Dna Bitner a citit lucrarea mea în faţa clasei. A zis că probabil o să-mi dea A+. Uraa.

A murit J.R.R. Tolkien!

VAAAI

Am fost la lecţia de pian. Arătam nasol. Aş zice că n-a fost rău... La lecţie mă refer. Am mâncat hamburger.

...TOTUL CULMINÂND CU ACEASTĂ ÎNSEMNARE SEMNIFICATIVĂ, ÎN CARE ADEVĂRUL ABIA SE GHICEŞTE DIN HĂŢIŞUL DE EPITETE, CIFRURI ŞI PUNCTUAŢIE AIURE A.

Miercuri 24 iulie

Cred că mi-a venit ning sau ceva de genul.

(HA HA)? CE ORIBIL!

AM CODIFICAT CUVÂNTUL *MENSTRUAŢIE* PE BAZA PRINCIPIULUI ÎNVĂŢAT LA ALGEBRĂ DE A DENUMI CANTITĂŢI COMPLEXE SAU NECUNOSCUTE CU LITERE.

„X" AR FI FOST PREA SIMPLU. PRIN FOLOSIREA LUI „N", AM CREAT UN PARTICIPIU ATÂT DE VAG, ÎNCÂT AR FI PUTUT ÎNSEMNA, PRACTIC, ORICE.

BA CHIAR ERAM ATÂT DE SIGURĂ DE INDESCIFRABILITATEA LUI NING, ÎNCÂT L-AM REFOLOSIT DUPĂ TREI ANI CA SĂ ASCUND UN EVENIMENT BIOLOGIC CU TOTUL DIFERIT.

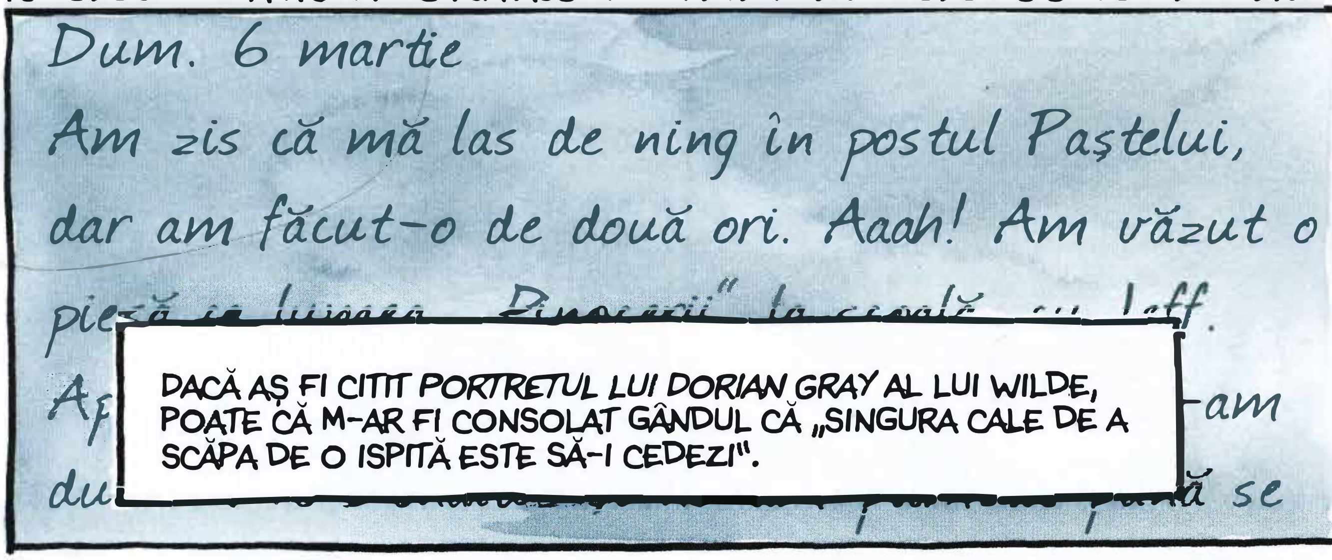

DEȘI ABIA DE LA ȘAISPREZECE ANI APAR PRIMELE ALUZII DESPRE MASTURBARE ÎN JURNAL, ÎNCEPUSESEM SĂ PRACTIC ASIDUU ACEASTĂ ACTIVITATE LA SCURT TIMP DUPĂ PRIMUL CICLU.

RECENTA DESCOPERIRE CĂ ÎMI PUTEAM ILUSTRA SINGURĂ FANTEZIILE ÎMI INSUFLA UN SENTIMENT DE OMNIPOTENȚĂ PRIN EL ÎNSUȘI EROTIC.

PRIN PIEPTURILE PLATE ȘI ȘOLDURILE ÎNGUSTE ALE ALTER-EGO-URILOR MELE, MĂ ELIBERAM DE PROPRIA-MI POVARĂ DE CARNE, TOT MAI APĂSĂTOARE.

NICI NU ȘTIAM CĂ EXISTĂ UN CUVÂNT PENTRU REZULTATUL INEVITABIL AL FRECATULUI PE SCAUN...

...ACEL SPASM IMPLOZIV ATÂT DE RĂSCOLITOR ÎN PLENITUDINEA ȘI PERFECȚIUNEA LUI, ÎNCÂT, TIMP DE CÂTEVA CLIPE, NU-I PUTEAM PUNE LA ÎNDOIALĂ VALIDITATEA MORALĂ.

ÎNTR-O ZI, CÂND AM DAT ÎNTÂMPLĂTOR PESTE CUVÂNT ÎN DICȚIONAR, L-AM RECUNOSCUT IMEDIAT, CHIAR ÎNAINTE SĂ AJUNG LA DEFINIȚIE.

CUVÂNTUL MI-A INTRAT ÎN VOCABULAR, NU ȘI ÎN JURNAL. PĂCAT PRIN OMISIUNE?

POATE. DAR DACĂ LUCRUL OMIS ERA ÎN SINE UN PĂCAT, AM JUDECAT EU (GĂSIND O NOUĂ ÎNTREBUINȚARE PRACTICĂ PENTRU ALGEBRĂ), CELE DOUĂ SE ANULAU RECIPROC.

SAU POATE CĂ JUDECATA ÎMI ERA INFLUENȚATĂ MAI MULT DE ȘTIINȚELE SOCIALE DECÂT DE MATEMATICĂ. ȘTIRILE ANULUI FUSESERĂ SATURATE DE ÎNTRERUPERI, ȘTERSĂTURI ȘI ALTE LACUNE.

ÎN MOD CURIOS, REFERIREA LA CICLU CONTINUĂ CU UNA DINTRE PUȚINELE ALUZII LA CRIZA POLITICĂ, AJUNSĂ ȘI EA LA UN STADIU DE NECONTESTAT.

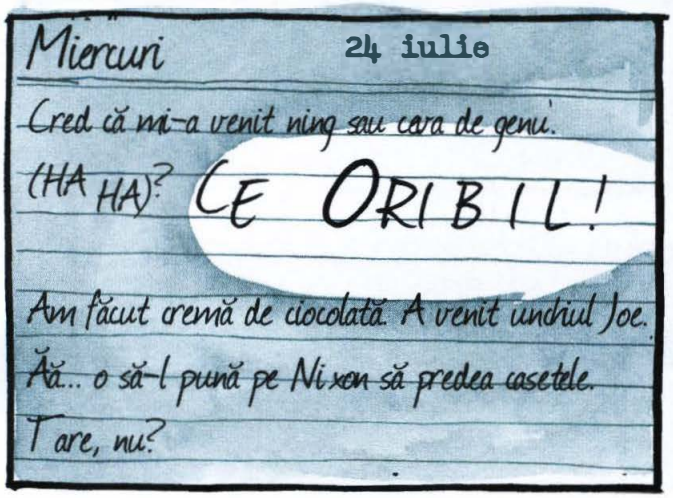

N-AM ALTE REFERIRI LA SCANDAL ÎN JURNAL ÎN AFARĂ DE UN COMENTARIU SUPERFICIAL FĂCUT CEVA MAI DEVREME ÎN ACEL AN...

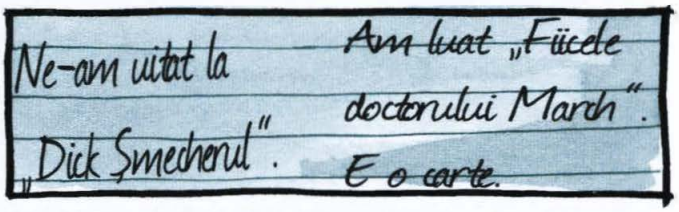

...ȘI DE OBSERVAȚIA IPOCRITĂ FĂCUTĂ CU O VARĂ ÎN URMĂ CUM CĂ...

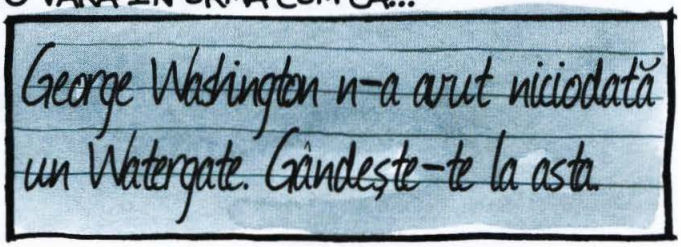

PENTRU MINE, AUDIERILE FUSESERĂ MAI DEGRABĂ ENERVANTE.

DAR, PE MĂSURĂ CE ADEVĂRUL SE TÂRA CA O LARVĂ DE CICADĂ SPRE LUMINĂ, PÂNĂ ȘI PE MINE A ÎNCEPUT SĂ MĂ INTERESEZE.

TENSIUNILE DIN CASA NOASTRĂ PRINDEAU ELAN ODATĂ CU ACTUL DE ACUZARE.

CAM ÎN ACEA PERIOADĂ, ÎNTR-O DUPĂ-AMIAZĂ, M-AM POMENIT SINGURĂ CU MAMA ÎN PISCINA MĂTUȘII. OCAZIA PERFECTĂ SĂ-I SPUN NOUTATEA.

DAR ÎNTÂMPLAREA FACE CA MAMA SĂ FI AVUT ȘI EA NOUTĂȚI PENTRU MINE.

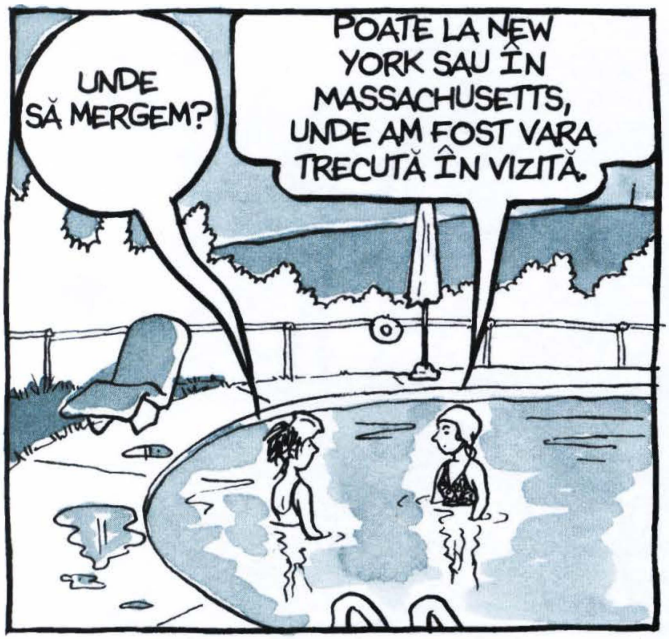

NOUA ANGLIE PROMITEA O COERENȚĂ TENTANTĂ – CA VIAȚA LA TELEVIZOR SAU ÎN OGLINDĂ – DE CARE ERAM PRIVATĂ DUREROS ÎN EXISTENȚA MEA DE ATUNCI.

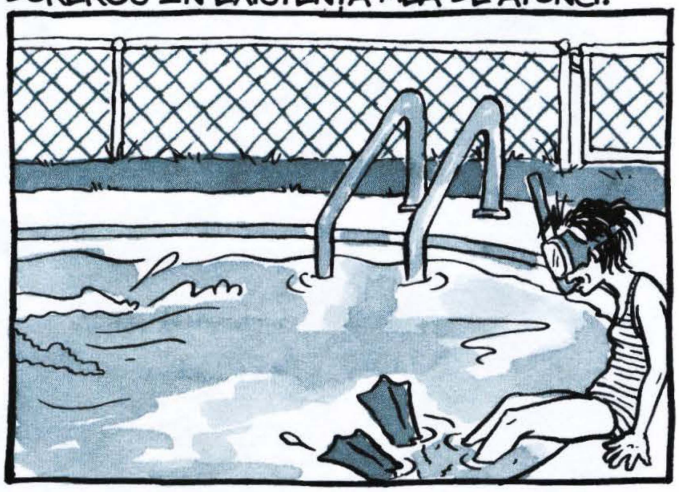

ÎN ACEA SEARĂ, AM COMENTAT ÎN JURNAL RESPECTIVUL DIALOG CU ACELEAȘI CUVINTE PE CARE LE FOLOSISEM PENTRU CICLU.

marți la tribunal sau așa ceva.
Și s-ar putea să-l dea afară
și să trebuiască să ne
MUTĂM!! Bleah!
Ce Oribil!
Ne-am dus să vedem „Herbie
Rides Again". A fost OK.

CE ORIBIL ERA O EXPRIMARE ÎNTRUCÂTVA JUCĂUȘĂ, CARE MI SE PARE WILDEIANĂ.

PARE SĂ ACCEPTE OROAREA CONCRETĂ – PUBERTATEA, OPROBRIUL PUBLIC –, PENTRU CA ÎN ULTIMA CLIPĂ S-O OCOLEASCĂ, RÂZÂND.

TATA SCĂZUSE OARECUM ÎN OCHII MEI, DAR ERAM ÎNCĂ DE PARTEA LUI.

ÎNCURCĂTURA LUI LEGALĂ MI SE PĂREA UN DETALIU TEHNIC. DAR PE ATUNCI NU ȘTIAM CĂ „OFERIREA UNEI BĂUTURI DIN MALȚ UNUI MINOR" ERA UN FLEAC FAȚĂ DE CELELALTE PROBLEME ALE LUI.

ADEVĂRATA ACUZAȚIE NU ÎNDRĂZNEA SĂ-ȘI SPUNĂ PE NUME.

NU POT DECÂT SĂ SPECULEZ DESPRE NATURA EXACTĂ A RELAȚIILOR DINTRE EL ȘI FRAȚII DIN VALEA VECINĂ.

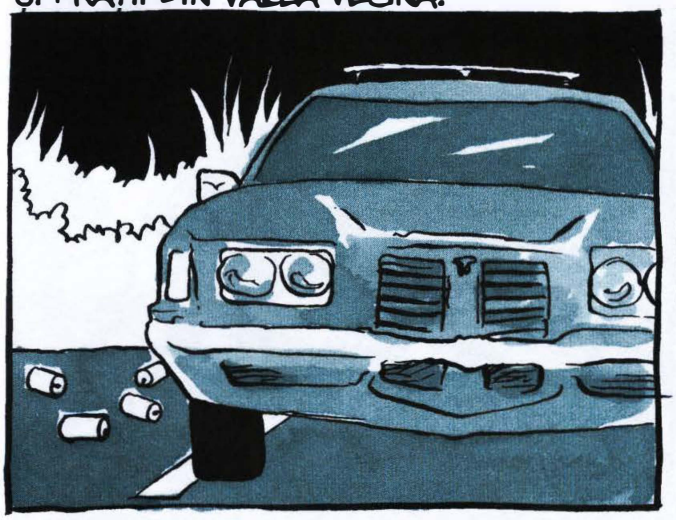

DAR PÂNĂ LA URMĂ, UNUL DIN EI L-A DAT DE GOL – ASA CUM OSCAR WILDE A FOST INCRIMINAT DE MĂRTURIA CRUDEI SALE PROFESII.

CU O ZI ÎNAINTE DE DIZERTAȚIA MAMEI, S-A ISCAT O FURTUNĂ DIN SENIN. NU ERA CEVA NEOBIȘNUIT PENTRU O DUPĂ-AMIAZĂ DE VARĂ ȘI ȘTIAM CE SĂ FACEM.

DAR FELUL ÎN CARE VÂNTUL ASPRU RĂSUCEA FRUNZELE ARȚARILOR ARGINTII DIN FAȚA DORMITORULUI MEU AVEA CEVA NEOBIȘNUIT.

IMEDIAT CUM AM ÎNCHIS FEREASTRA, PLOAIA A NĂVĂLIT CA DINTR-UN FURTUN DE POMPIERI.

VÂNTUL MUGEA ȘI AZVÂRLEA BUCĂȚI DE GRINDINĂ ÎN CASĂ.

ERAM ÎN BUCĂTĂRIE CÂND A ÎNCEPUT SĂ PICURE DIN TAVAN.

UITASEM DE GEAMUL DIN CAMERA DE CUSUT. DE OBICEI, NU STĂTEA DESCHIS, DAR MAMA FUSESE ACOLO CEVA MAI DEVREME SĂ BATĂ LA MAȘINĂ.

DUPĂ CE A TRECUT FURTUNA, NE-AM AVENTURAT AFARĂ. TEMPERATURA SCĂZUSE CU DOUĂZECI DE GRADE. DE SUS, DIN NORII IUȚI, CĂDEA O BURNIȚĂ FINĂ.

CEI DOI ARȚARI ARGINTII AI NOȘTRI FUSESERĂ FRÂNȚI ÎN DOUĂ. DOI MERI ȘI UN STEJAR ERAU ȚĂNDĂRI.
DOAMNE.
ARȚARII UMBRISERĂ LATURA DE VEST A CASEI NOASTRE MAI BINE DE O SUTĂ DE ANI ȘI LĂSASERĂ ÎN URMĂ, CA ORICE COPAC DOBORÂT, UN VID ABSOLUT PE CARE ÎNAINTE NICI NU L-AI FI BĂNUIT.

NICI UNUL DINTRE VECINII NOȘTRI NU FUSESE PREA GRAV AFECTAT. AI FI ZIS CĂ O TORNADĂ SE ABĂTUSE FIX PESTE CURTEA NOASTRĂ.

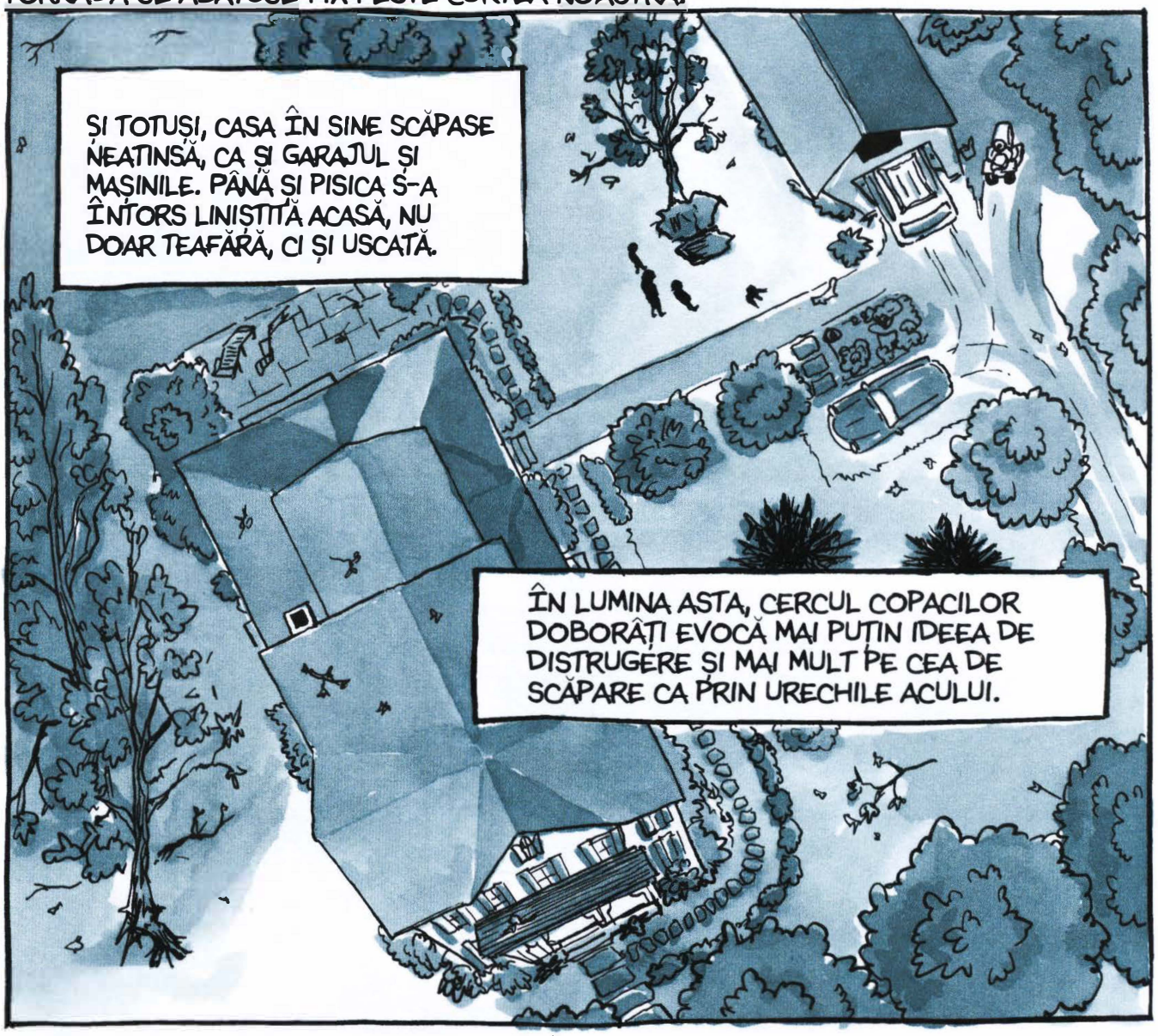

NOAPTEA, MAMA ȘI-A RESCRIS LUCRAREA LA MAȘINĂ.

A DOUA ZI, A TRECUT DE COMISIE.

TATA A FOST AUDIAT PE 6 AUGUST. AMÂNDOI FRAȚII AU FOST CHEMAȚI CA MARTORI. JUDECĂTOAREA S-A REFERIT STRICT LA ACUZAȚIA CU ALCOOLUL.

ÎNSĂ ÎN SENTINȚĂ SE PUTEA GHICI UN DAMF AL ADEVĂRATULUI DELICT CU PARFUM SEXUAL.

TATA N-A STÂRNIT ROPOTE DE APLAUZE ÎN SALĂ, CUM FĂCUSE OSCAR WILDE CU APELUL SĂU ÎNFLĂCĂRAT LA ÎNȚELEGEREA „PROFUNDEI AFECȚIUNI PE CARE UN BĂRBAT MAI VÂRSTNIC I-O POARTĂ UNUIA MAI TÂNĂR, PRECUM CEA DINTRE DAVID ȘI IONATAN".

N-A FOST DUS LA ÎNCHISOAREA DIN READING.

N-A TREBUIT SĂ NE MUTĂM.

Marți 6 august

~~Mami și tati~~ s-au dus în oraș pentru procesul ăla cu berea. Au zis că el n-o să aibă nici o obligație... Adică n-o să aibă cazier, cum ar veni.

~~Tammii nee-a invitatt lla prânz~~ la o pizza. Apoi ne-am dus să ne ~~bălăcim~~ în vad.

LA DOUĂ ZILE DUPĂ ÎNFĂȚIȘAREA TATEI DE LA TRIBUNAL, NIXON A ARUNCAT PROSOPUL.

SPRE SFÂRȘITUL VERII, ÎN JURNALUL MEU S-A STRECURAT O NOTĂ MELANCOLICĂ.

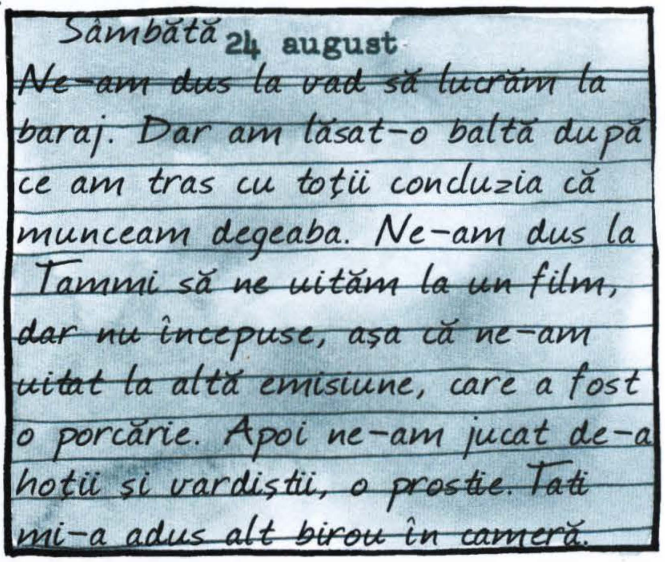

DE ZIUA MUNCII, AM DAT O PETRECERE ÎN CURTE PENTRU ECHIPA TEATRULUI.

PESTE CÂTEVA ZILE, AM ÎMPLINIT PAISPREZECE ANI.

BETH GRYGLEWICZ ÎNCERCA SĂ MĂ FACĂ MAI SOCIABILĂ.

DESCOPERISEM RECENT NIȘTE HAINE MAI VECHI DE-ALE TATEI. ÎMBRĂCÂND CĂMAȘA ELEGANTĂ, CU MANȘETE ȘI BUTONI, AM SIMȚIT O PLĂCERE APROAPE MISTICĂ, DE PARCĂ M-AȘ FI POMENIT VORBIND FLUENT O LIMBĂ STRĂINĂ FĂRĂ S-O FI ÎNVĂȚAT VREODATĂ.

PREA MĂ SIMȚEAM BINE CA SĂ FIE UN LUCRU BUN. DAR BETH INTRASE ÎN JOC.

CEL PUȚIN LA ÎNCEPUT.

NE-AM APUCAT SĂ BRODĂM UN SCENARIU.

BILLY MCKEAN. CEL MAI IUTE DE MÂNĂ ESCROC DIN EST.

BOBBY MCCOOL.

DACĂ-MI PERMITEȚI, DOMNULE. SIGUR AVEȚI NEVOIE DE O ASIGURARE DE VIAȚĂ.

SEMNAȚI UN CONTRACT. SIMPLU CA BUNĂ ZIUA.

DAR N-AM REUȘIT SĂ-L SUSȚINEM.

BĂI, CE CALD E. HAI SĂ DĂM JOS CHESTIILE ASTEA.

MDA.

ÎN SEARA RESPECTIVĂ, AM DESCRIS ACEA ULTIMĂ INCURSIUNE MELANCOLICĂ ÎN ARTA DRAMATICĂ.

escroci pe nume Billy McKean + Bobby McCool. Dar am lăsat-o baltă pentru că era prea cald ca să stăm îmbrăcate în costumele tatei și altă idee nu ne-a venit. Școala noastră a câștigat meciul de fotbal. Am fi putut merge să-l vedem și să dansăm, dar am pierdut ca proastele mașina. John a dormit la Sean peste noapte

SUGESTIA CĂ AȘ FI FOST DEZAMĂGITĂ CĂ RATASEM MECIUL ȘI BALUL ERA, DESIGUR, TOTAL FALSĂ.

DEJA NU MAI PUTEAI PUNE NICI O BAZĂ PE RELATĂRILE MELE.

Duminică 15 septembrie
Ăă...păi...am fost la biserică.
Am purtat o rochie... CÂH!
Am primit suplimentul de modă pentru bărbați al New York Times.
Și ce?! Mare brânză.

Altceva nu mai știu ce-am mai făcut.

INDIFERENȚA MEA FORȚATĂ FAȚĂ DE SUPLIMENTUL DE MODĂ BĂRBĂTEASCĂ, DE PILDĂ, ERA UN EXEMPLU CÂT SE POATE DE TIPIC DE NEGARE DE SINE.

DAR, ÎN MOD EVIDENT, A CONTINUAT SĂ SE DUCĂ.

BRUCE ALLEN BECHDEL) NO. 580-1

DECIZIE

2 aprilie

În data de 2 aprilie 1975, instanța a stabilit că pârâtul Bruce Allen Bechdel a respectat termenii Deciziei de Reabilitare Accelerată, iar procuratura nu are obiecții, astfel încât cererea pârâtului de încetare a urmăririi penale se aprobă și devine efectivă.

MAGISTRAT,

MAMA SPUNE CĂ A ÎNCEPUT SĂ SE ÎNTOARCĂ DE LA ȘEDINȚE ÎN STAREA LUI MANIACALĂ OBIȘNUITĂ.

N-AM DE UNDE SĂ ȘTIU DACĂ BĂNUIELILE EI ERAU FONDATE SAU NU. DAR ÎL CRED ÎN STARE PE TATA.

ÎN ORICE CAZ, AR FI O IRONIE TENTANTĂ.

ABIA ÎN DECEMBRIE M-AM ÎNDURAT SĂ-I SPUN MAMEI.

OARE-I TREMURAU MÂINILE?

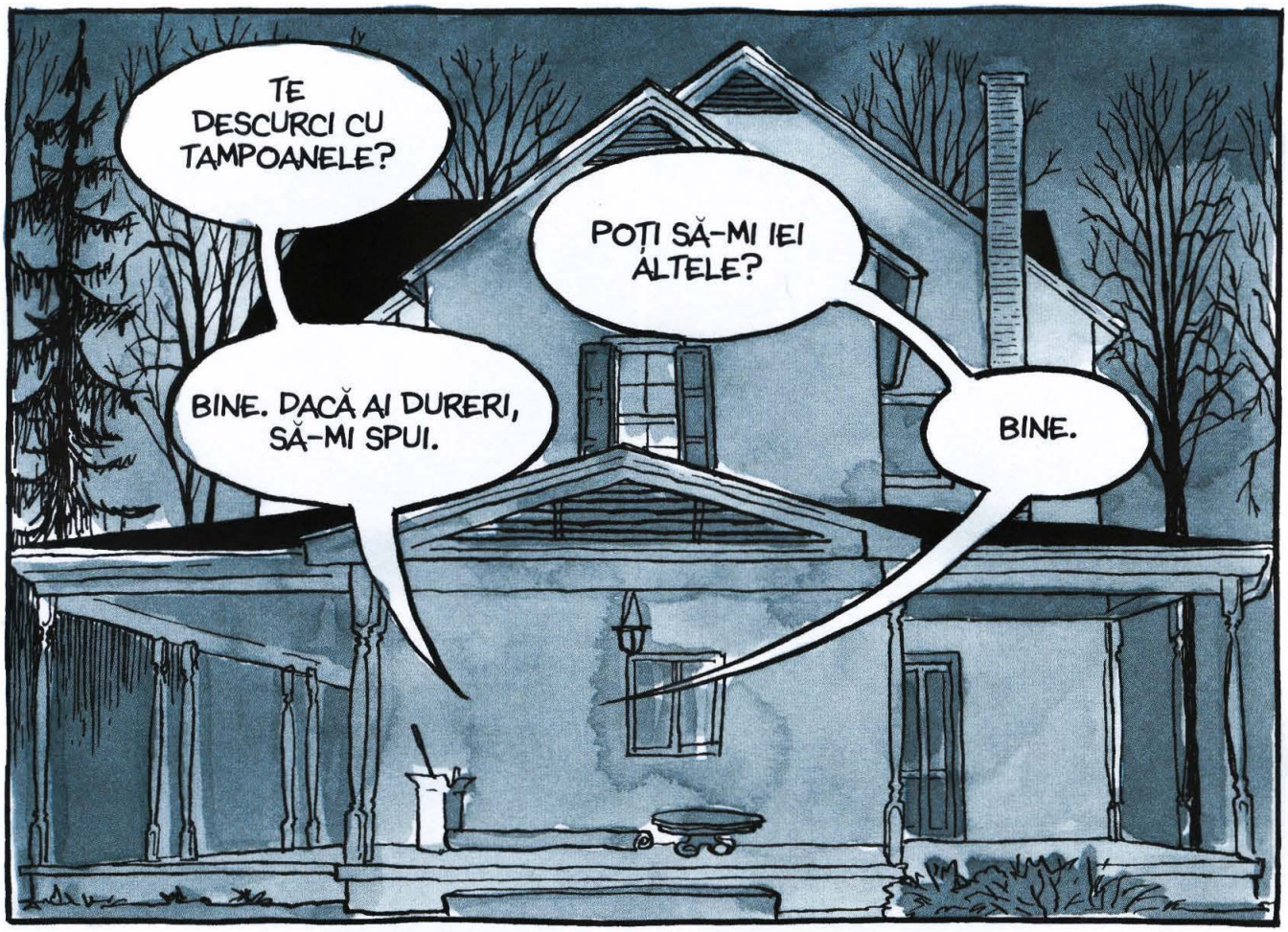

BĂNUIESC DOAR CĂ EPISODUL ĂSTA A AVUT LOC ÎN DECEMBRIE. NU-L POMENESC DELOC ÎN JURNAL.

CAPITOLUL 7

CĂLĂTORIA ANTIEROULUI

AM STAT ÎN APARTAMENTUL DE PE BLEECKER STREET AL PRIETENEI EI ELLY, CA ȘI PÂNĂ ATUNCI.

DOAR CĂ ATUNCI, LA CINCISPREZECE ANI, AM VĂZUT CARTIERUL ÎNTR-O LUMINĂ NOUĂ.

E CA MOMENTUL ĂLA DIN RECLAMA LA PALMOLIVE CÂND MANICHIURISTA ÎI SPUNE CLIENTEI: „FIX ASTA AI ÎN BOL".

ELEMENTUL SUSPECT SE DOVEDEȘTE A FI NU DOAR BENIGN, CI ȘI BENEFIC, BA CHIAR ATOTPĂTRUNZĂ-TOR.

PROPRIA MEA TOLERANȚĂ ȘI DESCHIDERE M-AU MARCAT LA FEL DE MULT CA PARADA FRAPANTĂ DE MASCULINITATE COSMETIZATĂ.

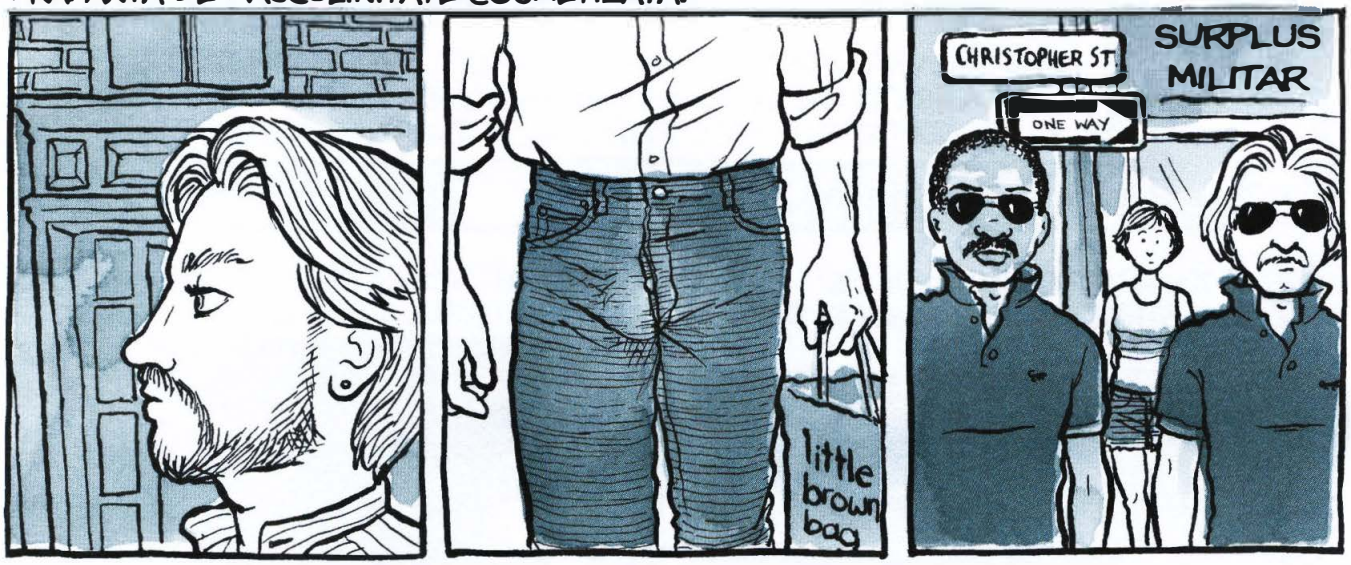

TOT WEEKENDUL A FOST DESTUL DE GAY. NE-AM DUS LA BALET.

ELLY NE-A DUS, PE TATA ȘI PE MINE, ÎN VIZITĂ LA PRIETENII EI, RICHARD ȘI TOM. DEȘI NIMENI N-A SPUS-O EXPLICIT, AM PRESUPUS CĂ CEI DOI FORMAU UN CUPLU.

RICHARD ILUSTRA UN DIAFILM PENTRU COPII DESPRE PINOCCHIO.

AM REUȘIT CUMVA SĂ FACEM ROST DE BILETE LA *AUDIȚII PE BROADWAY*, CARE TOCMAI RĂSESE TOT CE SE PUTEA LA PREMIILE TONY.

N-AM SESIZAT CONȘTIENT VREO ANALOGIE CU PROPRIA MEA SEXUALITATE, CU ATÂT MAI PUȚIN CU A TATEI.

DAR ACEST BOTEZ – CA UN DETERGENT DE VASE VERDE CARE ÎNMOAIE O CUTICULĂ – M-A FĂCUT FLEXIBILĂ ȘI DESCHISĂ ÎN FAȚA POSIBILITĂȚILOR.

A DOUA ZI, JOHN A IEȘIT SINGUR AFARĂ.

N-AM ÎNȚELES DE CE SE SPERIASE TATA ASA DE RĂU PÂNĂ NU MI-A EXPLICAT ELLY.

TATA ȘI ELLY AU IEȘIT SĂ-L CAUTE, DAR CURÂND S-A ÎNTORS SINGUR.

O LUASE PE CHRISTOPHER STREET CA SĂ SE UITE DUPĂ VAPOARE PE CHEIUL HUDSON.

UN BĂIAT DE UNSPREZECE ANI, DE UN SUBLIM ABSURD ÎN BLUZA LUI MARINĂREASCĂ, RĂTĂCIND PRIN LOCURILE ALEA UNDE SE VENEA LA AGĂȚAT.

CÂND ÎȘI DĂDUSE SEAMA CĂ UN BĂRBAT ÎL URMĂREA, O LUASE ÎNAPOI PE CHRISTOPHER SPRE APARTAMENTUL LUI ELLY.

BĂRBATUL VENISE DUPĂ EL.

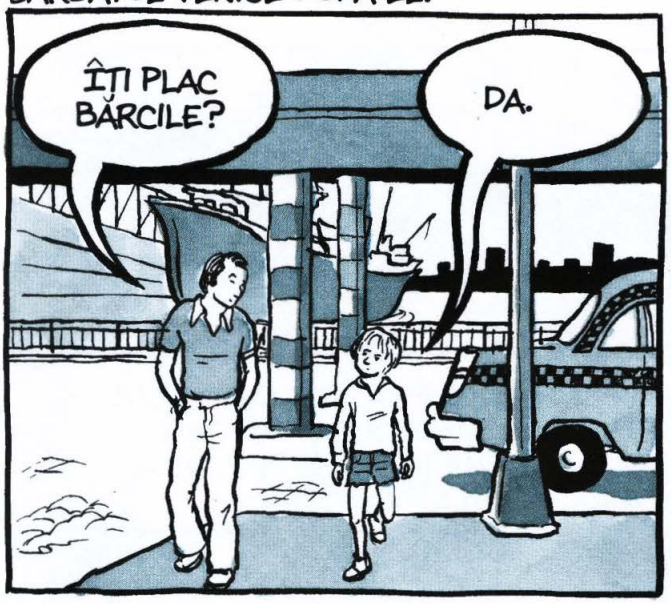

INSTINCTIV, JOHN ÎI CÂNTASE ÎN STRUNĂ PÂNĂ ÎN APROPIERE DE APARTAMENT.

LA INTERSECȚIA CU BLEECKER, JOHN O ZBUGHISE CA DIN PUȘCĂ DE LÂNGĂ TIP.

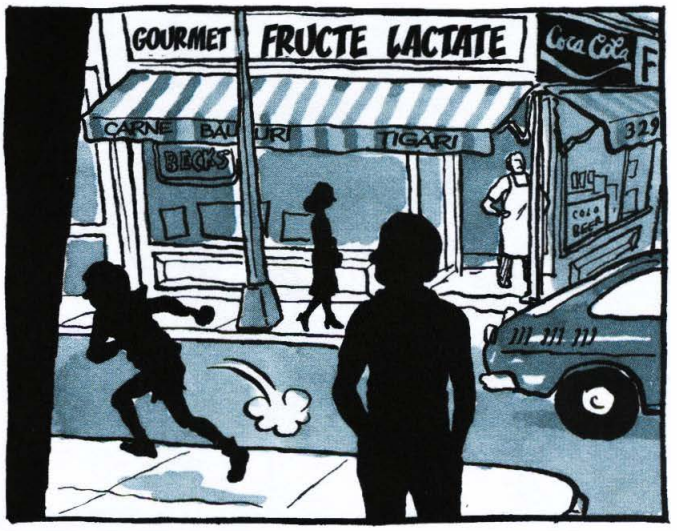

EU AM AFLAT POVESTEA CU BĂRBATUL ABIA DUPĂ MULȚI ANI. SAU POATE CĂ O ȘTIUSEM ȘI O REPRIMASEM SAU PUR ȘI SIMPLU O UITASEM PENTRU CĂ SE ÎNTÂMPLAU ALTE LUCRURI.

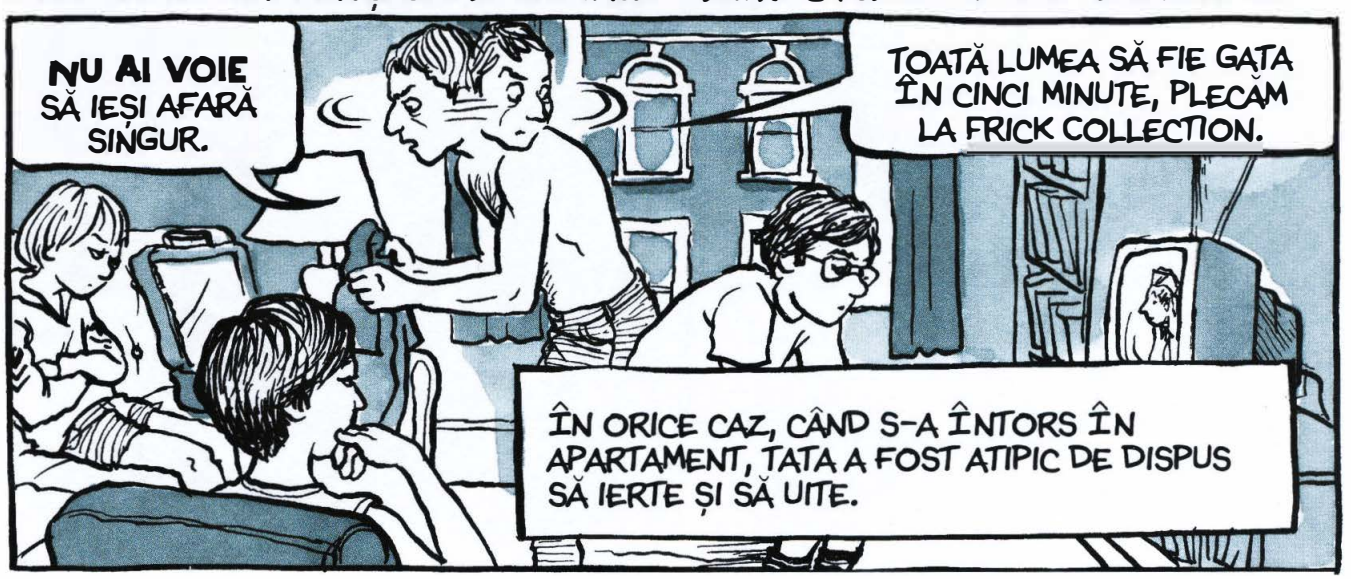

ELLY A PLECAT ȘI EA ÎN VACANȚĂ, IAR NOI AM MAI RĂMAS CÂTEVA ZILE. ÎN A PATRA ZI, NE-AM UITAT LA VAPOARELE ÎNALTE CARE NAVIGAU PE HUDSON.

SEARA, DE PE ACOPERIȘ, TOT PARȚIAL AM VĂZUT ȘI ARTIFICIILE.

APOI NE-AM PREGĂTIT DE CULCARE.

ȘI, ÎN CIUDA ENERGIEI DE-A DREPTUL EXPLOZIVE PE CARE O EMANA ORAȘUL ÎN ACEA SEARĂ, M-AM DUS.

CÂND ÎNCERC SĂ-MI REPREZINT CUM AR FI PUTUT FI VIAȚA TATEI DACĂ N-AR FI MURIT ÎN 1980, NU AJUNG PREA DEPARTE.

ÎMI SPUN CĂ, DACĂ AR FI PRINS PERIOADA DE ÎNCEPUT CU SIDA, E FOARTE POSIBIL SĂ-L FI PIERDUT ORICUM, BA ÎNCĂ ÎNTR-UN MOD MAI DUREROS, LENT.

ÎNTR-ADEVĂR, ÎNTR-UN ASEMENEA SCENARIU, E POSIBIL S-O FI PIERDUT ȘI PE MAMA. POATE CĂ DAU DOVADĂ DE HISTRIONISM ÎNCERCÂND SĂ ÎNLOCUIESC SUFERINȚA MEA REALĂ CU TRAUMA ASTA IMAGINARĂ.

DAR SĂ FIE OARE O EXAGERARE? *AND THE BAND PLAYED ON*, ACEA CRONICĂ AMĂNUNȚITĂ A DEBUTULUI EPIDEMIEI, ÎNCEPE ORGIASTIC LA BICENTENAR.

4 iulie 1976

PORTUL NEW YORK

Vele înalte zgâriau noaptea adâncă, violet, în timp ce rachetele ţâşneau, explodau şi înfloreau în roşu, alb şi albastru deasupra stoicei Statui a Libertăţii. Lumea întreagă părea să asiste la spectacol; lumea întreagă era acolo. Vapoare din cincizeci şi cinci de ţări îşi revărsaseră în Manhatan marinarii ca să se alăture mulţumii — milioane de oameni — venite să asiste la cel mai extravagant spectacol pirotehnic pus vreodată în scenă, cu ocazia aniversării de 200 de ani a Americii. Până dimineaţa târziu, barurile din tot oraşul au gemut de marinari. Mai târziu, toată lumea avea să fie de acord că New York fusese gazda celei mai mari petreceri care se pomenise vreodată. Veniseră invitaţi din toată lumea.

De acest moment aveau să-şi amintească mai târziu epidemiologii, în discuţiile lor nocturne, când venea vorba despre unde şi când începuse. Cu toţii îşi aminteau de acea noapte glorioasă din portul New York, de toţi acei marinari, şi spuneau: „Au venit la New York din toată lumea."

SAU POATE CĂ ÎNCERC EU SĂ DAU SENS PIERDERII MELE PERSONALE ABSURDE PUNÂND-O ÎN LEGĂTURĂ, ORICÂT DE POSTUM, CU O NARAȚIUNE MAI COERENTĂ.

O NARAȚIUNE DESPRE NEDREPTATE, DESPRE RUȘINE SEXUALĂ ȘI FRICĂ, DESPRE VIAȚĂ CONSIDERATĂ DISPENSABILĂ.

REVENDICAREA LUI CA VICTIMĂ TRAGICĂ A HOMOFOBIEI ARE O OARECARE UTILITATE EMOȚIONALĂ, DAR E O INTERPRETARE PROBLEMATICĂ.

APOI, DUCE LA O FUNDĂTURĂ DEOSEBIT DE PROZAICĂ. DACĂ TATA S-AR FI „AFIȘAT" ÎN TINERE ȚE, DACĂ N-AR FI ÎNTÂLNIT-O PE MAMA ȘI NU S-AR FI CĂSĂTORIT CU EA...

CE E UN TATĂ? PÂNĂ ȘI DICȚIONARUL LASĂ O IMPRESIE DE VAG ȘI DE DISTANȚĂ.

tată, taţi, s.m. [lat. *pater*] 1) un bărbat care a zămislit un copil 2) Dumnezeu, prima persoană din Treime

CĂUTÂND VERBUL ARHAIC, NU TE ALEGI DECÂT CU O TAUTOLOGIE.

a zămisli, zămislesc, vb: 1) a concepe fătul, a procrea 2) refl. a lua fiinţă, a se naşte, a se întrupa

ÎN PRIMELE MELE AMINTIRI, TATA E O PREZENȚĂ SUMBRĂ, RĂUVOITOARE.

SOSIREA LUI ACASĂ DE LA SERVICIU ARUNCA UN VĂL RECE ASUPRA PAȘNICULUI REGAT ÎN CARE NE PETRECEAM ZILELE MAMA, CHRISTIAN ȘI CU MINE.

TATA NU PREA ȘTIA LA CE FOLOSESC COPIII MICI, DAR CÂND AM MAI CRESCUT, A ÎNCEPUT SĂ-MI INTUIASCĂ POTENȚIALUL DE PARTENER INTELECTUAL.

ANII DE INDIFERENȚĂ MĂ FĂCUSERĂ PRUDENTĂ.

DAR AM NIMERIT APOI ÎN CLASA LUI DE ENGLEZĂ, LA UN CURS CARE SE NUMEA „RITUALURI DE INITIERE", ȘI M-AM POMENIT CĂ-MI PLĂCEAU CĂRȚILE PE CARE VOIA TATA SĂ LE CITESC.

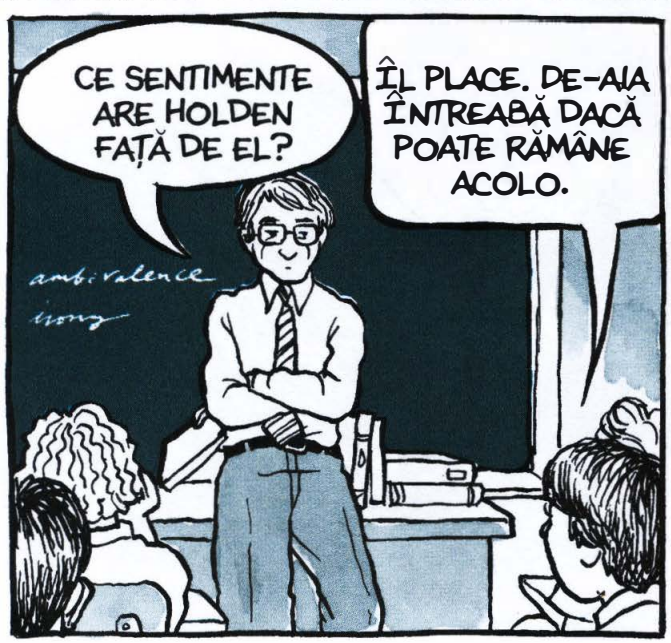

UNEORI, PARCĂ ÎN CLASĂ ERAM DOAR EU CU TATA.

SENTIMENTUL DE INTIMITATE ERA INEDIT.

CRED CĂ AMÂNDOI TÂNJEAM DUPĂ ATENȚIE.

NE-AM APROPIAT ŞI MAI MULT DUPĂ CE AM PLECAT EU LA FACULTATE. CĂRŢILE – CELE RECOMANDATE PENTRU CURSUL MEU DE ENGLEZĂ – AU CONTINUAT SĂ FIE MONEDA NOASTRĂ DE SCHIMB.

E o ironie că dau bani ca să te trimit în nord să studiezi texte pe care le predau eu unor liceeni gogomani. *Pe patul de moarte* e unul dintre marile romane ale secolului. Faulkner e Beech Creek. Bundrenii sunt Bechdeli – echivalentul din secolul al XIX-lea, poate, dar tot de-un neam. Tare tipul la cuvinte, ce să zici. Ştie cum gândim şi cum vorbim noi ăştia, băieţii de la ţară. Dacă te-apucă vreodată – Doamne feri – dorul de casă – citeşte monologul lui Darl. Trebuie să te goleşti pentru somn într-o odaie străină... Am şezut adesea în ploaie pe un acoperiş străin... Ştii, Darl fusese la Paris – în război.

LA ÎNCEPUT, AM ACCEPTAT BUCUROASĂ AJUTORUL. CURSUL MEU DE ENGLEZĂ DIN ANUL ÎNTÂI, „MITOLOGIE ŞI EXPERIENŢĂ ARHETIPALĂ", MĂ PUNEA ÎN ÎNCURCĂTURĂ.

NU NUMAI MIE ÎMI SCĂPA FUNCŢIA SIMBOLICĂ A LITERATURII.

PROFESORUL NOSTRU SE ÎNFURIA DE MULTE ORI PE TOATĂ GRUPA.

LUCRĂRILE NOASTRE SE ÎNTORCEAU ÎNROȘITE LA SÂNGE – CU O ABUNDENȚĂ DE „CG"-URI NIMICITOARE, DE LA „CUVÂNT GREȘIT".

„ESTE"? CUM POATE FI GREȘIT „ESTE"?

DAR, CA UN PUGILIST BINE BUMBĂCIT, MĂ ȚINEAM PE PICIOARE, ÎNVIORATĂ DE SFATURILE ENERGICE ALE TATEI, DIN COLȚUL MEU.

BUN, HAI SĂ VORBIM DESPRE *FIESTA*. E UN ROMAN À CLEF, DA? JAKE E HEMINGWAY. COHN E UN TIP PE CARE-L CHEMA HAROLD LOEB. BRETT E O ANUME LADY DUFF TWYSDEN.

EAT ME

DEȘI ACUM, CÂND MĂ GÂNDESC, NU-MI DAU SEAMA DACĂ EL FĂCEA PE PROFESORUL SAU PE STUDENTUL PRIN DELEGAȚIE.

SE SPUNE CĂ EA AR FI FOST LA ORIGINEA NOII MODE PENTRU FEMEI CU PĂRUL SCURT ȘI HAINE BĂRBĂTEȘTI. ȘI CHIAR AVUSESE O IDILĂ CU LOEB ÎNAINTE SĂ PLECE LA PAMPLONA CU EL ȘI HEMINGWAY. ȘTII CĂ ANDY, CARE NE-A FOST CAVALER DE ONOARE LA NUNTĂ, L-A VĂZUT PE HEMINGWAY LA PAMPLONA CU UN AN ÎNAINTE SĂ NE CĂSĂTORIM NOI.

PÂNĂ LA URMĂ, N-AM MAI AVUT LOC DE ENTUZIASMUL LUI.

EL TOCMAI VENISE DE LA PARIS, UNDE UMBLA CU SYLVIA BEACH ȘI JAMES JOYCE. BEACH AVEA CELEBRA LIBRĂRIE SHAKESPEARE AND COMPANY ȘI PUBLICASE *ULISE*. AM CUNOSCUT-O LA UN MOMENT DAT LA PARIS.

IAR LA SFÂRȘITUL ANULUI MĂ SIMȚEAM DE-A DREPTUL SUFOCATĂ.

CE CARTE URMEAZĂ?

PORTRET AL ARTISTULUI LA TINEREȚE.

BUN. AI FACE BINE SĂ TE IDENTIFICI CU FIECARE PAGINĂ.

MI-AM PETRECUT URMĂTORUL AN ȘI JUMĂTATE ÎNTR-O BINECUVÂNTATĂ PAUZĂ DE ENGLEZĂ.

DUPĂ CARE, ÎMPREJURĂRILE M-AU SILIT SĂ-MI IAU VORBELE ÎNAPOI.

CUM NU MĂ GRĂBISEM SĂ-MI PLANIFIC UN PROIECT INDEPENDENT PENTRU SCURTA PERIOADĂ DINTRE SEMESTRE DIN IANUARIE, M-AM VĂZUT NEVOITĂ SĂ ALEG UN CURS DINTR-O LISTĂ SĂRĂCUȚĂ CU OFERTE.

Montare a facultății cu
NEVESTELE VESELE
DIN WINDSOR"
eborah Lubar (engleză)
răbdare o montare la
ară mare a piesei lui
akespeare, cu o dis-
buție de studenți și
ofesori care va repeta
semestrul de iarnă și
da o reprezentație în a
ua săptămână din luna
ruarie.
Cei interesați să joace
se va anunța în cursul
ii noiembrie.

VIOARĂ BAROCĂ
Marilyn McDonald
(conservator)
ecial conceput pentru
interpreți (violoniști)
unt interesați să cânte
vioară barocă și să se
niliarizeze cu stilul
oardele din secolele
II și XVIII.

urechii și exerciții de mișcare.

CURS DE PROGRAMARE ÎN PASCAL
Joseph N. Palmieri (fizică)
Pascal e un limbaj de programare de nivel înalt care pune accentul pe programarea structurată și pe manipularea eficientă a filmului și a datelor. E considerat de mulți limbajul viitorului. Îndrumătorii vor învăța alături de ceilalți participanți, care ar trebui să fi lucrat cu un limbaj de nivel înalt (Fortran, Cobol) în sistemul Sigma 9 la Oberlin College.

ENERGIA —
O CHESTIUNE VITALĂ?
Clayton Koppes
(Studii de mediu)
Vom analiza dimensiunile

ții de mimă, o scurtă istorie a mimei și un curs de machiaj pentru mimi.

ULISE
DE JAMES JOYCE
Karl Avery (engleză)
Citim și analizăm în tihnă *Ulise* al lui Joyce, un curs accesibil oricui (în special studenți din anul întâi și femei) e interesat de Joyce și e dispus să citească sau să recitească *Oameni din Dublin* sau *Portret...* înainte de prima întâlnire. Două sau trei după-amieze sau seri de discuții pe săptămână. Condiția obligatorie e să fi urmat un curs introductiv de engleză. Persoanele interesate sunt rugate să mă contacteze cât mai curând. 12 locuri disponibile.

SĂ FI FOST ACEASTĂ ALEGERE A LUI HOBSON O FORMĂ DE INTERVENȚIE DIVINĂ?

CA VIZITA ZEIȚEI ATENA LA TELEMAH, CÂND ÎL ÎMBOLDISE SĂ PLECE ÎN CĂUTAREA TATĂLUI SĂU DE MULT PIERDUT, ODISEU?

PENTRU CĂ MĂ RUGAM SĂ FIU PRIMITĂ NU LA UN BANAL CURS DE ENGLEZĂ, CI LA UNUL DEDICAT CĂRȚII PREFERATE A TATEI DIN TOATE TIMPURILE.

ȘI ÎNTR-ADEVĂR, ÎN ACEA ZI A ÎNCEPUT PENTRU MINE O ODISEE CARE, TOCMAI PENTRU CĂ A CONSTAT ÎNTR-O APROPIERE TREPTATĂ, EPISODICĂ ȘI INEVITABILĂ DE TATĂL MEU ABSENT, A FOST APROAPE LA FEL DE GRANDIOASĂ CA ORIGINALUL.

DE CRĂCIUN, ACASĂ FIIND, AM GĂSIT ENTUZIASMUL TATEI FAȚĂ DE *ULISE* CAM ENERVANT.

DAR ERA PLĂCUT SĂ MĂ BUCUR DE ATENȚIA LUI.

MI-AM DAT SEAMA CĂ-MI LIPSISE ASTA, CHIAR DACĂ ERA PRIN DELEGAȚIE.

ÎNTR-O EFUZIUNE TANDRĂ, L-AM ÎNCURAJAT SĂ CONTINUE.

ȘI ÎN ODISEEA MEA, PARISUL JOACĂ UN ROL DECLANȘATOR SIMILAR.

ÎNCĂ NU POMENISEM DE MAREA MEA EPIFANIE CA LESBIANĂ. AȘA CĂ ALEGEREA TATEI A FOST CEL PUȚIN INTERESANTĂ.

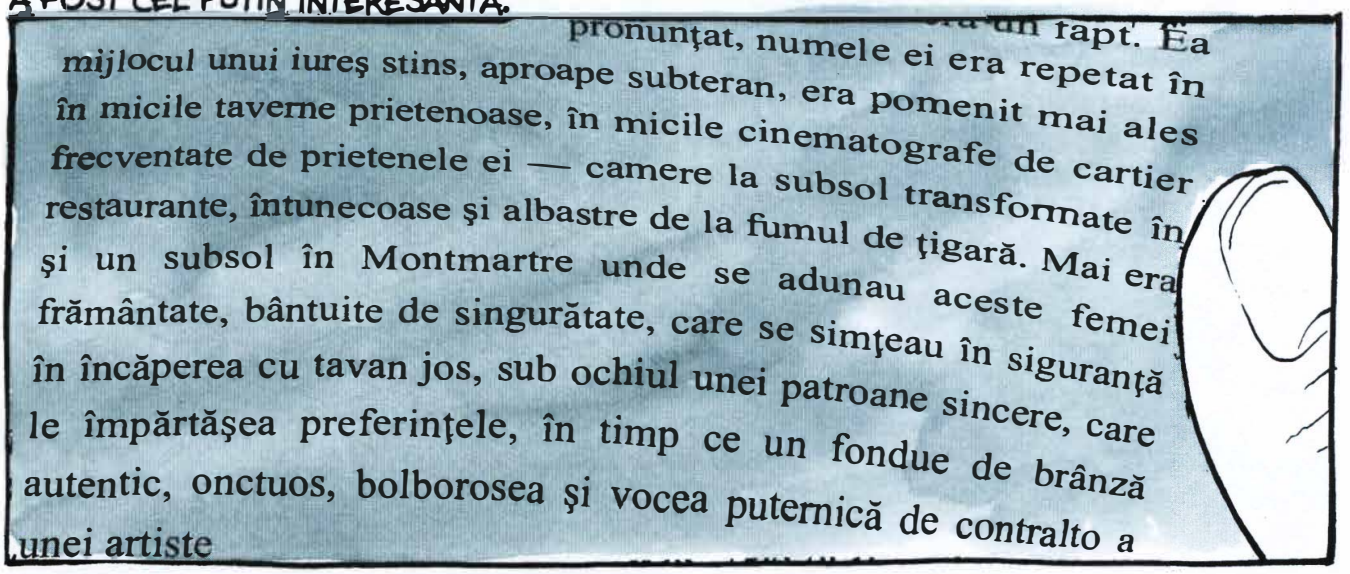

N-AM DISCUTAT DESPRE CARTE. ÎN IANUARIE, AM ADUS-O CU MINE LA ȘCOALĂ, SĂ ÎNGROAȘE TEANCUL TOT MAI MARE.

AR FI FOST BINE DACĂ M-AR FI DUS MINTEA S-O TREC LA LECTURI SUPLIMENTARE.

„PERSPECTIVE CONTEMPORANE ȘI ISTORICE ASUPRA HOMOSEXUALITĂȚII" AR FI SUNAT DESTUL DE VALABIL.

DAR VAI, ULISE CU ALE SALE 768 DE PAGINI SE ÎNTINDEA ÎNAINTEA MEA CA O MARE NEEXPLORATĂ. CURSANȚII SE ÎNTÂLNEAU ÎN LIVINGUL PROFESORULUI AVERY.

DOMNUL AVERY SE ACCIDENTASE LA SPATE ȘI STĂTEA ÎNTINS PE CANAPEA CAM CUM ÎȚI IMAGINEZI CĂ STĂTEA ÎNȚELEPTUL SI GURALIVUL NESTOR CÂND ÎL SFĂTUIA PE TÂNĂRUL TELEMAH.

CRITICA LITERARĂ RĂMÂNEA PENTRU MINE O ACTIVITATE SUSPECTĂ.

POATE CĂ DA. FĂRĂ INDICIILE HOMERICE AR FI, FĂRĂ ÎNDOIALĂ, DE NECITIT.

ADEVĂRUL E CĂ N-AVEAM RĂBDARE PENTRU DIGRESIUNILE LUI JOYCE CÂND PROPRIA ODISEE MĂ CHEMA ATÂT DE ISPITITOR.

DACĂ FUSESEM VRĂJITĂ, NU ERA O SENZAȚIE TOCMAI NEPLĂCUTĂ.

COLETTE SCRIA MAI BINE CA ORICINE DESPRE LUCRURI FIZICE. INCLUSIV DESPRE SENZAȚIA DE A ȚINE O PIERSICĂ ÎN MÂNĂ. UN BĂRBAT N-AR FI PUTUT SCRIE AȘA DECÂT DESPRE SÂNUL UNEI FEMEI.

O SIRENĂ O CHEMA PE ALTA, ÎNTR-O PROGRESIE INTERTEXTUALĂ.

...ÎN ACEST SPIRIT DE MINUNATĂ MEGALOMANIE, AM IEȘIT PUBLIC PE 1 IULIE (1970) ÎN *VOICE*, CU UN ARTICOL CU TITLU AMBIGUU, ÎMPRUMUTAT DINTR-O CARTE A LUI COLETTE: „DESPRE O PASIUNE PURĂ, DAR ILICITĂ".

M-AM ÎNTORS LA COLETTE ÎNSĂȘI, DESFĂTÂNDU-MĂ CU SENZUALISMUL EI AȘA CUM POATE CĂ SE DESFĂTASE ODISEU CEL GREU ÎNCERCAT DE MARE CU ATENȚIILE NAUSICĂI.

ACUM DESCRIE UN TÂNĂR BĂIAT DE MĂCELĂRIE DE ŞAPTESPREZECE ANI...

gătit într-o rochie de dantelă Chantilly neagră peste o căptuşeală de mătase albastră, cu faţa îmbufnată sub o pălărie mare, de dantelă, desfrânat ca o muieruşcă de la ţară care-şi caută soţ, cu obrajii dolofani şi proaspeţi ca nectarinele

PENTRU CA IMEDIAT DUPĂ ACEEA, CU ACEEAŞI VOLUPTATE A DETALIULUI, SĂ ANUNŢE SINUCIDEREA LUI.

Şi-a spulberat cu un glonţ de revolver gurița frumoasă, bosumflată, fruntea joasă sub un păr creţ, ochişorii neliniştiţi şi sfioşi, de un albastru intens.

HAIDEȚI. „CINE TE-A FĂCUT? DUMNEZEU M-A FĂCUT." VĂ AMINTEȘTE DE CEVA?
DE CATEHISM!

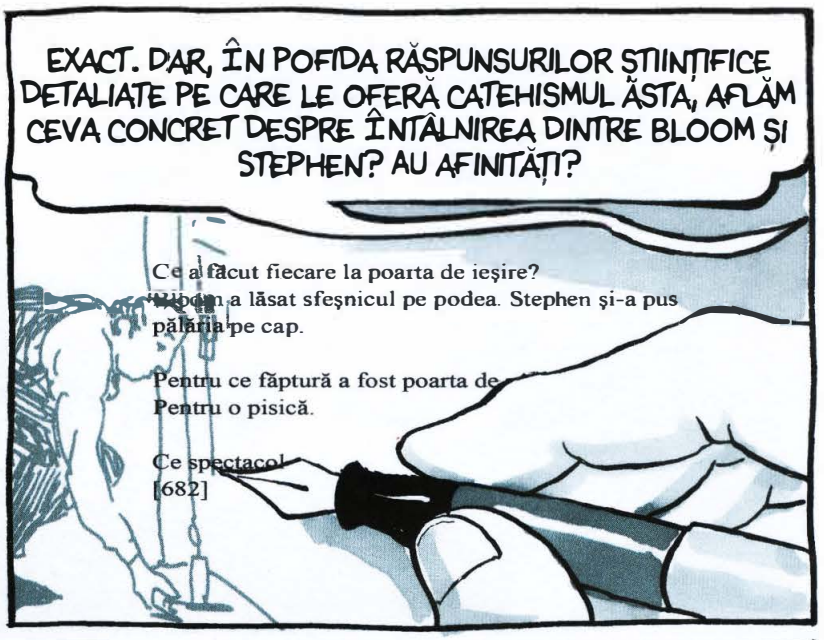
EXACT. DAR, ÎN POFIDA RĂSPUNSURILOR ȘTIINȚIFICE DETALIATE PE CARE LE OFERĂ CATEHISMUL ĂSTA, AFLĂM CEVA CONCRET DESPRE ÎNTÂLNIREA DINTRE BLOOM ȘI STEPHEN? AU AFINITĂȚI?
Ce a făcut fiecare la poarta de ieşire?
Bloom a lăsat sfeşnicul pe podea. Stephen şi-a pus pălăria pe cap.
Pentru ce făptură a fost poarta de
Pentru o pisică.
Ce spectacol
[682]

ERAM TOTAL ÎN CEAȚĂ. LA SFÂRȘITUL CURSULUI, MAI AVEAM ÎNCĂ DOUĂ SUTE DE PAGINI DIN CARTE.
ȘI, ASEMENEA TOVARĂȘILOR LUI ODISEU CARE GUSTASERĂ DIN FLORILE DE LOTUS, NU MĂ TRĂGEA AȚA SĂ CONTINUI.

SCRISORILE VIRGINIEI WOOLF

235
ASOCIAȚIA GAY
MAI ÎNTÂI MĂ AȘTEPTA O ÎNCERCARE MULT MAI INTIMIDANTĂ: COBORÂREA ÎN INFERN.

ÎNCEPUSE SEMESTRUL OBIȘNUIT ȘI EU TOT NU MĂ ÎNTÂLNISEM CU DOMNUL AVERY PENTRU EXAMENUL ORAL DIN *ULISE*.

SIGUR, ERA UN INFERN INOFENSIV ȘI BINE LUMINAT, DAR PROBABIL CĂ NICI MĂCAR ODISEU NAVIGÂND SPRE HADES NU TREMURASE DE EMOȚIE CA MINE CÂND AM INTRAT ÎN CAMERA AIA.

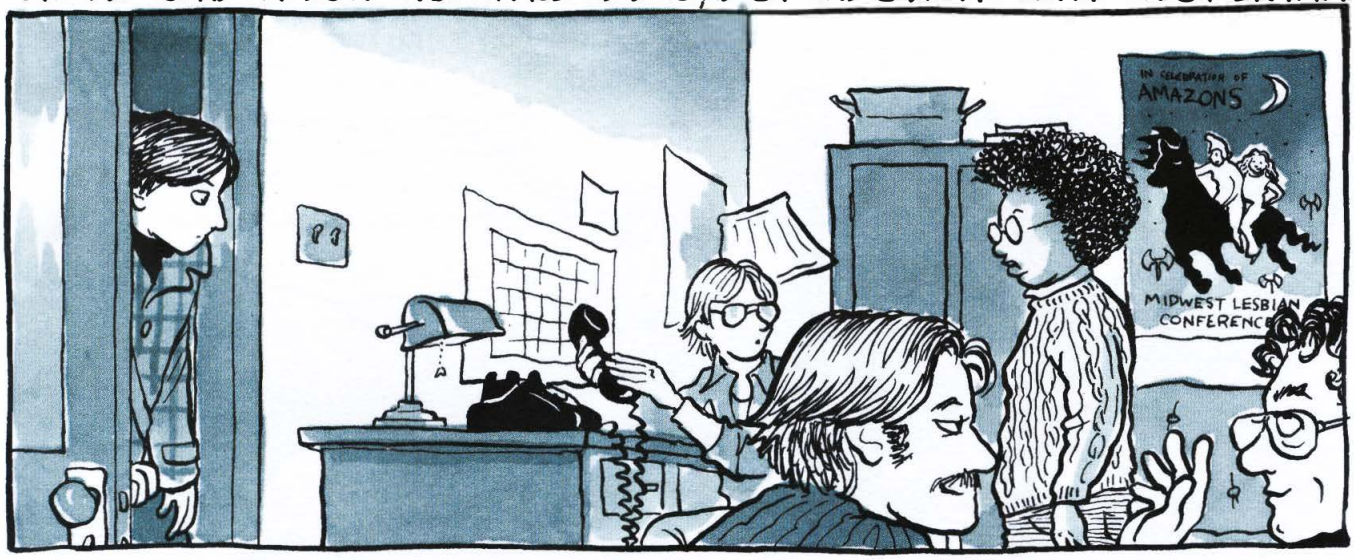

NU AVUSESE PARTE DE O INIȚIERE ATÂT DE PROFUND TRANSFORMATOARE, ODATĂ AJUNS ACOLO. ÎN SĂPTĂMÂNA DE DUPĂ ÎNTÂLNIRE, MISIUNEA MEA S-A ORIENTAT BRUSC CĂTRE EXTERIOR.

PĂRINȚII MEI AU PRIMIT SCRISOAREA ÎN ACEEAȘI ZI ÎN CARE EU TROMBONEAM DIN GREU LA EXAMENUL DESPRE *ULISE*.

ÎN ACEA SEARĂ M-A SUNAT TATA. DACĂ AR FI VORBIT DESPRE PROPRIA LUI HOMOSEXUALITATE ÎN ACEL MOMENT DE CUMPĂNĂ, POATE CĂ MI-AȘ FI EXPLICAT TONUL LUI BIZAR, DE CODOAȘĂ.

EXACT CA STEPHEN ȘI BLOOM LA BIBLIOTECA NAȚIONALĂ, DRUMURILE NI SE ÎNCRUCIȘASERĂ, DAR NU NE ÎNTÂLNISERĂM.

ABIA DUPĂ TREI SĂPTĂMÂNI, MAMA MI-A ÎMPĂRTĂȘIT MARELE SECRET.

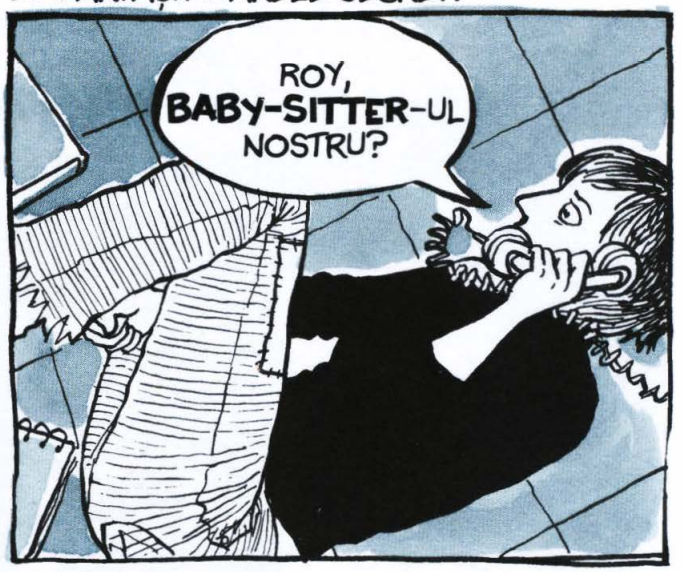

CUM EU PLUTEAM ÎNCĂ ÎN DERIVĂ DIN CAUZA HOMOSEXUALITĂȚII MELE, ACEASTĂ SALVĂ MI-A RĂSTURNAT BĂRCUȚA.

IAR O SCRISOARE PE CARE AM PRIMIT-O A DOUA ZI DE LA TATA M-A TRAS LA FUND DE TOT.

ÎN LOC SĂ-MI SPUNĂ, ÎN SFÂRȘIT, ADEVĂRUL, A HOTĂRÂT ÎN MOD SURPRINZĂTOR CĂ EU ȘTIAM DEJA – DEȘI, CÂND MI-A SCRIS EL SCRISOAREA, ÎNCĂ NU ȘTIAM.

Helen pare să fie de părere că preferi să-ți rezervi dreptul de a alege. Tind să-i dau dreptate, dar probabil că din motive diferite. Sigur că pare un mod de a te eschiva. Dar până la urmă, pentru cine sunt eschivele? E destul de eroic să alegi o tabără, iar eu nu sunt un erou. Chiar merită să fii?

De câteva ori mi-am zis că poate ar fi fost mai bine să fi luat poziție. Dar în tinerețea mea, nici măcar nu mi-am pus problema la modul serios. De fapt, nu cred că mi-a trecut prin cap decât după treizeci de ani. Când adevărul e că deja se schimbă lucrurile. La patruzeci și trei de ani, nu prea mai văd avantajele, chiar și s-o fi făcut în tinerețe.

EL CREDEA CĂ EU CREDEAM CĂ EL E HOMO. DEȘI ȘTIA CĂ EU ȘTIAM CĂ EL ȘTIA CĂ ȘI EU SUNT LA FEL.

Recunosc că am fost oarecum invidios pe „noua" libertate (? care pare să fi cuprins astăzi campusurile. În anii '50, așa ceva era de neconceput. E greu de crezut, tot așa cum e greu de crezut că, pe când eram la școala primară, am văzut în Florida cișmele separate pentru Negri și Albi. Da, lumea mea era destul de limitată. Știi, nici măcar până la New York n-am fost până pe la douăzeci de ani. Dar nu pot spune că am avut vreo revelație când l-am văzut. N-am găsit în Village nimic din ce să nu fi știut deja din Beech Creek. La New York se vedea și se putea vorbi despre asta, iar în alte părți nici nu vedeai, nici nu vorbeai. Era destul de simplu.

PLUTEAM ÎN DERIVĂ PE O MARE FURTUNOASĂ, DAR ÎNCEPEA SĂ SE PREFIGUREZE O DIRECȚIE AFLATĂ ÎNTRE SCYLLA GRUPULUI MEU ȘI ÎNVOLBURATA, LACOMA CARIBDĂ A FAMILIEI MELE.

PĂREA MULT MAI SIGUR S-O CÂRMESC SPRE SCYLLA. ȘI, DUPĂ CE AM TRECUT DE STRÂMTOARE, M-AM POMENIT, PUȚIN NĂUCĂ, PE UN ȚĂRM NOU.

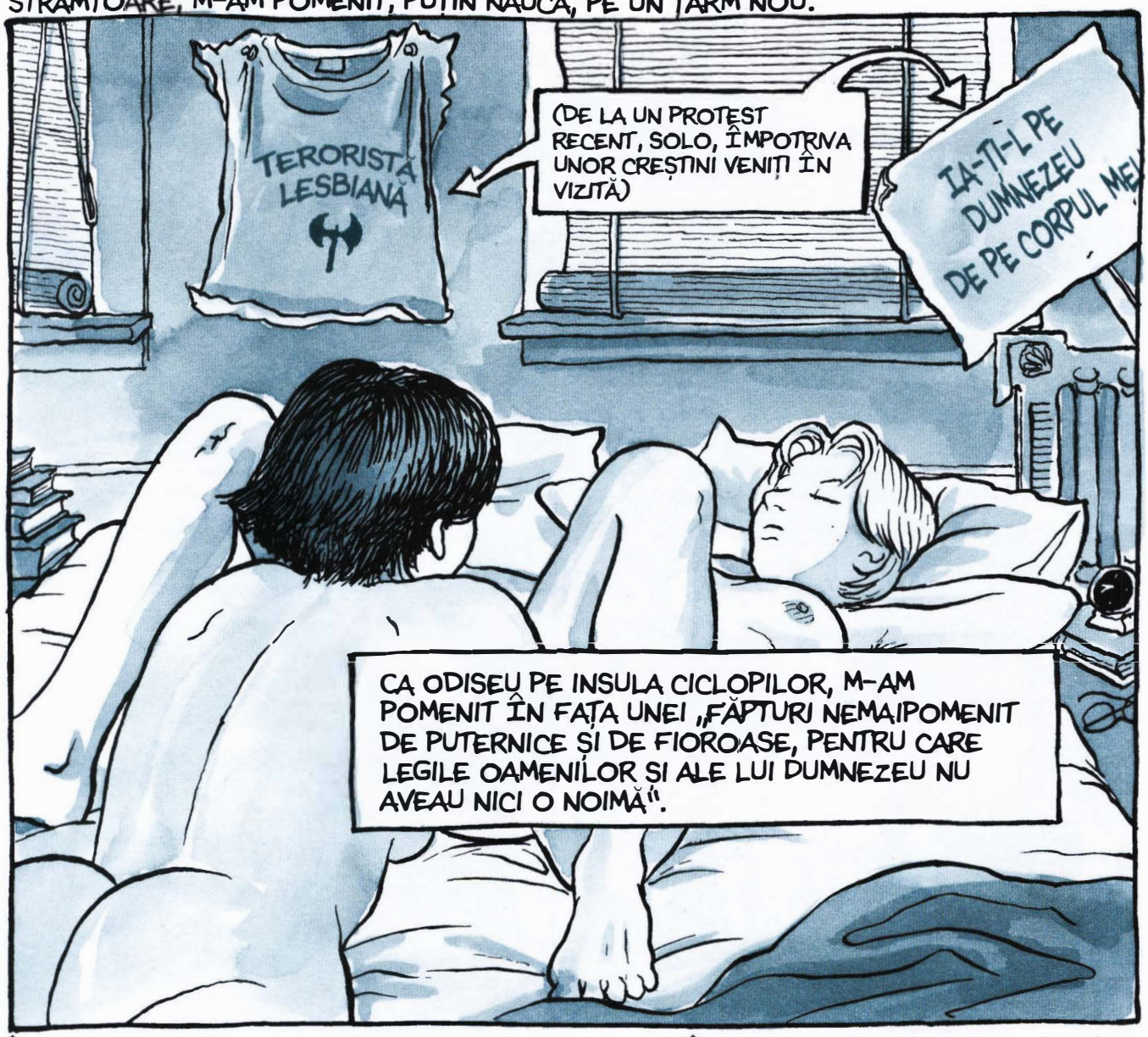

ÎNTR-UN MOD CÂT SE POATE DE EROIC, M-AM APROPIAT DE LUCRUL DE CARE MĂ TEMEAM.

TOTUȘI, ÎN TIMP CE ODISEU NU ȘTIA CUM SĂ SCAPE MAI REPEDE DIN PEȘTERA LUI POLIFEM, EU DESCOPEREAM CĂ NU M-AR FI DERANJAT SĂ RĂMÂN ACOLO PENTRU TOTDEAUNA.

JOAN NU ERA DOAR O POETĂ VIZIONARĂ ȘI ACTIVISTĂ, CI ȘI UN CICLOP AUTENTIC.

PIERDUSE UN OCHI ÎNTR-UN ACCIDENT DIN COPILĂRIE CARE ADUCEA BINIȘOR CU FELUL ÎN CARE-L ORBISE ODISEU PE POLIFEM.

PARCĂ LIPSEA O PIESĂ CRUCIALĂ DIN ANSAMBLU, CA ÎN VISELE MELE DE MAI TÂRZIU, ÎN CARE SCÂNDURILE PODELEI ERAU ROASE DE TERMITE.

AM DEVENIT CONFIDENTA MAMEI.

ASEMENEA CREDINCIOASEI PENELOPE A LUI ULISE, MAMA ȚINUSE CASA TIMP DE APROAPE DOUĂZECI DE ANI, CU UN SOȚ MAI MULT SAU MAI PUȚIN ABSENT.

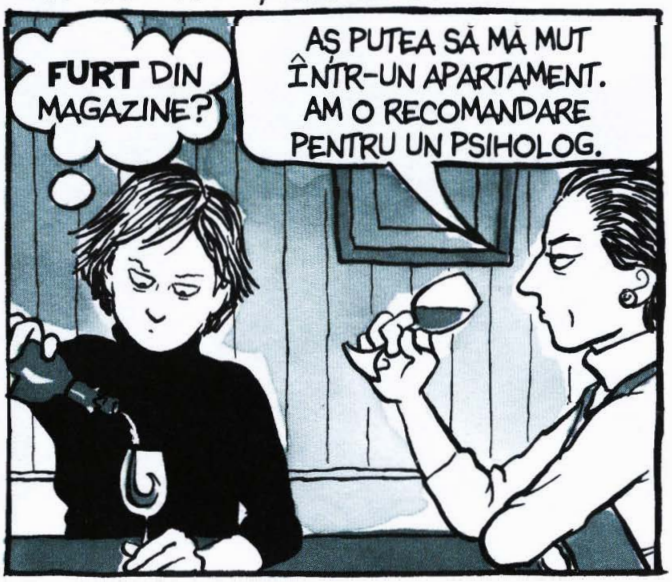

ORICÂT AR FI FOST DE ȘOCANT CEEA CE AFLASEM, ERA PENTRU PRIMA OARĂ CÂND MAMA ÎMI VORBISE CA UNUI ADULT.

MOMENTUL AVEA O OARECARE SOLEMNITATE.

ÎN FIECARE ZI DE VACANȚĂ, DĂDEAM FUGA LA BIBLIOTECA UNIVERSITARĂ LOCALĂ.

AVEAM DE SCRIS O LUCRARE PENTRU CURSUL DE FILOSOFIE A ARTEI, DAR IAR MĂ ISPITEAU SIRENELE.

KATE MILLETT PĂREA SĂ FIE O COLETTE MODERNĂ, CARE ÎNLOCUISE ARISTOCRAȚII LIBERTINI CU ARTIȘTI CONCEPTUALI ȘI FEMINISTE RADICALE.

AM ÎMPRUMUTAT CARTEA, CAPTIVATĂ DE RITMUL DE AVALANSĂ ȘI DE FELUL CUM ARUNCA FĂRĂ JENĂ CU NUME MARI. CA ÎN SCENA CU JILL JOHNSTON ÎNTR-UN PUB LONDONEZ.

Jill stă în faţa mea, spunând că nu prea e loc de eroism acolo. Am apărut târziu în spelunca asta veche, plină de americani. Prea devreme pentru un martini, dar tot îmi comand unul. Jill mănâncă un sendviş. Eroismul e suspect, spun. Ea vrea sincer să fie eroică. „Recunoaşte că şi tu vrei acelaşi lucru“, spune ea. Uneori vreau. Dar nu acum. Acum pare pur şi simplu iluzoriu. Pentru că a spus-o cu voce tare.

CHIAR AȘTEPTASEM SĂ-L PRIND PE TATA SINGUR. AM AVUT O TENTATIVĂ CURAJOASĂ DE A DESCHIDE SUBIECTUL.

PLASASEM COMENTARIUL MAI MULT CA INTRODUCERE ȘI NU ERAM, DE FAPT, PREGĂTITĂ SĂ DEZVOLT.

LA SFÂRȘITUL SĂPTĂMÂNII, NE-AM DUS ÎMPREUNĂ LA UN FILM.

ERAM HOTĂRÂTĂ SĂ MAI ARUNC O DATĂ NADA.

MĂ ÎNTREBAM DACĂ MI-AI DAT CARTEA AIA DE COLETTE ÎN CUNOȘTINȚĂ DE CAUZĂ.
CE?
OH.
SĂ ȘTII CĂ NU.
A FOST LA NIMEREALĂ.
ÎNCREMENISEM, DE PARCĂ TATA AR FI FOST UN CERB SUPERB PE CARE NU VOIAM SĂ-L SPERII.
POATE CĂ A EXISTAT UN SOI DE... IDENTIFICARE.
EU AM AVUT PRIMA EXPERIENȚĂ LA PAISPREZECE ANI.
NORRIS JOHNSON. DĂDEA O MÂNĂ DE AJUTOR LA FERMĂ ȘI LA CASA VESELĂ.
ERA BINE FĂCUT, CU UN PĂR NEGRU, ONDULAT. A FOST... PLĂCUT.

APOI A MAI FOST UN BĂIAT CÂND ERAM ÎN ULTIMUL AN DE FACULTATE.
CÂND ERAM MIC, CHIAR ÎMI DOREAM SĂ FIU FATĂ.
MĂ ÎMBRĂCAM ÎN HAINE DE FATĂ.
EU VOIAM SĂ FIU BĂIAT! MĂ ÎMBRĂCAM ÎN HAINE BĂIEȚEȘTI!
MAI ȘTII?
N-A FOST REÎNTÂLNIREA ÎNLĂCRIMATĂ, FERICITĂ DINTRE ODISEU ȘI TELEMAH.
AMINTEA MAI DEGRABĂ DE STEPHEN CEL FĂRĂ DE TATĂ ȘI DE BLOOM CEL FĂRĂ DE FIU...
...ÎMPĂRȚIND CANA LOR DE CACAO TÂRZIE, AMBIGUĂ PE STRADA ECCLES, LA NUMĂRUL 7.
DAR CARE DINTRE NOI ERA TATĂL?
ASCULTÂNDU-I RUȘINATĂ ENUMERAREA, MĂ SIMȚISEM EXACT CA UN PĂRINTE.
APOI, MULT PREA CURÂND, AM AJUNS LA CINEMATOGRAF.

FILMUL A FOST BUN. POVESTEȘTE CUM A PLECAT LORETTA LYNN DIN APPALACHIA ȘI A DEVENIT MARE VEDETĂ COUNTRY-WESTERN.

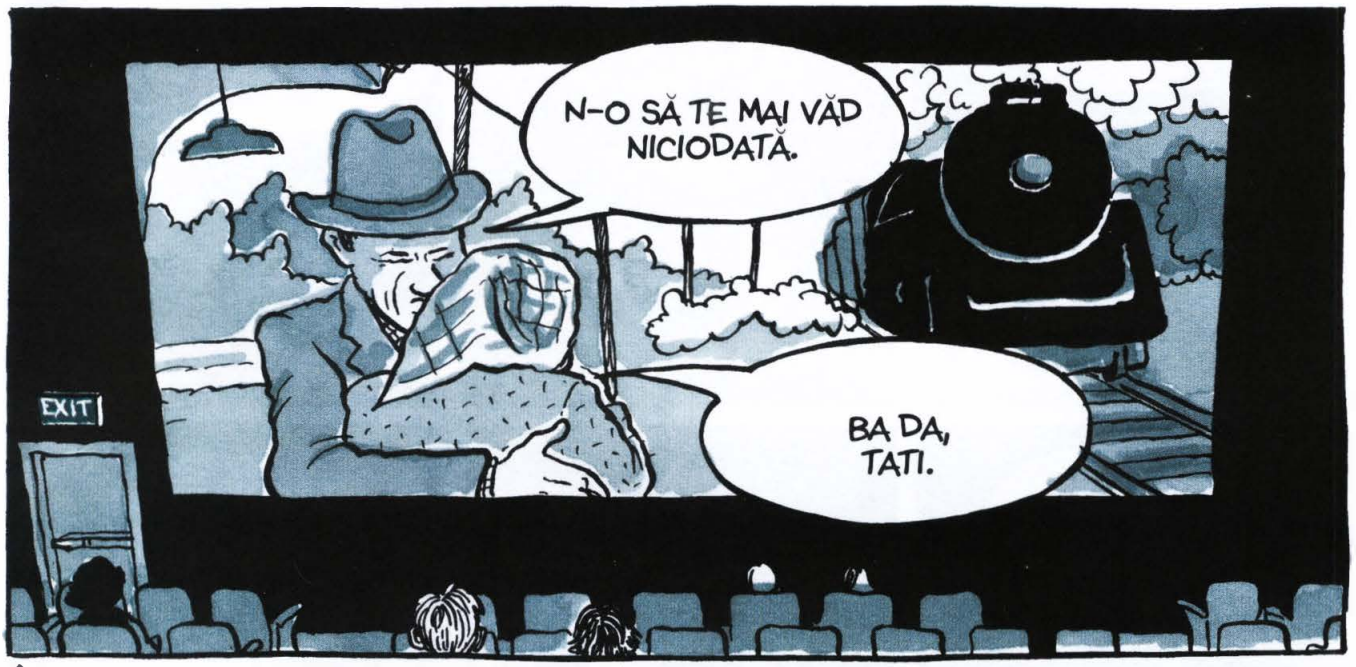

ÎNTR-ADEVĂR, DUPĂ CÂTEVA SCENE, TATI O MIERLEȘTE DE BOALA PLĂMÂNULUI NEGRU ÎNAINTE CA EA SĂ SE ÎNTOARCĂ ÎN VIZITĂ.

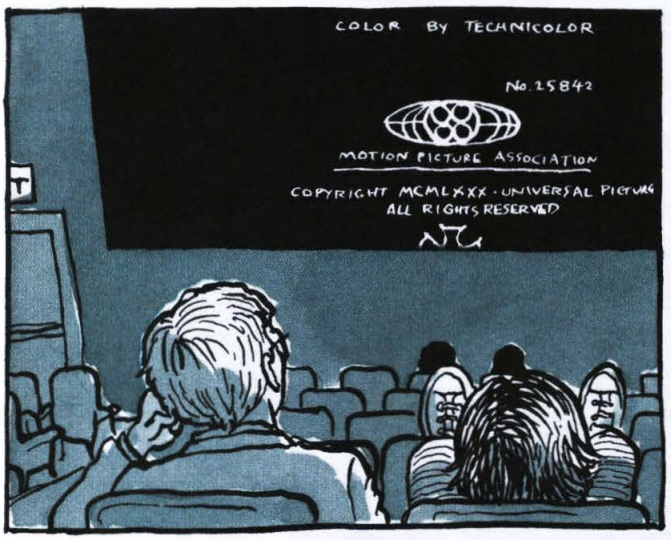

DUPĂ ASTA, M-AM MAI VĂZUT O DATĂ CU TATA. DAR NICIODATĂ N-AM MAI DISCUTAT DESPRE ÎNCLINAȚIA NOASTRĂ COMUNĂ.

Descoperise Bloom factori de asemănare între reacţiile lor, atât asemănătoare, cât şi diferite, la experienţă?
Ambii erau sensibili la impresiile artistice, mai ales din

AVUSESERĂM MOMENTUL NOSTRU „ITACA".

ntinental unuia transatlantic.
egătire domestică timpurie şi
itate a rezistenţei heterodoxe
multe doctrine naţionale, sociale şi etice. Amândoi recunoşteau influenţa, stimulatoare şi uneori obnubilatoare, a magnetismului heterosexual.

Obnubilatoare?

ÎN CAZUL NOSTRU, DESIGUR, A SE ÎNLOCUI CU INFLUENȚA STIMULATOARE ȘI UNEORI OBNUBILATOARE A MAGNETISMULUI HOMOSEXUAL.

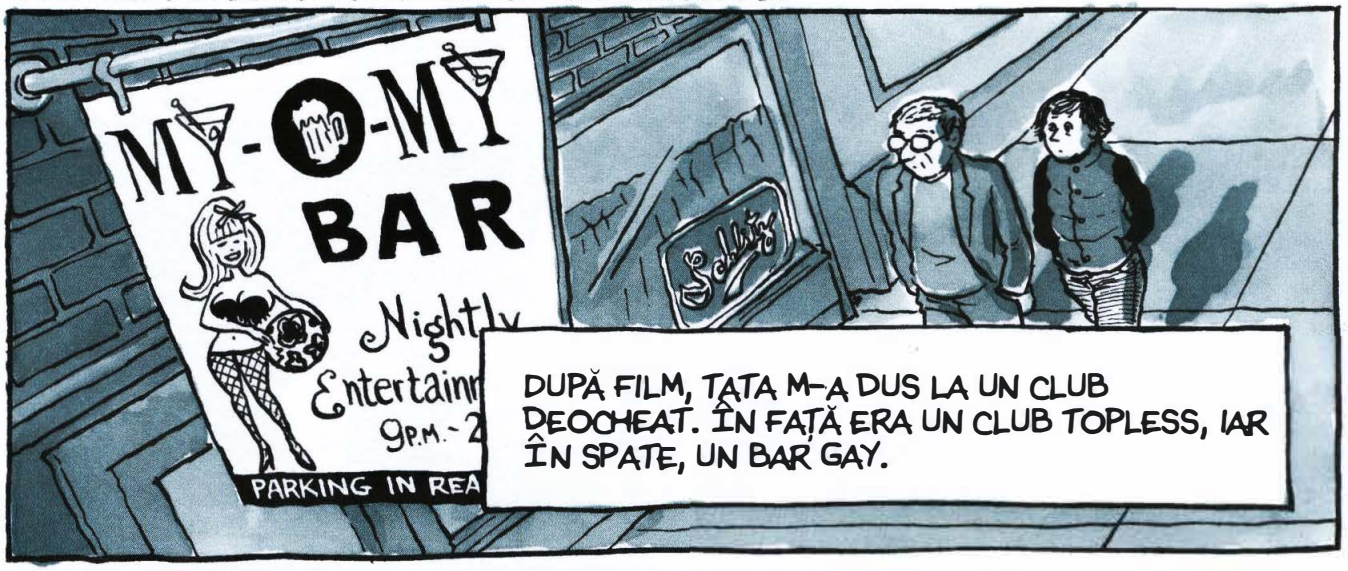

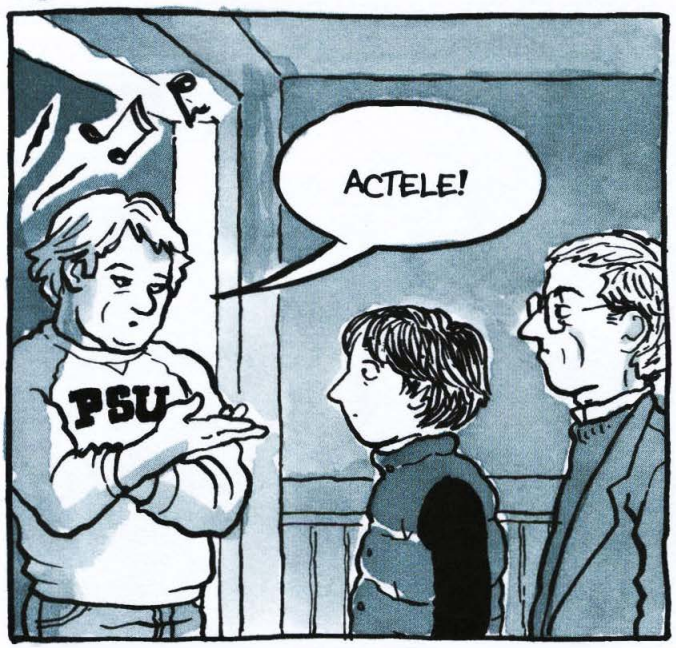

AR FI PUTUT FI CAPITOLUL CU CIRCE, CA ACELA ÎN CARE STEPHEN ȘI BLOOM BEAU LA BORDELUL LOCAL.

SAU CEL PUȚIN AR FI FOST O POVESTE AMUZANTĂ DE SPUS ÎNTR-O BUNĂ ZI.

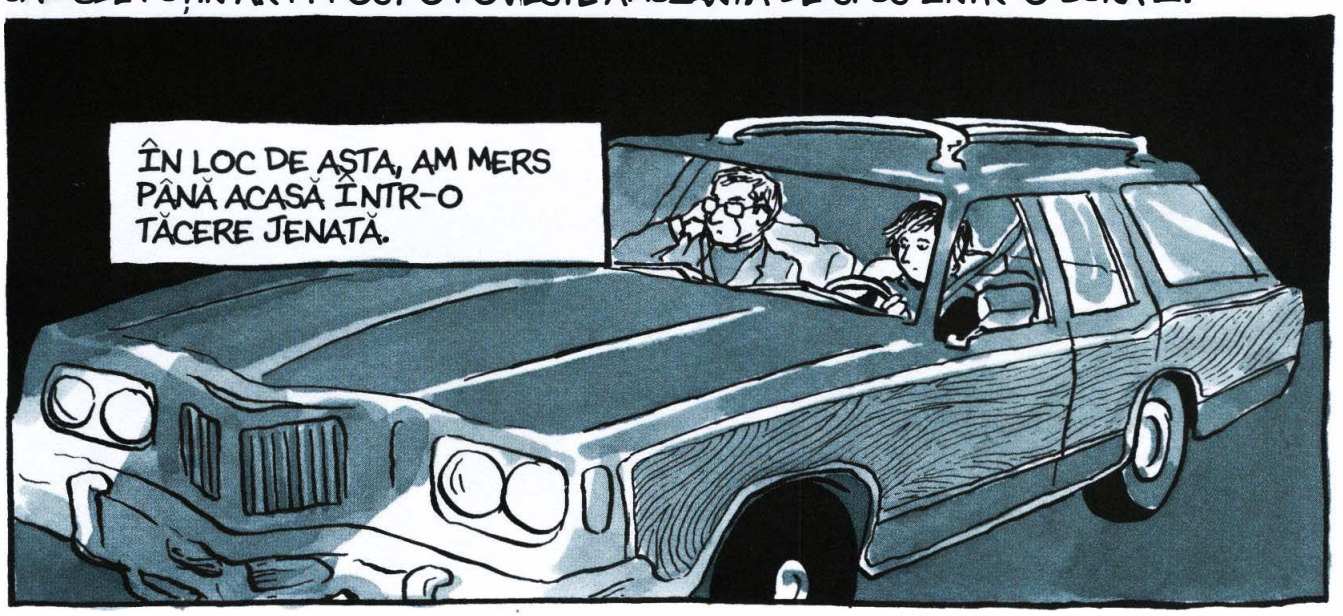

M-AM ÎNTORS LA SCOALĂ.

A URMAT O SCRISOARE DE LA TATA.

ÎNTR-UN GEST ELOCVENT DE CARE NU FUSESEM CONȘTIENTĂ, ÎI LĂSASEM *FLYING* S-O ÎNAPOIEZE LA BIBLIOTECĂ – EVOCÂND PROPRIUL LUI CAL TROIAN, CÂND MI-O OFERISE PE COLETTE.

Sunt oare două lumi diferite? Aici și acolo. Există vreun loc în care se întâlnesc? Tocmai s-a dus la ceremonia de deschidere. Și le-a etichetat drept matroane osificate cu „progenituri".

Bun, sunt trei lumi – cei puri și simplu bogați, cei puri și simplu săraci și lumea intelectual-artistică.

Am văzut tot felul de idioți printre intelectuali. Prin lumea cultural-artistică am dat doar puțin cu nasul. Cred că tu te potrivești mai bine în matrița asta.

Preocupată de cum și de ce, nu de lucruri.

LA SFÂRȘITUL SEMESTRULUI, JOAN A VENIT CU MINE ACASĂ, ÎN VIZITĂ. NU AM PREZENTAT-O CA PE IUBITA MEA.

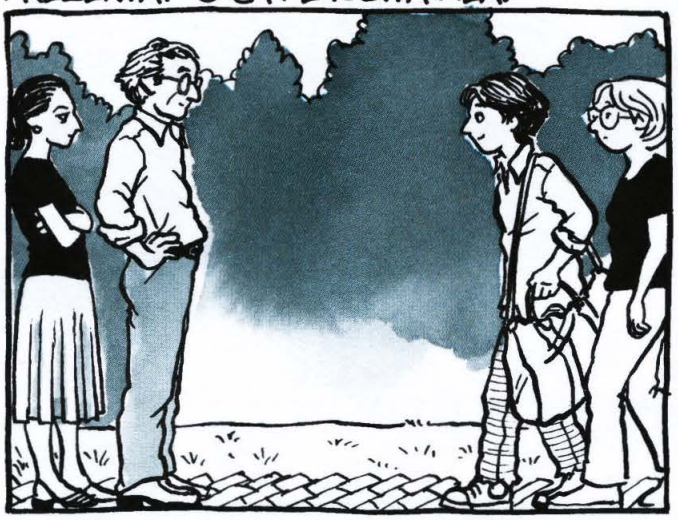

A FOST ULTIMA OARĂ CÂND L-AM VĂZUT

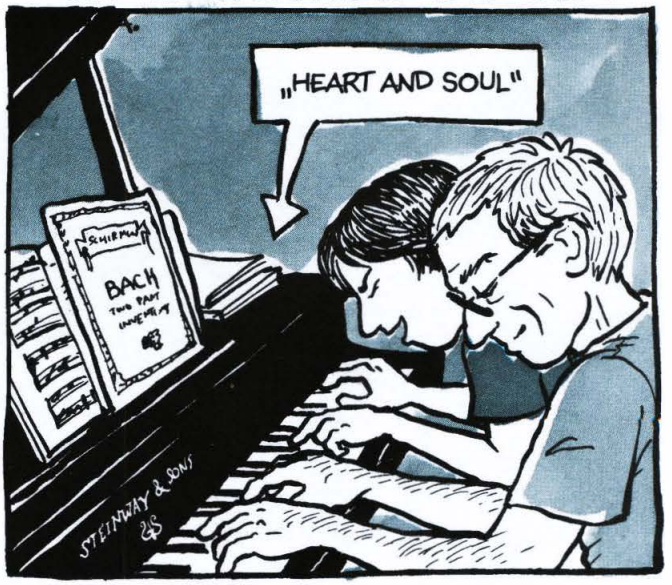

ÎN ULTIMA SEARĂ, UN PRIETEN DE FAMILIE A COMENTAT ADMIRATIV FAȚĂ DE JOAN RELAȚIA APROPIATĂ PE CARE O AVEAM CU TATA.

ERA NEOBIȘNUIT ȘI CHIAR ERAM APROPIAȚI. DAR NU DESTUL DE APROPIAȚI.

ÎN *ULISE*, BLOOM CĂLĂTOREȘTE CU ALȚI BĂRBAȚI, PRINTRE CARE ȘI TATĂL LUI STEPHEN, SPRE ÎNMORMÂNTAREA UNUI PRIETEN.

Căruţa urca încet panta spre piaţa Rutland. Îi clămpăneau oasele. Peste pietre. Un biet sărăntoc. Al nimănui.

— În floarea vieţii, a spus Martin Cunningham.

— Dar ăl mai rău e cel care-şi pune capăt zilelor, a zis domnul Power.

Martin Cunningham a scos şi l-

— Cea mai mare ruşine pe care

a adăugat el.

— Desigur, un moment trecător

hotărât. Trebuie să fim îngăduit

— Cică numai un laş face una ca asta, a spus domnul Dedalus.

— Nu avem căderea să judecăm noi, a spus Martin Cunningham.

Domnul Bloom a dat să spună ceva, dar a închis gura la loc. Ochii mari ai lui Martin Cunningham. Uitându-se în altă parte. Ce om bun şi înţelegător e. Inteligent. Zici că-i Shakespeare la chip. Are mereu câte o vorbă bună. Lumea n-are pic de înţelegere pentru asta sau pentru infanticid. Nu-i îngroapă creştineşte. Pe vremuri, le înfigeau un ţăruş de lemn în inimă când îi îngropau. De parcă n-ar fi fost oricum frântă.

OBSERVAȚIILE LIPSITE DE TACT ALE DOMNULUI POWER ÎI AMINTESC LUI BLOOM DE PROPRIUL LUI TATĂ.

(tatăl lui Bloom – sinucidere)

RUDOLPH BLOOM, NĂSCUT VIRAG, FUSESE MAI PUȚIN TENACE DECÂT FIUL SĂU ÎN FAȚA FRUSTRĂRILOR VIEȚII ÎN DUBLINUL ANTISEMIT.

LUASE O SUPRADOZĂ DE CEVA. DAR MĂCAR LĂSASE O SCRISOARE. „PENTRU FIUL MEU LEOPOLD."

TATA N-A LĂSAT NICI UN BILET. DUPĂ ÎNMORMÂNARE, NE-AM RELUAT VIAȚA. SE SPUNE CĂ SUFERINȚA SE MANIFESTĂ ÎN DIVERSE FELURI, CHIAR ȘI PRIN ABSENȚA SUFERINȚEI.

ÎNTR-UNA DINTRE SCRISORILE TATEI PENTRU MAMA, PE CÂND ÎI FĂCEA CURTE, EL O LAUDĂ PENTRU CEVA CE-I SCRISESE EA RECENT, COMPARÂND-O CU JAMES JOYCE.

Prima ta pagină e mai bună decât Joyce. (În afară de pasajul cu „Și i-am ceruț din ochi", care e chestia cel mai bine scrisă din toate timpurile – pasiune pe hârtie, cine mai era în stare de așa ceva?)

în prăvălioarele lor şi Ronda cu bătrânele ferestre de la posadas priviri furişe grilaj ascuns pentru iubitul ei redeschise noaptea şi corabia la Algeciras. ui şi O acel îngrozitor rea purpurie uneori ca mochinii din Alameda i casele roz şi albastre randafiri şi iasomie şi ca o fată unde eu eram pus trandafirul în păr cum făceau andaluzele sau să port unul roşu şi cum m-a sărutat el sub zidul maur şi mi-am zis că poate fi la fel de bine el sau altul şi atunci i-am cerut din ochi să mă întrebe iar şi el m-a întrebat dacă spun da să spun da l-am luat în braţe da şi simtă sânii numai parfum e şi da i-am spus că da. Da.

PRINTR-O GREŞEALĂ GRĂITOARE, TATA ÎI ATRIBUIE OCHII RUGĂTORI LUI BLOOM ŞI NU SOŢIEI SALE, MOLLY.

DAR CUM DE FUSESE EL CAPABIL SĂ ADMIRE FERVENT „DA"-UL PRELUNG, LIBIDINAL AL LUI JOYCE, PENTRU CA ÎNTR-UN FINAL SĂ SPUNĂ „NU" PROPRIEI LUI VIEŢI?

PRESUPUN CĂ, DACĂ-ŢI ASCUNZI O VIAŢĂ ÎNTREAGĂ ADEVĂRUL EROTIC, ASTA AR PUTEA AVEA UN EFECT CUMULATIV DE RENUNŢARE. RUŞINEA SEXUALĂ E ÎN SINE UN SOI DE MOARTE.

BINEÎNŢELES CĂ *ULISE* A FOST INTERZIS MULŢI ANI PENTRU CĂ UNII L-AU CONSIDERAT OBSCEN PENTRU ONESTITATEA SA.

Trieste-Zurich-Paris, 1914-1921

[Sfârşit]

EDIȚIA MEA MODERN LIBRARY SE DESCHIDE CU DECIZIA JUDECĂTORULUI CARE A RIDICAT INTERDICȚIA ÎN 1933.
ȘI CU O SCRISOARE A LUI JOYCE CĂTRE RANDOM HOUSE, CARE PREZENTA ÎN DETALIU ISTORIA PUBLICĂRII LUI *ULISE* PÂNĂ LA ACEA ORĂ.

SCRIE CĂ MARGARET ANDERSON ȘI JANE HEAP AU FOST URMĂRITE ÎN JUSTIȚIE PENTRU CĂ PUBLICASERĂ CAPITOLE DIN CARTE ÎN REVISTA LOR, *LITTLE REVIEW*.

RECUNOAȘTE RISCUL ASUMAT DE SYLVIA BEACH PUBLICÂND UN MANUSCRIS DE CARE NU SE ATINGEA NIMENI ALTCINEVA.

POATE CĂ E O SIMPLĂ COINCIDENȚĂ CĂ FEMEILE ASTEA – CĂRORA LI SE ADAUGĂ IUBITA SYLVIEI, ADRIENNE MONNIER, CARE A PUBLICAT EDIȚIA FRANCEZĂ A LUI *ULISE* – AU FOST TOATE LESBIENE.

DAR ÎMI PLACE SĂ CRED CĂ AU LUPTAT PENTRU CARTEA ASTA *PENTRU CĂ ERAU* LESBIENE, PENTRU CĂ ȘTIAU CÂTE CEVA DESPRE ADEVĂRUL EROTIC.

„ADEVĂR EROTIC" E UN CONCEPT DESTUL DE CUPRINZĂTOR.

N-AR TREBUI SĂ AM PRETENȚIA CĂ ȘTIU CARE A FOST AL TATEI.

POATE CĂ ARDOAREA CU CARE-L REVENDIC CA FIIND „GAY" ÎN SENSUL ÎN CARE SUNT EU „GAY", ȘI NU BISEXUAL SAU ALTĂ CATEGORIE, E DOAR UN MOD DE A PUNE STĂPÂNIRE PE EL – UN FEL DE COMPLEX AL LUI OEDIP INVERSAT.

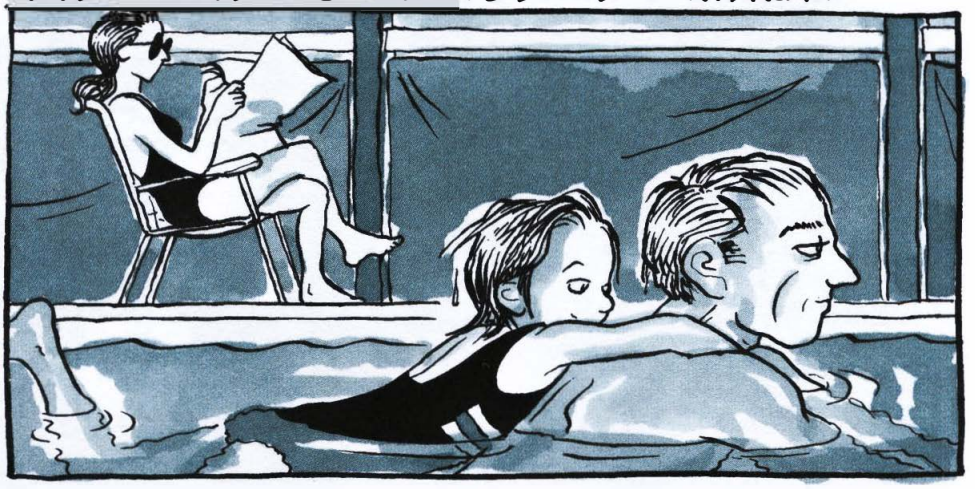

MĂ GÂNDESC LA SCRISOAREA LUI, CEA ÎN CARE MI SE CONFESEAZĂ ȘI TOTUȘI NU MI SE CONFESEAZĂ.

Helen pare să fie de părere că preferi să-ţi rezervi dreptul de a alege. Tind să-i dau dreptate, dar probabil că din motive diferite. Sigur că pare un mod de a te eschiva. Dar până la urmă, pentru cine sunt eschivele? E destul de eroic să alegi o tabără, iar eu nu sunt un erou. Chiar merită să fii?

E EXACT NEGAȚIA LUI STEPHEN DEDALUS DE LA ÎNCEPUTUL LUI *ULISE* – REVERENȚA PE CARE O JOYCE O FACE METODEI PSEUDOEROICE A CĂRȚII.

— Un nebun trist, a spus Mulligan. Te-ai speriat?

— Da, a răspuns Stephen cu însufleţire şi teamă crescândă. Singur, pe întuneric, cu un străin care geme şi bate câmpii cum a împuşcat el o panteră neagră. Tu ai salvat oameni de la înec. Dar eu nu sunt un erou. Dacă nu pleacă el, plec eu.

Buck Mulligan s-a încruntat către clăbucul de pe lama briciului. A sărit jos şi s-a apucat să-şi caute pantalonii

PÂNĂ LA URMĂ, JOYCE A ANULAT CONTRACTUL CU BEACH ȘI A VÂNDUT *ULISE* LA RANDOM HOUSE PE O SUMĂ FRUMUȘICĂ.

NU I-A OFERIT COMPENSAȚII PENTRU SACRIFICIILE FINANCIARE PE CARE LE FĂCUSE EA PENTRU CARTEA LUI.

BEACH A REACȚIONAT ELEGANT, SCRIIND: „UN COPIL E AL MAMEI LUI, NU AL MOAȘEI, NU-I AȘA?"

ȘI, DACĂ TOT COMPARĂM *ULISE* CU UN COPIL, PUTEM SPUNE CĂ A AVUT O SOARTĂ MAI BUNĂ DECÂT ADEVĂRAȚII COPII AI LUI JOYCE.

DAR CRED CĂ ASTA E ÎN CONCORDANȚĂ CU IDEEA CĂRȚII CĂ PATERNITATEA SPIRITUALĂ, NU CEA CONSUBSTANȚIALĂ, E CEA CARE CONTEAZĂ.

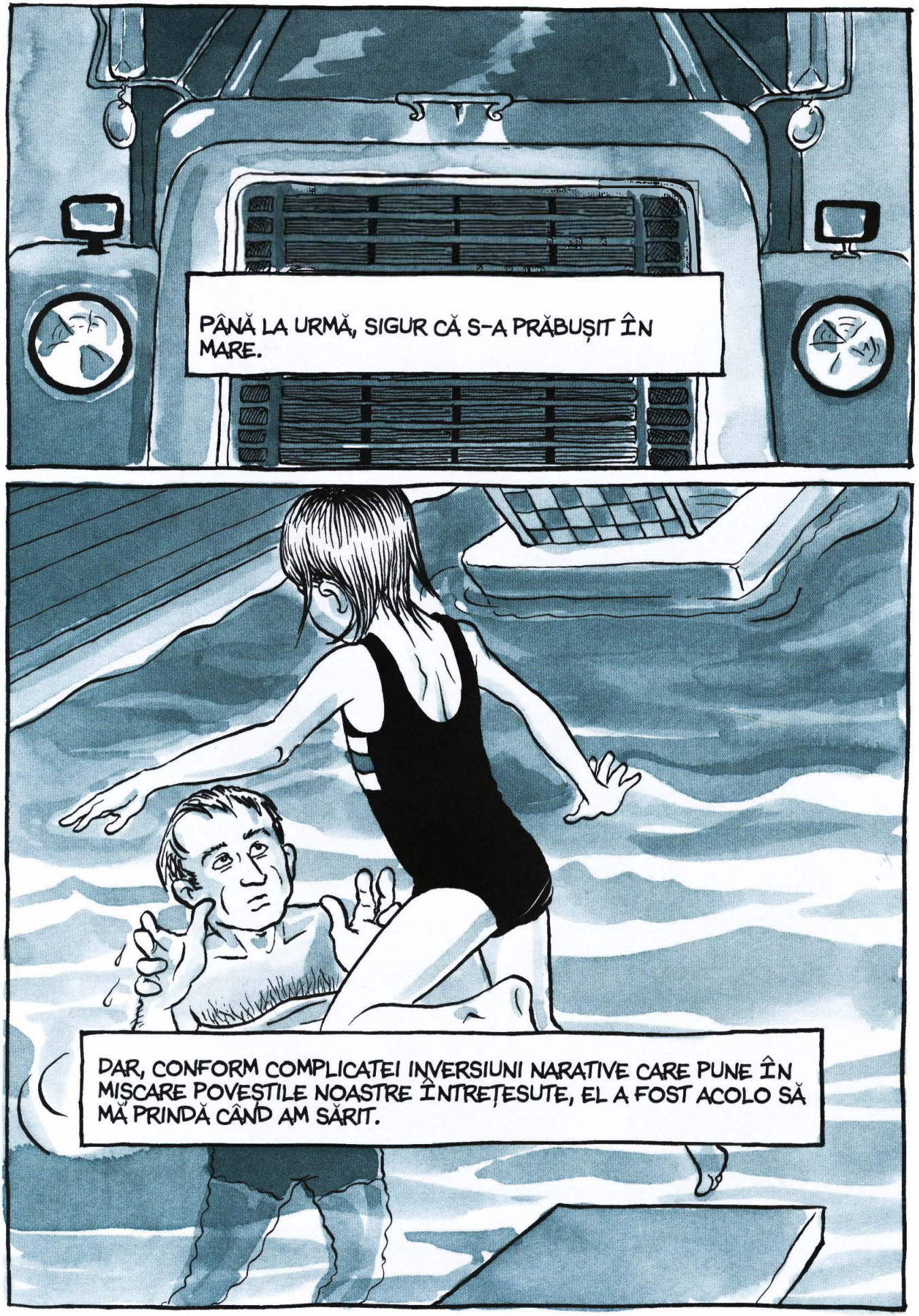
PÂNĂ LA URMĂ, SIGUR CĂ S-A PRĂBUȘIT ÎN MARE.
DAR, CONFORM COMPLICATEI INVERSIUNI NARATIVE CARE PUNE ÎN MIȘCARE POVEȘTILE NOASTRE ÎNTREȚESUTE, EL A FOST ACOLO SĂ MĂ PRINDĂ CÂND AM SĂRIT.

CUPRINS

1. BĂTRÂNE TATĂ, BĂTRÂNE MEȘTER 1

2. O MOARTE FERICITĂ 25

3. ACEA CATASTROFĂ VECHE 55

4. LA UMBRA FETELOR ÎN FLOARE 87

5. CĂRUȚA GALBEN-CANAR A MORȚII 121

6. SOȚUL IDEAL 151

7. CĂLĂTORIA ANTIEROULUI 187

MULȚUMIRI

LE MULȚUMESC LUI HELEN, CHRISTIAN ȘI JOHN BECHDEL PENTRU CĂ N-AU ÎNCERCAT SĂ MĂ CONVINGĂ SĂ RENUNȚ LA CARTEA ASTA.

LE SUNT PROFUND RECUNOSCĂTOARE LUI LUCY JANE BLEDSOE, HARRIET MALINOWITZ ȘI RUTH HOROWITZ PENTRU CĂ AU CITIT ȘI COMENTAT PRIMELE VERSIUNI.

NU AM CUVINTE SĂ-MI EXPRIM RECUNOȘTINȚA FAȚĂ DE HOWARD CRUSE PENTRU INSPIRAȚIE ȘI PENTRU EXTRAORDINARA GENEROZITATE CU CARE M-A ÎNDRUMAT ÎN UTILIZAREA PHOTOSHOP-ULUI. STEPH SALMON ȘI KATHY MARMOR M-AU AJUTAT ȘI ELE SĂ DEZLEG MISTERELE PHOTOSHOP-ULUI, IAR ILUSTRATOARELE AMEY RADCLIFFE ȘI SOPHIE HOROWITZ, CU OCHII LOR DE VULTUR, MI-AU ACORDAT ASISTENȚĂ COMPUTERIZATĂ ÎN AL DOISPREZECELEA CEAS.

ÎI SUNT PROFUND ÎNDATORATĂ LUI CATHY RESMER PENTRU DEVOTAMENTUL CU CARE S-A OCUPAT DE ALTE ASPECTE ALE VIEȚII MELE PROFESIONALE, CA SĂ POT ÎNCHEIA ACEST PROIECT.

MULȚUMIRI LUI DAISY BENSON, DAVID CHRISTENSEN, MAGGIE DESCH, NANCY GOLDSTEIN, TANIA KUPCZAK, JUDITH LEVINE, SAMUEL LURIE, BETTY LYONS, HELEN SCOTT ȘI VAL ROHY. ÎI MULȚUMESC LUI JOAN PENTRU CĂ MI-A PERMIS SĂ-I FOLOSESC POEZIA ÎN CAPITOLUL AL TREILEA.

ÎI MULȚUMESC AGENTEI MELE, SYDELLE KRAMER, CARE M-A AJUTAT SĂ DAU FORMĂ CĂRȚII ÎNTR-O PRIMĂ FAZĂ. COLABORAREA CU REDACTORUL DEANNE URMY A FOST O CURATĂ PLĂCERE. ANNE CHALMERS A FOST O PREZENȚĂ LINIȘTITOARE DE-A LUNGUL ÎNTREGULUI PROCES DE DESIGN ȘI PRODUCȚIE. ÎI MULȚUMESC MICHAELEI SULLIVAN PENTRU IDEEA DE COPERTĂ ȘI LUI BETH FULLER PENTRU CORECTURA EI RIGUROASĂ DE TEXT ȘI DESEN.

ÎI SUNT RECUNOSCĂTOARE LUI NANCY BEREANO PENTRU CĂ A FOST PRINTRE PRIMII CARE M-AU ÎNCURAJAT SĂ SPUN ACEASTĂ POVESTE.

IAR PENTRU AMY RUBIN – PRIETENA MEA, SALLY A MEA, COLABORATOAREA MEA PERMANENTĂ – MULȚUMIRILE PAR A FI O RECOMPENSĂ NEÎNSEMNATĂ, DAR SPER SĂ LE ACCEPȚI.

PRINTRE CELE MAI BUNE CĂRȚI ALE ANULUI:

Time, Entertainment Weekly, New York Times, People, USA Today, Salon, Los Angeles Times, San Francisco Chronicle, Village Voice, Times (London), *Newsday, Cleveland Plain Dealer, Minneapolis Star-Tribune, Milwaukee Journal-Sentinel, St. Louis Post-Dispatch, Time Out New York, Guardian* (UK), *Capital Times, The Advocate,* Amazon.com, *New York Blade, New York Magazine, Publishers Weekly*

Autobiografia lui Alison Bechdel, structurată sub forma unui roman grafic, pune accentul pe relația tensionată cu tatăl ei, un fost profesor de literatură engleză și apoi proprietar al unei firme de pompe funebre, poreclită de către familie „Casa veselă". Sever și distant, tatăl este o prezență destul de rece în viața fetei lui, singura apropiere dintre ei fiind posibilă doar prin pasiunea pentru literatură. Odată cu plecarea de acasă la facultate, Alison descoperă o nouă lume, devine interesată de mișcarea feministă și îndrăznește să facă public ceea ce bănuia încă din copilărie: este lesbiană. Curând, secretele familiei încep să iasă la iveală și Alison descoperă lucruri neașteptate despre tatăl ei.

Amuzantă, dar în același timp emoționantă, plină de aluzii și de ironie, *Casa veselă* este una dintre cărțile-cult ale literaturii LGBT.

„O capodoperă despre doi oameni care locuiesc în aceeași casă, dar în lumi diferite, și despre lucrurile misterioase pe care și le datorează unul altuia."

Time

„Unul dintre cele mai bune volume de memorii din ultimul deceniu... în același timp hiper-reținută și excesiv de intimă."

New York Magazine

„O autobiografie splendidă... reconfortant de generoasă și deschisă."

Entertainment Weekly

ALISON BECHDEL a început să țină un jurnal încă de la vârsta de zece ani, și de atunci a fost un cronicar neobosit al propriei vieți. Din 1983 începe să publice seria de benzi desenate *Dykes to Watch Out For*, o cronică a vieții, poveștilor de dragoste și viziunilor politice ale unui grup de personaje, majoritatea lesbiene. Din 2008 a întrerupt această serie pentru a lucra la un alt roman grafic cu tentă autobiografică, *Are You my Mother?*.

www.editura-art.ro

ISBN 978-606-710-226-0